MURAT AĞIREL

PARSEL PARSEL



KIRMIZIKEDİ

akirakitap

Murat Ağırel

23 Eylül 1980 günü Adana Ceyhan'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Ceyhan'da tamamladı. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Dış Ticaret Bölümü mezunu. Biri erkek biri kız iki çocuk babası.

2006 yılında "Cumhuriyet Meclisi" adı ile başlayan internet sitesinde tanışan insanların bir araya gelip bir ses olma, mücadele etme girişimleri neticesinde "Bizkaçkişiyiz Platformu" kuruldu. Bu platformun hem kurucusu oldu hem de İstanbul il başkanlığını yaptı.

Binlerce salon toplantısı organizasyonu, beş büyük Türkiye Forumu organizasyonu, Cumhuriyet Mitinglerinin organizasyonu, iki "Hukuka Saygı" Mitingi, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" Mitingi, üç "Teröre Lanet Mitingi", yüzlerce tepkisel yürüyüş düzenledi.

Memleket Sevdalıları Derneği'nin kurucu genel başkanlığını ve dört dönem başkanlığını yaptı. 23 Eylül 2008 tarihinde FETÖ kumpas davası olan Ergenekon Davası'nda gözaltına alındı, on bir yıl boyunca yargılandı ve beraat etti.

2020 Mart ayında şehitlere şehadet dilediği bir sosyal medya paylaşımı nedeni ile 7 ay Silivri Cezaevi'nde tutuklu kaldı.

2017 yılında MedyaSiyaset adlı internet haber sitesinde yazı yazmaya başladı. Ardından yazılarına Odatv'de devam etti. Halihazırda yolsuzluk ve usulsüzlük dosyalarını *Yeniçağ* gazetesinde kamuoyuna duyuruyor. Öyle ki yazılarıyla ve yaptığı araştırmalarla 2019 yılında Uluslararası Şeffaflık Derneği tarafından "Medya" dalında Şeffaflık Ödülü'ne de layık görüldü.

2019 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından "Yılın Gazetecisi" seçildi. 2020 yılında Basın Konseyi tarafından 2020 Basın Özgürlüğü ve TMMOB Mimarlar Odası tarafından "Emre Madran Dayanışma Ödülü"nü aldı.

2019 yılında *Şaki* (İnkılap Kitabevi) ve 2020 yılında *Sarmal* (Kırmızı Kedi) isimli kitapları yayımlandı.

KIRMIZIKEDİ

Kırmızı Kedi Yayınevi: 1363
İnceleme: 120

Parsel Parsel
Murat Ağırel

© Murat Ağırel, 2021
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2021

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

Editör: Mehmet Ali Güller
Son Okuma: Mustafa Çolak
Kapak Tasarımı: Gülşah Üskent
Sayfa Tasarımı: Serap Bertay

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Şubat 2021, İstanbul
ISBN: 978-605-298-770-4
Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/İSTANBUL
T: 0212 412 17 77 Sertifika No: 44451

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com
facebook.com: kirmizikediyayinevi / twitter.com: krmzkedikitap
instagram: kirmizikediyayinevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Murat Ağırel

PARSEL
PARSEL



Bu kitap, yayımlanmadan önce deneyimli hukukçular Celal Ülgen ve Mehmet Ruşen Gültekin tarafından gözden geçirilmiştir.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR 11
GİRİŞ 13

Her şey o sözle başladı 17
CIA şefinin yakın dostuyla kulüp yönetiminde 19
Gökçek'in genelev patronuyla girdiği iş ilişkisi 22
Gökçek'in kaybettiği ilk ve tek seçim 25
'Yaptırdıysam pezevengim' 27
30 yıl önce de aynı iddialar vardı 28
Sürekli fuhuş ve genelev suçlaması 30
Çocuk Esirgeme'den yurtdışına satılan çocuklar 32
'Şeriatçı Müdür Gökçek' 32
Nevin Gökçek: 'Lütfen Melih'i engelle' 34
Özal: 'Söyle o dangalak istifa etmesin' 35
'Artık inananların ANAP'ta yeri yoktur' 36
TRT protestosuna katıldı 39
Zamanaşımı kurtardı 40
Tekbirlerle kutlama 42
Gökçek'e Anıtkabir sorusu 43
'Belediye batakta' 44
Uğur Dündar'a şantaj planı 48
Çeteler salonu bastı 49
Yandaşlara bedava, devlet okullarına 4 kat zam 50
Amblem tartışması halen sürüyor 65

Kadın yazarı 'sümüklüböceğe' benzetti 65
Erdoğan ile programı terk ettiler 67
Katliamın yıldönümünde kutlama 69
Melih Gökçek'in icadı: 'Ön tahsis' 70
Özal'ın emanetini nasıl sattı? 72
Emin Çölaşan'ın yolunu kestiler 73
Alfagas olayı 74
Tarikatlar ortaya çıkıyor 75
Neden 'gözlerime bakın' dedi? 78
Kurulduktan 21 gün sonra ihale alan şirket 79
'Hayali ortaklar, paravan kişiler var' 81
Kimse dokunamadı, ta ki 82
5 trilyonluk krediden faydalandı 84
Adı: Musa Mallı 86
İlk 'parsel parsel' veriliyor 87
Melih Gökçek'in kurduğu 'yapı' 88
İşte o kuruluş belgesi 92
Tahta sopalarla Fazilet'e katıldı 94
Gökçek'in başbakanlık hayali 96
'Tayyip'in önü kapalı' 98
FP'de muhalefet üç parça 100
Muradiye Vakfı ilişkisi 102
Bu halkın parası işte böyle tarumar edildi 109
Gözünü Fenerbahçe'ye dikti 111
Wederson, Gökçek Wederson oldu 112
Süper Lig'de şampiyonluk hayalleri 114
'Elibol' soy ismini unutmayın 117
Aynı ekip devrede 118
Osmanlıspor'a aktarılan paralar 122
Mansur Yavaş'ın müfettişleri ortaya çıkardı 124
Keçiörengücü'ne giden paralar 129
Gençlerbirliği'ne göz diktiği sırada harcadığı paralar ... 131
Otoparklar futbol kulüplerine 131
Bütün yükü hazineye yükledi 132
Gökçeklerin trafikteki silahlı kavgası 133
MOSSAD'çı isim neden geldi? 136

Erdoğan'a bile dua ettirdi 137
100 milyon liralık rant 138
'Anası kendisini öldürsün' 139
Bu kadar soruşturma nereye gitti? 139
Anıtkabir'e 73 kez göz dikti 140
İsraf gösterisi: 'Gökkuşağı' 142
576 milyonluk dev soruşturma 142
Su akar 'yolunu' bulur 144
Cedrus Deodora Pendula sevdası 151
Aynı belediye aym helikopterleri aynı anda iki kez kiralar mı? 154
Bu cevaplar ağzınızı açık bırakacak 157
Beş günde bir ASKİ'den ihale alan şirket 160
ASKİ'nin ihaleleri tek bir isme gidiyor 165
Büyük başın derdi büyük olur 168
Milyonluk boşanma davası 171
Ah Melih Gökçek ah! 173
Geçmişi peşini bırakmıyor 187
'5. kat' görüşmeleri 189
'Observer' araçlar nerede 194
FETÖ'nün Ankara imamıyla arası nasıldı? 195
FETÖ'cü savcıyı nasıl zengin etti? 197
ABD imamıyla fotoğraf çektiriyor 198
FETÖ firarisiyle fotoğrafı 199
'Parsel parsel sattın' olayının perde arkası 202
İşte verdiği parseller 204
17/25 Aralık'tan sonra Samanyolu TV'ye aktarılan paralar 208
Hiçbir işe yaramayan milyonluk demir yığını 212
Atatürk'ün mirasını talan etti 214
Zurnanın 'zırt' dediği yer: ANKAPARK 218
Çürüsün diye verilen milyonlarca lira 220
Oyuncak bağımlısı mı? 223
Büyükşehir, belediye şirketlerine ceza kesiyor 227
ANKAPARK'ta cepleri doldurulan firmalar 230
İş Alaattin Çakıcı'ya kadar uzandı 234

Zekeriya Öz'ü Dubai'de ağırlayan kişi Gökçek'in ihalecisiyle çalışıyor 236
Çete lideriyle Osman Gökçek ne konuştu? 237
Seracılık firmasına akıtılan milyonlar 239
Belediye şirketi yönetimindeki ismin yönettiği firmalar ihaleleri kaptı 240
Beyaz TV kurulurken yaşananlar 241
Operasyon başlıyor 244
Angora Haber Ajansı ve Osman Gökçek 244
Settar Göksel Yüksel kim, biliyor musunuz? 246
Beyaz TV ortaya çıkıyor 249
İşin zarar boyutu 251

SONSÖZ 257

AD DİZİNİ 259

TEŞEKKÜR

Bu kitabın ortaya çıkmasında büyük emekleri olan isimler var.

En başta...

Cezaevi günlerimde yazılarım için tüm fedakarlığı gösteren eşim Dilek'e...

Zor günlerimde yaşadıklarımıza büyük bir olgunlukla sabreden çocuklarım Sadıkhan ve Ada'ya...

Bu kitabın ortaya çıkmasında en az benim kadar emeği olan değerli gazeteci, editör ve yol arkadaşım Mert Taşçılar'a teşekkür ederim.

Ayrıca kitabın tamamlanası sürecinde bana dostluklarını ve hukuki desteklerini esirgemeyen çok değerli hukukçular Celal Ülgen, Mehmet Ruşen Gültekin, Fuat Selvi, Cihan Arık, İlker Ziya Göktaş ve Emre Özen'e, yine çok değerli katkıları nedeniyle Salih Altıntop'a minnettarım...

Güzel günlere...

GİRİŞ

"Verba volant, scripta manent..."
Söz uçar, yazı kalır

Bir Melih Gökçek kitabı yazmanın bu kadar zor olacağını düşünmemiştim. Araştırmaya koyulmadan önce yüzlerce sayfalık belgeye ihtiyacım olacağını biliyordum.

Fakat bu iş binlerce sayfaya çıktığında sorunun ne kadar kapsamlı olduğunu ben de yazarken fark ettim.

Bu süreçte tüm olan bitenler detayları ile yazılsa ortaya özet olarak okuyacağınız bu kitap yerine, binlerce sayfalık bir "Ankara Romanı" hatta "Ankara Ansiklopedisi" çıkardı.

Çok karmaşık ve girift bir örümcek ağı gibi ilişkiler içinden, sizi sıkmadan, kolay ve sade bir dille belgeli ve kanıtlı olanları yazdım. Gerçek ama belgeleyemediğim konular ve olaylar ise dediğim gibi "ansiklopedi" olur.

İlerleyen sayfalarda, Melih Gökçek ve oğullarının, çevresindeki aşağı yukarı yüz kişilik bir grubu bilinçli ve kasıtlı bir şekilde nasıl ihya ettiklerini, televizyon kanalı, spor kulübü ve vakıf bağlantılı bazı kişileri nasıl Ankara'nın en zenginleri yaptıklarını okuyacaksınız.

Mesele şu ki bu zenginleşmeyi kendi paralarıyla değil, kamu kaynakları ile yani sizin benim paramla yaptılar.

Cumhuriyet tarihinde kamu kaynağının böylesine umursamazca ve sorumsuzca harcandığına daha önce hiç tanık olmamıştım.

Yazdıkça şaşırdım.

Aynı adreslerde mantar gibi kurulan şirketlere aktarılan, milyarlarca liraya ulaşan paraları görünce şaşırdım.

Ama şaşırdığım başka bir konu daha var.

Her vesile ile ekranlarda, kürsülerde "kul hakkı", "vicdan", "adalet" diyen iktidar temsilcilerinin, siyasetin ve medyanın sessizliği...

Daha da şaşırtıcı olan ise yargının ilgisizliği...

Okudukça göreceksiniz ki Melih Gökçek ve oğullarının yargılanmaması anormal bir durumdur. Hakkında bu kadar çok suç duyurusu, şikâyet ve yasalara aykırı iş, işlem olan bir kişinin en azından savcılar tarafmdan çağrılıp ifadesinin alınması lazım.

Bir tweet için sıradan yurttaşın peşine düşen yargı, konu Melih Gökçek olunca "görevi ihmal"den öte bir kayırmacılık içinde... Bir el veya birileri yıllardır Gökçekleri açık bir şekilde koruyor.

Ama salt bu satırları yazdım diye biliyorum ki ben yargılanacağım. Belki Gökçeklerle bağlantısı "olmayan" birileri tarafından saldırıya uğrayacağım. Veya Twitter'da Gökçek ve trollerinin hakaretlerine maruz kalacağım.

Önemli değil.

Şunu bilin ki birazdan okuyacağınız sayfalarda her bir satırın belgesi binlerce sayfa şeklinde bende var.

Sayın Melih Gökçek'e de çağrım şu; mahkemeye başvur, başvur ki artık bu yapılanlar yargıya taşınsın.

Bu arada...

Sayın Melih Gökçek ve Osman Gökçek'e kitapta yazılanlar için "cevap hakkı" ilkesi gereği, görüşmek ve bu bilgileri sunup, onların da görüş ve bilgilerini almak için çok çaba harcadım, fakat hiçbir yanıt alamadım.

Tek muradım; hakikat...

Dilerim bu kitap, hakikatlerin ortaya çıkması ve yaşananlar için tarihe bir not düşmek adına bir nebze faydalı olur.

İyi okumalar.

Murat Ağırel

"Özellikle Hizmet hareketine ben yıllarca yardım ettim. Her türlü fedakârlığı yaptım. Onlar istemediler, ben teklif ettim. Çok değerli insanlar var içinde. Çok samimi insanlar var. Hele tabanı pırıl pırıl insanlar.

İki tane oğlum var, iki oğlum da Samanyolu'ndan mezun. İki tane torunum var, ikisi de Samanyolu Okulları'nın versiyonu sayılan Atlantik Okulları var, orada okuyorlar. Yani çocuklarımı Hizmet hareketine emanet ettim. Evlatlarımı, torunlarımı.

Niye? Onlara güvendiğim için. Ve bu olaylar başlayıncaya kadar hiçbir şekilde ters düşmedim. Yirmi yıldan beri, benden içtikleri su ayrı gitmeyen bu kardeşlerime ben ne yaptım? Hangi kötülüğü yaptım? Hangi kötü sözü söyledim? Hangisinin kalbini kırdım? Ben, alttaki, tabandaki, tertemiz insanlara, hizmetteki kardeşlerime hakkımı helal ediyorum.

Ben bunun için mi yardım ettim bu kardeşlerime?

Tekrar ediyorum, o tabandaki pırıl pırıl kardeşlerim gene benim başımın tacı..."

Melih Gökçek

Her şey o sözle başladı

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, 20 Ağustos 2017 tarihinde AKP teşkilatlarına seslenmiş, "Metal yorgunluğu olursa Türkiye paslanır" demişti.

Her şey bundan sonra başladı...

AKP'de yeniden yapılanma sürecinin işaret fişeği olan bu sözlerin ardından belediye başkanlarının istifa edeceği dedikodusu ayyuka çıktı.

AKP Sözcüsü Mahir Ünal bir sonraki ay, "Öncelikleriniz değişmişse, vatan, bayrak, devletin bekası söz konusu olduğunda sağına ve soluna bakınmadan 'ben varım, sorumlu olan benim' diyemiyorsanız metal yorgunusunuz. Son iki yıl içerisinde 200'e yakın AK Parti ilçe başkanı, 20'ye yakın il başkanı değiştirilmiştir. Bu bir nöbet değişimi ve bayrak yarışıdır" açıklamasını yaptı.

Bu sözlerin iki hafta sonrasında ilk istifa İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'tan geldi.

Kadir Topbaş, 22 Eylül'de İBB Başkanlığı görevinden istifa ettiğini duyurdu. Veda konuşmasına, "Her şey affedilebilir ama adam yerine konmamak asla" sözleri damga vurdu.

Kadir Topbaş'm ardından ikinci istifa Niğde Belediye Başkanı Faruk Akdoğan'dan geldi. Akdoğan istifasını 18 Ekim'de duyurdu.

Kamuoyunu en çok meşgul eden süreç ise bu iki istifadan sonra yaşandı. Ankara kulisleri üç belediye başkanı hakkındaki iddialarla çalkalandı. İddialara göre, Ankara, Bursa ve Balıkesir Büyükşehir Belediye Başkanlarının da istifası istenmişti fakat onlar direniyordu.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ise direndiği iddia edilen belediye başkanlarına ilişkin olarak 20 Ekim'de kendisine yöneltilen soruyu şöyle yanıtladı:

> "Üç belediye başkanımızın istifalarını en kısa zamanda vereceklerine inanıyorum. İlgili arkadaşlarımız görüşmelerini yaptılar ve şu anda da zannediyorum bu istifayı vermenin hazırlığı içindeler."

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu açıklamasının ardından önce Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Altepe istifa etti. 23 Ekim'de Bursa'da bir temel atma töreninin ardından istifasını açıklayan Altepe, "Liderimizle ters düşmeyeceğiz" diye konuştu.

İstifası istenen belediye başkanları arasmda en çok konuşulan isim ise Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'ti. 23 yıldır belediye başkanlığı yapan Gökçek'in "istifasının istenmesi" neredeyse her gün haber oldu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Melih Gökçek'in istifasını istemiş, Gökçek ise istifayı reddederek "görevden alın" demişti.

Bunun üzerine Erdoğan ve Gökçek, Cumhurbaşkanlığı Külliyesinde bir görüşme yapmıştı. Melih Gökçek toplantı sonrasında sosyal medyadan açıklama yapmış, ancak istifa tartışmalarına ilişkin bir görüşmenin olup olmadığıyla ilgili bilgi vermemişti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ise o dönemde yaptığı Sırbistan ziyareti dönüşünde uçakta gazetecilere, Gökçek'in istifasını istediğini belirterek şunları söylemişti:

> "Sayın Gökçek ile biz, Külliyemizin hemen karşısında, biliyorsunuz, 15 Temmuz Şehitler Abidesi'nin mekânının yan tarafında bir müze ve otopark projesi olayı vardı. Ne oldu vesaire diye, bu konuyla alakalı kendisini bir çağıralım dedik. Bu vesileyle o konulara da yani sizin ifade ettiğiniz konulara da girme durumu oldu. Bunları aramızda konuştuk, görüştük. Daha önce de söylediğim gibi olay sadece Melih Bey'in şahsında olan şeyler değildir."

Melih Gökçek istifa krizinin büyümesiyle birlikte Cumhurbaşkanı Erdoğan'la Külliyede bir görüşme daha yaptı.

Bu görüşmenin ardından sosyal medya hesabından açıklama yaparak 28 Ekim Cumartesi günü istifa edeceğini duyurdu.

Yaptığı basın toplantısında, "yorulmadığım, üzerinde bir metal yorgunluğu olmadığını" ifade eden Gökçek, istifasının nedenini "Emir, demiri keser" diye açıkladı.

Gökçek, 23 yıllık "başarılarını" sıraladı, sözlerinin devamında şu ifadeleri kullandı:

> "Ben bu davanın adamıyım. Dava ahlakından geliyorum, benim davamda nefse uymak yoktur. Benim davamda şahsi çıkarlarla davaya zarar vermek yoktur. Benim davamda liderin kararlarına uymak gerekir. Emir, demiri keser. Ben bu vebalin altından kalkamam."

Bu açıklama ile 8 bin 617 gün, 1231 hafta, 307 ay yani 23 yıllık bir belediye başkanlığı hikâyesi bitti.

Dile kolay...

Bu okuduklarınız aslında uzun bir hikâyenin özeti ve sonuydu. Ama bu hikâyenin bir başlangıcı, gelişmesi ve sonuçları var.

Gelin biz hikâyeyi baştan anlatmaya başlayalım...

CIA şefinin yakın dostuyla kulüp yönetiminde

Tam adı: İbrahim Melih Gökçek

20 Ekim 1948 yılında Ankara Keçiören'de doğdu.

Aslen Şanlıurfa Halfetili olan babası avukat Ahmet Gökçek, Adalet Partisi Gaziantep il başkanıydı. Annesi Kosova, Prizrenli ev hanımı.

Avukat babası, koyu bir Fenerbahçeli olduğu için oğluna dönemin ünlü futbolcularından Melih'in adını koydu. Üç çocuklu bir ailenin en büyük çocuğu olan Melih Gökçek beş yaşına kadar Ankara'da yaşadı.[1]

1 Harun Emre, *Unutulmaz Sözler ve Unutulmaz Diyaloglarla Melih Gökçek'in Sırrı*, Sevdam Yayınevi, 1. Baskı, s. 13.

İlk, orta ve lise tahsilini Gaziantep'te yaptı.

Mücadele Birliği hareketinin (*Yeniden Millî Mücadele* dergisi) iki numarası olan Yavuz Arslanargun, Kasım 1964'te yedek subay öğretmenliği için Gaziantep'e gitti. Burada Bekir Yavuz adlı bir öğretmen ile tanıştı. Birlikte Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın (TÖS) bölgedeki faaliyetlerine karşı fikirlerini yaymaya çalıştılar. Yavuz Arslanargun, Gaziantep'teyken, maaşını çekmek için köyden kent merkezine gittiği bir gün iki lise talebesi ile tanıştı:

> "Hatırladığım kadarıyla Nurcuların bir kitabevi vardı. Kitabevini işleten kişi bana, 'Burada çok kıymetli iki çocuk var, kitaplara ilgi gösteriyorlar' dedi. Çocuklarla tanıştım. Biri Melih'ti, öbürü de Atilla Arslan. Melih bizi çok sevdi, biz de onu çok sevdik."

Yavuz Arslanargun' un bahsettiği "Melih", Melih Gökçek'ti... Daha sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini kazandı. Mücadele Birliği'nin Ankara'da teşkilatlanmasında önemli rol oynayacaktı.[2]

O dönemlerde Aydın Yalçın önderliğinde AÜ SBF'de Hür Düşünce Kulübü (HDK) kuruldu.

1959-1971 yılları arasında CIA Türkiye İstasyon Şefliği yapan Ruzi Nazar'ın yakın dostu olan Aydın Yalçın'm liderliğinde kurulan HDK'nın ilk yönetim kurulunda Hasan Celal Güzel, Melih Gökçek, Mehmet Keçeciler, Abdülkadir Aksu, Veysel Atasoy, Atilla Koç ve Murat Karayalçın vardı.[3]

Gazi Üniversitesi Gazetecilik Yüksek Okulu'nu bitiren Gökçek, mezun olduktan sonra gazeteciliğe başladı. *Bayrak* gazetesinin Ankara temsilcisi olarak parlamento muhabirliği yapan Gökçek, askerlik görevine başlamadan önce, Çalışma Bakanlığında Özel Kalem Müdür Muavinliği yaptı. Yaşar Okuyan katıldığı bir televizyon programında, Gökçek'in çalıştığı *Bayrak* gazetesinin İngiliz istihbaratı destekli Mücadele Birliği'nin gazetesi olduğunu açıkladı.

---

2 Ekin Kadir Selçuk, *Mücadeleciler-Mücadele Birliği (1964-1980)*, İletişim Yayınları, 2018, 1. Baskı, s. 43.

3 Murat Yetkin, *Meraklısı İçin Entrikalar Kitabı*, Doğan Kitap, 2017, 1. Baskı, s. 41.



Yedek subaylığını Kıbrıs Güzelyurt'ta yapan Gökçek, askerlik dönüşü ticaret hayatına atıldı. Fotoğrafçılık yaptı, 1974 yılında Zafer Çarşısı'nın içinde fotoğraf stüdyosu açtı. Market işletti ve daha sonra yumurta toptancılığına başladı; Beybaba Yumurtacılık...

Bunları nasıl bir karakterle karşı karşıya olduğumuzu göstermek için anlatıyorum.

Devam edelim...



Yeniçağ gazetesi Ankara temsilcisi Orhan Uğuroğlu ile yaptığımız sohbette Melih Gökçek hakkında ilk defa duyduğum bir bilgiye ulaştım.

Yıl 1984...

Toptancılık yaptığı sırada eşi ve çocuğu ile sokakta yürürken bir patlama gerçekleşir. O sırada *Günaydın* gazetesinden Orhan Uğuroğlu da haberi alır almaz olay yerine gelir ve fotoğraf çekmeye başlar.

Sokakta yürüyen ailenin de fotoğrafını çeker ve gazetede basar. Fotoğraf gazetede yayımlandıktan kısa süre sonra bir telefon gelir. Telefonun karşısındaki ses gazetede kendi fotoğrafının yayımlandığını, bu fotoğrafı alıp alamayacağım sorar. Orhan Uğuroğlu da tabii ki alabileceğini söyler. İşte bu fotoğraf alma görüşmesinden sonra sohbet başlar ve aynı yerde oturdukları ortaya çıkar.

Melih Gökçek, Orhan Uğuroğlu ile yaptığı sohbeti ilerletir. Turgut Özal ile samimi olan ve sık sık görüşen Uğuroğlu'na Ankara Belediye Başkan Adayı olmak istediğini, bu durumu Özal'a iletmesini ister. Bu istek kabul edilmez. Gökçek o zaman "en azından ilçe belediye başkan adayı olayım" der. İsteği tekrar gözden geçirilir ve Keçiören'e uygun görülür.

Anavatan Partisi'nden Keçiören Belediye Başkanlığı'na aday olur ve seçilir.

Ankara'daki belediye başkanlığı hikâyesi de böylelikle başlamış olur.



Gökçek'in genelev patronuyla girdiği iş ilişkisi

Melih Gökçek Keçiören Belediye Başkanı seçildikten sonra ilk iş olarak Mücadele Birliği'nde tanıştığı arkadaşlarını toplayarak kadrosunu oluşturdu. Futbolla ilişkisi de bu dönemde başladı. Keçiörengücü adında bir spor kulübü kuran Gökçek, sonrasında Hacettepe kulübü ile birleşme yolunu seçti.[4]

Yıl 1985...

25 Mart 1984'te yapılan yerel seçimlerde yüzde 41,5 oy alan ANAP, birinci parti konumunu korudu. Bu seçimlere, 6 Kasım 1983 seçimlerine katılmasına izin verilmeyen partiler de katıldı. 28 Eylül 1986'da yapılan ara seçimlerde, ANAP önemli bir gerilemeyle oyların ancak yüzde 32,1'ini alabildi.

Bu sırada gazeteleri süsleyen ilginç bir olay yaşandı.

Ankara Keçiören Belediyesi Gecekondu ve Sosyal Konutlar Müdürü Musa Toprak, evine yaptırdığı ek inşaatın yıkılmamasını sağlamak karşılığında Mürüvvet Bozkurt adlı genelev patronundan rüşvet aldığı iddiasıyla yargıç karşısına çıktı.

Altındağ 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada hakkındaki suçlamayı reddeden Toprak, genelev patronunun parayı kendisine zorla vermek istediğini öne sürdü. "Kadını odamdan kovdum, ama çıkarken parayı bir dosyanın içine gizlice koymuş" dedi. Genelev patronu Mürüvvet Bozkurt ise Toprak'ın kendisinden sürekli olarak para istediğini, sonunda dayanamayıp durumu Keçiören Belediye Başkanı Melih Gökçek'e bildirdiğini belirtti.

İşin tuhafı daha sonra Bozkurt, o sırada kullanılan numaralı paraları da belediye başkanından aldığını söyledi.

4 Harun Emre, *Unutulmaz Sözler ve Unutulmaz Diyaloglarla Melih Gökçek'in Sırrı*, Sevdam Yayınevi, 1. Baskı, s. 19.



20.12.1985, Milliyet, Sayfa 11

Genelev patronundan rüşvet

ANKARA Keçiören Belediyesi Gecekondu ve Sosyal Konutlar Müdürü Musa Toprak, evine yaptırdığı ek inşaatın yıkılmamasını sağlamak üzere Mürüvvet Bozkurt adlı genelev patronundan rüşvet aldığı iddiasıyla yargıç karşısına çıktı. Altındağ 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada hakkındaki suçlamayı reddeden Toprak, genelev patronunun parayı kendisine zorla vermek istediğini öne sürdü. Toprak, "Kadını odamdan kovdum, ama çıkarken parayı bir dosyanın içine gizlice koymuş..." dedi. Genelev patronu Mürüvvet Bozkurt ise, Toprak'ın kendisinden sürekli olarak para istediğini, sonunda dayanamayıp durumu Keçiören Belediye Başkanı Melih Gökçek'e bildirdiğini belirtti. Bozkurt, "suçüstü"nde kullanılan numaralı paraları da Belediye Başkanı'ndan aldığını söyledi. Keçiören Belediye Başkanı Melih Gökçek de genelev patronu Bozkurt'u doğruladı.

2009 Doğan Gazetecilik A.S.

Yıl 1986...

Turgut Özal, Keçiören Belediye Başkanı Melih Gökçek'in parasızlıktan yakınması üzerine "Bunlara da para dayanmıyor" dedi.[5]

Melih Gökçek'in göreve başladığı günden beri sık sık kadro değiştirdiği, 35 üst düzey belediye yetkilisini görevden aldığı öne sürüldü. Keyfi atamalar yaptığı öne sürülen Gökçek'in kadrosu atamalar nedeniyle yerine oturmadı.

Bu arada başkan yardımcıları ve şube müdürlerinin "düz memur" yapılarak kadrolarının elinden alındığı ortaya çıktı.

Keçiören Belediye Başkanı seçilen Melih Gökçek'in birkaç yılda üç başkan yardımcısı, sekiz hesap işleri müdürü, üç özel kalem müdürü, beş idari işler müdürü, beş gecekondu ve sosyal konutlar müdürü, birer personel, hukuk işleri, emlak istimlak, satın alma müdürü, ikişer temizlik, bakım, onarım, zabıta ve yazı işleri müdürü değiştirdiği öğrenildi.[6]

5 *Milliyet* gazetesi, 17.05.1986, s. 8.
6 *Milliyet* gazetesi, 20.10.1986, s. 3.

Belediye, üç sene böyle yönetildi.

Seçimler geldiğinde ise gerginlik hâkimdi.

Yıl 1989...

Gerginlik, en azından ANAP için söz konusuydu. Yerel seçimler öncesi siyasi mücadele giderek kızışırken, ANAP'lı belediye başkan adaylarının büyük çoğunluğu Özal ve ANAP'tan kendilerini soyutlayarak propaganda yapıyordu.

Birçok ANAP'lı belediye başkan adayı, seçim propagandalarında, seçilmeleri halinde yöreye yapacakları hizmetleri ön plana çıkartırken, "Adayları, partili kimliklerden ayırarak oy verin" mesajını işliyorlardı. Bunun nedeni ANAP'ın yıpranma sürecine girmesiydi.

Belediye başkan adayları partinin yıpranması yüzünden oy kaybına uğramak istemiyordu. Turgut Özal ile görünmenin ve ANAP'ın mesajlarını işlemenin kendilerine zarar vereceğini düşünüyordu. Hatta Melih Gökçek de seçmenlerine, "Ben parti farkı gözetmeden hizmet yaptım. Kapımıza gelenlere 'Sen şu partiden ya da bu partidensin' demeden hizmet yaptım. Eğer daha fazla hizmet istiyorsanız oyunuzu verin" mesajlarını sıkça kullandı.[7]

Melih Gökçek de korkuyordu...

Gökçek'in kaybettiği ilk ve tek seçim

Korktuğu başına geldi. 26 Mart 1989 Yerel Seçimlerini SHP adayı Hamza Kırmızı kazandı ve Keçiören Belediye Başkanı oldu. Bu Gökçek'in ilk ve tek kaybettiği seçimdi.

Hamza Kırmızı da bu seçimlerde o zamanın Keçiören Belediye Başkanı Melih Gökçek'e siyasi yaşamının en büyük yenilgisini yaşatarak yaklaşık 30 bin oy farkla belediye başkanlığını kazandı.

Seçimi kaybeden Gökçek çok sinirliydi. Seçimi kaybettiği günü, o dönem SHP Ankara İl Başkanı olan Uğur Cilasun, 29 Aralık 2007 tarihli *Birgün* gazetesindeki "Tıpış Tıpış" başlıklı köşe yazısmda şöyle anlatıyordu:

7 *Milliyet* gazetesi, 12.03.1989, s. 10.

"Seçimler bitti. Ben bütün ilçeleri seçilen başkanlarımızla birlikte gidip devir aldım. Keçiören'e de sevgili Hamza Kırmızı ile birlikte gittim. Keçiören'de bir gün önce olaylar olmuştu. Sonucu hazmedemeyen Melih Bey'in adamları, Hamza Bey'e devredilecek makam arabasını kırıp dökmüşler, ortalıkta terör estirmişlerdi.
Keçiören Belediyesi'nin önüne SHP'li büyük bir kalabalık toplanmıştı. Sloganlar atıyorlardı. Melih Bey bana, sapsarı bir yüzle, 'Sayın Başkan, benim can güvenliğimi nasıl sağlayacaksınız?' dedi. Ben de 'siz hiç merak etmeyin' dedim. Balkona çıkıp, 'Sevgili SHP'liler, Sayın Melih Gökçek'in güvenliğini, sizin sosyal demokrat insanlığınıza emanet ediyorum' dedim. Birlikte çıktık. Kalabalığın protesto alkışları arasında kendisini arabasına bindirip, 'tıpış tıpış' yolcu ettik."

Hamza Kırmızı, Keçiören Belediye Başkanı olduktan birkaç ay sonra, Melih Gökçek'in başkanlık dönemine ait 63 usulsüzlük dosyasından oluşan bir rapor hazırladı. Oluşturduğu raporu SHP TBMM Grup Başkanlığı'na sundu. SHP de belediye yolsuzlukları ile ilgili araştırma önergesi verdi. Alt komisyon raporunda yer alan saptamalara göre Melih Gökçek döneminde Keçiören'de özetle şunlar yaşanmıştı:

"İşler teklif alınmadan taşerona verilmiş, keşif bedellerinin neye göre belirlenip ödendiği tespit edilememiş. Belediyenin idare ve yapım işleri, taşeronlara ticaret odası kayıt belgesi gibi belgeler aranmadan verilmiş. Pazarlığın düşük tutulması sonucu belediye zarara sokulmuş. Bütün dosyalarda fazladan ödeme yapılmış. Dosyaların hiçbirinde sonuçta yapılması gereken kesin hesap bulunmamış."

Belediye Başkanı Hamza Kırmızı, o dönemde usulsüzlük tespit edilen dosyaların bazılarını şöyle sıralıyor:

– Dinci Muradiye Vakfı'na ait Etlik'te 5 arsa ile Hasköy'de 5 katlı bir binaya temelsiz ve plansız olarak tapu tahsis belgesi verilmesi.

– Sanatoryum Caddesi üzerindeki yeşil park alanının plan tadiliyle benzin istasyonu yapılıp satılması. Böylece İmar Yasası'nın ortak katılım payından çıkan alanların özel mülkiyete dönüştürülemeyeceği yolundaki maddesine aykırı davranmak.

– Çamaltı, Özgürler ve Kumrulu sokaklarındaki tretuvar çalışmalarının ayrı ayrı olarak üç kez taşeronlara yaptırılmış gibi gösterilmesi.[8]

Yani bugün Gökçek hakkında ne konuşuyorsak, o günlerde de aynı şeyler konuşuluyordu...

'Yaptırdıysam pezevengim'

Yıl 1988...

Gökçek, *2000'e Doğru* dergisine Selami İnce'yle kavga edercesine bir röportaj veriyor. Röportajda konu, seçimi kaybettiği SHP'li Hamza Kırmızı ile olan çekişmesine geliyor.

Selami İnce, Gökçek'e şu iddiayı sorar: "Efendim sizde bir Hamza Kırmızı fobisi var anlaşılan. Belediyeden ülkücüleri atıp Milli Eğitim Yayınlar Dairesi eski Müdürü V. Hatiboğlu'nun isteği üzerine milli mücadelecileri alıyormuşsunuz."

Gökçek "Ben onları işten attım. Altan Tan'a, Aytunç Yiğit'e sor. Hem siz cezaevinden çıkan insanlara iş bulunsun diyorsunuz. Cezaevinden birtakım insanlara da iş verdim. Sen canın ne isterse yaz. Zaten yazacaksın emrini almışsın. Yaz da cezanı çek" deyince, Selami İnce "Cezamı siz mi vereceksiniz" karşılığını verir.

İnce "Belediyeyi su bastı diyerek bazı personelin sicilinde oynamalar yapılmış" iddiasını yöneltince de Gökçek bu kez kendini tutamayıp küfreder ve "Haberim yok. Olduysa senin M. Ali Özbay'ın personel müdürlüğü zamanında oldu" yanıtını verir.

Selami İnce "Neden soruşturma açtırmadınız" diye sorunca, Gökçek saydırır: "Bunu ben yaptırdıysam, alçak, namussuz, pezevengim. Bunu kanıtlamayan da alçak, namussuz, pezevenktir."

8 Hakan Aygün, "63 dosyalı genel müdür", *Cumhuriyet* gazetesi, 23.09.1989, s.10.

30 yıl önce de aynı iddialar vardı

Yıl 1989...

46. Hükümette, Aileden Sorumlu Devlet Bakanı olarak Cemil Çiçek atandı. Çiçek'e bağlı olan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğüne (SHÇEK) de Melih Gökçek getirildi.



Devlet Bakanı Cemil Çiçek Genel Müdür İ.Melih Gökçek ile birlikte :

Gökçek, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü döneminde de ülke gündeminden düşmedi.

Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu kreşlerinde yüzde 185 oranında zam yapıldı. Gökçek ise o dönemin parasıyla 35 bin lira olan kreş ücretlerini 3 kat artırdığını söyledi.[9]

Göreve gelir gelmez Keçiören'de yaptığının aynısını yaptı. Kurumda bazı personelin görevini kötüye kullandıkları gerekçesiyle soruşturma başlattı. Kurum çalışanları, Gökçek'in akrabalarını ve arkadaşlarını yerleştirmek amacıyla eski personeli

9 *Cumhuriyet* gazetesi, 21.08.1989.

ayıkladığını savundular. Melih Gökçek'in, Saray Rehabilitasyon Merkezi'ne yeğeni Tekin Gökçek'i atadığını söyleyen bir kurum çalışanı, dört kişinin görevden alınarak sürüldüğünü belirtti.

Diğer yandan Gökçek'in, Yenimahalle 50. Yıl Yetiştirme Yurdu'ndaki çocuk ve personeli başka illere dağıtacağı ve buranın spor yurdu haline getirileceği belirtiliyordu. Nitekim, bir süre sonra Melih Gökçek burasının spor yurdu olarak kullanılmasına karar verdiğini açıkladı.

O dönemde *Cumhuriyet* gazetesinin sorularını yanıtlayan Gökçek, "akrabalarını kuruma aldığı" şeklindeki iddiaları yalanladı:

> "Görevini kötüye kullananlar, yerlerinde kalamayacaklarını anlayınca, gazeteleri arayarak, beni geri çekmeye çalışıyorlar. Saray Rehabilitasyon Merkezi'ne benim kardeşimi, bazısı da yeğenimi aldığımı söylüyorlar. Buraya atadığım Tekin Gökçek benim uzaktan akrabam. Bu kişi benim yanımda yıllarca küşat müdürü olarak çalıştı. Ben de onu müdür yaptım."

Ayaş Çocuk Yurdu'na da Gökçek'in bir yakınının atandığı ve üç aydır yurt müdürü olarak maaş aldığı öne sürüldü. Melih Gökçek, Ayaş Yurdu'nu "pislik" nedeniyle kapattıklarını ifade ederek, buraya daha önceden arkadaşı olan eski Keçiören belediye başkan yardımcısını atadığını söyledi.[10]

Bu gelişmeler üzerine SHP Ankara Milletvekili Eşref Erdem, SHÇEK Genel Müdürü Melih Gökçek'in personel atamalarını, bir soru önergesiyle Turgut Özal'ın cevaplaması istemiyle Meclis gündemine getirdi.

Soru önergesinde, Gökçek'in kurumun merkez ve taşra teşkilatlarında kaç kişinin görev yerini değiştirdiği ve kaç kişiyi işe aldığı soruldu. Gökçek'in başkanlığını yaptığı Keçiörengücü Spor Kulübü'nden 18 kişinin öğretmen ve yardımcı hizmetler görevlisi olarak Yenimahalle 50. Yıl Yetiştirme Yurdu'na

10 *Cumhuriyet*, 18.09.1989.

yerleştirildiğini savunan Eşref Erdem, bu kişilerin kurumda çalışmadan "çalışıyor" gösterildiklerinin doğru olup olmadığını sordu.

Keçiören Belediye Başkanı Hamza Kırmızı da Gökçek'in Keçiören Belediye Başkanlığı döneminde yardımcısı olan Atilla Arslan ve Rasim Hagır'ı vekâleten kurumun genel müdür yardımcılıklarına atadığını söyledi.

Sürekli fuhuş ve genelev suçlaması

Melih Gökçek'in belediye başkanı seçilemeyince 30 dolayında üst düzey belediye yetkilisinin Milli Eğitim Bakanlığı kadrolarına atanmasını sağladığını kaydeden Keçiören Belediye Başkanı Hamza Kırmızı şunları anlattı:

> "Gökçek, atamalar konusunda Guinness Rekorlar Kitabı'na geçti. Çocuk Esirgeme'nin başına geçtikten sonra da belediyedeki eski sağ kadrolarını bu kuruma almaya başladı. Şimdiye kadar belediyeden 60 civarında memur ve işçi Çocuk Esirgeme Kurumu'na geçti. Her hafta da 3-5 kişiyi belediyeden Çocuk Esirgeme'ye almayı sürdürüyor."

Kurumdaki görevlerinden başka illere atanan 15 yönetici ve uzman memur, atama işlemlerinin iptali için Ankara İdare Mahkemesi'nde dava açtı.

Gökçek'in "sürgüne" gönderdiği kişiler yargıya başvuruyor ve yargı kararı ile geri dönüyordu. Fakat Melih Gökçek bunun da formülünü buldu. Bu kez, aynı kurum çalışanlarını "anketör" olarak sıcak savaş rüzgârlarının estiği, PKK terörünün yoğunlaştığı Doğu ve Güneydoğu'ya, "kreş, huzurevi, aile ve yaşlı danışma merkezlerine gereksinim olup olmadığını" araştırmaya gönderdi.

Keçiören Belediyesi'nden Çocuk Esirgeme'ye gelenler için Melih Gökçek "Beni görevimden alacaklarını bilsem, hakkımda soruşturma açacaklarını bilsem, sürülen, baskı altında tutulan insanlardan 300 kişi de gelse, 3 bin kişi de gelse alırım" dedi.

Gökçek, Ulusal Basın Ajansı'na (UBA) verdiği demeçte ise "Kurum yıllarca ihmal edilmiş, bazı yurtlar fuhuş yuvası haline getirilmiştir. Ben bunun mücadelesini veriyorum" demekten de geri durmuyordu.

Yıllar sonra 2017'de istifa ederken de "Ben ilk geldiğimde Ankara meyhane ve malum evlerle dolmuştu" ifadelerini kullanmıştı.

Gökçek'in ardından kurum çok karışmıştı...

Çatalca Yetiştirme Yurdu Müdürü Ramazan Çavuş görevinden alındı. Bunun üzerine yurt müdürü, Devlet Bakanı Cemil Çiçek'e telgraf çekerek olayın soruşturulması için bakanlık müfettişi istedi.

Melih Gökçek, Ramazan Çavuş'u "Yurtta kalan öğrencilere zorla seks filmi seyrettirmek, dayak atmak ve ayrılmaları için baskı yapmakla" suçluyordu.

Ramazan Çavuş, telgrafta iddiaları reddetti. Çatalca Yetiştirme Yurdu'ndan Büyükçekmece Yurdu'na gönderilen çocuklar da Yurt Müdürü Ramazan Çavuş hakkındaki iddiaların doğru olmadığını söyledi.[11]

Tabii bu arada kuruma yapılan atamalar da son hızla devam ediyordu. Melih Gökçek, Gaziantep'te ilkokul öğretmenliği yapan Mustafa Yücesoy'u, bir gün içinde Ankara'ya getirterek, kendisine bağlı olan bir kuruluşta önce öğretmen, ardından müdür yardımcısı, sonra da müdür yaptı.

Dahası Gökçek, belediye başkanlığı döneminde kurduğu Keçiörengücü futbol takımının dokuz futbolcusunu da Çocuk Esirgeme Kurumu'na memur olarak aldı.[12]

50. Yıl Yetiştirme Yurdu öğrencileri, Melih Gökçek tarafından yurt müdürlüğü görevine getirilen Ercan Özkök'ün ilk uygulamalarından birisinin, kendilerine ait iki etüt odasından birisini mescit, diğerini müdür odası yapmak olduğunu söyledi. Yurtlarına yeni atanan öğretmenlerin branşının genellikle din dersi olduğunu ifade eden öğrenciler, Özkök'ün temizlik görevlilerini aşçı, aşçıları temizlik görevlisi yaptığını dile getirdiler.

11 *Cumhuriyet*, 20.09.1989.
12 *Cumhuriyet*, 10.10.1989.

Çocuk Esirgeme'den yurtdışına satılan çocuklar

Melih Gökçek'in katılacağı "Hodri Meydan" programı için Ercan Özkök'ün kendilerine "eski yönetimi kötülemeleri ve kendisini övmeleri için" telkinde bulunduğunu belirten yurt öğrencileri, programa çıkacak öğrencilerin özellikle seçildiğine dikkat çektiler:

> "Bunun için İstanbul'dan bile öğrenci getirildi. Ercan Özkök bize 'Eskiden müdürümüz bizi döverdi. Babamız geldi, bizi rahat ettirdi. Eskiden doyamıyorduk, şimdi doyuyoruz' deyin diye etkide bulunmak istiyor."

Kurumda Melih Gökçek döneminde yaşananlar bununla da bitmedi.

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu yurtlarından 29 çocuğun bir şebeke tarafından yurtdışına satıldığı ortaya çıktı.

Gökçek, soruşturma açıldığını, bir hafta içinde sonuçlanacağını, olayın hukuki kılıfına uydurularak gerçekleştirildiğini belirterek bu çocukların nasıl geri alınabileceğinin araştırıldığını söyledi.

Gökçek, olayı bir gönüllü annenin başvurusu üzerine saptadıklarını, çocukların verildiği ailelere ilişkin ellerinde Fransa'da bazı adreslerin bulunduğunu aktardı.

Fakat bu işten de ceza almadan kurtuldu.

'Şeriatçı Müdür Gökçek'

Bununla da kalmadı...

Çocuk Esirgeme Kurumu'ndaki gelişmeler dur durak bilmiyordu. *Cumhuriyet* gazetesinin 15 Şubat 1990 tarihli haberine göre Melih Gökçek, kurum bünyesindeki 6-18 yaş grubu çocuklara imamlar tarafından dini eğitim verilmesi uygulamasını başlattı.

Kurum ile Diyanet İşleri Başkanlığı arasında 1989 Aralık'ında gerçekleşen bu anlaşma, her iki kurumun da kendi teşkilatlarına gönderdikleri genelgelerle yaşama geçirildi.

Bu genelgeler üzerine sosyal hizmet müdürlükleri bulundukları illerin valiliklerine başvurarak bu dini eğitim faaliyeti için "olur" izni istediler. İstanbul Vali Yardımcısı Erdoğan İzgi, 11 Ocak 1990 tarihinde valiliğe gelen izin istemine aynı gün "olur" verdi.

SHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar TBMM'ye Başbakan'ın açıklaması istemiyle önerge verdi:

> "Devlet brifingi için hazırlanan Türkiye'deki sağ-sol ve dinci örgütlerle ilgili dokümanlarda eski Keçiören Belediye Başkanı, halen Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü Melih Gökçek'in 12 Eylül öncesinde Atatürk düşmanlığı ve şeriat yandaşlığı yapan yasadışı 'Mücadele Birliği' örgütünün beş kurucusundan biri olduğu öne sürülmüştür."

Bu, Gökçek hakkında o güne kadarki en ciddi iddiaydı...

Fikri Sağlar, Başbakan'ın, gizli belgelerin doğru olup olmadığını açıklamasını istedi ve şeriatçı bir insanın nasıl genel müdürlük makamına getirildiğini sordu.

Suçlanan Melih Gökçek ise kendisinin o dönemde sadece Hür Düşünce Kulübünün başkanlığını yaptığını, Mücadele Birliği'nin ise "sadece sempatizanı" olduğunu söyleyince taşlar yerinden oynadı.

O günkü gazetelerde "Şeriatçı müdür" manşetleri bile atıldı...


28.02.1990, Milliyet, Sayfa 1

"Gizli devlet brifingi" arşivindeki belge

Şeriatçı müdür

"Mücadele Birliği"nin kartı

KURUCULAR: Necmettin Erbakan, Aykut Edibali, Mevlüt Bektaşi, Melih Gökçek, Yılmaz Karaoğlu

AMAÇ: "Merkezi otoriteye bağlı İslami esaslardan kurucu alan devlet nizamı kurmak. Antikomünist, antisosyalist, antikapitalist olmak. İslam'a tam bağlı olmak ve İslami esaslara göre yaşamak"

AĞIR SUÇLAMA Devlet brifingi için hazırlanan Türkiye'deki sağ-sol ve dinci örgütlerle ilgili dokümanlarda eski Keçiören Belediye Başkanı, halen Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü Melih Gökçek'in 12 Eylül öncesinde Atatürk düşmanlığı ve şeriat yandaşlığı yapan yasadışı 'Mücadele Birliği' örgütünün beş kurucusundan biri olduğu öne sürülmüyor

KONU MECLİS'TE Gizli belgelerin bir önergeyle TBMM'ye getiren SHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar, Başbakan'ın, gizli belgelerin doğru olup olmadığını açıklamasını istedi ve şeriatçı bir insanın nasıl genel müdürlük makamına getirildiğini sordu. Suçlanan Melih Gökçek ise, kendisinin o dönemde sadece "Hür Düşünce Kulübü" nün başkanlığını yaptığını, "Mücadele Birliği" nin ise "sadece sempatizanı" olduğunu söyledi

Ayhan AYDEMİR'in haberi 12. sayfada

Melih Gökçek

© 2001 Doğan Gazetecilik A.S.

Melih Gökçek SHP Milletvekili Fikri Sağlar hakkında "İslamcı Mücadele Birliği" adlı yasadışı örgütün kurucularından olduğu yolundaki savı nedeniyle o günkü parayla 100 milyon liralık tazminat davası açmak istedi. Ancak talebi mahkemece reddedildi.

Nevin Gökçek: 'Lütfen Melih'i engelle'

Bu tartışmalar yaşanırken gün geldi ANAP'ta parti içi iktidar mücadelesi kızıştı.

Yapılan ANAP kongresinde Mesut Yılmaz ile Yıldırım Akbulut yarıştı. Tabiri caizse Gökçek yine yanlış ata oynadı.

Bu yarışta Gökçek tavrını Akbulut'tan yana koydu. Akbulut seçimleri kaybetti. Üstelik Gökçek, kongrede Mesut Yılmaz'ı yuhalattı. Ardından Mesut Yılmaz hem Genel Başkan hem de Başbakan olunca Melih Gökçek'i Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü görevinden alarak tarihi bir kırılmaya da neden oldu.

Melih Gökçek için ANAP serüveni sona yaklaşıyordu...

Harun Emre isimli yazarın Melih Gökçek'i anlattığı kitabındaki bilgilere göre "O dönem yakın arkadaşı olan Hasan Hüseyin Ceylan, Gökçek'in, Refah Partisi saflarına katılması için girişimlerde bulunmaya başladı."[13]

Ancak bugünün *Yeniçağ*, o günlerin ise Star TV Ankara temsilcisi Orhan Uğuroğlu, Gökçek'in siyasi kariyerindeki kırılma anlarını köşesinde şöyle anlatmıştı:

> "Mesut Yılmaz Anavatan Partisi Genel Merkezine girişte Melih'in gönderdiği büyük bir grup tarafından yuhalandı, olaylar çıktı.
> Yılmaz 20 Ekim 1991'de yapılacak milletvekili seçimlerinde Melih Gökçek'in de aralarında olduğu ANAP'ın muhafazakâr kanadını dışlama kararı aldı.
> STAR TV'nin Ankara Temsilcisi olarak o günlerde Gökçek ailesi ile ailece de görüşüyorduk.

13 Harun Emre, *Unutulmaz Sözler ve Unutulmaz Diyaloglarla Melih Gökçek'in Sırrı*, Sevdam Yayınevi, 1. Baskı, s. 26.

Eylül ayında Sakarya Caddesi'ndeki makam odamda asker arkadaşım Sedat Güler ile oturuyordum ki sekreterim Ece Cengiz telaşla odaya girerek, 'Nevin Gökçek telefonda ağlayarak sizinle görüşmek istiyor' dedi.
Telefonu aldım ve Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı bir öğretmen olarak tanıdığım Nevin Gökçek ile konuştum.
Nevin Hanım, 'Melih'i kandırdılar, Refah Partisi'nden milletvekili adayı yapacaklarmış, evden az önce aldılar, Keçiören Refah Partisi İlçe Başkanlığı'nda kaydını yapacaklarmış. Orhan ancak sen engellersin. Lütfen araç telefonundan ara, engelle' dedi bir çırpıda sürekli ağlayarak.
Gökçek'i hemen aradım, inatçılığını bildiğimden; 'Deli misin, sen Melih Gökçek'sin. Keçiören ilçede üye olunur mu? Bana gel Erbakan'ı arayayım. Genel Merkez töreni ile Refah'a havalı şekilde gir' diyerek ikna ettim.
Az sonra 3-4 araba geldiler. Refah Partilileri binaya almayıp sadece Melih'i aldım odama.
Hemen sordum; 'Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın haberi var mı?'
Gökçek, 'Hayır yok' dedi. Neden Refah Partisi'ne geçiyorsun, diye sordum.
Gökçek, 'Mesut beni ve muhafazakâr isimleri milletvekili yapmayacak. Beni aday gösterecek Refah Partisi'ne geçeceğim çünkü milletvekili olmak istiyorum' dedi.
'Bak Melih seni ANAP'a alan, Keçiören Belediye Başkanı ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü yapan Özal'a vefasızlık olmaz mı? Ayıp olmaz mı? Dur ben arayayım, beraber olduğumuzu söyleyeyim, o Yılmaz'la konuşur, milletvekili olursun, dedim.'

Özal: 'Söyle o dangalak istifa etmesin'

Göcek'te tatilde olan Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ı aradım, denizde yüzüyormuş. Koruma Müdürü Musa Öztürk'e durumu anlattım ve acilen telefon ile görüşmek istediğimi söyledim.
Durumu özetledim.
Özal, 'Söyle o dangalak istifa etmesin, öyle bir hata yapmasın, eşini de ağlatmasın. Ben şimdi Mesut'u arayacağım, sen de 10 dakika sonra ara Orhan' dedi.

Gökçek de telefon ahizesine yaklaşarak dinlediği için bu sözleri duydu ve çok da sevindi.

Dangalak sözüne de bayağı güldük ki, Sedat Güler, 'Özal seni oğlu gibi görüyormuş demek ki' dedi.

10 dakika sonra Mesut Bey'i aradım. Gelişmeyi anlattığım Genel Merkezde MKYK toplantısmda imiş. Sekreteri Seval, 'Evet az önce Sayın Özal ile konuştu Mesut Bey ama çok kızgın girdi tekrar toplantıya, şimdi bana da kızmasın' dedi ama yine de Mesut Bey'i telefona bağladı ki aramızda şu konuşma geçti.

– Sayın Başbakan az önce Özal ile...

Yılmaz: 'Orhan yorma kendini konuyu biliyorum. Beni yuhalatan Gökçek'i asla listeye koyup milletvekili seçtirmem. Turgut Bey'e de söyledim.'

– Refah Partisi'ne geçecek...

Yılmaz: 'Defolup gitsin...'

Ve Melih Gökçek'in ANAP macerasının noktalandığı an oldu.

Melih'e, tamam o zaman ben de sözümde durayım, diyerek Erbakan'ın basın danışmanı Fikret Özkan'ı arayarak durumu anlattım. Özkan 'biraz müsaade et' dedi ve tekrar arayıp, 'Hocam çok mutlu oldu. Salı günü grup toplantısında Melih Bey'in partiye kaydını imzalayıp bizzat rozetini takacak' dedi."[14]

'Artık inananların ANAP'ta yeri yoktur'

ANAP Genel Başkanlığı'na yeni seçilen Mesut Yılmaz, muhalefet partisi lideri DYP Genel Başkam Süleyman Demirel ile de anlaşarak "erken seçim" kararı almıştı. Erken seçim 1991 yılının 20 Ekim'inde yapıldı.

Milliyetçi Çalışma Partisi, Islahatçı Demokrasi Partisi ve Refah Partisi seçim ittifakı yaptı.

Melih Gökçek, milletvekili adayı olduğunu belirterek "Artık inananların ANAP'ta yeri yoktur" dedi.

RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Gökçek'in üyelik formunu imzalarken "Mücahit Melih" şeklinde sloganlar atıldı.

14 Orhan Uğuroğlu, *Yeniçağ* gazetesi, 17.10.2017.

20 Ekim 1991 genel seçimlerinde Refah Partisi Ankara Milletvekili olarak Meclis'e girdi.

Fakat hakkındaki iddialar bitmedi. Aksine daha da arttı.

Çocuk Esirgeme Kurumu geçmişi peşini bırakmıyordu.

O dönemde kurumun bağlı olduğu Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Güler İleri, kişisel harcamalarını bakanlığa bağlı kuruluşlara ödettiği gerekçesiyle tepkilere dayanamayarak istifa etti.

İstifa ederken hedefinde Melih Gökçek vardı. Kendisi hakkındaki iddiaların arkasında Gökçek'in olduğunu düşünüyordu. Haklıydı da...

Devlet Bakanı Güler İleri, Melih Gökçek'in Çocuk Esirgeme Kurumu Başkanlığı dönemini inceletmeye başlamış, tespitlerde bulunmuş ve müfettişler tarafından kayıt altına aldırmıştı.

Kendisini istifaya zorlayan nedenleri açıklarken Melih Gökçek'e de ağır suçlamalarda bulundu.

Çok ilginçtir, bugün Bülent Arınç'ın "parsel parsel" suçlamasını yıllar önce Güler İleri yine benzer bir şekilde Gökçek'e yöneltiyordu.

İleri, konuşmasında şu ifadeleri kullanmıştı:

> "Bunları haber alarak sızdıran Sayın Milletvekili, her birine 8-10 inşaat vererek Ankaralı bazı müteahhitlere yurdun dört bir yanında yaptırdığı inşaatların hesabını versin. Bir menfaati olup olmadığını açıklasın."

Bakan İleri daha sonra bununla da yetinmeyip, iddialarının belgelerini dağıttı ve incelettiği Çocuk Esirgeme Kurumu hesapları hakkında oluşturulan raporu açıkladı.

Raporda yer alan bilgilere göre...

Melih Gökçek'in Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Müdürü iken "Top Air" havayolu şirketinden kiraladığı özel uçağın parası henüz ödenmemişti. "Top Air", Devlet Bakanlığı'na başvurarak Gökçek'e ait o günün parasıyla 26,5 milyon liralık borcun ödenmesini istiyordu.

Gökçek'in kiraladığı özel uçakla İstanbul, Diyarbakır ve Gaziantep'e uçtuğunu belirten yetkililer, bu illere THY'ye ait

uçaklarla da gidilebileceğini, SHÇEK gibi bir kuruluşun genel müdürünün uçak kiralamasının dikkat çekici olduğunu söylediler.

Diğer bulgulara göre durum daha da vahimdi.

Gökçek'in 1990-1991 yıllarında bütçe ve fondan açılan milyarlarca lira tutarındaki 201 ihalenin merkezden yapıldığı ve neredeyse tamamının, yani 181 ihalenin Ankara'daki firmalara verildiği belirlendi.

Birçok ildeki çocuk yuvası ve yetiştirme yurtlarının bakım, onarım ve çevre düzenlenmesi ihalelerinin Ankara'daki şirketlere verilmesinin dikkat çekici olduğu vurgulandı. Burada yedi firmanın tespit edildiği anlaşıldı.[15]

Gökçek ise bu durumu "Bir işi iyi yapana birden fazla ihale verilebilir. Her ihalenin değişik şirketlere verilmesi gibi bir zorunluluk yok" diyerek savundu.

Bugün olduğu gibi o gün de politik olarak sporla uğraşmayı seviyordu.

TBMM çatısı altında makam odasında bile başkanı olduğu Keçiörengücü Kulübü'ne beş amatör futbolcu transfer anlaşmasının imza törenini yaptırması olay olmuştu.

Dahası, bir taraftan Keçiörengücü ile ilgili bakanlık bütçe görüşmelerine müdahale ediyor, bir taraftan da kanal kurma çalışmaları yapıyordu.

Dönemin gazetelerine yansıyan haberlere göre Refah Partisi özel TV kurma hazırlığındaydı.

Refah Partililer şimdilik böyle bir niyetlerinin olmadığını, sadece piyasa araştırması yaptıklarını belirttiler. Refah Partisi adına, TV için teknik donanım satan firmalardan verici, stüdyo donanımı için fiyat alındı. Parti adına girişimi yürüten Melih Gökçek, kendisinin yalnızca TV konusu ile ilgilendiği için böyle bir araştırmaya önayak olduğunu söyledi.

Gün gelecek o gün TV kurma adına yaptığı pazar araştırmaları ve tecrübeleri Beyaz TV'yi kurmasında yardımcı olacaktı.

15 "İleri'den Gökçek'e karşı atak", *Cumhuriyet* gazetesi, 21.02.1992.

TRT protestosuna katıldı

Gökçek'in TV'lerle ilişkisi, hele hele TRT ile ilişkisi bugünlerde olduğu kadar iyi değildi.

O günlerde...

TRT yayınlarını protesto eden bin kişilik grup TRT Genel Müdürlüğünün Kavaklıdere'deki binasının önünde toplandı ve ferdi dilekçeler ile başvuruda bulundular.

RP milletvekilleri TRT Haber Dairesi Başkanı Şahap Alp'in odasına girdi. Melih Gökçek de aralarındaydı. Bugün hepimize tuhaf gelecek ama o günlerde Gökçek "İktidarın değil milletin TV'si olun" diyerek Alp'e çıkıştı.[16]

İktidar olmadan önce medya özgürlüğü konusunda çok demokrat bir yaklaşım ama iktidar olunca unutulan bir çıkış...

Devamında "Haberlerde adil olun. Yedi aydan beri yapılamayan liderler açık oturumunu hemen başlatın" ifadelerini kullanarak Necmettin Erbakan'ın televizyona çıkarılmasını istedi.



10.12.1992, Milliyet, Sayfa 12

Refah'tan TRT'ye tepki

TRT yayınlarını protesto eden bir grup Refah Partili dün gösteri yaptı. TRT Genel Müdürlüğünün Kavaklıdere'deki binası önünde toplanan bin kadar partili daha sonra ferdi dilekçeler ile başvuruda bulundu. Bin kadar dilekçe ile RP'li milletvekilleri TRT Haber Dairesi Başkanı Şahap Alp'in odasına girdi. Melih Gökçek 'İktidarın değil milletin TV'si olun diyerek şöyle konuştu: "Haberlerde adil olun. Yedi aydan beri yapılmayan liderler açık oturumunu hemen başlatın." Bu arada haber programlar müdürü Nurzen Amuran hazırladığı ve RP'den Hasan Mezarcı'nın çekimleri yapılan fakat son anda yayından çıkartılan Laiklik konulu program tartışıldı. RP'li Hasan Dikici'nin 'taraf tutuyorsunuz' sözlerine, "ben anayasadan yana tarafım" diyen Nurzen Amuran ile Dikici arasında sert tartışma çıktı. Nurzen Amuran'ın" ben Atatürkçüyüm" sözlerine tüm milletvekilleri "hemen o kalkanın arkasına sığınıyorsunuz" diyerek tepki gösterdiler.

16 "Refah'tan TRT'ye tepki", *Milliyet* gazetesi, 10.12.1992, s.12.

Ama temel mesele şuydu...

Melih Gökçek söz konusu ise kavga, demagoji her daim orada olurdu. Hiç kimseyi bulamaz ise kendisi ile kavga ederdi.

Konya ve çevresine yayın yapan Sun TV'de "Seçime Doğru Siyasi Partiler" adlı açıkoturuma katıldı. Melih Gökçek ile ANAP İstanbul Milletvekili Halit Dumankaya birbirlerine girdiler.

Gökçek, Dumankaya'ya hitaben, "Sizin Genel Başkanınız Mesut Yılmaz, masondur. Elimde üç tane belge var" dedi. Bu sözlere sinirlenen Dumankaya şu yanıtı verdi:

"Siz benim Genel Başkanıma mason diyemezsiniz, sahtekârlık yapıyorsunuz. Senin eşin de öğretmen, benimki de. Buraya onlarla çıkalım. Herkes kimin daha muhafazakâr olduğunu gözleriyle görsün."

Milletvekilleri, bir anda ayağa kalkarak birbirlerinin üzerine yürürken; Gökçek, Dumankaya'ya "Şerefsiz adam. Benim ailem namussuz mu? Adi adam" diye bağırdı.

Olaylar üzerine canlı yayın kesildi.

Melih Gökçek Refah Partisi 4. Büyük Kongresi'nde parti üst yönetimine girebilmek için özel bir çaba sarf ediyordu. Bütün kavgası bundandı. Fakat başaramadı.

Ancak siyasi hayatı ilginç bir şekilde ilerliyordu: Başarıdan beslenmek yerine başarısızlıktan besleniyordu. Ne kadar başarısız olursa siyasi basamakları o kadar hızlı tırmanıyordu.

Zamanaşımı kurtardı

1994...

Türk siyasi tarihinin belki de en kritik seçimleri yaklaşmıştı.

Tam da "Laik-İslamcı" kamplaşmaları ve türban tartışmaları yaşandığı günlerdi.

Refah Partisi'nin belediye başkan adayları da merak konusuydu. Necmettin Erbakan, daha önce 1984-1989 yılları arasmda Ankara Belediye Başkanlığı yapmış Mehmet Altınsoy'u aday göstermeyi düşünüyordu.

Devreye Hasan Hüseyin Ceylan girdi ve Melih Gökçek'in Ankara Belediye Başkan Adayı yapılması için yoğun bir kulis

faaliyetine başladı. Erbakan, Hasan Ceylan'ın sözlerine güvenir, ona inanırdı. Erbakan kendisine gösterilen anket sonuçları ve baskıya rıza gösterdi ve Melih Gökçek'i Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına aday gösterdi.[17]



Gökçek'in milletvekilliği 2 yıl 3 ay sürmüştü.

Bu sırada Başbakan Tansu Çiller de Melih Gökçek hakkında "yolsuzluk yaptığı" gerekçesiyle 6 soruşturma yapılması için izin verdi. Soruşturma dosyalarında Gökçek'in Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürü olduğu dönemde, sahte teklif mektuplarına dayanarak ihale verdiği, firmaya çıkar sağlamak için kurum yurtlarında bulunan çocuk sayısının üç katı kadar ayakkabı aldığı ve bayan kuaförlerine şenlik organizasyonları yaptırdığı yer aldı.

Sonradan anlaşılıyor ki meğer gerçek işi kadın kuaförlüğü olan Avcıoğlu Organizasyon'un sahipleri, kuruluşlarını, o dönemki parayla 288 milyon lira tutarındaki ihaleyi almadan günler önce tamamladı. Şirket de zaten Gökçek'in yönettiği Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu için yaptığı işler dışında hiçbir faaliyette bulunmadı.

Galeri Fatih firmasının kazandığı bazı ihalelerde verilen teklif mektuplarındaki daktilo ve el yazısının aynı olduğu

17 Harun Emre, *Unutulmaz Sözler ve Unutulmaz Diyaloglarla Melih Gökçek'in Sırrı*, Sevdam Yayınevi, 1. Baskı, s. 30.

görüldü. Durum Emniyet Genel Müdürlüğü Polis Laboratuvarı'nca da onaylandı.[18]

Fakat bu iddialar ve dosyalar, zamanaşımı nedeniyle düştü. Her zamanki gibi toplum sıkça değişen gündem ve çalkantılarla bu olayları ve iddiaları unuttu.

Gökçek hakkında 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezası isteniyordu. Eğer dava sonuçlanmış olsaydı Gökçek memuriyetten süreli ya da temelli yoksun bırakılacaktı.

Seçimler yaklaştığında ise zaten hazırlıklı olan Gökçek, milletvekiliyken belediye başkan adayı olarak seçim gezilerine başlamıştı. Rakipleri CHP'den Ali Dinçer, SHP'den de Korel Göymen'di. Seçim atmosferinde oluşan "Laik-İslamcı" çatışması milliyetçi-muhafazakâr oyların Gökçek'e yönelmesine neden oldu.

Tekbirlerle kutlama

Soğuk bir mart akşamıydı...

SHP'li Korel Göymen'in Ankara Belediye Başkanlığını kazandığı duyuruldu. Ancak daha sonra Gökçek'in YSK'ya yaptığı itiraz sonucu kimi kaynaklara göre 6.390 oy farkla, o günkü gazetelere göre de 11 bin oy farkla büyükşehir belediye başkanlığını kazandığı açıklandı.

Gökçek seçim gecesinin hayatının dönüm noktası olduğunu anlamıştı. Bunu da kaybederse siyasi hayatı sonlanabilirdi. Solun kendi arasmda bölünmüşlüğünü çok iyi kullandı.

Öyle bir akşamdı ki SHP'li Korel Göymen, zafer pastasını kesip gazetecilere poz bile vermişti. Ancak Gökçek yenilgiyi kabullenmeyip ilçelerdeki seçim kurullarını bir bir gezerek sayımların doğru yapılıp yapılmadığını denetledi. Sonunda pastayı Göymen kesti ama Gökçek yedi. Göymen de ağır yenilgiyi "Ankara'da bizim yapamadığımızı sağ yapmış, birleşmiş" diyerek kabul ediyordu.

Zaten 27 Mart 1994 akşamı da sessiz sakin bir seçim akşamı olmadı.

18 "60 milyonu Yozgat şenliği için ödedik", *Cumhuriyet*, 24.02.1992.

Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan CHP'nin güçlü olduğu Çankaya'da, "büyük çapta usulsüzlük ve kanunsuzluklar" olduğunu iddia ediyordu. Ankara'yı kazandığı anlaşılınca RP Genel Merkezi'ne gelerek önce Gökçek'i kutladı. Daha sonra odasında basın toplantısı düzenledi ve Recep Tayyip Erdoğan'ın da İstanbul'u kazanmasıyla seçimlerin galibinin Refah Partisi olduğunu söyledi:

> "Türkiye'de 27 Mart seçimleri bir dönemi kapatmış, bir dönemi açmıştır. Dönem adil düzen dönemidir, milli görüş dönemidir. DYP sevinmekle acele etti. Oy oranının iki yıl içinde yüzde 27'den 22'ye düşmesi büyük bir hezimettir. Sadece SHP değil DYP ve ANAP da hezimete uğramıştır."

Erbakan "27 Mart seçimleri bir dönemi kapatmış, bir dönemi açmıştır" dedi, haklıydı. Yeni Türkiye'nin temel taşları döşenmişti. Konuşmasını 27 Mart'ı her yıl "yerel yönetimler bayramı" olarak kutlayacaklarını söyleyerek bitirdi.

Gökçek'e Anıtkabir sorusu

Melih Gökçek'in galibiyeti RP Genel Merkezi önünde tekbirlerle kutlandı. Gökçek bir gazetecinin sorduğu "Anıtkabir'i ziyaret edecek misiniz" sorusunu bugün artık hemen hemen herkesin alıştığı üslupla yanıtladı. Soruyu "cıvık ve demagojik" olarak nitelendirdi. Kendisine böyle soruların sorulmamasını istedi.

Fakat bu tepkisine rağmen seçildikten birkaç gün sonra TBMM Başkanvekili Yasin Hatipoğlu ve bazı ilçe belediye başkanlarını da alarak Anıtkabir'i ziyaret etti ve "daha modern görünümlü bir Ankara" sözü verdi.

Gökçek'in rakibi SHP'li Korel Göymen ise yenilginin ardından Türkiye'nin ve Başkent Ankara'nın tehdit altında olduğunu söyledi. Göymen, "Ankara, Türkiye Cumhuriyeti'nin laik başkenti olmaya devam edecektir, bu olguyu yıkmaya kimsenin gücü yetmeyecektir" ifadelerini kullandı.

Melih Gökçek mazbata aldığı gün Ankara İl Seçim Kurulu üyesi yargıç Hürrem Kubalı, Gökçek'i alkışladı ve "İnşallah Keçiören'deki gibi başarılı olursunuz" dedi.

Cumhuriyet gazetesi muhabiri durumu sorunca Kubalı; "Ben kendisini tebrik ettim. Tebrikin şekli mi olur? Melih Gökçek Keçiören Belediye Başkanı iken, ben Altındağ Adliyesinde hâkimdim. O zaman çok çalıştı" dedi.

Sonuç olarak Türkiye büyük bir dönüşüm yaşıyordu. 1989 seçimlerinde SHP'de olan üç büyük il artık sağın elindeydi. İzmir'i DYP alırken İstanbul ve Ankara'yı Refah Partisi kazanmıştı.

Ta ki 31 Mart 2019'a kadar...

Bu zamana kadar Ankara ve İstanbul siyasal İslamın yönetiminde kalacaktı.

Seçimlerin ardından 1994 yılının 15 Nisan günü Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi, seçimlerden sonraki ilk toplantısını yaptı.

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi birkaç gün önce toplanmış, Recep Tayip Erdoğan'ın meclisi Arapça dualarla açması tepki çekmişti...

Ankara'da ise açılış daha bir ölçülü yapıldı. Hatta üyeler "saygı duruşuna" bile çağrılıyorlardı. Ancak bu saygı duruşunun kimin için yapıldığını soran meclis üyelerine Gökçek ve Refah Partili üyeler "Kimin için olur yahu" diye yanıt v erdi.[19]

Cumhuriyetin başkenti Ankara'nın kent meclisinde ilk kez "Atatürk" adının anılmasından özenle kaçınılıyordu. Türkiye bir kez daha "takiye" denilen olguyla yüz yüze geldi.[20]

'Belediye batakta'

Seçildikten sonra bugün bıraktığı borç halen tartışılan Gökçek, ilginçtir, belediyeyi "46 trilyon" borç ile devraldığını açıkladı.

Sonraki dönemde belediyenin batakta olduğu iddiasını yineledi ve belediyeye ait işletme projelerinden "kurtulma" çalışmaları başlattı. Gökçek "para getirmeyecek yatırım" olarak nitelediği metro ve Ankaray'ın hükümete, doğalgaz

19 Muhsin Eren, *Ankara'da Gökçek'li Yıllar*, Zirve Ofset, 1. Baskı, Aralık 1997, s. 7.
20 Muhsin Eren, *Ankara'da Gökçek'li Yıllar*, Zirve Ofset, 1. Baskı, Aralık 1997, s. 8.

işletmesinin BOTAŞ'a devredilmesi ve otobüslerin özelleştirilmesi için çalışmalara başladığını bildirdi.

Halbuki belediye yönetimine geldiğinde önünde birçok hazır proje vardı:

Ankara Metrosu, Ankara Hızlı Tramvay (Ankaray) Projesi, Büyük Ankara Kanalizasyon Projesi (BAKAY), Atık Su Arıtma Tesisi, Ankara İçme Suyu Dağıtım Projesi, Portakal Çiçeği Vadisi Kentsel Gelişme Projesi, Dikmen Vadisi Konut ve Çevre Geliştirme Projesi, Çankaya-Mamak Viyadüğü, Ankara Şehirlerarası Otobüs Terminali, Sincan Çadırtepe'deki Toplama Alanı...

Ve diğerleri...

Hepsi de başlamış, yapımı süren, büyük bölümü bitirilmiş projelerdi.

Melih Gökçek, çevre ile kavga edeceğine salt bu projeleri bile tamamlamış olsaydı, başarılı bir başkan gibi görülebilirdi. Böyle bir şansı vardı ama bu tasarımların çoğunu anlayamadı bile. Çankaya-Mamak viyadüğü için "O ne o, düdük gibi öyle" diyordu.

Toplu taşımacılığın bilincinde olmadığı için Metro-Ankaray tünellerinin geçmekte olduğu hat üzerine köprüler, kavşaklar kurmaya çalışıyordu.

Gökçek, sosyal demokrat belediyeden devraldığı projelere hiçbir şey eklemedi. Yürütümlerinde, aksamalara, gecikmelere yol açtı. Ama bir yandan da bu projelerin tanıtımını yaparken her fırsatta bunları kendi eseriymiş gibi göstermekten büyük keyif aldı.

Göreve geldiği her makamda yaptığı gibi ilk işi kadrolaşmak oldu.

Çocuk Esirgeme Kurumu'nda yaptığı hamleyi burada da gerçekleştirdi.

Göreve gelir gelmez Belediyeye bağlı iştiraklerin yönetimlerinde bulunan kişileri görevinden almaya başladı.

BELSO yönetim ve denetim kuruluna görevden aldığına ilişkin genelge gönderdi. Ancak sorun şuydu, şirkette belediye hissesi bulunmuyordu. Olayın yasal olmadığını öğrenen

belediye yetkilileri de üyelerin tek tek istifasını istemek gibi bir formül buldular.

Gökçek'in genelgesine göre Naci Akın, Hasan Gül, Ziya Özel (üyelikten istifa etti), Armağan Hapçı ve Celalettin Delice'den oluşan yönetim kurulu yerine, "Gökçek'in has adamları" olarak anılan, belediyeye bağlı tüm şirketlerin koordinasyonuyla görevli Ahmet Ertok, Ahmet Süt, Ömer Vehbi Hatipoğlu, Nihat Şahin ve Abdülkadir İmamoğlu beşlisi getiriliyordu.

Kamuoyunda bu hamleler ilgi görmedi.

Ancak tam burada bir isme dikkat çekmek istiyorum. Zira o dönemde bu kişinin isminin de geçtiği olay çok konuşulmuştu.

Adı Ömer Vehbi Hatipoğlu.

Kendisi kamuoyunun yakından tanıdığı Nihat Hatipoğlu'nun ağabeyi...

Şuraya geleceğim...

Hatırlarsanız, 1999 yılında Telekulak Çetesi operasyonu vardı.

Dört mülkiye müfettişi, Ankara Emniyeti'nin sekizinci katında oluşturulan dinleme merkezinde 963 kişinin yasadışı dinlendiğini belgelemişti. Dinlenenler arasında Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ile Başbakan Bülent Ecevit de bulunuyordu.

Soruşturma öyle genişledi ki Susurluk'u aratmayacak boyutlara ulaştı. Operasyon kapsamında aranan fakat firari olan Cengiz Çelik'in, Melih Gökçek soruşturmasını yürüten savcıya tuzak girişimi, bakışları bu kez Fazilet Partisi bağlantısına çevirmişti.

Yasadışı telefon dinlemesi yaptıkları ortaya çıkan Telekulak Çetesinin Fazilet Partisi ve özellikle Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'le bağlantısı olup olmadığı araştırılmaya başlandı.

FP Milletvekili Ömer Vehbi Hatipoğlu'nun hasmının eşinin telefonunun dinlenmesi de o dönem gazetelerde "Cengiz Çelik, hep FP'lilerin karşıtı olan kişilerin telefonlarını dinletmiş. Bunların bir ortak noktası olması gerekir" yorumlarının yapılmasına neden oldu.

Telekulak Çetesinin seçimler öncesinde FP'li Ankara Büyükşehir Belediye Başkam Melih Gökçek'in rakipleri olan

Murat Karayalçın ile Halil Şıvgın'ın telefonlarını dinlemeye teşebbüs ettiğinin ortaya çıkması, şüphe oklarının iyiden iyiye Melih Gökçek'e yöneltilmesine sebep oldu.

Operasyon kapsamında bir isim daha sorguya çekildi.

Adı Eda Pulan.

İstanbul'da sorgulanan Pulan "Benim FP Milletvekili Ömer Vehbi Hatipoğlu ile gönül ilişkim yok. Ben Cengiz Çelik'in sahibi olduğu ETG'de sekreter olarak çalışıyorum" dedi.

Eda Pulan, patronu Çelik'le ilgili olarak da şu bilgileri verdi:

> "Cengiz, her zaman polisle, MİT'le ve üst düzey bazı subaylarla ilişkilerinin çok iyi olduğunu söylerdi. Hatta emniyet ve askeri binalara dinleme sistemleri kurduğunu söylerdi. Cengiz Çelik kendisini MİT'çi olarak tanıtıp hava atardı."

Eda Pulan sorgusunda, Cengiz Çelik'in bir gün kendisini sigortacı kisvesi altında bir Cumhuriyet Savcısına gönderdiğini ifade ederek, "Yakama gizli kamera takarak tuzak kurmamı istedi. Ancak savcı tuzağa düşmedi. Sanırım bu savcı Melih Gökçek hakkında soruşturma yapıyordu" dedi.

Pulan, Cengiz Çelik'in savcıya niçin tuzak kurmak istediğini bilmediğini söyledi. Eda Pulan, Cengiz'in kendisinden, Uğur Dündar'a da yaklaşıp tuzak kurmasını istediğini, bunda da başarılı olamadıklarını bildirdi. Savcının adını da hatırlamadığını söyledi.[21]

Eda Pulan mahkemede sanık durumuna düşünce Melih Gökçek hakkındaki soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı Hüseyin Yalçın'ın odasına gönderilerek onu yemeğe davet etmesini istedikleri yönündeki emniyet ifadesini kabul etmediğini kaydetti.

Çağ Hastanesi'nde çalıştığı dönemde görevli olarak Ankara Adliyesine sık sık gidip geldiğini ifade eden Pulan, hastaneye üye yapmak amacıyla savcı Hüseyin Yalçın'ın da aralarında bulunduğu birçok hâkim ve savcıyla görüştüğünü söyledi.

---

21 *Hürriyet* gazetesi, 17.05.1999: https://www.hurriyet.com.tr/gundem/telekulakta-fp-baglantisi-39079896

Uğur Dündar'a şantaj planı

İddianamede ise FP Milletvekili Ömer Vehbi Hatiboğlu'nun Cengiz Çelik ile birlikte Kanal D'de yayımlanan Arena programının yapımcısı Uğur Dündar'ı bir manken ile ilişkiye geçirip bunu görüntülemek ve şantaj yapmak veya dövdürmek için planlar yaptıkları, fakat başarılı olamadıkları vurgulandı. Çelik'in eski Ankara Emniyet Müdürü Mehmet Cebe'nin ev telefonlarını bile dinlettiği ifade edildi.

Sanık Korkut Eken'in, sanık Pulan'ı, savcı Hüseyin Yalçın ile birlikte olması ve bu birlikteliği kameraya alması için zorladığı ve tehdit ettiği belirtilen iddianamede, diğer sanıkların da oluşturulan teşekkülün eylemlerini yaptıkları ve yardım ettikleri ileri sürüldü.

İddianamenin sonunda ise sanık Eda Pulan'ın 1 yıl 1 aydan 5 yıla, Korkut Eken, Saniye Asuman Gökgöz ve Erdal Yamak'ın 1 yıldan 2 yıla, Neriman Yerlikaya'nın 2 yıldan 5 yıla, Şafak Akça'nın 6 aydan 1 yıla, Murat Peker'in 8.5 aydan 4 yıla, Önal Peker'in ise 6.5 aydan 3 yıl 4 aya kadar ağır hapisleri talep e dildi.

Manken Eda Pulan ile Erdal Yamak, çete kurma suçlamasıyla birer yıl ağır hapis cezasma çarptırıldı. Mahkeme, suçun işleniş biçimi ve sanıkların duruşmadaki davranışlarını dikkate alarak, cezanın ertelenmesine yer olmadığı kararma vardı.[22]

Melih Gökçek, kendisini işaret eden tüm gelişmelere rağmen bu soruşturma ve davadan da kurtulmuştu.

Savcılar ya da hâkimler çağırıp, "bir ilişkin var mı" diye sormamıştı bile!

O dönemde bunlar yaşandı tabii ancak Gökçek'i Türkiye'de tanınır yapan şey, belediye başkanlığı görevindeyken "Periler Ülkesinde" adlı heykeli Altınpark'tan kaldırtması oldu.

Heykelleri kaldırtırken sarf ettiği "Böyle sanatın içine tükürürüm" sözü kamuoyunda büyük tartışma yaratmıştı.

22 CNNTürk 15.12.2004: https://www.cnnturk.com/2004/turkiye/12/15/bocek.davasi.sonuclandirildi/58404.0/index.html

Çeteler salonu bastı

Sanatın "içine tüküren" Gökçek, göreve geldikten sonra park ve bahçelerin isimlerini değiştirdi.

ASKİ ile belediyede çalışan, aralarında kadınların da yer aldığı 100 işçiyi sürdü.

Birçok kadın işçi ile Belediye Orkestrası'ndaki bir sanatçı, park ve bahçelerde kazma-kürek ve sulama işlerine verilirken, belediyeye bağlı birimlerdeki üst düzey bürokratlar, Karşıyaka Mezarlığı'nda pasif görevlere getirildi.[23]

12 Eylül 1994...

Melih Gökçek'in işten attığı Genel-İş üyesi işçiler, belediye meclisi salonunda meclis toplantısını izlemek, siyasal parti gruplarına sorunlarını aktarmak, Belediye Başkanına da bir dilekçe vererek yeniden işe alınmalarını sağlamak istiyorlardı. İstedikleri ekmekti. Üzerinde sendikalarının adı yazılı gömleklerle salona girmiş, bekliyorlardı. Aralarında kadınlar da vardı.

Gökçek durumu haber almış, salona inmiyordu. İşçilerin aş ve iş isteklerini kendisine karşı bir eylem olarak algılıyor, onlarla görüşmüyordu. İşçilerin salonu terk etmelerini isteyen bazı meclis üyeleri oldu. Meclis Başkanvekili Seyfullah Şahin, Belediye Başkanvekili Cengiz Ocakçı ikide bir yukarıya Melih Gökçek'in yanına gidip geliyorlardı. Aldıkları buyruklar doğrultusunda işçilere salonu terk etmelerini söylüyorlardı.

Salon 10-15 kişilik bir çete tarafından basılıyor ve ortalık darmadağın ediliyordu. İşçilere saldırılıyor, kadınlar saçlarından tutularak yerlerde sürükleniyordu. Sandalyeler yerlerinden sökülmüş, işçiler salonun bir kenarına sıkıştırılmış, acımasızca inen darbeler, kadın-erkek işçilerin orasında burasında patlıyordu. Muzaffer Saraç, Mahmut Bayram, Emin Tırpancı, Gülay Bayrak işçileri korumaya çalışıyorlardı.

Sağ partili meclis üyeleri saldırı öncesinde meclis salonunu boşaltmışlardı. Bir televizyon kameramanı sandalyenin tepesinde çekim yaptı.

---

23 *Cumhuriyet* gazetesi, 29.06.1994.

Belediyenin kapısının önünde bekleyen polis, içerideki olaylara müdahale etmedi. Çok sonra girip ayırmaya çalıştı ancak işçiler kanlar içinde yerde kaldı. Saldırganlar kaçtı. İşçiler hem dayak yiyor hem de o geceyi gözaltında geçiriyorlardı. Yargı olaya el koydu. Cumhuriyet Savcısı işçiler için takipsizlik kararı verdi.

Televizyon görüntülerinden tespit edilen saldırganlar ise yakalanıp "mahkûm" oldu.

Yargıç karşısına çıkartılan bu tetikçilerin Fen İşleri Daire Başkanlığından bir cankurtaran aracına bindirilerek olay yerine getirildikleri, görev sonrası yine aym cankurtaranla kaçırıldıkları tespit edildi.[24]

Genel-İş Sendikası'na üye işçilere saldıran saldırganlardan 20'sinin Belediye-İş Sendikası'na üye oldukları, Ankara 1 No'lu Şubesine "usulsüz" olarak delege seçildikleri saptandı. Saldırganlardan birinin Sincan Belediye Başkanı Bekir Yıldız'ın koruması olduğu ortaya çıktı.

Yandaşlara bedava, devlet okullarına 4 kat zam

Gökçek döneminde Ankara'da olaylar bitmedi.

Refah'lı belediyeler, belediyenin gelirlerini düşüren ek vergi yasasına karşı eylem kararı alınca "ilk kurşunu" Gökçek sıktı.

Melih Gökçek 12 Eylül 1994'te okullara verilen suyun metreküpü 14 bin 450 lirayken, 51 bin liraya çıkardı. Neredeyse 4 katı fazlaydı...

Resmi dairelerin su parası da yüzde 280 arttırıldı.

Yalnızca bu da değil.

Mescitlere ve Kuran kurslarına bedava su vermeye karar verdi.

Sadece su mu?

Bedava kömür verdiği de ortaya çıktı. Gökçek, belediye encümeninin kararına dayanarak Ankara'ya sokulmak istenen kaçak kömürlere el koyup sahiplerinin parasal cezası yüksek

24 Muhsin Eren, *Ankara'da Gökçek'li Yıllar*, Zirve Ofset, 1. Baskı, Aralık 1997, s. 13.

olması nedeniyle belediyeye bağışlamak zorunda kaldıkları kömürleri fakire yoksula vermek yerine, başta Kuran kursları olmak üzere yandaşlarına dağıttı.

BELKO'nun elinde bağış olarak dağıtabileceği 4 bin 200 ton kömür vardı. BELKO Genel Koordinatörü Hasan Köktaş, Kuran kurslarına kömür dağıttıklarını doğruladı.

Üstelik BELKO, o dönemde (1999'lu yıllar) 197 dolara kömür satarken, diğer illerde kömürün fiyatı 124 dolardan alıcı buluyordu.

İlerleyen yıllarda da bir şey değişmedi.

2008 yılına gidelim.

Çünkü Gökçek bu tarz işlerin peşini hiçbir zaman bırakmadı.

Anlatayım...

Adı Yalçın Beyaz...

Bir belediye iştiraki olan BEL-PA'nın eski genel müdürü olarak adını duyurdu.

Halbuki Türk Haberler Ajansı'nda (THA) çaycı olarak göreve alınmıştı. Böyle işe başlayıp Etimesgut Belediye Başkanlığı, sonrasında da BEL-PA Genel Müdürlüğüne kadar yükseldi.

Ayak işlerine bakıyordu...

Fakat hep sevgililerine aldığı villalar ve o dönemki parayla 1 trilyon lira kaptırmasıyla gündeme geldi. Hatta hiç de "varlıklı" olmadığı anlaşıldı.

Gazeteci Ünal İnanç, Yalçın Beyaz'ın 1980'de THA'ya gelerek kendisine "Yatalak bir annem var, yaşlı bir babam var, açız" diyerek iş istediğini söyledi. İnanç, Beyaz'ın anlattıklarının doğru olup olmadığını kontrol ettikten sonra gerçekten yoksul olduğunun belirlenmesi üzerine onu ajansa aldıklarını kaydetti.

İnanç, trilyonluk bürokratın geçmişine ilişkin şunları anlattı:

> "Yalçın Beyaz, birkaç yıl sonra bana tekrar geldi, sıkıyönetim zamanı. Öz-Ahi Kooperatifi ile ilgili bir sıkıntıları vardı. Askerler araçlarına sıkıntı çıkarıyormuş. Askerlerden yazılı izin aldık, araçlar çalışsın diye. Sonra Beyaz yine

ortadan kayboldu. Sonraki yıllar öğrendim ki Etimesgut Belediye Başkanı olmuş. Ardından Bel-Pa Genel Müdürü."[25]

Fakat resmi nikâhlı eşinden 4 çocuğu olmasma rağmen B.K.C. ile de imam nikâhlı bir beraberliği olmuş ve bu beraberliğin sona ermesi sırasında memur maaşına sahip olan Yalçın Beyaz'm, bahsi geçen kişiye iki ev satın almasının yanında bir trilyon lira da nakit para ödediği anlaşılmıştı.

Bu denli büyük bir mal varlığına nasıl sahip olduğu, haliyle akıllarda soru işareti yarattı.

Gökçek de her ne kadar Yalçın Beyaz'ı savunsa da eleştiriler karşısında "İnceleteceğim" demek zorunda kaldı.

Hürriyet gazetesi yazarı Yalçın Bayer'in köşesinde verdiği bilgilere göre ise Beyaz'ın belediye başkanlığı döneminde görevi kötüye kullanmak suçundan Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı ve 11 ay 20 gün hapis cezasına mahkûm olduğu anlaşıldı. Hatta zimmet suçundan da Ankara 12. Asliye Ceza Mahkemesi'nce bir yıl hapis cezasına çarptırıldığı ortaya çıktı.

Bayer yazısının devamında ise şunları vurguladı:

"Yalçın Beyaz'ın şoförü bahsi geçen paranın nasıl temin edildiğini de ayrıntılı olarak anlatmıştır. Buna göre Faruk Özalkan, Beyaz'm kendisine telefon açtığını, Tunca Döviz'den 400 bin lira alacağını, oraya gittiği zaman paranın hazır edileceğini ve aldığı 400 bin lira değerinde olan 245 bin Euro'yu Beyaz'm imam nikâhlı eşi ile yaşadığı Balgat'taki ikinci evine götürmesi gerektiğini belirtti. Ardından eksik kalan 100 bin liralık meblağı ise yine Beyaz'm ettiği telefon doğrultusunda, 30 bin liralık kısmının Beyaz'a ait olduğunu ve kendisinde bulunduğunu, Eskişehir Yolu'ndaki Çatkaya Emlak'ın sahibi Hasan Çatkaya'dan 40 bin lira aldığını ve Sincan'da ticaret ile uğraşan işadamı Namık Tanık'tan 30 bin lira alarak tamamladığını söyledi.

25 "İçki içer, âlem yapardı", *Cumhuriyet* gazetesi, 01.03.2008.

Bu süreçte kimsenin, buna kızı Esma da dahil olmak üzere, telaşlı olmadığını da ekledi."[26]

Bu ilişkilerin ortaya çıkmasının ardından Yalçın Beyaz istifa ederek kurumdan ayrıldı.

Ne ilginçtir ki Melih Gökçek bu işten yine tertemiz sıyrıldı.

Yalçın Beyaz'ın şoförü olan Faruk Özalkan'ın, bahsedilen meblağları aldığı kişiler olan Hasan Çatkaya ve Namık Tanık'm, Büyükşehir Belediyesi ve BEL-PA ile bugüne dek gerçekleştirdiği ticari ilişkilerden ve kazandıkları ihalelerden edindiği toplam meblağın ne kadar olduğu belirlenemedi.

Veya belirlenmek istenmedi.

Faruk Özalkan ismi ise dikkat çekiyor...

Çünkü bir günde dört arsa almak her yiğidin harcı değil!

O dönemde "760 YTL" maaşı olan Özalkan'ın Ankara'nın gelişen yol güzergâhı üzerinde toplam 1,5 milyon lira değerinde 12 dönüm arsa satın aldığı belirlendi.

Özalkan'ın üzerinde ayrıca üç de daire görünüyordu. Bu arada Yalçın Beyaz'ın hakkındaki davalar yüzünden, mal varlığını gizlemek için şoförünü kullandığı yolunda iddialar da ortaya atılmıştı.

Biraz önce yazdığım BEL-PA skandalmda tanık olarak ifade veren ve "Yalçm Bey telefon açıp acil 500 bin YTL getirmemi istedi. Ben de bazı işadamlarından parayı denkleştirip götürüp teslim ettim" diyen 760 YTL maaşlı makam şoförü, gayrimenkul yatırımları için, Ankara'nın Susuz bölgesini seçmişti. Metro geçecek arazileri toplayan Özalkan, iki günde dört arsa satın aldı.

Faruk Özalkan'ın bunların dışında Etimesgut semtinde üzerine üç de daire kayıtlı görünüyor. Öte yandan eski genel müdür Yalçm Beyaz'ın üzerinde Etimesgut Bağlıca'da beş parsel, yaklaşık bin metrekare arsa bulunuyordu. Beyaz'ın hakkında kooperatif yolsuzluğundan dolayı tazminat davaları açıldığı için, "acaba mal varlığı dikkati çekmesin diye şoförünü mü kullanıyor?" sorusu akıllara geliyor.

26 Yalçın Bayer, "İşte Sorularla Yalçın Beyaz", *Hürriyet*, 5 Mart 2008.

Eski BEL-PA Genel Müdürü Yalçın Beyaz'ın şoförü Faruk Özalkan'ın arazisinin bulunduğu İstanbul Yolu Susuz mevkiine ilişkin bir imar projesi de bulunuyor. "Susuz KDGPA İstanbul Yolu Doğusu" imar planı revizyonuna ilişkin projenin hayata geçmesiyle arazilerin değeri daha da artıyor.

Peki, Melih Gökçek'in bürokratı bu ikili, başka neler yapmıştır dersiniz?

Mesela 2010 yılı haziran ayında Beyazgül Reklam ile İnşaat Petrol Ürünleri Tarım ve Hayvancılık şirketini kuruyorlar ve ANFA Ankara Altınpark İşletmelerinden 2013-2017 tarihleri arasında, tamamı adrese teslim ihale usulü 3-g yöntemi ile toplamda 14 milyon 210 bin Türk Lirası tutarında ihaleler alıyorlar!

Başka?

Medya Angora...

Şirket kurucuları İrfan Meral, Sinan Çiğdem, Murat Ceylan, Mustafa Savul, Yalçın Beyaz...

2012 yılına gelindiğinde ise şirket hisseleri devredildi ve yönetim kurulu Emre Ataş, Yalçın Beyaz ve Faruk Özalkan'dan oluştu.

Bu firma 2016 yılında ANFA'dan adrese teslim ihale usulü 3-g yöntemi ile 3 milyon 498 bin TL tutarında ihale aldı.

25 Ağustos 2013 yılında ise MOT GRUP A.Ş. adlı bir firma kuruluyor. Firmanın kurucuları aslında konunun ne olduğunu da anlamamıza yardım edebilir.

Kurucu isimler; Ahmet Gökçek, Osman Gökçek, Yalçın Beyaz, Yakup Demirkale ve Nazım Süpürgeci...

Diğer bir firma da Yağızoğulları Maden Enerji Jeotermal A.Ş.

Şirket 2015 yılında kuruldu. Kurucuları Yalçın Beyaz ve Faruk Özalkan...

Bu firma da 2016 yılında ANFA'dan adrese teslim ihale usulü 3-g yöntemi ile 3 milyon 408 bin TL tutarında ihale aldı.

Yani aynı yıl iki farklı firmayla ikisi de ANFA'dan olmak üzere toplamda 6,9 milyon TL'lik iki ihaleyi kazanma "başarısı" gösteriyor.

Bittiğini düşünüyorsunuz ama yanılıyorsunuz.

Ankara Jeotermal Dağıtım ve İşletmeciliği Turizm Şirketi 2010 yılında kuruldu. Şirket hisselerini 2016 yılında Yalçın Beyaz ve Faruk Özalkan aldı ve yönetim kurulu başkanı Faruk Özalkan oldu.

Bu firma ihale almaya devam etti...

Yine ANFA'dan adrese teslim ihale usulü ile 2016 yılında "şirket hisselerinin tamamını devraldıktan bir gün sonra" 3 milyon 456 bin TL'lik ihale aldı.

Melih Gökçek'in bürokratı Yalçm Beyaz ve şoförü Faruk Özalkan sonuç olarak belediye iştiraki ANFA'dan toplamda 24,5 milyon TL'lik ihale aldılar.

Sizce bu normal mi?

Biz devam edelim...

Firma adı: VAK-BEL

Şirketin ortakları, yüzde 40 BELKO, yüzde 60 kamu bankası iştirakleri.

Banka iştiraki derken, leasing, faktöring gibi kuruluşlar...

Kömür işine girerler. Sıra kömür üretecek ocaklara gelir. Güney Afrika'da iki maden ocağı satın alınarak, yeni bir şirket daha kurulur.

Onun adı da "SUMO Co." olur.

VAK-BEL'in, Güney Afrika'daki ayağı olan ve kömür üretimini üstlenen SUMO Co. Şirketi ise Refah-Yol dönemi eski İçişleri Bakanı Orhan Eren'in damadı Haldun Erdavran'a kurdurtularak, daha sonra VAK-BEL'e devri yapılır.

Tabii ki bununla da yetinilmez.

Birçok bankanın yaptığı gibi, devlete vergi vermektense, Cayman Adaları'nda şirket kurup, bu şirketin üzerinden kömür getirtilmesi de maliyeti düşürecektir.

Bu vergi cenneti adada bir şirket oluşturulur.

Adı: Black Diamond.

Görüntüye göre tüm amaç Ankara'nın kömür ihtiyacını karşılayacak olan sistemi kurmaktı.

"İş takipçisi" diye tanınan Haldun Erdavran'a verilen usulsüz kredileri tasfiye etme telaşı ile kurulan VAK-BEL yönetiminde ilk etapta, Hasan Köktaş (BELKO Genel Müdürü),

Nihat Şahin (Ankara Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri) ve Ünsal Çakmak yer alırken, kamu bankasından ise başta zamanın genel müdürü olmak üzere dört üst düzey yönetici yer alır.

VAK-BEL yönetimince 3 Şubat 1997 tarihinde alman kararla, Güney Afrika'dan getirtilen kömürlerin, İskenderun limanında BELKO'ya teslimine ve İskenderun-Ankara arası nakliye ihalesinin davetiye usulü ile yapılmasına karar verilir.

Ankara-İskenderun arası kömür nakliye ihalesi komisyonu ise BELKO yöneticilerinden oluşturulur.

"Körler sağırlar birbirini ağırlar" misali alınan bu kararı BELKO yönetimi de kabul eder. Çünkü o tarihteki BELKO Genel Müdürü Hasan Köktaş masanın her iki ucunda birden oturur.

Hem teklif eden hem de teklifi kabul eden!

Ancak, Ankara teslim fiyatı 87 dolar olan kömürün fiyatı, İskenderun teslimi olarak değiştirilir ve 78 dolara çekilir.

Nakliye ile ilgili yapılan ihaleye beş firma davet edilir ve arasından ASE Turizm Eğitim İnşaat adlı firma kazanır. Nakliye tutarı ton başına 17 dolar olarak anlaşma yapılır.

Dolayısıyla VAK-BEL'den alman kömürün BELKO'ya Ankara teslim maliyeti 78 artı 17 dolar, yani 95 dolar olur. Bu maliyet içinde yer alan nakliye ücreti peşin, kömür bedeli ise 180 gün vadelidir.

BELKO'nun, VAK-BEL haricinde kömür aldığı iki firma daha var. Üstelik, bu firmalarla ilişkiler daha eski yıllara dayanıyor.

Biri Erkan A.Ş., diğeri ise Erkan A.Ş.-MİNERKOM A.Ş. iş ortaklığı. Bu ortaklıktan kömür alımı yapılmış.

Erkan A.Ş.'nin ortaklarından Mehmet Emin Erkan o dönemde Fazilet Partisi İstanbul İl Genel Meclisi üyesi. Erkan A.Ş.'nin diğer ortakları ise MİNERKOM A.Ş.'nin ortaklarının yakınları.

Yani, iç içe geçmiş iki şirket...

Erkan A.Ş.'nin BELKO'ya sattığı kömür MİNERKOM A.Ş.'den temin ediliyor.

MİNERKOM A.Ş. ise, söz konusu kömürü ortağı olan Glencero International AG adlı İsviçre firmasından satın alıyor.

Ortaklık yönünden, üç şirket birbiri ile bağlantılı...

Kömürün ithalatı, millileştirilmesi, elenmesi ve BELKO'nun Ankara depolarına kadar nakliyesinin yapılarak BELKO'ya teslimi işlemlerinin tamamı, MİNERKOM A.Ş. tarafından gerçekleştiriliyor.

MİNERKOM A.Ş. bütün bu işlemleri yaptıktan sonra, kömürü Erkan A.Ş.'ye fatura etmiş, BELKO'ya satış faturasını ise Erkan A.Ş. kesmiş.

Dolayısıyla Erkan A.Ş.'nin bu şekilde yapılan kömür ticaretindeki fonksiyonu sadece BELKO'ya satış faturasını kesmekten ibaret oluyor.

BELKO'nun 1996 yılında açtığı kömür ihalesine Erkan A.Ş. ile MİNERKOM A.Ş. birlikte katılıyor.

1996 yılında yapılan ihale ve devamı sözleşmeler çerçevesinde MİNERKOM A.Ş.-Erkan A.Ş. iş ortaklığı tarafından BELKO'ya teslim edilen kömür işinde, aynı çalışma şekli devam ettirilmiş.

BELKO, çıkılan bu ihalelerde, ihaleleri kazanacak firmalara, şartnamede özellikleri belirtilen bir helikopterin kendisine bağışlanmasını bile şart koşuyor.

Erkan A.Ş. ile MİNERKOM A.Ş., Millileşmiş Ankara Teslimi Parça Yakıt Kömürü İhalesine girmeden önce 12.02.1996 tarihinde aralarında bir protokol yapmışlardır. Bu protokolü Erkan A.Ş. adına Mehmet Emin Erkan, MİNERKOM A.Ş. adına ise Mahmut Özgül ve Esin İffet Atlı imzalıyor.

Bu protokol, imza tarihi de dahil olmak üzere protokolün imzalanmasından itibaren 3 yıl boyunca Türkiye içinde resmi kuruluşların (Belediyeler, Özel İdareler ve sair kamu kuruluşlarının) açacağı ithal ve yerli kömür ihalelerine girme işinde Erkan A.Ş. ve MİNERKOM A.Ş.'nin birlikte ve müştereken hareket etme ve ihalelere ayrı ayrı girememe hususlarında anlaşmalarına ilişkin imzalanıyor.

Ayrıca protokole göre, ithal kömür ihalesi kazanıldığı takdirde MİNERKOM A.Ş. bu ihalelerden dolayı Erkan A.Ş.'ye hizmet bedeli olarak minimum ton başına 2, maksimum 3,5 dolar ödeyecek. Yerli kömür ihalesi kazanıldığı takdirde de aynı tutarları Erkan A.Ş. MİNERKOM A.Ş.'ye ödeyecek.

Daha sonra, bu protokol üzerinde anlaşılan hususların hepsi, taraflarca yerine getirilmiş.

Taahhüt edilen 1 milyon 495 bin 513 dolar tutarlı helikopter de dahil!

Erkan A.Ş. ile MİNERKOM A.Ş. iş ortaklığında uygulama daha öncekilere benzer.

Kömürü teslim eden ve BELKO depolarına kadar taşıyan MİNERKOM A.Ş. olmakla birlikte, faturayı kesip parayı alan, Erkan A.Ş.-MİNERKOM iş ortaklığı...

Dolayısıyla iş ortaklığının kömür ticaretindeki fonksiyonu sadece BELKO'ya satış faturasını kesmekten ibaret.

Burada dikkati çeken bir başka konu ise...

BELKO, 1997 yılında Erkan A.Ş.-MİNERKOM A.Ş. ortaklığından ton başına 107.21 dolar fiyatla kömür alımı yaparken, yüzde 40 ortağı olduğu VAK-BEL'in elindeki fazla kömürleri Türkiye'deki başka firmalara ve belediyelere 54-63 dolar arasmda değişen fiyat dilimi ile 491.100 ton satmış.

Yani uzun lafın kısası Ankara halkı soyulmuş.

Bir taraftan yüksek fiyatla kömür satın alırken, bir taraftan da vatandaşa fahiş fiyatla satış yapan BELKO'nun satış politikası ile "haksız rant" sağladığı da Maliye Bakanlığı hesap uzmanları Halit Demiral ve İsmail Öğün tarafmdan düzenlenen 5 Şubat 1999 tarihli raporda da yer almış.

Bu da yetmezse eğer, "Rekabet Kurumu" tarafından düzenlenen rapor, olayın vahametini gözler önüne sermeye yeter.

İşte kurum tarafmdan fahiş fiyatlara ilişkin hazırlanan tablo:

Dolar Bazında Alış ve Satış Fiyatları

BELKO'nun Torbalanmış		Minerkom Vakbel	
Tarih	Satış Fiyatı	($)Alış($)	Alış($)
01.08.1996	207	131	107.7
01.09.1996	202	131	107.7
01.10.1996	197	131	107.7
01.04.1997	173	131	107.7
01.05.1997	186	131	107.7
01.06.1997	194	131	107.7
01.08.1997	174	131	107.7
01.10.1997	173	131	107.7
01.11.1997	181	131	107.7
01.12.1997	181	131	107.7
01.01.1998	181	123	107.7
04.02.1998	186	123	107.7
01.04.1998	207	123	107.7
01.10.1998	217	123	107.7
01.01.1999	191	121	105.4
01.03.1999	184	121	105.4
01.05.1999	180	121	105.4
02.06.1999	185	121	105.4
01.07.1999	190	121	105.4
01.09.1999	192	121	105.4
01.10.1999	202	121	105.4
01.11.1999	197	121	105.4

Üstelik...

BELKO böyle bir rant sağlamışken diğer illerdeki kömür satışını da araştıran Rekabet Kurumu'nun ilgili raporunda fahiş bir durum da açığa çıktı.

BELKO, o dönemde 197 dolardan kömür satarken, İstanbul, Sivas, Kayseri, Çorum gibi diğer illerde 124 dolardan satış yapıyordu.

Kömürün ithal edilmesinden vatandaşa satışına kadar geçen serüvende, BELKO'nun kâr durumu da araştırılmış.

Ortaya çıkan tablo ise vahim...

BELKO'nun, Ankara teslim maliyeti 107 dolar olduğu dönemler de dahil olmak üzere, 180-207 dolar arasında kömür satıldığı göz önüne alındığında, yıllık 400-500 bin ton üzerinden ne kadar yüksek kâr ettiği de ortaya çıkmış.

Ancak, halka bu derece yüksek kârla kömür satmasına rağmen, BELKO'nun 1994-1997 yılları arasındaki kâr-zarar durumu eksi olarak gözükmüş.

Yani, o dönemin parasıyla 2,5 trilyon TL zarar.

Her ne kadar vatandaş maliyetinin çok üzerinde ve diğer illere göre yüksek fiyatla kömür aldığını bilmese de Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin uyguladığı fahiş fiyat politikası yeni bir uygulama değil.

Nihayet, 2003 yılında VAK-BEL satılmış ve Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin banka üzerinden sağladığı kömür serüveni de sona ermişti.

VAK-BEL'i satın alan "Gaziantepli Çalışkan" firması banka kadar menfaat sağlamamış olacak ki, yıllarca aynı ocaktan çıkan kömürleri alan Ankara Büyükşehir Belediyesi, bu kez "kalori eksikliği" iddiası ile kömür alımından vazgeçmiş ve başka yollarla kömür ithaline devam etmişti.

Ancak terör uzmanı Ali Köknar, "PKK'nın Güney Afrika Cumhuriyeti'ndeki İlişkileri" raporunda şunları belirtmektedir:

> "Türkiye'ye silah ambargosu uygulayan Güney Afrika ile ilişkiler kötüydü. 1998'de Melih Gökçek'in daveti üzerine Pretoria kentinin ilk siyah Belediye Başkanı Joyce Ngele Ankara'ya geldi. Ankara Belediyesi'ne bağlı BELKO'nun Güney Afrikalı bazı aracılara fahiş komisyonlar ödeyerek, milyonlarca dolarlık kömür aldığı göz önünde bulundurulursa maksat kolayca anlaşılır."

Köknar bu sözlerle neyi ifade etmeyi çalışıyordu?

Verilen komisyonları mı?

Yoksa Ankara'nın kömür paraları Güney Afrika devletinin kasası üzerinden PKK'ya mı akıtılmıştı?

Bu soruların cevabını bulmak devletin işi...

Biz devam edelim.

VAK-BEL de dahil olmak üzere, o dönem kamuoyunda Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılamaya dönüşen Neşter Operasyonu'nun baş kahramanı Haldun Erdavran'a bir kamu bankasından verilen usulsüz kredilerin örtbas edilmesi maksadıyla oluşturulan kömür şirketleri, yıllarca Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne hizmet verirken, yapılan usulsüz işlemler ve yolsuzluklar ise müfettişler marifetiyle çözümlenmişti.

Nitekim Funda Özkan'ın 16 Eylül 2003 tarihli *Radikal* gazetesindeki, "Müfettişler ayrı telden çalınca ne olur?" başlıklı haberinde, kömür yolsuzluğunun nasıl örtbas edildiği çarpıcı şekilde ortaya koyulmuştu.

Konularında söz sahibi olan üç ayrı kurumun raporlarında "görevi kötüye kullanmaktan" söz edilmesine rağmen, Başbakanlık Teftiş Kurulu Başmüfettişi Ali Osman Sali (sonradan AKP Balıkesir Milletvekili) başkanlığında oluşturulan komisyon tarafından düzenlenen 7 Haziran 2000 tarihli raporda, yapılan yolsuzlukların "müeyyideyi gerektirir bir hususu olmadığı" şeklinde gösterilmesi ise dikkat çekti.

Böyle bir denetim sistemi varken, yolsuzlukların ve hortumlamaların olması kaçınılmazdı.

Bu yeni bir hadise değildi.

1998 yılında da Sanayi ve Ticaret Bakanlığı müfettişleri, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin iştiraki BELKO, ANFA, BUGSAŞ ve BEL-PA hakkında "görevi kötüye kullanmaktan" rapor düzenlemiş ve gereği için Başbakanlık Teftiş Kurulu'na göndermişti.

Olay kapatıldı.

Ancak Başbakanlık Teftiş Kurulu'na uğramadan yargıya intikal eden bir ihaleye fesat karıştırma işlemi nedeniyle Melih Gökçek ve vekili Cengiz Ocakçı, 1998'de 5 ay 25 gün hapse mahkûm oldu.

Bu olay bir tecrübe olmuş ve ihaleler, belediye iştiraki olan ANFA'ya, ANFA'dan da belirli firmalara verilerek, sanki belediye başkanının bilgisi yokmuş gibi, yeni bir sistem kurulmuştu.[27]

Bu sistem üzerinden ise bugünlere uzanan ihaleler ve ilişki ağı kuruldu.

Bu firmaların ismi daha sonraki yıllarda tekrar gündeme geldi.

soL gazetesinden Ahmet Çınar'ın 18 Ağustos 2016 tarihindeki "AKP, Çal Dağı'nı Fethullah'a nasıl verdi" başlıklı makalesi bir hayli ilginçti.

Hikâye şöyle...

İngiliz şirketi Sardes, maden işletmesini 2011 yılında 40 milyon dolara VTG adlı bir Türk şirketine satar (ya da sattı görünerek kendisi paravanın arkasına geçer).

VTG şirketi mi?

Bu şirket ODTÜ'lü üç gencin kurduğu (ya da ODTÜ'lü üç gence kurdurulan) ve Güney Afrika'da kömür üreten bir şirkettir.

Şirketin adı üç gencin isimlerinin baş harflerinden gelir: Vuslat Bayoğlu, Tarık İmre, Gökhan Kantarcıoğlu.

VTG'nin patronu olan bu gençlerin özellikleri ve Güney Afrika'daki kömür maceraları 2012 sonunda yapılan başarılı PR çalışmasıyla medyaya pompalanır.

Özellikle Vuslat Bayoğlu, bütün bağlantıları sağlayan kilit isimdir.

2001'de Güney Afrika'ya giden Vuslat Bayoğlu'nu 2005'te SUMO şirketinin ortağı ve genel müdürü olarak görürüz. SUMO, Tayyip Erdoğan'a çok yakın isimlerden Atasay Kuyumculuk'un patronu Cihan Kamer'in de dolaylı ortak olduğu bir kömür şirketi.

SUMO, Ankaralı Melih Gökçek'in Cayman Adaları'nda kurdurduğu Black Diamond şirketi üzerinden, yine Gökçek'in kurdurduğu VAK-BEL şirketine kömür satar. Bunlar AKP iktidarının ve Gökçek belediyesinin halka dağıttığı kömürlerdir.

27 Hasan Kılavuz, *Hortum Düzeni*, Güncel Yayıncılık, 1. Baskı, s. 47.

Bu arada FETÖ'cü işadamlarının 2005'te kurduğu TUSKON'un (Türkiye İşadamları ve Sanayiciler Konfederasyonu) bir uzantısı olarak 2007'de Güney Afrika'da SATBA (Güney Afrika Türk İşadamları Birliği) kurulur.

Vuslat Bayoğlu SATBA'nın da başkanıdır.

Fethullahçılarm "business" örgütü TUSKON, Güney Afrika'daki bütün toplantı ve turlarını, para ve bağlantıları SATBA ve Vuslat Bayoğlu üzerinden gerçekleştirir.

"Fethullahi tarikatı", Güney Afrika'da çok güçlüdür.

Türkiye'den cemaat bağlantılı gelen tüm konukları ve basın mensuplarını Vuslat Bayoğlu ağırlar. O yıllarda geziye katılan Mithat Melen ve Şahin Alpay gibi yazarlar, Vuslat Bayoğlu'nu överler de överler.

Vuslat Bayoğlu ayrıca, dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan'ın 2005'te Güney Afrika'ya yaptığı gezide, Johannesburg'daki FETÖ okullarını ziyareti sırasında onu ağırlayan grubun önde gelen simaları arasmdadır.

İşte bu Vuslat Bayoğlu daha sonra Tarık İmre ve Gökhan Kantarcıoğlu'yla beraber VTG şirketini kurar ve 2011'de Çal Dağı'nda "vahşi madencilik" modeliyle nikel çıkarmaya hazırlanan İngilizlerin Sardes şirketini 40 milyon dolara satın alır.

VTG daha sonra "Çaldağı Nikel" diye bir şirket daha kurar ve faaliyetini bunun üzerinden sürdürür.

Bir dizi ortaklık, bir yığın paravan şirket ve oyulmaya çalışılan Çal Dağı, vahşi madenciliğin tehdidindeki Gediz Ovası arada kalır.

İsimler değişir, tabelalar değişir: Çal Dağı'nın altındaki 6 milyar dolarlık nikele çok ucuz maliyetle el koyma hırsı ve çabası değişmez.

VTG'nin ODTÜ'lü gençleri "çok başarılı" bir PR çalışması yürütürler. Öyle ki 2012 sonunda kimi gazetelerin yayın yönetmenlerini, ekonomi şeflerini Güney Afrika'ya götürüp kömür madenlerini gezdirirler. Her yerde çarşaf çarşaf övgü yazıları yayımlanır.

VTG'nin genç patronları, Çal Dağı'nda "vahşi" değil "yeşil" madencilik yapacakları, bin kişiyi işe alacakları, her yere ağaç

dikecekleri, Turgutlu'da vakıf üniversitesi kuracakları yolunda propaganda yaparlar.

Prof. Orhan Kural Turgutlu'ya getirilir, FETÖ'ye bağlı Özel Rabia Hatun Koleji'nde Çal Dağı'ndaki nikel madenciliğini göklere çıkarır.

O dönemin AKP'li Belediye Başkanı Serhat Orhan, Turgutlu'da kamuya ait iki park alanını FETÖ'ye ait Rabia Hatun ve Gündüzalp kolejlerine tahsis etmek ister ama açılan davalarla bu girişim engellenir.

Manisa Turgutlu Belediye Başkanı Serhat Orhan, Çal Dağı projesini var gücüyle destekler.

Ayrıca VTG şirketinin Turgutlu'da sosyal sorumluluk projesi adı altında bilgisayar dağıtıp yardım ettiği okullar da FETÖ okullarıdır.

VTG'nin niyeti Çal Dağı'nı oymak, havuzlara sülfürik asit basıp Gediz Ovası'nı kendine "kâr" etmektir!

Buraya kadar anlattığımız aşama, AKP ile FETÖ'nün koalisyon ortağı olduğu yıllar.

2013 sonunda 17-25 Aralık büyük rüşvet ve yolsuzluk skandalı patlar. AKP-Fethullah Gülen koalisyonu yıkılır. 2014'te AKP'li ve FETÖ'ye yakınlığıyla tanınan Serhat Orhan belediye başkanlığı seçimini kaybeder.

Fethullahçı kimliğiyle bilinen VTG'nin Çal Dağı projesi yarım kalır...

VTG patronları, şirketin yüzde 50.01'lik hissesini Melih Gökçek'in yakın arkadaşı ve uzaktan akrabası Namık Tanık'a ait Nata adlı inşaat şirketine, yüzde 49.09'luk hissesini de İsviçreli Sable Capital AG şirketine devrederler.

Böylece FETÖ'cü VTG, Çal Dağı'ndan usulca çekilir...

Daha sonra Çal Dağı'na Melih Gökçek'e en yakın isimlerden Namık Tanık'm şirketi Nata ile İsviçreli Sable Capital şirketi yerleşir.

Namık Tanık adını, ilerleyen sayfalarda daha da ayrıntılı bir şekilde okuyacaksınız...

Amblem tartışması halen sürüyor

İsimlerin, şirketlerin ve ihalelerin dışında Gökçek'in belediyeye miras bıraktığı sorunlar sadece böyle yapısal değildi.

Magazinsel sayılabilecek işlere de el atıyordu.

29 Haziran 1995 günlü Belediye Meclisi gündemine ilginç bir konu geldi.

Elinde bir resim, yaptıkları yarışma sonucu belirlenen bu şeklin Ankara'nın amblemi olarak uygun görüldüğünü bildiriyor, meclisin onayına sunuyordu.

Kimseye danışmadan, sormadan "yaptım oldu" diyerek tarihi kültürel simgeyi değiştirmeye kalktı. CHP'li üyelerin direnmesine karşın Melih Gökçek ekibi coşkulu alkışlarla yeni amblemi kabul etti. Gökçek'in Türk-İslam sentezi düşünü gerçekleştirmek için açılan amblem yarışmasında 250 bin TL'lik (O günün parası ile 250 milyon TL) ödülü Hacettepe Üniversitesi Grafik Bölümü mezunu Cem Gül kazandı.

Ankara Valisi Erdoğan Şahinoğlu, kentin yeni amblemini onaylamadı. Böylece Ankara'nın "Hitit Güneşi" ve "camili hilalli" iki amblemi oldu. Valilik, yeni amblemin Ankara'nın tarihi ve kültürünü yansıtmadığı gibi Cumhuriyeti de simgelemediğini vurguladı.

Bugünse halen hukuki açıdan tartışmalı bu amblem kullanılmaya devam ediliyor.

Kadın yazarı 'sümüklüböceğe' benzetti

Melih Gökçek'in Türkiye'nin gündeminden düşmeye niyeti yoktu.

Kadir Çelik'in sunduğu Objektif programına katıldı. Programda *Kökten Refah* kitabının yazarı Sara Gül Turan vardı.

Turan-Gökçek diyaloğu şeriatçılık üzerine yoğunlaştı. Daha sonraları Tayyip Erdoğan'ı öven kitaplar yazan Sara Gül Turan "Evet bu çarşaflılar karafatmadır" deyince, Gökçek, Turan'ı "sümüklüböceğe" benzetti. Gökçek, Sara Gül Turan'a "Hanımefendi homoseksüellere yardım etmiş" dedi.

Daha bu tartışmanın etkisi bitmeden Ankara'daki doğalgaz ile ilgili dedikodular başladı.

Zam söylentisi herkesi huzursuz ediyordu.

Buna sebep olan şey ise yüzde 30 kuralıydı...

Sözleşmeye göre BOTAŞ'ın EGO'ya satmış olduğu gaz ile ilgili her üç ayda bir açıkladığı fiyatın yüzde 30'dan daha fazlası olmamak üzere bir sabit fiyat belirlenmesi şartı Gökçek'in canını sıkıyordu.

Göreve gelir gelmez Melih Gökçek'in ilk işi bu genelgeden sıyrılmanın yollarını aramak oldu. Yüzde otuzluk kâr payı onu doyurmuyor, sınırsız kazancın peşinde koşuyordu.

Bu amaçla EGO Genel Müdürlüğü Danıştay'a başvurarak doğalgazdaki kârını yüzde 30 ile sınırlayan bakanlık tebliğini dava etti. Danıştay 10. Dairesi bu davayı, "Doğalgaz maliyetine yüzde 30'un çok üzerinde kâr ekleyerek halka dağıtım yapılmasının arzu edilmesi anlaşılmaz bir durumdur" diyerek reddediyordu.

Bu karara EGO Genel Müdürlüğü itiraz etti. İtiraz üzerine Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu da aynı yönde karar vererek itirazı reddeti.

Sonuç olarak EGO'nun doğalgaz satışından yüzde 30'un üzerinde kâr elde etmesinin önü kapatıldı.

Fakat tüm bu gelişmeler olurken, Refah-Yol koalisyonu iktidar olunca Melih Gökçek'e de "gün" doğdu.

RP'li Bakan Recai Kutan, Melih Gökçek'in başvurusu sonucu doğalgaz fiyatına sınırlama getiren tebliği yürürlükten kaldırdı. Böylece EGO'nun doğalgazı dilediği fiyattan Ankaralıya satabilmesinin yolu açıldı.

Ama Gökçek'in karşısına yine yargı çıkıyor, Danıştay 10. Dairesi, CHP Ankara Milletvekili Yılmaz Ateş'in avukatı Necmi Kuzucu aracılığı ile açtığı davayı kabul ediyor, doğalgaz fiyatına sınırlama getiren düzenleme yeniden yürürlüğe giriyordu.

Bu kararla Melih Gökçek, 1995'te ilk hukuki yenilgisini alıyordu.[28]

---

28 Muhsin Eren, *Ankara'da Gökçek'li Yıllar*, Zirve Ofset, 1. Baskı, Aralık 1997, s. 40-41.

Erdoğan ile programı terk ettiler

Gündemdeki tartışmaları bununla da kalmadı.

Melih Gökçek ve o dönemin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayip Erdoğan, Kanal 6'da yayımlanan "Pusula" programına konuk olarak katıldı.

Ancak soruları beğenmeyerek tartışma çıkarıp programı terk ettiler.

Gökçek, Ümit Zileli'ye "Ben seçilirken 400 bin oyla seçildim. Sen ise maaşlı bir adamsın. Aldığın para kadar konuş" ifadesini kullandı.

Fakat ortaya çıkan bilanço, öyle programı terk etmeye benzemedi.

1994 yılının sonunda...

Bir yılda 2750 işçi atılmış, daire başkanı, müdür, şef konumundakilerin yüzde 90'ı görevden alınmıştı. İdare mahkemeleri, Ankara'daki RP'li belediyelerin 2000'den fazla işlemi hakkında "yürütmeyi durdurma" kararı verdi. Bu kararların büyük çoğunluğu uygulanmadı.

Lojmanlarda kalanları yıl ortasında evlerinden çıkarmak için suları, elektrikleri kesildi.

Belediye bu işlerle zaman harcarken, kaldırım yapımında hedefin sadece yüzde 5'i, yeşil alanda hedefin yüzde 12'si, ağaç ve fidan dikiminde ise hedefin yüzde 1'i yapılabildi!

Aynı dönem doğalgaz tüketimi düşmüş, EGO otobüsleri ile taşman yolcu sayısı ise 351 milyondan 282 milyona inmişti. Hizmet gerilerken, zamlar inanılmaz boyutlara varmıştı. Zamlar otobüste yüzde 150, doğalgazda yüzde 216, suda yüzde 150'den yüzde 315'e kadar gidiyordu.

Bunca zamma rağmen borçlar da ödenmemişti.

Bu arada Melih Gökçek, Söğütözü'ndeki yeni Ankara Şehirlerarası Otobüs Terminali'nin adının kısaltması "AŞOT"un Ermenice olduğunu söyleyerek, isme itiraz etti.

Gökçek, "AŞTİ"yi ise beğendi.

Oysa "AŞOT" Ermenice "Sevimli küçük çocuk" anlamına geliyorken, AŞTİ de Kürtçe "Barış" anlamına geliyordu. Sanırım bu detayı gözden kaçırmıştı.

Kenti altüst edecek tasarımları, yargı kararlarma da aykırı olarak uygulamaya geçirdi. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı Fatih Söyler, "Melih Gökçek'in katlı kavşakları, eksik bilgiye, sanal trafik düzenine ve plansız tasarlamaya dayandığından son derece yanlış ve geriye dönülemez yatırımlardır" dedi.

Öyle de oldu.

Gökçek'in, Ankara'da yapmayı düşündüğü 17 adet katlı kavşak tasarımından ilki olan Mithatpaşa Caddesi'ndeki çalışmaları, Danıştay tarafından yürütmeyi durdurma kararı verilmesine karşın sürdürmesi tepki çekiyordu.

O dönem Belediye Meclisinde meclis üyesi olan Muhsin Eren süreci şöyle anlatıyor:

> "Bu kez gündemde Mithatpaşa Köprüsü var. Gökçek aklına esen her yere bir köprü ya da kavşak yapıp, Ankara'nın trafik sorununu çözmeye(!) çalışıyor."

Uzmanlar, kent içi kavşakların bir çözüm olmadığını, her kavşağın bir başkasını gerektirir bir tuzak olduğunu, asıl olanın toplu ulaşım sistemlerinin yaygınlaştırılması olduğunu, kent içi ulaşımda yayaların göz ardı edilmemesi gerektiğini söyleyip yazadursunlar, Gökçek yeni tasarımlarıyla ortaya çıkıyordu.

Mimarlar Odası bu gerekçelerle Mithatpaşa Köprüsü'nün yapımı kararının iptali için dava açtı ve yürütmenin durdurulması kararı aldırdı.

Mithatpaşa Köprüsü'nün yapımına ilişkin "yürütmenin durdurulması" kararı alındıktan sonraki ilk belediye meclisi toplantısında Ankara halkı "Gökçek belediyeciliği" ile tanıştı.

Gökçek meclise bir gündem maddesi sundu: "Ziya Gökalp-Mithatpaşa caddelerinin kesiştiği noktaya bir köprü yapılmasına ilişkin meclis kararının iptali..."

Parmaklar kalkıyor ve köprü yapımına ilişkin kararını meclis geri alıyor.

Ardından ikinci bir gündem maddesi geliyor: "Ziya Gökalp-Mithatpaşa caddelerinin kesiştiği noktaya köprü yapılmasına ilişkin başkanlık yazısı..."

Parmaklar kalkıyor, köprü yapımı için yeniden karar alınıyordu.

Mantık şuydu; dava konusu edilip mahkemece yürütmenin durdurulması kararı verilen ilk "meclis kararı" geri alındığından açılmış bulunan dava da konusuz kalıyor, verilen yürütmeyi durdurma kararı da elbette işlevini yitiriyordu.

Alınan ikinci karar hakkındaysa herhangi bir dava yoktu!

Öyleyse köprü yapımına devam edilebilirdi. Ve köprü yapılıp bitirildi. (Gerçi Mimarlar Odası ikinci karar için de dava açmış, davayı kazanıp kararı tümüyle iptal ettirmişti ama bu süre içinde köprü çoktan bitirilmişti.)

Gökçek, köprüye bir plaket astırdı. Bu plakette şunlar yazıyordu: "Bütün engellemelere rağmen söz verilen 29 Ekim 1995 tarihinde hizmete açıldı. Ankara'ya hayırlı olsun. Melih Gökçek."

Halbuki öylesine hatalı bir inatlaşma ürünüydü ki yıllarca o köprüyü tabiri caizse bir kişi bile kullanmadı.

Sonrasında Gökçek istifa ettirildikten sonra gelen bir diğer AKP'li Başkan Mustafa Tuna, göreve gelir gelmez bu ucubeyi halkın can güvenliğini tehdit ettiği gerekçesiyle kaldırdı.

Katliamın yıldönümünde kutlama

Göreve gelir gelmez sokak ve cadde isimlerini değiştirmeye başladı.

İsimlendirme Komisyonu kurulmuş ve "Osman Hoca" öncülüğünde operasyon başlatılmıştı. Komisyon, Eylem Sokak, Egemen Sokak, Evrim Sokak, Çağdaş Sokak, Özgür Sokak gibi öz Türkçe sözcükleri gördü mü hemen ayıklıyor, yerlerine kendilerince siyasal İslamcı ya da Osmanlı'yı çağrıştıran Arapça ve Farsça sözcükler bulup isim önerisi getiriyordu.

Öyle ki "Çan" adını taşıyan bir sokağa da –kiliseyi çağrıştırıyor diye– "Müezzin" Sokak adını verdi.

Sürekli kışkırtma peşindeydi...

Sivas katliamının 2. yıldönümünde Ankara'da "piknik ve tatil şenliği" düzenleme kararı aldı. Kentin her tarafına afişler astırdı. Büyük tepkiler gelmesinden sonra piknik ertelendi.

Fakat durmadı.

Kışkırtıcı festivali yıllar sonra 2011'de yeniden yaptı. Bu kez adını "Büyük Ankara Festivali" koydu. Festivale katılan sanatçılara belediye bütçesinden ne kadar kaynak aktarıldığı açıklanmadı. Festivali Sivas katliamının olduğu gün başlattı. Gökçek o gün şarkılar eşliğinde kutlama yaptı.

Yaptıkları bununla da kalmıyordu...

Belediyede bulunan memurları yıldırabilmek adma türlü görevler veriyordu. Memurları, dörder kişilik gruplar halinde 10 ayrı kavşakta 8 saat araç saymakla görevlendirdi. Bunun üzerine Tüm Bel-Sen şikâyetçi oldu, Ankara Valiliği soruşturma başlattı.

Her zaman olduğu gibi bu soruşturmadan da bir şey çıkmadı.

Bu hamlelerini her fırsatta ortaya koydu.

2007 yılında da 19 Mayıs kutlamalarında okullar hiçbir sportif gösteri yapmadı. Melih Gökçek 19 Mayıs saat 19.30'da Sincan Harikalar Diyarı'nda "Seul Kültür Grupları Gösterisi" eşliğinde "Seul Günleri"ni kutladı!

Melih Gökçek'in icadı: 'Ön tahsis'

Kendi usulüne göre yönetmeyi marifet sanıyordu.

Örneğin Ankara-Batıkent metro bitimindeki yeşil alanı Beğendik, İhlas Holding, Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu (MİSK) ve belediyenin hesaplarını denetlemekle görevli "tarafsız" bir kurum olan Sayıştay üyelerine, düşük bedelle arsa olarak tahsis ettiği ortaya çıktı.

BEL-DES Kooperatifi'nin toplam 84 üyesinden 73'ü Sayıştay üyesi ve denetleyicisiydi.

Sayıştay denetçilerinin bu arsayı 29 Aralık 1994'te aldıkları, Sayıştay Başkam Vecdi Gönül ile Genel Sekreter Harun Erdoğan'ın da 12 Ocak 1995'te kooperatife üye oldukları belirlendi.

Peki, neden Sayıştay üyelerine?

Gökçek, 1995 yılına girilmeden bu tahsis işlemini sonuçlandırmak istedi. Yeni yılda yeni fiyatlar belirlenecek, tahsis işleminde zamlı fiyat uygulamak zorunda kalacaktı. Kooperatifçilerimiz kendilerini bu kadar düşünen, hizmet aşkıyla ayaklarına kadar gelen belediye başkanına karşı "şükran" duygularıyla doludurlar!

Ama küçük(!) bir eksiklikleri vardı.

Kooperatifleri henüz kuruluşunu sonuçlandırmamış, tüzel kişilik kazanamamıştı. Kurucu üyelerle Gökçek kafa kafaya verir, ona da bir çözüm bulurlar. Tahsis yapılır, adına da "ön tahsis" denilir.

BEL-DES'i ne kadar kayırsa azdır!

Çünkü kurucuları, Sayıştay "Belediye Grubu" mensuplarıdır. Belediyelerin, bu arada Gökçek'in tüm harcamaları bunların elinden geçmekte, bu kişilerce denetlenmektedir. Kooperatife üye yapılan kişiler de yine kurucuların Sayıştay'dan ya da özel çevrelerinden yakınları, dostlarıdır.

Kurucular arasındaki Grup Başkanı'nın, kendisi gibi Sayıştay denetçisi olan damadı ve serbest avukatlık yapan oğlu da kooperatife üye yapılmıştı. Sayıştay Başkanı ve Genel Sekreteri de kooperatif üyesi iken, daha sonra ayrılmayı uygun buldular. Babası ve kayınpederi RP'nin önde gelen milletvekillerinden olan bir Sayıştay denetçisi de üyeler arasındaydı.

Yargıç konumundaki bu insanlar denetlemekle görevli bulundukları bir kuruluştan, kendi adlarına usulsüz arsa tahsisi kabul etmiş, hiç de yargıç gibi davranmamışlardı.

O dönemde, yetki ve görevlerini yerine getirmeye, meclis denetimini sağlamaya çalışan üyelere Gökçek'in yaklaşımını ortaya koyan bir soru önergesi gündeme gelmişti.

Sorular ve Gökçek'in yanıtı şöyleydi:

– Beldes Yapı Kooperatifine arsa tahsis olunmuş mudur?

Evet.

– Sözü edilen tahsis 775 sayılı gecekondu yasasının amaçlarına uygun mudur? Yoksa belli vakıflarla dayamşmaya ve Sayıştay denetiminden kaçmaya yönelik bir işlem midir?

(...) Bizden önceki yönetimler zamanında da yapılan tahsisler hep bu şekilde yapılmıştır. Üslubunuz terbiye sınırlarını aşan bir üslup yakıştırmadır.

– Hangi lokantaya RP'nin düzenlediği piknik bedeli olarak (o dönemki parayla) 1,6 milyar ödediniz?

Konu anlaşılamamıştır. Bilmece gibi sual sormayınız.1 milyar 600 milyon ödendiğini bilen bir kişinin bu ödemenin hangi lokantaya yapıldığını bildirmemesini hangi mantıkla izah edeceğinizi merak ediyoruz.

Her krize girdiğinde "konu anlaşılamamıştır" deyip işin içinden çıkıyordu.

Özal'ın emanetini nasıl sattı?

Ankara'nın simgesi olarak sayılan Atakule...

Turgut Özal zamanında yapımına başlandı. Onun emanetiydi. Melih Gökçek burayı da diğer projeler gibi nedense sürekli kendi çalışmasıymış gibi yansıttı.

Halbuki 13 Ekim 1989'da açılmıştı.

Neyse...

Melih Gökçek, Vakıfbank ve Emekli Sandığı tarafından 30 yıl sonra belediyeye devredilmek üzere yap-işlet-devret yöntemiyle yapılan ve 1989 yılında açılan Atakule'yi o dönem 900 milyar liraya Vakıfbank'ın kuruluşuna sattı.

Hem de Belediye Meclis kararı olmadan, Atakule'yi Vakıfbank Personeli Özel Güvenlik Hizmetleri Vakfı'na sattı...

Parsel üzerinde Atakule İş Merkezi ve yan tesisleri de bulunuyor. Anıtsal Yapılar Şirketinin kullandığı 737 metrekarelik kısmın haricinde 28 bin 560 metrekare kullanım alanlı işyerlerinin aylık kirası 169 bin 884 dolardı.

Atakule'nin neden satıldığıyla ilgili Emlak Daire Başkanlığının açıkladığı gerekçede şunlar yazıyordu:

"Buradan elde olunan gelirin takibi, kesin bilinmesi mümkün olmadığından kayda değer bir gelirin ileriki yıllarda da elde edilmesi mümkün değildir. Satılarak, elde edilecek gelirin değerlendirilmesi uygun görülmektedir. Makamlarınızca da uygun bulunduğu takdirde Atakule'nin satışını olurlarınıza arz ederim."

Nasıl yani?

Demek ki Ankara Büyükşehir Belediyesi, Atakule gibi bir yerden alacağı kira gelirini izleyip alamayacağına, ileride de almasının mümkün olmayacağına inanıyordu ve bu nedenle satıyordu!

Gerekçeye bakınız...

Melih Gökçek sanki kente ve topluma hizmet etmek için değil, Cumhuriyetimizin temel nitelikleri ve bu arada hukukun üstünlüğü ilkesini yıkmak için Belediye Başkanı olmuştu. Tüm tutum ve davranışları kendisinin bu temel amacını yansıtıyordu.

Her yaptığı işin tek bir sonucu vardı, hukuk tanımıyordu...

Emin Çölaşan'ın yolunu kestiler

1996 yılı eylül ayı içerisinde bir gün *Hürriyet* gazetesi yazarı Emin Çölaşan, arkadaşı Murat Karayalçın'ın evinden çıkarken gazeteci kılığındaki kişilerce yolu kesilir. Olmadık sorular sorulur.

Çölaşan önce bunları gerçek birer gazeteci sanıp, yanıt vermeye çalışır. Sonra durumu anlar. Gecenin yarısında yanındaki eşiyle yolu kesilmekte, kendisine birtakım sorular yöneltilmekte, iki kamerayla da çekim yapılmaktadır. Tam bir tehdit ortamı...

Kameramanlardan biri Melih Gökçek'in belediyede çalıştırdığı aylıklı adamlardandır.

Gökçek ise gayet normalmiş gibi, televizyon ekranlarından herkesin gözünün içine baka baka "Bundan sonra ensendeyim, bilmiş ol Çölaşan" der.

Gazeteci Emin Çölaşan'ı izletmek için ajans kuracağını söyleyen Gökçek'in, 27 Mart yerel seçimlerinden önce çıkan bir olayda yaralanan ANAP Keçiören İlçesi İkinci Başkanı Burhan Yazar'la görüşmek için hastaneye televizyon muhabiri kılığında girdiği bile ortaya çıkmıştı.

Artık Türkiye Gökçek'in yaptıklarına şaşırmıyordu.

Fakat bu "şaşırmama" işi fazla ileriye gitti. Karikatürize olan Gökçek karakterinin yaptıkları bu kadar "masum" değildi.

FETÖ gibi kanlı bir örgüte, örgütsel hareket içerisinde verdiği destekleri "gönül borcuyla" açıklamaya çalıştı.

Çevresine verdiği ihalelerle yanındaki adamlardan onların şoförlerine kadar, paravan kişi ve şirketleri ihya etti.

Kadınları, Alevileri, öğrencileri, özgür düşünceyi, yeni fikirleri, adaleti, demokrasiyi, yoksulları, emekçileri hedef aldı.

Ezdi, yok saydı. Twitter'dan hakaretler ederek insanların kişilik haklarını, haysiyetlerini yok saydı.

Anlatayım...

Hepsini anlatayım...

Alfagas olayı

25 Temmuz 1994 tarihinde "Alfagas Elektronik Ölçü Aletleri Sanayi ve Tic. Ltd. Şti." adıyla bir şirket kuruldu.

Şirketin kurucuları TERMİKEL A.Ş. isimli firmanın iki çalışanıdır.

Ve bu şirket kuruluşundan 3 ay 20 gün sonra 3,1 milyon dolarlık elektronik doğalgaz sayacı ihalesini kazandı. İhaleye Alfagas'dan başka katılan firma yoktu!

Ankara'da konutlar ve işyerlerinde doğalgaz tüketim bedelinin toplanabilme oranı yüzde 98'dir. Yani tüketim bedelini toplamada bir sorun yok. Dolayısıyla ön ödemeli elektronik sayaç uygulamasına gerek bulunup bulunmadığı çok tartışmalıydı.

EGO –Gaz ve Otobüs İşletmesi– bunu tartışmasız bir gereklilik gibi kamuoyuna sunmuştu. Ankaralıyı bu sayaçları kullanmak zorunda bırakmış, kurdurulan şirkete iş alanı yaratılmıştı.

Belediyeye bağlı EGO, doğalgaz sayacı satın almak için dört ayrı ihale açar. Bu ihalelerde sadece Alfagas şirketinin teklifleri dikkate alınır. Diğer firmalar ya dışlanır ya da verdikleri teklifler şu veya bu nedenle kabul edilmez. Bu süreç içerisinde cingözce yöntemler uygulanır.

Örneğin 10 bin sayaçtan oluşan ilk ihale Alfagas'a verilir. Sonraki ihalelerde ise bir koşul getiriliyor: "İhaleye katılacak firmaların daha önce şu kadar bin adet sayaç satmış olması gerekir."

Elbette ki başka firma yok! Başka alıcı da yok!

Dolayısıyla bütün ihaleler Alfagas'a verilir.

Ön ödemeli elektronik sayaçlardan dolayı Alfagas'a ödenen toplam tutar o dönemki para ile 26 trilyon lirayı buldu. Yani o günün kuru ile 81,7 milyon dolara tekabül ediyor. Bu satırlar yazıldığında ise yaklaşık 620 milyon Türk Lirası...

Yöntem çok başarılıdır. Önce iş alanını yaratmak, bu işin gördürüleceği şirketi kurdurmak, daha sonra da o işi bu şirkete vermek...

Dikkat ederseniz Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin çevresindeki şirketlerin çoğu 27 Mart 1994 yerel seçimlerinden sonra kurulmuş şirketlerdir.[29]

Bu yöntem Gökçek için ilerleyen dönemlerde de kullanıldı.

Alfagas buna en güzel örnekti.

O dönemde "İnanılmaz bir hadise" olarak tanımlandı. 20. yüzyılda, Türkiye'nin başkentinde bir büyükşehir belediyesinin başkanı ile adamlarının ismi bu yolsuzluğa karışıyor, olup biten her şey belgeleniyor ve Melih Gökçek halen görevinin başında bulunuyordu!

Tarikatlar ortaya çıkıyor

Bunca şirket ve şaibeli ihalenin olduğu yerde Melih Gökçek'in tarikatlarla ilişkisinin olmayacağını mı düşünüyorsunuz?

---

29 Muhsin Eren, *Ankara'da Gökçek'li Yıllar*, Zirve Ofset, 1. Baskı, Aralık 1997, s. 49-50.

Erenköy Cemaatini duymuşsunuzdur. Nakşibendiliğin esnaf ve zanaatkârlar kolu olarak bilinir.[30]

Burada kritik kurum Muradiye Vakfı...

Çarpıcı bilgilere ulaştım. İpin ucunu çektikçe inanılmaz ilişki ağları ortaya çıktı.

Çok uzatmadan aktarıyorum...

Kamuoyunda "Çöllü Hoca" lakabı ile bilinen Rıza Çöllüoğlu öncülüğünde 1978 yılında Ankara'da Muradiye Vakfı kuruldu.

Muradiye Vakfı, Erenköy Cemaatinin Ankara grubu...

27 Mart 1994 yerel seçimlerinden sonra başta Ankara olmak üzere Refah Partili belediyelerin işbaşına geldiği kentlerde peş peşe aldığı ihalelerle 20'ye yakın şirket kurarak büyüdü.

Vakıf özellikle Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin doğalgaz sayaçlarının yenilenmesi, bahçe bakımı, yol, köprü bakımı, personel yemeği işi gibi birçok değişik sektörde ihaleler aldı.

Fakat tam da bu sırada...

Sanayi Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı müfettişlerinin incelemeleri sonrası, bahse konu ihaleler dikkat çekmiş olacak ki bulgularla birlikte Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulmuştu.

Suç duyurularının ardından Gökçek'ten hiç duymayacağınız bir gözaltına alınma hikâyesi gerçekleşti.

Tarih: 12 Kasım 1998...

Sabah saatleri...

Gökçek'in evinin önünde hareketlilik yaşandığını gören komşuları endişelendi. Gelenler öyle asayiş büroda görevli memurlar değildi.

Doğrudan terörle mücadele şubesi ekipleri kapıya dayanmıştı. Üstelik bunlar yetmezmiş gibi Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Savcısı da kapıda bekliyordu.

Kapıyı çaldılar.

Kapıyı açan Melih Gökçek karşısında terörle mücadele polislerini görünce iddiaya göre korkudan bayıldı. (Gökçek bu iddiayı hiç açmadığı gibi hiç de yalanlamadı.)

30 Oktay Yıldırım, *Diyanet'in Tarikatlar Raporu*, Kaynak Yayınları, 3. Baskı, 2019, s. 190-193.

DGM talimatıyla "Cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak ve belediye ihalelerine fesat karıştırmak" iddiasıyla gözaltına alındı.

Muradiye Vakfı bağlantılı yedi şirket yöneticisiyle Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne götürülen Gökçek için dört gün gözaltı süresi verildi.

Muradiye Vakfı ismini unutmayın... Gökçek'in orada ne tür ilişkilerde olduğunu ilerleyen sayfalarda aktaracağız.

O dönemde çete soruşturmaları dört bir yanı sarmıştı.

Gökçek, Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in talimatıyla sabah saatlerinde evinden alınarak Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne götürüldü. Melih Gökçek ile şirket yöneticileri Musa Mallı, Saim Çöllüoğlu, Mahmut Salman, Cengiz Hamer, Yasemin Hamer, Halil Akburak ve Zeytin Demirci o dönemin parasıyla 70 trilyon liralık usulsüzlük yapmakla suçlanıyorlardı. Savcı Yüksel, Gökçek ve şirket yöneticileri için dört gün gözaltı süresi verdi.



Gökçek'e çete sorgusu

▶ Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, DGM tarafından gözaltına alındı. Belediye ihalelerini sarsacak Muradiye Vakfı'na aktarmak, çete oluşturmak ve ihaleye fesat karıştırmakla suçlanan Gökçek'in tutuklanması durumunda görevden alınabileceği bildirildi.

Neden 'gözlerime bakın' dedi?

Melih Gökçek'in evinde yapılan aramada 2 ruhsatlı tabanca ile bir tüfek bulundu. Gökçek ve yedi şirket yöneticisi, 13.35 sıralarında Adli Tıp Kurumu'na götürülerek doktor muayenesinden geçirildi. Sinirli gözüküyordu. Gökçek, adli tabip çıkışı gazetecilere ilk başta tuhaf gelen sözler sarf etti:

> "Korkmaz Yiğit'i hayatımda görmedim, tanımadım. Kamuran Çörtük ile tanışmıyorum, Sayın Mesut Yılmaz ile aşağı yukarı dört senedir görüşmüyorum. Ne demek istediğimi anladığınızı zannediyorum. Gözlerime bakın ne demek istediğimi anlarsınız. Milletim de anlar, 65 milyon da anlar, yurtdışındaki insanlar da anlar."

Neden böyle söylemişti?
Kimse ona bu isimleri sormamıştı.
Yurtdışındakiler kimdi?
Neden "gözlerime bakın" dedi?
Mesut Yılmaz ismini neden ortaya attı?
Soruların cevapları çok karmaşık ilişkilerde saklı...
Ama biz o günlere geri dönelim.

Gökçek'in gözaltına alınması üzerine, çok sayıda FP milletvekili ve yöneticisi Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne akın etti. İçeri alınmayan kalabalık grup, bina önünde bekledi.



Gökçek gözaltında

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Gökçek çete oluşturmak ve ihaleye fesat karıştırmak suçlamasıyla gözaltına alındı

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden yapılan yazılı açıklamada ise 1994-1995 ve 1996 yıllarında Muradiye Kültür Vakfı'nın,

paravan şirketler aracılığıyla Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden 90 adet ihale aldığı, bu ihaleler karşılığı trilyonlarca lira kazanç sağladığı, 11 adet ihalenin teklif mektuplarının imzalarının aynı olduğunun müfettiş raporları ve dosya münderecatı ile sabit bulunduğu kaydedildi.

Peki, o müfettiş raporlarında ne yazıyordu?

Belli bir süreç var.

Adı: Feza Teknik A.Ş.

Şirket ortakları arasında Muradiye Kültür Vakfı üyelerinin de bulunduğu firma, yine bu vakfın Ankara Tepebaşı ve Keçiören adresindeki iki dükkânını ve yemekhanesini kiraladı.

Muradiye Kültür Vakfı'na 1996'da (o dönemki parayla) 26,8 milyar TL ayni, 1997'de 8 milyar TL nakdi yardım eden Feza Teknik şirketi, 1997'de yapılan bağışlara "cami inşaatında kullanmak üzere" ibaresini koydu.

Öyle miydi?

Devam edelim...

Kurulduktan 21 gün sonra ihale alan şirket

"Şirketin, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin bazı imkânlarından yararlanmak için kurulduğu görüntüsü sergilediği görülmektedir" diyen Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Teftiş Kurulu müfettişleri, şirketin faaliyetinin esas itibariyle Büyükşehir Belediyesi'nden aldığı ihaleler olduğunu belirtiyorlardı.

Adı: Kevser Proje Limited Şirketi.

Cengiz Hasmer ve Mahmut Salman ortaklığında 31 Mart 1995 tarihinde kuruldu. 100 milyon lira sermaye ile kurulan şirket 1996'da sermayesini 5 milyar liraya, 1997'de 10 milyar liraya çıkardı.

Kurulduğu yıl 282 milyon TL zarar eden şirket, 1997'yi 13 milyar 651 milyon lira kârla kapadı.

Mahmut Salman daha sonra hisselerini Yasemin Hasmer'e devrederek ilişiğini kesti.

Peki neden?

Gökçek ile bağlantısı neydi?

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı müfettişlerinin yaptığı incelemede hisse devri kayıtlarının yapılmadığı görüldü.

Şirket 1995 gelirlerinin tamamını Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihalelerden sağladı. Park, bahçe ve bitkisel bakım onarım ihaleleri alan Kevser Proje Limited Şirketi, belediyeden aldığı ilk ihaleyi kurulduğu tarihten 21 gün sonra, 11 Nisan 1995'te aldı. 1996 gelirlerinin de önemli bir bölümü yine belediyeden alman işlerden oluştu.

Sanayi Bakanlığı müfettişleri ise hazırladıkları raporda aynen şu ifadeyi kullandı:

> "Ülkemiz genelinde yapılan 27 Mart 1994 mahalli seçimleri sonrası kurularak bu seçim sonrası Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde göreve başlayan yeni yönetim döneminde, ilki şirketin kuruluşundan 21 gün sonra olmak üzere, anılan belediye ve belediyenin şirketlerinden çok sayıda ihale almış olması, belediye tarafından şirketin kullanıldığına ilişkin işaretler olarak karşımıza çıkmaktadır."

Müfettişler birçok firma gibi Kevser Proje Limited Şirketi'nin korunduğunu öne sürdü.

Vakıfla bağlantısına geleceğim...

Firma adı: Muraş Gıda Sanayi Tic. A.Ş.

Durmuş Özdemir, Faruk Çolak, Mustafa Özçelik, Mustafa Kalfaoğlu ve Rıza Çöllüoğlu'nun ortaklığıyla kurulan bu şirket ise Büyükşehir Belediyesinden ilk ihalesini 21 Haziran 1994'te aldı.

Yani yine Gökçek seçildikten hemen sonra...

ASKİ, Fen İşleri Daire Başkanlığı gibi belediye birimlerinden ihaleler alan firma, Muradiye Vakfı'na 1996'da 7,5 milyar lira tutarında ayni yardım yaptı.

Anlaşıldı ki şirketin kurucuları ve ortak olup sonradan ayrılanların çoğunluğu da Muradiye Kültür Vakfı Mütevelli Heyeti veya bunların yakınlarından oluşuyordu.

Vakfa para aktarmak için şirket kurup belediye ihaleleriyle beslemişlerdi.

Adı: Tayfur Proje Ltd. Şti.

Musa Mallı, Kemal Korkmaz, Cengiz Hasmer ve Halil Bayraktar'ın ortaklığında kurulan bu firma ise hisse devirleriyle Ali Aldanmaz ve Kemal Korkmaz ortaklığında ticari faaliyetlerini sürdürdü.

Şirketin,1994 yerel seçimleri sonrası Büyükşehir Belediyesinden birçok ihale almasına dikkatleri çeken bakanlık müfettişleri, kurucu ortakların Muradiye Vakfı Mütevelli Heyeti üyesi ya da yakın akrabalarından olmasını bu vakıfla olan ilişkinin delili olarak kabul etti.

Ayrıca Tayfur Proje ve Kevser Proje ile olan ilişkilerinden de bu firmaların çoğunun yakın olduğunu anımsattılar.

Ankara Büyükşehir Belediyesinden bitki bakımı, temizlik gibi birçok ihaleyi alan Tayfur Proje, aldığı işleri başka bir firmaya vererek de para kazandı.

'Hayali ortaklar, paravan kişiler var'

Tayfur Proje şirketinin Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihalelerin sayısal çokluğu ve aldığı ihaleleri başka firmalara yaptırmasını Sanayi Bakanlığı müfettişleri, "ihalelerin sağlıklı yapılmadığının göstergesi" olarak kabul etti.

Biliyorum, biraz uzun ve yüklemsiz sıralı cümlelerle dolu ancak gerisini isterseniz müfettişlerin hazırladığı rapordan okuyalım.

Çünkü önemli...

> "Denetim sırasında tespit edilen, gizli muavin kayıtlar ve kayıtlara ilişkin evrakın, belirli bir siyasi görüşü temsil eden kesimden kişilerin kurduğu bazı şirketlerde ilgisi olması ve kayıtların 'şirketler topluluğu muavin defter' başlıklı bilgisayar çıktılarına işlenmiş bulunması, ilgili tediye, tahsil ve mahsup fişlerinin de 'şirketler topluluğu' başlıklı olmasının, söz konusu şirketlerin bir merkezden yönetildiğini göstermemesi, diğer bir kısım tespitlerimizin de bunu teyit etmesi, Muradiye Kültür Vakfının bu kuruluşlarla resmi bir ilişkisi olmadığı halde, bahse konu gizli kayıtlarda giderlerin 'Muradiye Kültür Vakfı' başlıklı fişlerle takip edilmesi, şirketlerde birbirine paralel

görüntüler sergileyen ortaklık hareketleri (ortak olma, ortaklıktan ayrılma, hisse devri vs) borç alıp vermeyle ilgili hareketler, bir kısım muhasebe kayıtları, kurucu ve halihazır ortaklar ile bazı yöneticilerin durumu ve diğer tespitlerle birlikte değerlendirildiğinde, adı geçen şirketlerin ortaklarının şirketlerin gerçek sahibi olmadıkları, paravan kişiler oldukları, şirketlerin ise Muradiye Kültür Vakfı için faaliyet gösteren kuruluşlar görüntüsü sergiledikleri sonucunda varılmıştır."

Raporda, "bu şirketlerin Belediye yetkili ve ilgililerince korunduğu ve kollandığı sonucuna varılmıştır" denilerek de Vakfın, Melih Gökçek yönetimi ile ilgisi açıkça ortaya konuluyor.

Sonuç bölümünde ise şu ifadelere yer veriliyor:

"Diğer taraftan Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden çok sayıda ihale alan söz konusu şirketlerden Furkan firması, Feza A.Ş. ve Muraş A.Ş. tarafından anılan vakfa yüksek düzeyde bağış yapılmış olması, şirketler tarafından vakfa kaynak aktarıldığı yönündeki iddiaları doğrular nitelikte görülmüştür."

Zaten...

Soruşturma sonucunda yeterli delil toplanması halinde Melih Gökçek'e, "Cürüm işlemek için çete kurma" ve "İhaleye fesat karıştırma" suçundan toplam 4,5 yıla kadar hapis istemiyle Ankara DGM'de dava açılması planlanıyordu.

Gökçek'in mahkûm olması durumunda ise belediye başkanlığı düşecekti.

Sonra ne oldu...

Kimse dokunamadı, ta ki...

Aslında soruşturma, Sanayi Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı müfettişlerinin inceleme yapması ve suç duyurusunda bulunması üzerine açıldı.

Dosya, Ankara DGM Başsavcılığına gönderildi. Bunun üzerine DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel harekete geçti ve Hazırlık

1998/293 sayılı talimatı ile Gökçek'in gözaltına alınmasını istedi.

Gözaltına alındı ancak farklı bir prosedür işledi. Melih Gökçek gözaltına alındığında hücreye konulmamıştı.

Serbest kalması için araya Süleyman Demirel'in bile girdiği söylendi. Ama değildi. Nuh Mete Yüksel, "Serbest bırakılması için devreye giren Adalet Bakanlığı Müsteşarı Arif Yüksel'di" açıklamasını yapmıştı.

O dönemde Gökçek'e gözaltı kararı veren Nuh Mete Yüksel ile konuştum. Aynı zamanda anılarını yazdığı kitabında da bu durumu aktarmıştı.

Özellikle Arif Yüksel ismine dikkat çekti...

Şu satırları yazdı:

> "Soruşturma sürerken bir gün sonra da Melih Gökçek'i serbest bıraktım. Benim Melih Gökçek'i dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in telefonu ile serbest bıraktığım dedikodusu çıkarıldı. Bu tamamen yalandır.
> Bu olayın rahmetli Süleyman Demirel ile hiçbir ilgisi yok. Melih Gökçek'i o zamanki Adalet Bakanlığı Müsteşarı Arif Yüksel'in etkisi ile serbest bıraktım. Arif Yüksel, Fethullah Gülen dosyasını kapatmam için de benimle çok uğraştı. Ancak muvaffak olamadı.
> Davanın sanıkları hakkında dava açarken Melih Gökçek'in dosyasını tefrik etmiştim. Sonradan Melih Gökçek hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verdim. Melih Gökçek arkasında iz bırakmıyor."[31]

Peki, Nuh Mete Yüksel'in bahsettiği Arif Yüksel kimdi?

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı, YÖK üyeliği, 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal döneminde Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanlığı, Başbakanlık Müsteşarlığı, Başbakanlık Başdanışmanlığı görevlerinde bulunmuştu.

1992 tarihinde Danıştay Üyeliğine, 2005'te ise Danıştay Dokuzuncu Daire Başkanlığına seçilen Arif Yüksel, 2007 yılında yaş haddinden emekliye ayrılmıştı.

31 Nuh Mete Yüksel, *Nuh Mete Yüksel Anlatıyor*, Alibi Yayıncılık, 1 Basım, Kasım 2015, s. 148-149.

Biliyorsunuz, 15 Temmuz sonrasında ortaya çıktı ki, Danıştay 9. Dairesi, FETÖ'cülerin karargâhı gibi kullanılmıştı.

Müsteşar Yüksel, Gökçek'in serbest bırakılması için gece yarısı Emniyet'e sözlü talimat verdi. Ancak, dönemin Emniyet Müdürü Cevdet Saral bir türlü serbest bırakmıyor, yazılı talimat istiyordu. O belge geldikten sonra Melih Gökçek serbest bırakıldı.

Serbest kaldıktan sonra evine ilginç bir ziyaret gerçekleşti.

O dönem İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı olan Recep Tayyip Erdoğan, FP Genel Başkan Yardımcıları Abdullah Gül ve Cemil Çiçek ile yine FP'li TBMM Başkanvekili Yasin Hatipoğlu geçmiş olsun ziyaretine gitti.

Neler konuşuldu bilinmiyor.

Ancak Erdoğan, "İstanbul'dan kendisini gözaltında ziyaret etmeye geldim ama kısmet evindeymiş" derken; Abdullah Gül de "Ortada yanlış bir durum vardı. Bu durum şimdi düzeltildi" diye konuştu.

Daha sonra Gökçek'e kimse dokunamadı.

Ta ki o gün evine gelen Erdoğan tarafından, 23 Ekim 2017'de görevden el çektirilene kadar...

Dahası da vardı.

5 trilyonluk krediden faydalandı

Soruşturma kapsamında oluşturulan Gökçek hakkındaki gerekçede, Akay Kavşağı için Refah-Yol'un son günlerinde verilen 5 trilyon kredinin Vakıfbank'a yatırılarak faiz geliri elde edilmesi de vardı.

Söz konusu kavşağın yapılmaması, propaganda aracı olarak kullanılan Kanal A'ya para aktarılması, Kanal A'nın hisselerinin Alfagas firmasına satışı ve Alfagas firmasına elektronik doğalgaz sayaç ihalesinin verilmesi gibi diğer suçlamalar yer alıyordu.

O dönem Melih Gökçek'in başkanlığının düşme ihtimali dahi konuşulmaktaydı. Yapılan konuşmalarda, "Su, kömür ve doğalgaz parası adı altında Ankara halkını soyduran

Melih Gökçek ve yönetimi Ankara Anakent Belediyesi ve kuruluşlarını yandaşlarına peşkeş çekmektedir. Türkiye Büyük Millet Meclisi, yasa, hukuk ve ahlaka aykırı bu olaylara derhal el koymalı ve bütün boyutlarıyla görüşmelidir" deniliyordu.

Bu süreçte Gökçek, Muharrem Sarıkaya'ya "Biri şirket kurmuş, üç gün sonra da gelip ihaleye girmiş. İhale şartlarını yerine getirip işi almış. Ondan sonra belediyeden aldığı işten kazandığı parayı götürüp bir (şeriatçı) vakfa bağışlamış. Ne var bunda" diye röportaj vermişti.

Bu ilişkiler şimdi iktidar destekçisi olan *Sabah* gazetesinden Şebnem Bursalı'nın imzasıyla "Gökçek'in Vurgun Çemberi" diye haberleştirilmişti.

Ankara Valiliği tarafından Sanayi Bakanlığı'na yazılan yazıda ise "bu şirketlerin irticaya destek verdiği iddialarının izlemeye alınacağından" söz edildi. Soruşturmayı yürüten Mülkiye müfettişleri, vakfın 29 şirketine ihale yasağı getirdi.[32]

Peki, Melih Gökçek'in Muradiye Vakfı ile bağları bu davadan sonra koptu mu?

Hayır.

O dönemde var olan şirketlerden bazıları kapandı, bazıları ise isim değiştirerek Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden ihale almaya devam etti.

Nasıl mı?

Anlatayım.

Mesela...

Alfagas Elektronik Ölçü Aletleri Firması, firma hisselerini Mehmet Kaya ve Ahmet Kaya'ya devrediyor, ismini de Elektromed Elektronik olarak değiştirip ihale almaya devam ediyor.

2011-2016 tarihleri arasında Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihaleler sonucunda milyonlarca lira kazandı. Yani vakıf bağlantısıyla sadece Ankara Büyükşehir Belediyesinden toplamda 94,7 milyon TL'lik ihale almayı başardı.

Şimdi...

32 *Resmî Gazete*, 15.8.1998-Sayı 23434 S:64-65-66.

O dönemde (27 Mart 1994 yerel seçimlerinden sonra) Melih Gökçek ile gözaltına alınan isimlerden birisine dikkat çekmek istiyorum.

Adı: Musa Mallı

Muradiye Vakfı'nın şirketlerinden olan ve ihalelerden men edilen Abidel Proje adlı firmada yöneticilik yapan bu isim önemli. Akrabaları ile kurduğu şirketlerle, Gökçek'ten ihale almaya devam etti.

Adı Soysal Mühendislik...

Şirket ortakları o kadar çok değişmiş ki takip etmekte inanın zorlandım.

Yaklaşık 20 *Ticaret Sicili* gazetesi okudum. Mahmut Sami Mallı, Muhammed Hafız Osman Mallı, Salih Mehmet Mallı, Halil İbrahim Mallı, Musa Mallı, Cihat Yılmaz Karabıçak, Tayfun Soysal arasında devamlı hisse devri yapılmış.

En son, 18 Mart 2019 tarihli *Ticaret Sicili* gazetesine göre Halil İbrahim Mallı hisselerini Hafız Osman Mallı'ya devretmiş. Şirket ortaklığı yapısı Hafız Osman Mallı ve Salih Mehmet Mallı olarak belirlenmiş.

Şirket ortaklarından olan Mahmut Sami Mallı, 25. Dönem Ankara AKP Milletvekilliği yaptı. Aynı zamanda gözaltına alınan Musa Mallı'nın da oğludur kendisi.

Gökçek'in çok sevdiği firmalardan biri...

Hatta Ankara Büyükşehir Belediyesi kurumu ASKİ, 30 Haziran 2015 tarihinde bir ihale düzenlemişti. Haymana, Şereflikoçhisar ve Evren sorumluluk sahasında yapılacak içme suyu ve kanalizasyon hatları arıza ve yenileme işi...

İhalede "ekipmanın kendi malı olma şartı" vardı. İhaleyi Soysal Mühendislik kazandı ancak yapılan itiraz üzerine Kamu İhale Kurumu tarafından "rekabeti önlüyor" gerekçesiyle ihale iptal oldu.

Ancak gelin görün ki ASKİ, aynı ihaleyi 10 Ağustos 2015 tarihinde tekrar düzenledi.

İhaleyi yine kim aldı dersiniz?

Bu ihaleyi de Soysal Mühendislik 64,4 milyon TL teklifle kazandı. Firmanın aldığı ihaleler arasında yalnızca bu iş yok.

Sadece Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihaleler toplamı 116,4 milyon TL.

Bunun sadece 9,8 milyon TL'si Melih Gökçek'ten önce gerçekleşmiş...

Başka kurumlardan da ihale almış firma. TMO Genel Müdürlüğü, KGM, TOKİ, Artvin İl Özel İdaresi, Manavgat Belediyesi, İller Bankası A.Ş., Aydın DSİ'den toplamda 213 milyon TL'lik daha ihale almış.

Toplamda aldığı ihaleler bedeli 330 milyon TL.

Ankara Büyükşehir Belediyesinden 9 milyon 795 bin TL, İller Bankası, Altındağ Belediyesi gibi kurumlardan da toplam 45 milyon 340 bin TL'lik ihale aldı.

Muradiye Vakfı ile Gökçek belediyesinin arasındaki ilişkiler her yerden çıkıyordu.

Vakfın müdürlüğünü yapan Cengiz Duygulu, Ankara Halk Ekmek Fabrikası Genel Müdür Vekili olarak da görev yapmıştı.

Sonuç olarak...

Herkes Gökçek'in belediyedeki son yıllarda yaptığı işleri eleştirse de aslında "Gökçek belediyeciliği" karanlık dipsiz bir kuyu.

Dinci bir vakıf aracılığıyla halkın parasının kime ne kadar aktarıldığı belli bile değil.

İlk 'parsel parsel' veriliyor

Dolaylı ya da doğrudan FETÖ ile olan ilişkisine henüz girmedik.

Ancak ilk hamlesini burada açıklamak istiyorum.

Melih Gökçek'in ilk "parsel parsel" hamlesi FETÖ'nün Fatih Üniversitesi için gerçekleşmişti.

FETÖ lideri Fethullah Gülen'in kurduğu Türkiye Sağlık ve Tedavi Vakfı'na Ankara'da bulunan Hazine mülkiyetindeki arazinin 253 bin 618 metrekaresi kiralık olarak verildi.

Vakıf da araziyi Fatih Üniversitesi'ne tahsis etti.

Süreç de bundan sonra başladı. Ankara Belediye Meclisinin 19 Mart 1998 tarihli toplantısında onaylanan İmar-Emlak ve İstimlak Komisyonu raporunda, üniversitenin yapılaşma alanı 175 bin metrekare olarak kaydedildi.

Halbuki bu yer ağaçlandırılacak alan olarak ayrılmıştı.

Üniversitenin 29 yıllığına kiraladığı 383 dönümlük arazi için Gökçek'in çıkardığı imar izni, Maliye Bakanlığının planına ters olduğu gibi, "orman" için ayrılan arazinin imar yetkisinin CHP'li Yenimahalle Belediyesinde olmasma karşın Büyükşehir Belediyesinin karar alması da mevzuata aykırıydı.

Üniversite 15 Temmuz darbe girişiminden sekiz gün sonra kapatıldı. Kurucularından Hasan T. hakkında Ankara ve Kastamonu'da yürütülen soruşturmalar çerçevesinde yakalama kararı çıkartıldı.

Oluşturulan özel ekip, zanlıyı Ankara'daki saklandığı adreste yakaladı.

Üniversiteyi kuran yakalandı ama kurulması için arazi veren Gökçek'e bir şey olmamıştı.

Melih Gökçek'in kurduğu 'yapı'

1994 yılında Ankara Büyükşehir Belediyesi deyince ASKİ'yi, EGO'yu ve belediyeye ait 14 şirketi birlikte düşünmek gerekir.

Bu birimler 4,5 yıl içinde cari giderler, işçi ücretleri ve memur maaşları hariç o dönemin parasıyla 1 katrilyon lira harcadı. Bu rakama dış borçlar ve imar rantları dahil değildi.

Gökçek, belediye başkanı seçildikten sonra bütün amacı sağın liderliğine soyunmaktı. Bu amacı gerçekleştirmek için Muradiye Vakfı'nı bir araç olarak gördü.

Belli ki aklında daha uzun vadeli planlar vardı!

Bu vakıf, genellikle Ankara'da oturan Geredeli, Çamlıdereli ve Kızılcahamamlılar tarafından oluşturuldu.

Belediye 40 bin öğün yemek dağıtıyorken bunun koordinasyonunu Muradiye Vakfı ile Milli Gençlik Vakfı yürütüyordu. Önceki sayfalarda yazdığım Muradiye Vakfı'na bağlı Feza Teknik'e yemek bedeli altında çok büyük miktar para aktarıldı.

Ayrıca Muradiye Vakfı'na bağlı Muraş, Kefser, Tayfur, Furkan, Feza Teknik gibi şirketlere AŞTİ'de büfe işletmeleri devredildi. BELKO'dan kömür deposu kiralandı, Ankaray ve metronun temizlik gibi işleri, belediye birimlerinde personele yemek işi verildi.

Muradiye Vakfı'nın adresinde faaliyet gösterdikleri, bu vakfa kârlarından daha fazla bağış yaptıkları müfettiş raporlarıyla saptanan bu şirketlerin arasına EGO'dan 81 milyon dolarlık doğalgaz sayaç işini alan Alfagas'ı da eklemek gerek.

Muradiye Vakfı dışında belediye ile iş yapan başka kuruluşlar yok mu?

Var elbette...

Örneğin, kısa adı ESYAV olan Kızılcahamam Çamlıdere Vakfı.

ESYAV Başkanı Salih Bezci, vakfın albümündeki önsözünde "cemaat planında yaşamanın getirdiği nimetlerden" söz ediyor.

Salih Bezci, aynı zamanda BESA İnşaat Mimarlık Mühendislik şirketinin sahibidir. 2 Kasım 1995'te kurulan bu şirket kuruluşundan çok kısa bir süre sonra 2 trilyon liralık AŞTİ köprülü kavşağı ihalesini aldı. Daha bu iş bitmeden 15 trilyonluk Akay kavşağının yapımını da bu şirket üstlenmişti.

ESYAV'ın mütevelli heyetinin içinde bulunanların firmalarından EGO ve Büyükşehir Belediyesi trilyonluk alışverişler yapıyordu. EGO'nun lastik ve yedek parça alımları bu kişilerin sahip olduğu şirketlerden yapıldı.

Bir başka önemli şirket de Eskihisar Şirketi'dir. Bunun sahibi de bu satırlar yazıldığı dönemde Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanı olan Rifat Hisarcıklıoğlu idi. Şirket, Alfagas'ın arkasındaki bir şirketti. Birçok alışveriş bu firma aracılığıyla yapıldı. Diğer bir şirket de dönemin Fazilet Partisi Sivas Milletvekili Temel Karamollaoğlu'nun damadı Salih Zeki Poyraz ve Muradiye Vakfı mütevelli heyetinden Celal Poyraz'ın da ortakları arasında yer aldığı Poyraz İnşaat'tı.

Bu firma, Kocatepe'deki otopark işini de üstlendi. Bin araç kapasiteli bu otoparka bir de konferans salonu ilave edilerek

o dönem 10 trilyonluk bir inşaat ortaya çıkarıldı. Herhalde bu paraya çıkan dünyadaki tek otopark bu olmuştu.

Bu bağlar giderek genişliyor...

İnanın anlatmaya sayfalar yetmez.

Örneğin Keçiören'de Ovacık köyünde yüzde 10 arsa karşılığında imar planı yapma ihalesi Muradiye Vakfı'na ait Furkan Planlama'ya verilmişti.

Bütün bu söylediklerimin ekonomik boyutu o zamanki parayla 100-150 trilyon lira dolaylarında oluyordu.

Buraya kadar olan isimleri ilerleyen sayfalarda da sık sık göreceksiniz.

Örneğin bu isimlerin bir araya geldiği başka bir olay daha var.

Almanya'daki Deniz Feneri davasında "Kendisi kurye olabilir" denen dönemin Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK) Başkanı Zahid Akman'm, "3,5 yıldır, yurtiçinde ve yurtdışında hiçbir ticari faaliyetim yoktur" demesine rağmen, Ankara'nın en ünlü alışveriş merkezi Armada'nın ortakları arasmda yer aldığı anlaşılmıştı.

Konumuz ile ne alakası var derseniz...

Aktarayım.

Hürriyet'in ulaştığı Armada alışveriş merkezinin hisse devirleriyle ilgili tapu kayıtlarında, Turgut Akman'ın ve RTÜK Başkanı Zahid Akman'm dışında, ilginç iki isim daha vardı.

Hayat Yapı Ticaret ve Yatırım Limited Şirketi'nin Akman kardeşler dışındaki diğer ortakları arasmda, yine Deniz Feneri davasında adı geçen, Alman hâkimin "Türkiye'deki baş sorumlulardan biri" olarak gösterdiği Kanal 7 Televizyonu'nun Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Karaman ile Hamide Ceylan da bulunuyordu.

Hamide Ceylan'ın, eski RP Milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan'm eşi olduğu anlaşıldı.

Yani Melih Gökçek'in Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olması için çalışan Hasan Hüseyin Ceylan'ın eşi!

Dahası bugünkü TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu da ortaklar arasında yerini çoktan almıştı.

Armada alışveriş merkezi ile ilgili noter ve tapu kayıtlarına göre Hayat Yapı Ticaret Şirketi de hisse payı yüksek ortaklar arasmda yer alıyor.

Belgelere göre Armada'nın ortaklarından olan TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu ile Salih Bezci, Ali İhsan Başyazıcıoğlu, Mehmet Sacit Güran ve Celal Poyraz'm hisseleri üzerindeki satış vaadi şerhleri satış suretiyle dönemin RTÜK Başkanı Zahid Akman'ın ortağı olduğu Hayat Yapı Ticaret ve Yatırım Limited Şirketi'ne 7 Temmuz 2003 tarihinde devredildi.

Hasan Hüseyin Ceylan[33] ismi daha sonra yine bir suç duyurusunda geçecekti. Melih Gökçek'in, 40 yıllık arkadaşı eski Refah Partisi Milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan'ın boş arazisini "depo yapacağım" diyerek Ankara Büyükşehir Belediyesine bağlı ANFA'ya kiralattığı, boş arsa kirası olarak Ceylan'a üç yıl için 778 bin 323 TL kira ödendiği ortaya çıktı.

ANFA Şirketi, "Fidanlık malzemeleri deposu olarak kullanacağım" gerekçe gösterip kiraladığı 20 dönümlük arazide hiçbir işlem yapmadı.

Melih Gökçek'in Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde, bağlı kuruluş ANFA Limited Şirketi Hasan Hüseyin Ceylan'a, 2015 yılı için 240 bin lira, 2016 yılı için 249 bin 120 lira ve 2017 yılı için de 289 bin 323 lira ödeme yaptı.

Seçimlerdeki çalışmalarının karşılığı olarak milletin parası cebine mi sokuluyordu yoksa?

Belediye müfettişleri de Gökçek'in ardından bir inceleme yaparak, söz konusu kiralama işlemi hakkında başlatılan soruşturmanın raporlarını tamamladı. Ortaya ilginç isimler çıktı.

O isimler arasında ANFA'nın avukatları, dönemin ANFA Genel Müdürü Ramazan Arslan, Genel Müdür Yardımcısı Mesut Yaman, İşletmeler Müdürü Muhammed Akgün ve Hasan Hüseyin Ceylan ile Ceylan'ın ANFA'da Tesisler Müdürü olarak görev yapan yeğeni Enes Erçoban da vardı.

Bunlar hakkında dolandırıcılık, TCK'ya göre iki ayrı maddeden görevi kötüye kullanma, ihaleye fesat karıştırma, nüfuz

33 Kitap baskıya girerken, Ceylan, kamuyu zarara uğrattığı gerekçesiyle açılan davada, bilirkişi raporuyla aklandı!

ticareti ve azmettirme suçlarından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına başvuruldu. Başsavcılık cezalandırılmalarını istedi.

İsimleri görüyorsunuz değil mi?

Sadece iş alma ile kalmıyor bu şirketler, televizyon, radyo sahibi olmaya başlıyorlar.

Örneğin Kanal A...

Sahipleri, Feza Teknik'in ortakları Günay Tırhol, Alfagas'ın sahiplerinden Mustafa Kaya ve yine Melih Gökçek'in "özel yapısından" Bahattin Durmaz. Ses Radyosu da Ras Reklam da bunlarındı.

Ulaştıkları ekonomik güçle Ankara Ticaret Odası'nın yönetimini ele geçirecek düzeye erişmişlerdi.

Şimdi biraz geriye dönelim...

31 Mart 1991 tarihli *Resmî Gazete*'de yayımlanan bir ilan ile "Sosyal Hizmetler Eğitim ve Yardım Vakfı" kuruldu.

Kısa adı SOS Vakfı...

Yani Melih Gökçek daha Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olmadan önce, hatta Keçiören Belediye Başkanlığından bile önce, bir şeylere hazırlanıyordu. Kurucularının arasmda yukarıda bahsettiğimiz ihaleyi alan kadro vardı.

İşte o kuruluş belgesi

Vakıflar Genel Müdürlüğünden :

Vakfın Adı : Sosyal Hizmetler Eğitim ve Yardım V.

Vakfedenler : Atilla Arslan, Osman Şahin, M.Bahattin Durmaz, Neriman Şişmanoğlu, Ülkü Özok, Rasim Tingar, A. Tekin Gökçek, İrfan Kaya, Bayram Açıkgöz, Ali İlkbahar, Serhun Günay,

Vakfın İkametgahı : Ankara,

Tescil Kararını Veren Mah. Adı ve Kar.Tar. ve Nosu : Ankara 15. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 1/3/1991 günü, E: 1991/141, K: 1991/112 sayılı kararı.

Vakfın Amacı : Öncelikle Türk Vatandaşlarına Sosyal Yardım ve Sosyal Hizmetleri en yaygın biçimde verebilmek için maddi ve manevi katkıda bulunmak, Sosyal Hizmetler Uygulamalarını genişletmek, bütün yurt sathına yaymak ve anlamını en iyi şekilde bulması amacıyla vakıf senedinde belirtilen faaliyetlerde bulunmaktır.

Vakfın Mal Varlığı : 10.000.000,— TL.

Vakfın Organları : a) Genel Kurul, b) Yönetim Kurulu, c) Denetleme Kurulu, d) Disiplin Kurulu, e) Onur Kurulu,

Türk Medeni Kanununa göre kurulan Vakıflar hakkındaki tüzüğün 13. maddesi gereğince ilân olunur. 5684 / 1-1

Öyle ki bu sayılanların çoğunluğu Melih Gökçek'in Çocuk Esirgeme Kurumu Başkanlığı ve Keçiören Belediye Başkanlığı döneminde kendisiyle birlikte çalışanlardı.

Gökçek'in A Takımı daha sonra Ankara Büyükşehir Belediyesini yönetmeye, ihaleleri toplamaya başladı.

Rasim Tıngır – ASKİ Genel Müdürü.

İrfan Kaya – Fen İşleri Daire Başkanı.

Bayram Açıkgöz – Genel Sekreter Yardımcısı ve encümen üyesi.

Neriman Şişmanoğlu – Yazı İşleri ve Kararlar Daire Başkanı ve encümen üyesi.

Ali İlkbahar – Dönemin FP Mamak Belediye Meclisi üyesi

Serhun Günay – Keçiören FP Belediye Meclisi üyesi.

Atilla Arslan – ANAP Milletvekili Muzaffer Arslan'ın oğlu.

Osman Şahin – Vakıflar Genel Müdür Yardımcısı oldu.

Bahattin Durmaz – Kanal A ve Ses Radyosu sahiplerindendi.

Yalnızca bu görevlerinden dolayı maaş almıyorlardı. Bir de işin şirket kısmı var.

Mesela İrfan Kaya belediye şirketi Beltaş'm Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı, Osman Şahin BEL-PA Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı, Rasim Tıngır Halk Ekmek ve Metropol A.Ş.'nin Yönetim Kurulu üyesi, Neriman Şişmanoğlu BEL-PA Yönetim Kurulu üyesiydi.

Bu isimlerden Ali İlkbahar ve Serhun Günay 1991 yılında bu vakıf kurulduğunda Kavacık Memba Suyu işletmesinde mevsimlik işçi olarak çalışıyorlardı.

Ali İlkbahar, Halk Ekmek Yönetim Kurulu Başkanlığı, BEL-PA Yönetim Kurulu üyeliği, Büyükşehir Spor Kulübü muhasipliği, Anket AŞ Denetim Kurulu üyeliği yaptı.

O dönemki trilyonluk alım satımların başındaki Büyükşehir Satın Alma Dairesi Başkanı Abdullah İlkbahar'ın kardeşiydi.

Serhun Günay ise Büyükşehir Spor Kulübünün Yönetim Kurulu üyesi. Tekin Gökçek de Melih Gökçek'in akrabasıydı.

İşte Melih Gökçek'in kurduğu "yapı" buydu.

Bu "yapıya" daha sonra bir sürü isim eklenecekti.

Buraya kadar anlattıklarım, son 4-5 yılda harcanan (o dönemki parayla) 100-150 trilyonun bir bölümüydü. Bunun bir de ASKİ ayağı gerçekleşti. ASKİ, bu süre içinde yaklaşık 180 trilyonluk yatırım yapan önemli bir kuruluş oldu. ASKİ'de

rekabet ortamı bir tek Sait Erdem'in genel müdürlüğü sırasında uygulandı. Ama Erdem, işlerine gelmediği için görevden alınmış, yerine Melih Gökçek, kendine yakın isimlerden kurduğu "özel yapıdan" Rasim Tıngır'ı genel müdür yapmıştı.[34]

Peki, son bir not daha...

Biraz önce bahsedilen Sosyal Hizmetler Eğitim ve Yardım Vakfı yani kısa adıyla SOS Vakfı'nın onursal başkanı kimdi biliyor musunuz?

Melih Gökçek'in eşi Nevin Gökçek...

Nevin Gökçek o dönem FP Milletvekili Kazım Albayrak'ın danışmanı gözüküyor. Kazım Albayrak'ın eşi Zeynep Albayrak da ASKİ'de çalışıyor gözüküyordu. Bu konuyu Kazım Albayrak'a sordum. Bu bilgileri doğruladı.


MEMUR BORDROSU

Tahta sopalarla Fazilet'e katıldı

Bu isimlerin yıllar geçtikçe neler yaptıklarını tek tek okuyacaksınız.

Fakat biz tarihsel süreci anlatmaya devam edelim.

Melih Gökçek'in belediye başkanı olduğu dönemde Türkiye'de siyasi tartışmalar Refah Partisi (RP) üzerine yoğunlaşmıştı.

28 Şubat süreci geliyordu...

Doğru Yol Partisi'yle kurduğu koalisyon hükümeti yani Refah-Yol Hükümeti 28 Haziran 1996'da TBMM'de güvenoyu

34 Işık Kansu, "Melih Gökçek Özel Örgütü", *Cumhuriyet* gazetesi, 18.11.1998.

aldı, Erbakan da başbakan oldu. Daha sonra Erbakan'ın istifa etmesi üzerine Refah-Yol hükümeti dağıldı.

Takvimler Haziran 1997'yi gösteriyordu.

Fakat bir ay önce, 21 Mayıs 1997'de Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş, iktidarda iken RP hakkında, "Laik Cumhuriyet ilkesine aykırı eylemleri" gerekçesiyle dava açtı. Refah Partisi, sekiz ay süren dava sonunda, 16 Ocak 1998'de Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı.

Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Ahmet Tekdal, Şevki Yılmaz, Hasan Hüseyin Ceylan ve İbrahim Halil Çelik'e beş yıl süreyle siyaset yasağı getirildi.

Kapatılma gerekçeleri arasında, parti görevlilerinin laiklik karşıtı eylemleri, devletin kurucusuna karşı suçlamaları ve türbanla ilgili siyasetler gösterildi.

Partinin programları arasında; Türkiye'de manevi kalkınmayı sağlamak, adil düzeni kurmak, ağır sanayiyi gerçekleştirmek, İslam ülkeleriyle olan ilişkileri arttırmak, faizi kaldırmak, Türkiye'nin AB'ye girmesinin –dini gerekçelerle– faydasız olduğu yönünde görüşleri vardı.

Ardından Fazilet Partisi (FP) kuruldu.

Refah Partisi'nin siyasi mirasçısı olarak Milli Görüşü temsil etmeye devam etti.

Melih Gökçek her zaman olduğu gibi bunu da şova çevirmeyi bildi. Belediye imkânlarını kullanarak gövde gösterisine dönüştürdüğü FP'ye katılım töreninde "asayişi" polisin yanı sıra ANFA'nın özel güvenlik elemanları sağladı.

Uçları aşındırılmış siyah tahta sopalar ve tabancalarıyla dikkati çeken görevliler izdihamı önlemeye çalışırken, polis salona girenleri tek tek aradı. Lacivert montlarının ve berelerinin üzerinde kromajlı yıldız bulunan görevliler, kapatılmasıyla sonuçlanan süreçte RP'nin başına dert olan Kayseri il örgütünün montlu ve bereli milislerini hatırlatıyordu.

Melih Gökçek, Nisan 1998 seçimlerinde tekrar aday olacağını açıkladı. "ANAP-DSP ittifak yaparsa DYP-FP-MHP de demokrasi cephesi ittifakını yapmalı" dedi.

Siyasi arena kızışırken belediyede hareketlilik yaşandığı ortaya çıktı.

İçişleri Bakanlığı, Muradiye Vakfı ile bağlantısı olduğu ileri sürülen 29 şirkete ihale yasağı getirdi.

Furkan Planlama da onlardan biriydi...

ASKİ Genel Müdürlüğü, böyle olunca üç yıldır Furkan Planlama ismindeki şirkete verdiği sayaç okuma işi için gerçekleştirmeyi planladığı yeni ihalesini apar topar erteledi.

Çevre Koruma Daire Başkanı Adnan Yılmaz, İçişleri Bakanlığının "Çevre Koruma Dairesi Başkanlığınca yapılan ihalelere katılan" başlığı altında yasakladığı 29 şirketten 22'sinin belediyeden ihale aldığını açıkladı. Yılmaz, o dönemki parayla 12,5 trilyon liralık ihale gerçekleştirdiklerini, yasaklı şirketlerin ise yalnızca 400 milyar liralık ihale aldıklarını ileri sürdü. Bu sözler yedi şirkete 12.1 trilyonluk ihale verildiğini ortaya koyuyordu.

Kamuoyuna gerçekçi gelmedi...

Dahası FP'nin propagandasını yapan Kanal A televizyonunun iki ortağı, belediyeden ihale alan Alfagas ile Feza Teknik Müşavirlik ve Mühendislik firmalarının hissedarları arasında yer alıyordu.

Televizyonun da Muradiye Vakfı ile ilişkisi vardı.

Kanal A'nın kurucularından Günay Tırhol, aynı zamanda belediyeden ihale alan ve bakanlıkça ihalelere girme yasağı getirilen Feza Teknik şirketinin ortakları arasmda yer alıyordu.

Kanal A'nın diğer hissedarı M. Kerim Kaya'nın da EGO Genel Müdürlüğünden tutarı eski parayla trilyonlara ulaşan çok sayıda doğalgaz sayaç ihalesini alan Alfagas firmasının ortağı olduğu iddia ediliyordu.

Gökçek'in başbakanlık hayali

Gökçek milenyuma bu ihale oyunları ve tartışmalar arasmda girdi.

Fazilet Partisi de aradan geçen zamanın ardından bir türlü tek başına iktidar olamamıştı. Partinin içi kaynıyordu.

Recep Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve o dönemin dinamik siyasetçileri arasında ön plana çıkan bir diğer isim de Melih Gökçek'ti.

Pek bilinmez fakat adı henüz belli olmayan partinin liderliğine oynuyordu. Genel başkan olup başbakanlık hayalleri kurdu.

Bunun için ilk işi her zaman olduğu gibi "rakipleri" hakkında vurucu açıklamalar yapmak oldu.

İlk şansını Demokrat Parti'den (DP) yana kullandı. O da az çok anlıyordu, siyasette yeni bir döneme girildiğini...

Miting düzenledi.

Yaptığı konuşmada Pamukbank'ın fona devredilmesine tepki gösterdi. "Bu ülke, hasta yatağından yönetilmeye layık bir ülke değildir" dedi.

Bülent Ecevit'i kastediyordu.

Fakat mitingde dikkat çeken bir şey oldu.

Demokrat Parti Genel Başkanı İsmet Hacısalihoğlu, belediye başkanlığından ayrılmamasına rağmen Melih Gökçek'e "Genel Başkanım" diye hitap etti.

Hacısalihoğlu, "Bundan itibaren benim genel başkanım Melih Gökçek'tir. Genel Başkanımdan istirhamım şudur: Sayın Genel Başkanım, nasıl ki yakanıza o rozeti takmışsam, bundan böyle yakanızdan o rozet düşmesin. Bizi çalıştırın" diye konuştu.

Bu hitap çok hoşuna gitmişti.

DP'ye katıldığını açıklamak amacıyla Atatürk Spor Salonu'nda Gençlik Şöleni adı altında bir etkinlik düzenledi. Salonu doldurmak için belediyenin tüm birimlerindeki çalışanlar ile bağlı şirketlerdeki görevlilere hafta içinde sık sık çağrıda bulunulmuştu.

Kürsüye çıkan Gökçek hedefini ilan etti:

> "Rahmetli babam da DP'liydi. Ben baba ocağına döndüm. Haziran ayında törenle pek çok arkadaşımla resmen DP'ye geçeceğim. Seçim tarihi ilan edilir edilmez, DP ilk kongresini yapacak ve sizlerin desteği ile DP Genel Başkanı olacağım."

'Tayyip'in önü kapalı'

Demokrat Parti'ye haziran ayında resmen katılmadan önce TBMM'de grup oluşturmaya çalıştı.

Milletvekilleriyle yaptığı toplantıda "Tayyip Bey kesinlikle yasaklanacak, ona siyaset şansı verilmeyecek. Devletin ciddi kaynaklarından aldığım haberler bu yönde" dedi.



Devletin ciddi kaynaklarından aldığı haberlerin bu yönde olduğunu söyledi

Gökçek: Tayyip'in önü kapalı

İHSAN SARIOĞLU

ANKARA - Demokrat Parti'ye (DP) haziran ayında resmen katılmadan önce Meclis'te grup oluşturmaya çalışan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, milletvekilleriyle yaptığı toplantıda "Tayyip Bey kesinlikle yasaklanacak, ona siyaset şansı verilmeyecek. Devletin ciddi kaynaklarından aldığım haberler bu yönde" dedi.

DP'ye haziran ayında "100 Dev Adam" olarak adlandırdığı kalabalık bir ekiple katılmayı tasarlayan Melih Gökçek, Meclis'te oluşturduğu AKP ve SP'den, bazıları DP Peker, 3'ü de MHP'den olmak üzere yaklaşık 25 milletvekiliyle görüştü. Alınan bilgiye göre Gökçek, toplantılarda [illegible] Tayyip Erdoğan'ın partisi üzerindeki hakimiyetinin kalkmayacağını, gelecek aylarda partisinde üyelik bile yapamayacağını savunarak milletvekillerini ikna etmeye çalıştı. Gökçek'in "Tayyip Bey'in geçmişi de aile yapısı da yeni bir yelpazeye uygun değil" dediği öğrenildi.

Milletvekilleri Gökçek'e geçmişte Tayyip Erdoğan'la birlikte siyaset yaptığını, Milli Türk Talebe Birliği'nden kadrolarla hareket ettiğini hatırlatan Gökçek, "Milli Mücadelecilere" olarak adlandırdıkları ekipteki bazılarıyla artık hareket etmediğini, bazılarıyla aynı düştüğünü söyledi.

Birçok zamandır Tayyip Erdoğan'a güvenemediğini savunan Melih Gökçek, "Bu muhafazakâr çevreler Tayyip'e eski sıcaklıkta durmuyorlar. Özbaşına ekibinde sadece genç isimler olmasını istiyor. Yanında Kürşat Ural, İsmail Kahraman, Cemal Uçak gibi isimler de olsaydı" dedi.

Milletvekillerinin sorularını üzerine eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in artık hareket etmediğini, sözcük, Demirel'in kendisine sıcak bakmadığını aktaran Gökçek, "Demirel bu hareketin içinde bizzatihi yok. Zaten bir daha siyasete girme niyeti de yok" değerlendirmesinde bulundu.

Yeni parti kurma fikrini Başbuğ'a açıklamaya karar vermek için eski eşi Gülşen Orgun'un ölümünü beklediği, ancak ölümün yanlış alındığını belirten Gökçek, bağımsız Elazığ Milletvekili Mehmet Ağar konusunda "O, bu hareketin içinde yok. Ama aramızda bir problem de yok" görüşünü dile getirdi.

Yıllardır yaptığı şeyi yine yapıyordu. Dedikodu kazanını kaynatarak önünü açmaya çalıştı.

Bununla da yetinmedi...

AKP kurulduktan sonra da Erdoğan'a karşı muhalif söylemlerde bulundu. Erdoğan'ın siyasi ömrünün sona ereceğini savundu. "Beceremeyecekler. Önleri kesilecek... AKP içinde de küskünler oluştu" dedi.

Öte yandan DP'ye haziran ayında "100 Dev Adam" olarak adlandırdığı kalabalık bir ekiple katılmayı tasarlasa da beklediği olmadı.

Halbuki toplantılarda ısrarla Recep Tayyip Erdoğan'ın yasaklı durumunun kalkmayacağını, gelecek aylarda partisinde üyelik bile yapamayacağını savundu. Milletvekillerini ikna etmeye çalıştı. Gökçek'in "Tayyip Bey'in geçmişi de aile yapısı da yeni bir yelpazeye uygun değil" dediği iddia edildi.

Milletvekilleri, Gökçek'e geçmişte Tayyip Erdoğan'la birlikte üyesi olduğu Milli Türk Talebe Birliği'ndeki kadrolarla hareket edip etmediğini sordu. Gökçek, "Millî Mücadeleciler" olarak adlandırılan ekipten bazılarıyla ortak hareket ettiğini, bazılarıyla ayrı düştüğünü söyledi.

Birçok tarikatın Tayyip Erdoğan'a güvenmediğini savunan Melih Gökçek, "Bu muhafazakâr çevreler Tayyip'e eski sıcaklıkta durmuyorlar. Öyle olsa ekibinde sadece genç isimler olmazdı. Yanında Korkut Özal, İsmail Kahraman, Cemil Çiçek gibi isimler de olurdu" ifadelerini kullandı.

Milletvekillerinin soruları üzerine eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'le ortak hareket etmediğini, ancak Demirel'in kendisine sıcak baktığını aktardı. Gökçek, "Demirel bu hareketin içinde bizatihi yok. Zaten bir daha siyasete girme niyeti de yok" dedi.[35]

ABD'ye yaptığı ziyaretlerde de bu "çalışmalarını" sürdürdü...

Metro incelemesi için gittiği Washington'daki temasları ve ABD'deki en güçlü Musevi lobisi Yakın Doğu Araştırmalar Enstitüsünde yaptığı konuşma, partisi FP'yi karıştırdı.

Gökçek, ABD'nin önde gelen Türkiye uzmanlarından Alan Makovsky'nin yönettiği oturumda yaptığı konuşmada "FP'nin kapatılma olasılığının yüksek olduğunu" belirtirken, "Turgut Özal'm devamı benim" diyerek, kuracağı partiye destek aradı.

Erdoğan'ın siyasi yasağını da göz önüne alan Melih Gökçek, Yahudi lobi kuruluşları ile temaslarda bulundu. Zaten ABD'ye gitmeden Büyükelçi Robert Pearson'la uzun uzun konuşmuş, yardım istemiş ve akıl danışmıştı.

Gökçek yaptığı açıklamalarda şunları söylemişti:

> "Hükümete (DSP-MHP-ANAP koalisyonu) kızanlar tek adres olarak Tayyip Erdoğan'ı görüyor. Vatandaş ne zaman ki başka bir seçenek görür, derhal o alternatife dönecektir. İşte o seçenek biziz. Liderler arasında (Tayyip Erdoğan'ı kastediyor) Melih Gökçek'ten başka başarılı geçmişi olan ikinci bir lider yok. Siyasi ve bürokratik

35 Bülent Sarıoğlu, "Gökçek: Tayyip'in önü kapalı", *Cumhuriyet* gazetesi, 27.05.2000.

tecrübesi olan ikinci bir kişi yok. Dikkat edin liderlere, küt diye genel başkan olmuşlardır. Şu anda AKP ve lideri dahil, bir tek projesini duydunuz mu? Hortumları keseceğiz! Başka yok. Tayyip Bey'in dayandığı bir taban var, bir de benim dayandığım taban var. Tayyip Bey sadece Fazilet tabanına dayanan bir siyaset yürütmeyi tercih etti. Dolayısıyla bizim avantajımız Tayyip Bey'e göre daha fazla..."[36]

Yaptığı açıklamalar ve kulisler hep AKP kurulmadan birkaç ay öncesine denk geliyordu.

FP'de muhalefet üç parça

Bu ayrıştırma çabası sonuç vermişti.

Gazetelerde "Fazilet Partisi'nde muhalefet üç parça" manşetleri atıldı.

Anayasa Mahkemesi'nde devam eden kapatma davasının ardından kesin bir yol ayrımı yaşayacak olan FP'de parti içinde yenilikçiler liderlik konusunda Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül ikilemi yaşıyordu.

Gökçek ise kendini öne çıkardı...

Çıkışlarıyla mücadele yeni bir boyut kazandı.

Gökçek sık sık düzenlediği, milletvekillerinin de katıldığı toplantılarla nabız yokladı. FP Kayseri Milletvekili Abdullah Gül, Gökçek'in girişimlerine tepki göstererek "Melih Bey'in son çıkışı kişiseldir. Toplu olarak konuşup yaptığımız bir şey değildir" bile dedi.

Erdoğan ise "yenilikçilerin doğal önderi" olarak nitelendiriliyordu.

Fakat Erdoğan'la Abdullah Gül arasında yaşanan gizli çekişme kongrenin ardından daha da belirginleşti.

36 "'Tayyip'i silerim' diyen, inkar edince!", *Hürriyet*, 9.3.2004: https://www.hurriyet.com.tr/gundem/tayyip-i-silerim-diyen-ink-r-edince-38578304



Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve Melih Gökçek liderlik yarışında

FP'de muhalefet 3 parça

Kongreden beklenenin üstünde bir başarıyla çıkan Abdullah Gül ve ekibi, yasaklandığı davanın sonucunu beklemeden "yeni bir parti" konusunda ısrar eden Erdoğan'a karşı çıkınca, var olan soğukluk ilerledi.

Hatırlarsanız AKP'nin ilk seçim zaferinden sonra Erdoğan başbakanlık koltuğuna oturamamıştı. Onun yerine Gül görevi devralmıştı.

Erdoğan'ın, Abdullah Gül ve arkadaşlarının Ankara'da "alternatif genel merkez" gibi kullandıkları Politik Araştırmalar Merkezi'nin (PAM) yakınında ayrı bir büro açarak çalışmalarına hız vermesi dikkat çekmişti.

Bu sırada Gökçek de boş durmuyordu.

Bir süredir yeni bir oluşum için harekete geçtiği belirtilen Gökçek, yenilikçi kanattaki liderlik mücadelesinin diğer bir aktörü olmak için her şeyi yaptı.

Kongre sürecinde son ana kadar net bir tavır ortaya koymayan ancak kongre günü Abdullah Gül'e desteğini açıklayan Melih Gökçek, parti yönetimiyle tümüyle bağlarını koparmıştı.[37]

Fakat bu ısrarı bir yıl sürdü. 2003 yılında DP'den ihraç edildi. AKP'ye katılarak evdeki bulgurdan olmamanın peşine düştü.

37 Sebahat Karakoyun, "FP'de muhalefet 3 parça", *Cumhuriyet* gazetesi, 29.12. 2000.

16 Ağustos 2003 tarihinde gazetelerde Erdoğan ile el ele pozları yer alıyordu. *Milliyet*'ten Ümit Bektaş imzalı haberde aynen şu ifadeler yer alıyordu:

> "3 Kasım seçimlerinden sonra AKP'ye girmek üzere girişimlerde bulunan ve Erdoğan'ı ikna turlarına başlayan Gökçek, Erdoğan ile samimi görüntüler verdi."

Muradiye Vakfı ilişkisi

Şimdi biraz geriye gidelim.

Hem yıllar öncesine hem de birkaç sayfa öncesine...

Gökçek'in Muradiye Vakfı ile olan ilişkisine dair DGM Savcılığının emriyle gözaltına alınma hikâyesini anlatmıştım.

Peki, nedir bu Muradiye Vakfı?

Vakıf görünürde "hayır, hasenat" işleriyle uğraşsa da Gökçek döneminin tamamında milyonlarca liralık ihaleleri alarak kazanç sağladı.

Bu nedenle Melih Gökçek dönemini anlatmak için Muradiye Vakfı ile olan bağlantısını ortaya koymak gerekiyor.

Aslında Gökçek de kuruluş gecelerine katılarak vakıf ile arasındaki ilişkiyi hiçbir zaman saklamadı.

Zaten Muradiye Vakfı'na ait firmalar Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldıkları ihaleler sonrasında yine bu vakfa bağış yaptılar.

O dönemde mahkemeden ihale yasağı cezalarına rağmen, bu süreçten yıllar sonra dahi aynı firmaların, aynı yöneticileri, Gökçek'in yönettiği Ankara Büyükşehir Belediyesinden ihale almaya devam etti.

Yani DGM'deki dosya aslında ciddi iddialara dayanıyordu.

Tam da buradan devam edelim...

Refah Partisi'nin ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığını kazanan Melih Gökçek'in icraatları o dönem Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde kurulmuş olan, Türkiye'deki irticai gelişmeleri izlemek üzere oluşturulan Batı Çalışma Grubunun (BÇG) da dikkatini çekti.

Milliyet gazetesinin 22 Eylül 1997 tarihli haberinde bu konu hakkında geniş bilgi yer alıyor. Haberin bir kısmı şöyle:

"Refahyol'un, Gençlik Parkı'nı 99 yıllığına bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediyesine devretmesiyle belediye bünyesindeki Başkent Ulaşım ve Gaz Hizmetleri A.Ş.'nin (BUGSAŞ) çalışmalarının, Milli Güvenlik Kurulunun (MGK) 25 Eylül'deki toplantısında, generallerce gündeme getirileceği öğrenildi. Batı Çalışma Grubunun (BÇG) son toplantısında, RP'li Ankara Büyükşehir Belediyesinin çalışmaları da değerlendirildi. Refahyol döneminde RP'li belediyelere geniş parasal olanaklar sağlandığı belirtilen toplantıda, belediyelerin de irtica yanlısı kuruluşlara kaynak sağladığına işaret edildi.

Toplantıda, Ankara Büyükşehir Belediyesi bünyesinde kurulan BUGSAŞ'ın elinde bulundurduğu Ankara Şehirlerarası Terminal İşletmelerinde, Muradiye Vakfı başta olmak üzere irticai faaliyetleri saptanan çeşitli kuruluşlara büfe kiralayarak kazanç yolu sağladığı belirtildi. Toplantıda, Refahyol hükümetinin, belediyenin irtica yanlısı kuruluşlara yardımı karşılığında, Gençlik Parkı'nı 99 yıllığına bedelsiz olarak Ankara Büyükşehir Belediyesine devrettiğine de dikkat çekilerek, 'Hükümet ve belediyelerin karşılıklı çalışmaları sonucu, irticaya destek veren sermayenin daha da güçlenmesi sağlanmıştır' görüşü vurgulandı.

BÇG toplantısında RP'li belediyelerin bu yöndeki faaliyetleri konusunda araştırmanın daha da genişletilmesi amacıyla konunun MGK gündemine getirilmesi istendi. MGK'nın 25 Eylül'de gerçekleştirilecek toplantısında, kurulun asker kanadının, BÇG toplantısında ele alınan konuları gündeme getirecekleri öğrenildi."

Aynı tarihlerde...

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi bağımsız üyesi Muzaffer Saraç, BUGSAŞ'ın Mayıs 1996'da ASKİ'den eski parayla 376 milyar liralık ihale aldığını da bildirdi.

Belediyeye bağlı diğer kuruluşlardan da bu şirkete kaynak aktarıldığını söyledi. Saraç, BUGSAŞ'a bağlı birimlerde çalışan personelin hangi yollarla alındığı ve bunlarla ilgili güvenlik soruşturması yapılıp yapılmadığı sorusunu da gündeme getirdi.

Saraç, RP Bingöl Milletvekili Hüsamettin Korkutata'nın kayınbiraderi Cevat Evliyaoğlu'nun genel müdür olduğu BUGSAŞ'ta, RP Sivas Milletvekili (Bugün Saadet Partisi Genel Başkanı) Temel Karamollaoğlu'nun oğlu Zait Karamollaoğlu'nun da çalıştığını söyledi.

Saraç, bu şirketin AŞTİ'de Muradiye Vakfı başta olmak üzere çeşitli irtica yanlısı kuruluşlara büfe işletmesi verdiğini anlattı.

Bir nefes alalım.

Hatırlayalım.

Melih Gökçek'in geçmiş dönemi ile son yıllarının sentezini sizlere anlatmaya çalışıyoruz.

Bugüne dönersek...

Eski RP Milletvekili Hüsamettin Korkutata, Refah Partisi 19., 20., ve 21. Dönem Fazilet Partisi Milletvekili, Numan Kurtulmuş zamanında HAS Parti Genel Başkan Yardımcısıydı.

Melih Gökçek görevden alınmadan çok kısa süre önce Ankara Belediye Meclisinde bir karar alındı.

Meclis Başkan Vekili Ali İhsan Ölmez, kararda "Korunması Gerekli Kültür Varlığı" olarak tescilli olan türbelerin bir kısmının mezar yeri olarak düzenlenmesi ve bunun komisyonda görüşülmeden kabul edilmesini istedi.

Böylelikle komisyonda görüşülmeden kabul ediliyor ve türbe, kümbet alanı olan Hacı Bayram Veli türbesine mezar yeri tahsis ediliyor.

Peki, kimlere?

Muradiye Vakfı kurucularından Mustafa Ahmet Kalfaoğlu ve eşi Müşerref Kalfaoğlu, Hüsamettin Korkutata, Korkutata'nın eşi Zehra Korkutata, oğlu Muhammed Korkutata, Serkan Korkutata, kızı Sinem Şenbaş, damadı Ali Sedat Şenbaş, Serhat Can Korkutata, Fuat Korkutata olmak üzere 34 mezar yeri tahsis edildi.

Özel mezar yeri tahsis edilecek kadar Melih Gökçek ve yönetimi tarafından el üstünde tutulan Hüsamettin Korkutata ve ailesinin Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihaleler var mı diye sorarsanız...

Bingo.

Hiç şaşmıyor.

Korkutata ailesinin Ankara Büyükşehir Belediyesi ve iştiraki olan ANFA'dan aldığı ihale rakamını okuyunca dudağınız uçuklayacak.

Gökçek, eski RP Milletvekili Hüsamettin Korkutata'nın çocuklarının 9 şirketine, 2013-2017 yılları arasında toplam tutarı 256 milyon TL olan 56 ihale verdi!

İnanılmaz değil mi?

Gökçek'in ihya ettiği bu ailenin hangi firmaya hangi ihaleyle kaç milyon lira verdiğine dair belgeler ve ihale numaraları var. Fakat uzatmamak için belirtmeye gerek yok.

İhaleyi alan şirketlerin isimlerinin bazıları şöyle:

Ayaz Taahhüt İnşaat Peyzaj, Binko İnşaat İth. İhr. Şti., Elit Kent Mobilyaları, Koru Grup İnşaat San. ve Tic. Ltd. Şti., Poyraz İmar İnşaat Tic. Ltd. Şti, Zencefil İnşaat Taahhüt San. Tic. Ltd. Şti..

Sadece bu şirketler değil...

Melih Gökçek bu aileyi çok seviyor.

Serkan Korkutata, aynı zamanda Beyaz TV yönetiminde yer alıyor.

Sinem Şenbaş da SOS Vakfı'nda...

Ailenin yönetiminde olduğu firmaları yazayım:

Fuat Korkutata, SD Hazır Yemekçilik.

Veysel Korkutata, BELTEMA Turizm Eğlence Makine.

Serkan Korkutata, Sönmez Oyuncaklı Araçlar.

Serkan Korkutata, bu şirket ile ANFA'dan tamamı istisna ihale yöntemi olan 3-g usulü ile toplamda 24,2 milyon TL bakım ihalesi aldı. Bu şirketin hikâyesi de çok ilgi çekici. Şirketin adresi "Haymana Yolu Üzeri Mogan Rekreasyon Alanı İçi Eğlence İşletmeleri-Gölbaşı" olarak gözüküyor.

2005 yılındaki sahipleri ise Ufuk Baloğlu ve Babür Sönmez. Ufuk Baloğlu, Ankaraspor yönetiminde ve Beyaz TV olacak olan Ses TV Yönetim Kurulunda. Şirketi 2012 yılında enişte Ali Sedat Şenbaş devralıyor. Sonra da Serkan Korkutata...

Korkutata'nın diğer sahibi olduğu şirket ise Başkent Eğlence Merkezi Oyuncaklı Araçlar isimli bir firma. Bu şirketin önceki sahibi Ufuk Baloğlu ve Ramazan Öztürk. Yine önce enişte, sonra da Serkan Korkutata şirketi devralıyor. Bu firma da ANFA'dan toplamda 5 milyon TL'lik ihale alıyor.

Diğer şirketi Poyraz İmar İnşaat Peyzaj yine ANFA'dan toplamda 6,9 milyon TL'lik ihale aldı.

Bir diğeri Koru Grup, ANFA'dan toplamda 13 milyon TL'lik ihale aldı.

Serkan Korkutata, Gökçek ailesine en yakın isimlerden birisi.

Öyle bir yakınlık ki Gökçek istifa ettirilmeden üç ay önce metro ve Ankaray istasyonlarına 60 büfe kurulması talimatını vermiş ve büfelerin her birini 875 TL aylık kira bedeli ile Serkan Korkutata ve kardeşi Sinem Şenbaş'a kiralamıştı!

Beyaz TV'de çalışan Serkan ve Fuat Korkutata ile Sinem Şenbaş'ın ortak olduğu Zencefil İnşaat, SD Hazır Yemek, Poyraz İmar, Ayaz Taahhüt, Yeni Kartal Tanıtım, Başkent Eğlence Merkezi, Koru Grup ve Sönmez İnşaat Limited şirketlerine sekiz kalemde 60 ayrı büfenin kiralanmasının sözleşmesi; fiyatlarda düşük miktarda artırmalar yapılarak imzalandı.

Sönmez firmasına verilen 1546 araçlık Göksu Parkı otoparkının, yıllık 315 bin TL'ye kiralandığı belgelendi. Müfettişler, alınması gereken 315 bin TL'nin de tamamının alınamadığını tespit etmişti.

Sadece bunlar mı?

– Göksu Parkı'nın içindeki 62 kişilik sinema, iki adet tuvalet, altı adet spor sahası, altı adet eğlence alanı ve kafe; KDV dahil aylık 10 bin TL'ye, 10 yıllığına kiralandı.

– Harikalar Diyarı'nın içindeki üç adet büyük oyun alanı, altı adet büfe, iki adet dükkân, üç çay bahçesi, üç açık oturma alanı, Masal Adası işletmeleri, iki adet tuvalet, depolar ve trenler, KDV hariç aylık 7 bin TL'ye 10 yıllığına kiralandı.

– Mogan Gölü Parkı'nın içindeki raylı tırtıl ve tren alanı, zincirli uçan sandalye ve trambolin, bir adet açık havuz, bir

adet akülü araç pisti, bir adet Go-Kart pisti, bir adet büfe, KDV hariç aylık 4 bin 500 TL'ye 10 yıllığına kiralandı.

Öte yandan; Serkan Korkutata'nın sahibi olduğu bir diğer şirket olan Başkent Eğlence Merkezi'ne, Altınpark'ın içindeki, sekiz vagon ve bir çekici kupasından oluşan Gezi Treni işletmesi aylık 1250 TL'ye, 10 yıllığına kiralandı.

Yine Serkan Korkutata'nın sahibi olduğu Koru Grup'a, OneTower'ın önünde bulunan 920 metrekarelik işyeri de aylık yalnızca 2 bin 500 TL'ye, 10 yıllığına kiralandı.

M. Furkan Korkutata, MFK Turizm İnşaat Peyzaj İlaçlama şirketinin sahibi. Serkan Korkutata'dan devraldı. ANFA'dan toplamda 28,9 milyon TL'lik ihale aldı.

Diğer şirketi Ayaz Taahhüt İnşaat Peyzaj İmar Danışmanlık, ANFA'dan toplamda 9,5 milyon TL'lik ihale aldı.

Diğer şirketi Elitkent Mobilyaları Oyuncak Peyzaj, ANFA'dan toplamda 21,4 milyon TL'lik ihale aldı.

Diğer şirketi Binko İnşaat, ANFA'dan toplamda 65,4 milyon TL'lik ihale aldı.

İş Muradiye Vakfı'ndan bakın nerelere geldi...

Korkutata'nın tüm aile bireyleri sadece koruma altındaki türbeden mezar yeri almamışlar, Ankara Büyükşehir Belediyesi ve iştiraki ANFA'dan çoğunluğu adrese teslim ihale yöntemi olan "4734 sayılı ihale kanununun 3-g maddesi" ile ihaleleri almışlar.

Bir kişi de çıkıp "siz kimsiniz, nereden çıktınız" dememiş.

Gökçek dönemi karanlık dipsiz bir kuyu...

Milletin parasıyla kim, neden, nasıl bu kadar zengin olmuş, belli değil.

Gökçek'in bu işten çıkarı-komisyonu ne, bilinmiyor...

Fakat bir ismi belirtmem gerekiyor.

Hüsamettin Korkutata'nın kızı Sinem Şenbaş.

Soyadı farklı çünkü Sinem Şenbaş, İzmir Büyükşehir Belediyesi AKP'li meclis üyesi Erkut Şenbaş'ın oğlu Ali Sedat Şenbaş ile 2006 yılında evlendi.

Sinem Şenbaş'ın şirketi Zencefil İnşaat Taahhüt Peyzaj, 10 bin TL sermaye ile kuruldu. Şirketin adresi olarak ise

Çankaya'daki İlkadım Mahallesi 747 Sokak E-2 Blok No: 30/49'da bulunan apartman dairesi gösterildi.

Bu adresteki bina lüks konutların bulunduğu Dikmen Vadi Konutları'na ait. Yani Sinem Şenbaş oturduğu konutu, şirket adresi olarak göstermişti.

Tesadüfe bakın ki Şenbaş ile Belediye Başkanı Melih Gökçek aynı sitede oturuyordu!

Unutmadan önemli bir konuyu da belirtmem gerekiyor. Sinem Şenbaş da SOS Vakfı yönetiminde!

Sadece Sinem Şenbaş, ANFA'dan toplamda 29 milyon TL'lik ihale aldı.

Bittiğini düşünüyorsunuz ancak ne yazık ki Korkutata ailesinin olayları bitmek bilmiyor.

Bakın size Ankara Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulunun tespit edip belediye tarafından savcılığa intikal ettirilen bir durumu anlatayım...

İş Ankara'nın da dışına uzanıyor.

Tarih: 15 Aralık 2016.

Ankara Büyükşehir Belediyesi, Balıkesir Akçay Altınoluk Tesislerinde kullanılmak üzere prefabrik bina alım işi ihalesi düzenleniyor.

Yaklaşık maliyeti 132 bin 466 TL olan ihaleyi MFK Turizm, 127 bin 500 TL bedel ile alıyor.

Teftiş Kurulunun incelemesinden sonra alıma konu olan iki adet prefabrik yapının alımının ve montajının, ihale daha yapılmadan önce yaptırıldığı ortaya çıkıyor.

Teftiş Kurulu "hafiye" gibi çalışmış, Google Earth görüntülerini çıkarmış ve 2016 tarihinde tesislerde bulunan kişilerin ifadelerini almış. İfadesi alman kişiler ve görüntülerden elde edilen sonuca göre prefabrik yapılar ihaleden yedi ay önce zaten tamamlanmış.

Alınan ifadelerden birinde de yapıların Binko şirketi tarafından 2016 Mayıs ayında teslim edildiği bildirilmiş.

Yani muayene kabul komisyonu üyesinin, kabul tutanağının imzalandığı tarihte kabulün yapıldığı yere gitmeksizin muayenede bulunmuşçasına imza atarak gerçeğe aykırı evrak düzenlenmiş.

Yahu bu işin Korkutata ile ne ilgisi var dediğinizi duyar gibiyim...

Teftiş Kurulunun raporundan aynen aktarıyorum:

> "Prefabrik yapının BİNKO şirketi tarafından yaptırıldığı öğrenilmiş olup MFK Turizm şirketine göstermelik olarak bırakıldığı, BİNKO şirketinin ihalelerden yasaklı olup olmadığına bakılmaksızın paravan bir şirket aracılığıyla söz konusu ihaleyi kurgulatarak menfaat elde etmiş olabileceği söz konusu. Zira MFK Turizm yetkilileri Muhammed Furkan Korkutata ve Fuat Korkutata'nın, BİNKO İnşaat şirketi yetkilileriyle aynı şahıslar olduğu, ayrıca 'İlkbahar Mahallesi 596. Sokak No: 14/10 Yıldız Çankaya/ANKARA' şeklindeki adreslerinin de aynı olduğu görülmektedir."

Yani ihale filan yapılmamış.

İhale açılmadan iş yapılmış, yapılan işin ihalesinde de usulsüzlük yaparak işi almış gibi göstermişler.

Gökçek ailesi nasıl Korkutata ailesini seviyorsa Korkutata ailesi de Gökçek ailesini en az o kadar seviyor.

Öyle ya Gökçek görevden alındıktan sonra dahi Gökçek'in adına tahsisli araç Korkutata ailesindeydi![38]

Bu halkın parası işte böyle tarumar edildi

Korkutata ailesi yalnız değildi.

Gökçek'in ihaleler aracılığıyla böyle koruyup kolladığı bir aile daha vardı.

Ve ne tesadüftür ki onlar da Muradiye Vakfı'ndan geliyordu.

Kalfaoğlu ailesi...

Muradiye Vakfı'nın Kurucu Başkanlığını ve Mütevelli Heyeti Başkanlığını Mustafa Kalfaoğlu yapıyordu.

Bizim anlatacağımız Kalfaoğlu ise...

Adı: Ömer Kalfaoğlu.

38 *Ticaret Sicili* gazeteleri ve EKAP (Elektronik Kamu Aydınlatma Platformu) ihale kayıtları.

Firması Ö.M.K. Turizm İnşaat Madencilik. 1997 yılında kuruldu. 2014, 2016 ve 2017 yıllarında ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile toplamda 11 milyon TL'lik ihale aldı.

Aynı adreste TURKYAPI Grup adlı firma var. Kuruluş yılı 2011. Sahibi Ömer Kalfaoğlu. Bu firma ile de yine ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile 2012-2018 yılları arasında toplamda 31,2 milyon TL'lik ihale aldı.

Yine aynı adreste AGRUP Şehir Planlama adı ile 2014 yılında kurulmuş firma var. Sahibi Ömer Kalfaoğlu.

Bu firma 2016 yılında yine ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile 3,4 milyon TL'lik ihale aldı.

Bu kadar kolay mı dediğinizi duyar gibiyim?

Ama devamı var.

Yine aynı adreste Duygu Peyzaj adlı firma var. Bu şirket de 2014 yılında kurulmuş ve sahibi Ömer Kalfaoğlu. 2016 yılında yine ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile 1,9 milyon TL'lik ihale aldı.

Fakat aynı adreste bir de Derya Peyzaj adlı firma var. Bu şirket de 2006 yılında kurulmuş ve sahibi Ömer Kalfaoğlu'nun kardeşi Ebru Kalfaoğlu.

Gökçek'ten kaç paralık ihale almış, biliyor musunuz?

2016 yılında yine ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile 12,1 milyon TL'lik ihale aldı.

Yine ANFA'dan ihale alan, sahibi Ahmet Kalfaoğlu olan bir şirket daha var: Burçak Teknoloji. Kuruluşu 2011 yılı.

Bu firma 2012, 2013, 2014 ve 2016 yıllarında yine ANFA'dan adrese teslim 3-g ihale yöntemi ile 24,7 milyon TL'lik ihale aldı.

Demem o ki Melih Gökçek'e "Muradiye Vakfı'ndan geliyorum", "Erenköy cemaatindenim" deyiverin, sonra arkanıza yaslamn.

Gelsin ihaleler, gelsin milyonlar...

Bu halkın parası işte böyle tarumar edildi.

Gözünü Fenerbahçe'ye dikti

Biraz ihalelere ve isimlere ara verip size Melih Gökçek'in spor merakını anlatayım.

Pek bilinmez, Gökçek, futbolda bir şeyler görmüş olacak ki gözünü zamanında Fenerbahçe'ye dikmişti.

Fenerbahçe Kulübü başkanlığına aday olma konusunda ısrarlıydı.

Basın toplantısı düzenleyerek, Fenerbahçe Kulübü'ne başkan adayı olduğunu açıkladıktan sonra, olumlu ve olumsuz pek çok tepki aldığını anlattı ve planını duyurdu:

> "Fenerbahçe'ye başkan olduğum takdirde, kulüp idaresi Ankara'ya taşınacak, diğer tesisler ve takımlar İstanbul'da bırakılabilir."

Derdi Fenerbahçe filan değildi. Başka bir şeyin peşindeydi. Çünkü Fenerbahçe'ye başkan olamaması halinde Gençlerbirliği'nin yönetimini üstlenebileceğini açıkladı.

Daha önce de Keçiörengücü takımını alıp yönetmişti. Öyle ki bu sözler yıllar sonra, Osmanlıspor, Ankaraspor ve Ankaragücü üçgeninde yaşanacakların habercisiydi.

Bu üçgeni anlatmadan olmaz.

Ankaraspor, 21 Mart 1978 yılında Ankara Belediyespor adı ile kuruldu. 1984 yılında Ankara Büyükşehir Belediyespor adını aldı.

1998 yılında ise tekrar isim değişikliğine giderek adı Büyükşehir Belediye Ankaraspor oldu. Ankaraspor adıyla 2003-2004 sezonunda yükseldiği Süper Lig'de 2005 yılında kulüp yönetiminin aldığı karar sonucunda futbol branşı Ankara Büyükşehir Belediyesi bünyesinden çıkartılarak Ankaraspor A.Ş. adı ile özelleştirildi.

Kulübün onursal başkanı Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Kulüp Başkanı Hilmi Gökçınar, futbol şubesi sorumlusu ise Gökçek'in oğlu Ahmet Gökçek'ti.

Arasının iyi olmadığı bilinen Başkan Hilmi Gökçınar'ı, gizli bir operasyonla kulüpten uzaklaştırdığı iddiaları o dönemde tartışmaya yol açmıştı. Ahmet Gökçek, bir süre Berlin Ankaraspor Kulüp Başkanlığı da yaptı.

2006-2007 sezonunda Berlin Ankaraspor, ödenmeyen borçlar nedeniyle iflasın eşiğine geldi. Alacaklılar, kulüp hakkında dava açarken, icra memuru da "kulüp hakkında" tutuklama kararı çıkardı.

Gökçek, Alman kulübündeki başkanlığı 2007 yazında aniden bıraktı. Futbolcu Sascha Köttig ile İstanbul Ümraniye'deki Şampiyon Spor San. ve Tic. Ltd. Şirketi, Gökçek döneminde alacaklarını tahsil edemedikleri gerekçesiyle kulübe dava açtı.

102 yıllık Berlin kulübü kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Kulübün eski başkanları ve üyeleri, son umut olarak baba Melih Gökçek ile oğlu Ahmet Gökçek'e mektup gönderip borçların ödenmesini istedi.

Yüksek Mahkeme İcra Memuru Werner Kerschke, 2008'de Sulh Mahkemeleri Usul Yasası uyarınca kulübe tutuklama kararı çıkarılması amacıyla İcra Mahkemesine başvurdu. Mahkeme de bu talebe uyarak "kulüp hakkında" tutuklama kararı verdi.

Wederson, Gökçek Wederson oldu

Neyse Türkiye'ye dönelim.

Ankaraspor'da yer alan Brezilyalı futbolcular yerli statüsünde oynayabilsin diye Türk vatandaşlığına geçirildi. Wederson, Gökçek Wederson oldu. Jaba da Melih Jaba, Tita ise Ahmet Tita oldu...

Şaka değil gerçek.

Ankaraspor Süper Lig'e yükseldi ancak ne yapılarsa yapılsın 1910 yılında İmalât-ı Harbiye olarak kurulan Ankaragücü ve 1923 yılında Ankara Sultanisi öğrencileri tarafından kurulan Gençlerbirliği'nin Ankaralı nezdindeki ilgisine mazhar olamadı.

Olamazdı da zaten...

Gökçek ailesinin gözü Ankaragücü'ndeydi.

Süreç Ankaragücü-Ankaraspor kulüplerinin birleştirilmesi projesine geldi dayandı.

Ankaragücü, 1980-1981 sezonunda, İkinci Lig'de hedeflediği şampiyonluğa ulaşamamasma rağmen Türkiye Kupası'nı kazanma başarısı göstermiş, dönemin Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in, "başkent ekibinin" Birinci Lig'de yer alması gerektiği düşüncesinden hareketle çıkarılan kanun, Ankaragücü'nün yükselmesini sağlamıştı.

Ankaragücü o tarihten itibaren hiç düşmeden mücadelesini Süper Lig'de (Birinci Lig) sürdürmüştü.

102 yıllık tarihiyle ülke futbolunun önemli kulüplerinden olan Ankaragücü'nün başına 2009 yılında Melih Gökçek'in oğlu Ahmet Gökçek'in gelmesiyle takım için kâbus dolu günler başladı.

19 Şubat 2009 tarihinde kulüple hiçbir resmi bağı olmayan Ankaragücü Spor A.Ş. adlı 50 bin TL sermayeli paravan bir şirket kuruldu. Bu şirketin yönetim kurulu Ahmet Güler, Bayram Erdoğan, Ufuk Yılmaz, Borahan Mavi, Ömer Faruk Kunt'tan oluşuyordu.

Ankaragücü yönetimi derhal dava açıp, bu ismi kullanamayacağı yönünde bir tedbir kararı koydurmak istedi. Dava görüşülürken kongre gerçekleştirildi ve Gökçek yönetimi kulübü devraldı.

Bilin bakalım ne oldu?

16 Aralık 2009 tarihli klassspor.com'un haberine göre Melih Gökçek kanadından Ayhan Atalay, Genel Sekreter Sidar Tunca'yı çağırıp davaya girilmemesini istedi. Bu teklif Cemal Aydın ekibi tarafından olumlu bulunmadı ve davaya girileceği Ayhan Atalay'a iletildi.

Bunun üzerine Başkan Ahmet Gökçek ekibi, Mustafa Asım Kahyaoğlu'na vekâlet verip duruşmaya katılmasını ve Ankaragücü'nün davadan çekildiğini ifade etmesini istedi. 4 Aralık'ta mahkemeye Ankaragücü adına Ömer Aşık ve Mustafa Asım Kahyaoğlu birlikte girdi.

Kahyaoğlu Ankaragücü'nün davadan çekildiğini beyan ederken Ömer Aşık davanın devam etmesini istedi. Ankaragücü adına görevli avukatların farklı istekleri üzerine şaşıran hâkim, davayı 16 Aralık'a erteledi ve taraflardan da vekâlet getirmelerini istedi.

Ahmet Gökçek ve ekibi başka çare bulamayınca Başkanvekili Serdar Özersin ve Genel Sekreter Sidar Tunca'yı azledip Ankara 53. Noter'de bunu yönetim kurulu kararı olarak onaylattı. Böylece mahkemeye Mustafa Asım Kahyaoğlu'nun tek başına girmesi ve Ankaragücü'nün davadan çekildiğini beyan etmesi ile Ankaragücü A.Ş.'nin önündeki engeller ortadan kalktı.

Sonun başlangıcı da böyle oldu.

Ticaret Sicili gazetesinde yer alan bilgilere göre kurucu yönetim değişti ve yönetim kurulu başkanlığına Ayhan Atalay, yardımcılığına Nuri Elibol ve Mustafa Akan getirildi.

Şirket tadil edildi ve ismi Ankaragücü Futbol Anonim Şirketi olarak, 100 bin TL sermayeli olacak şekilde değiştirildi. MKE Ankaragücü Gençlik ve Spor Kulübü Derneği'ne hisse verildi ve yönetim kurulu Muhammer Kılıç, Hasan Bilgili, Gürkan Büyükkaralı olarak değişti.

Yani işin özü şu...

Ankaragücü Spor Kulübü, Ankaragücü A.Ş.'ye devredilmek isteniyordu. Çünkü, Ankaragücü Derneğinin tüzüğü ve statüsü yapmak istedikleri birçok şeyin önünde engel oluşturuyordu. Örneğin, MKE kurucu kurum olarak Ankaragücü kongresinde ve yönetiminde belirli bir ağırlığa sahip. Tüzüğün sınırlamalarından kurtulmak ve MKE'nin ağırlığını tasfiye etmek için kulübü şirket bünyesine katmaya çalışılıyordu.

Bu kez Ahmet Gökçek Ankaraspor'un ardından Ankaragücü Spor Kulübünün olağanüstü genel kurulunda başkanlığa seçildi.

Süper Lig'de şampiyonluk hayalleri

Ankaragücü Beştepe Cemal Aydın Spor Tesislerindeki kongreye Ahmet Gökçek tek başkan adayı olarak katıldı. Genel kurula katılan 205 delegeden 200'ü oy kullanırken, 172 oy geçerli sayıldı. Gökçek, 172 delegenin desteğiyle Ankaragücü Kulübünün yeni başkanı oldu.

Ankaragücü Kulübünün yeni yönetim kurulunda Ahmet Gökçek'in yanı sıra şu isimler yer alıyordu:

Mehmet Kemal Ünsal, Nuri Elibol, İbrahim Kısacık, Tekin İpek, Serdar Özersin, Mehmet Nükte, Mehmet Ural, Faruk Kalyoncu, Sidar Tunca, Hüseyin Arslan, Bekir Çakan, Levent Çamur, Abdullah Bozdayı, Hüseyin Kocabıyık, Mehmet Türkmen, Nadir Koç, Serhat Bekdemir, Yavuz Bulut, Erdal Şanlı, Mustafa Akan, Kamuran Yazıcı, Necdet Kuzu, Sait Demirci, Mehmet Ercan, Ahmet Sarı, Ekrem Sarısu, Mehmet Narin, Avni Kavlak, Kaan Geçit, Ayhan Atalay, Mustafa Özçelik ve Engin Su.

Ahmet Gökçek, artık hem Ankaraspor Başkanı hem de Ankaragücü Başkanıydı.

Ancak Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu bu durum hakkında, "Ankaraspor ve aynı ligde mücadele ettiği Ankaragücü Kulübü ile arasındaki ilişkinin, sportif rekabeti engelleyici, müsabakaların ve ligin dürüstlüğünü, kamuoyunun ligin dürüstlüğüne ilişkin algısını zedeleyecek nitelikte olması" gerekçesiyle Ankaraspor'u alt lige düşürdü.

Bu karardan sonra Ankaraspor, ligden düşürülme kararının iptal edilmesi istemiyle TFF aleyhine dava açtı. TFF kulüpten davasını geri çekmesini istemiş ancak kulüp bu isteği reddetmişti. Bunun üzerine 5 Ağustos 2010 tarihinde TFF, Ankaraspor'un lisansını iptal etti ve kulübü tüm liglerden ihraç etti.

Ancak bir sezon sonra Mehmet Ali Aydınlar TFF Başkanı seçilince, 29 Haziran 2011'de, kulübün TFF aleyhine açtığı davayı geri çekmesi karşılığında ihraç kararı kaldırılarak kulübün 1. Lig'de mücadeleye devam etmesine karar verildi. Ankaraspor yönetimi ise cezanın kaldırılmasına rağmen ligde yer almayacağını açıklamıştı. Kulüp 2011-12 sezonuna A2 Ligi'nde devam etme kararı aldı, 2012-13 sezonunda ise 1. Lig'de yer alacağını açıkladı.

TFF ise aldığı yanlış karardan dolayı Ankaraspor'a kademeli olarak toplamda 21,8 milyon TL tazminat ödedi.

Ankaraspor, 2009-2010 sezonunda küme düşürülünce, Gökçekler de Ankarasporlu futbolcuları ortada bırakmayıp Ankaragücü'ne transfer ettiler.

Olağanüstü kongreden sonra yapılan genel kongrede Ankaragücü Kulübü başkanlığına Ahmet Gökçek yeniden seçildi.

Saray Tesislerinde gerçekleştirilen olağan genel kurula 613 delegeden 545'i katıldı. Seçimde 486 delegenin desteğini alan Gökçek, yeniden kulüp başkanı oldu.

Ahmet Gökçek genel kurulda yaptığı konuşmasında, dört ay önce göreve gelirken verilen sözlerin büyük bir bölümünü gerçekleştirdiklerini söyledi.

Ankara'nın şampiyon çıkarmayan tek başkent olduğunu savunan Gökçek, bunu aşmak için çok önemli adımlar attıklarını kaydetti. "Tesislerimizle ilgili olarak Guinness Rekorlar Kitabı'na müracaatta bulunduk" diyen Gökçek, konuşmasını şöyle sürdürdü:

> "Hedeflerimiz arasında yer alan üniversiteyi kurmamız halinde, Ankaragücü Türk sporuna büyük imzalar atacak. Bu kulüp dünyanın en büyük tesisine ve en büyük taraftarına sahip. Geriye Türkiye'nin en büyük takımı olmak kalıyor. Bu takım ya Ankaragücü olacak ya Ankaragücü olacak. 4-5 yıl sonra tek büyük olacak. 3 büyükler Ankaragücü'nü takip edecek. Bugün Geremi'yi takıma kazandıran yönetim ocak ayı içinde 3-4 flaş transfer daha yapmak istiyor. Seneye başa oynayacak takımın adımları şimdiden atılıyor. Teknik kadro, takımı çok önemli noktalara getirecek isimlerden kuruldu. Sonraki kongreyi şampiyon Ankaragücü'nün kanatları altında yapmayı umut ediyoruz."

Bu sözlerden sonra Ankaragücü küme düştü.

Ankara 25. Asliye Hukuk Mahkemesi, Ahmet Gökçek'in kazandığı kongreyi de yapılan usulsüzlükler dolayısıyla iptal etti.

"Usulüne uygun olmayan yüzlerce kişinin genel kurula katılımını" sağlayarak başkan olan ve bu sayede birçok kararlar alan Gökçeklerin usulsüzlükleri mahkeme tarafından açıkça tescillendi.

Kulübü devraldıkları usulsüz kongrede sadece 15 milyon TL borcu olan Ankaragücü'nün, Gökçekler mahkeme kararıyla yönetimden indirildiğindeki borcu 95 milyon TL'ye çıkmıştı.

Ankaragücü'nün 2. lige düşmesine neden olan Ahmet Gökçek dönemindeki borç artışlarında, yöneticilere olan borçlar en

önemli kalem olarak dikkat çekiyordu. Kulübün yöneticilere olan borçları toplam borçların yarıya yakınını oluşturuyordu.

O dönem Ankara'da yaptığı haberlerle dikkat çeken *Cumhuriyet* gazetesinin Ankara eki *Cumhuriyet Ankara*'nın ele geçirdiği belgelere göre Ankaragücü'nün 12 şahsa ve iki şirket grubuna toplam 45,8 milyon lira borcu vardı. Bunun 16 milyon lirası yöneticiler tarafından tahsil edildi. Sonrasında Ankaragücü'nün dokuz şahıs ve iki şirket grubuna 29 milyon lira borcu kaldı.

'Elibol' soy ismini unutmayın

Ankaragücü'ne en yüksek borcu veren kişi ise ilginç...

İhlas Grubunda uzun yıllar çalışan Sabahattin Önkibar'ın "Türkiye'nin en zengin gazetecisi" dediği, Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan emekli olan Nuri Elibol.

Elibol, aynı zamanda, emekli olduktan hemen sonra Işıkçılar Cemaatinin medya grubu İhlas Yayın Grubu'nda Ankara Medya Grup Başkanlığına getirilmişti. *Türkiye* gazetesinde yazıyor.

Nuri Elibol şahıs olarak Ankaragücü'ne toplam 8,2 milyon TL borç vermiş, bunun 8 milyon TL'sini tahsil etmiş; 240 bin 821 TL alacaklı.

Aynı zamanda Nuri Elibol'un oğlunun yönettiği Ulubol İnşaat Hafriyat Limited Şirketi'nin de Ankaragücü'nden toplam 2,4 milyon TL alacağı var. Ne tesadüf ki, Ulubol Hafriyat, Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek'in önde gelen projelerinden bazılarının da müteahhidi...

Nuri Elibol ile Ulubol Hafriyat'ın belediye için yaptığı işlerin arasında Park Vadi Evleri, Konya-Samsun Yolu Genişletme ve Altyapı işi, Kurtboğazı Barajı İvedik Arıtma Tesisleri Arası III. Hamsu Ana İsale Hattı Yapım işi, Dikmen Vadisi Rekreasyon Alanı, Dikmen Çelik Köprü, Çankaya II. Bölge Altyapı, Çubuk Altyapı işleri bulunuyor.

Ankaragücü'ne en fazla borç veren ikinci kişi ise Ankara Büyükşehir Belediyesine asfalt işleri yapan Söğüt İnşaat

Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Akan. Ankaragücü'nün Gökçekler döneminde Mustafa Akan'a olan borcu 9,8 milyon Türk Lirası.

Söğüt İnşaat'ın internet sitesinde bugüne kadar yaptığı işlerin yer aldığı "tamamlanmış işler" bölümünde sadece BELKO Ankara Kömür ve Asfalt İşletmeleri ile onun bağlı olduğu Ankara Büyükşehir Belediyesinin işleri bulunuyor. Gökçek'in yönettiği belediyeden aldığı toplam ihale tutarı 4 milyar TL.

Ankaragücü'nün üçüncü en büyük alacaklısı ise yine Melih Gökçek ile yakın ilişkisi olan ve son olarak eski Mamak çöplüğünün olduğu arazinin karşısında IKEA'nın bulunduğu alanda büyük imar hakları alarak NataVegaOutlet'i kuran Nata Holding'in patronu Namık Tanık.

En büyük işlerinden biri meşhur Kızılırmak Suyunun Kesikköprü Barajı'ndan Ankara İvedik Arıtma Tesislerine Getirilmesi işi olan Namık Tanık'ın, Ankaragücü'nden alacağı miktar ise 4,8 milyon lira.

Ankaragücü üzerinden para trafiğine giren isimler bu kadar değil.

Aynı ekip devrede

Zaten Gökçeklerin spor merakı tabii ki sporla ilgili değildi. Ortada bir rant vardı...

Başarılı da oldular.

Mesela Ahmet Gökçek ile birlikte Ankaragücü yönetimine seçilenler arasında kimler vardı?

Hüseyin Arslan (YDA Grup), Nuri Elibol (Ulubol İnşaat), Levent Çamur (A.C. Otomotiv), Nadir Koç, Mustafa Akan (Söğüt İnşaat), Ayhan Atalay (BUGSAŞ - BELYA - Ankaraspor - Zemaaş Eğitim), Avni Kavlak, Ömer Faruk Kalyoncu, Mehmet Ercan (BELYA), Serhun Günay (Abdülkadir Aksu'nun damadı), Seçkin Odabaşı (BUGSAŞ), Beşir Baymaz (FETÖ firarisi), Fatih Atalay (BELSO - BELKA - Melih Gökçek'in avukatı).

Bir de Denetleme Kurulundaki belediye bağlantılı isimlere bakmamız gerekiyor.

Ömer Vural (ANKET ve BELBETON), Bekir Yağcı (BELPLAS - Halk Ekmek - BELKA - BELBETON).

Disiplin Kurulu da farklı değil: Günay Tırhol (Metropol İmar), Veysel Kazan (ASKİ Hukuk Müşaviri), Mehmet Kaya (ASKİ Teftiş Kurulu Başkanı - BELBETON - BELSO - Halk Ekmek).

Peki ya Yüksek İstişare Kurulu? Mehmet Nükte (Keçiörengücü - Aktif Grup), İbrahim Gülerce (BELKA - Angora Haber - Ankaraspor - Seğmen Su).

Sayfalarca belgelerden çıkan şu kısacık ilişki ağında anlatmaya çalıştığım şu: Akşama halı saha maçına çağırır gibi nokta atışı belediye bürokratlarını yani kendi adamlarını alıp tarihi ve binlerce taraftarı olan bir kulübe "çökme operasyonu" yapılıyor.

Üstelik bu yapılırken kendi paraları değil belediye kaynakları, belediyeden alınan ihaleler sonucunda elde edilen kamu kaynakları kullanılıyor.

Bu "operasyonun" nasıl yapıldığını anlatayım.

Adı: Gürkan Büyükkaralı.

Belediye iştiraki BELKO'da muhasebe müdürlüğü, genel müdür yardımcılığı yapmış ve 22 Ocak 2018 tarihinde görevi sona ermiş.

Büyükkaralı aynı zamanda Ankaragücü yönetiminde de bulundu.

BELKO'daki görevinden ayrıldıktan sonra MYM İnşaat Turizm adlı firmanın ortağı oldu. Fakat sıkıntı şu ki MYM İnşaat, Gürkan Büyükkaralı BELKO'da görev yaparken 13 milyon TL ihale aldı.

Gürkan Büyükkaralı ismi birçok kez basında yer aldı. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Melih Gökçek ve 13 sanık hakkında "Görevi kötüye kullanma" suçundan açtığı davada yer alıyordu.

Yine BELKO'da meydana gelen, MESKEN A.Ş. adlı firma hakkında çıkan yolsuzluk davası ile gündeme gelmişti.

Konunun ayrıntısı ise şu: BELKO'ya iş yapan bir şirkete milyonlarca lira fazla ödeme yapıldığı, BELKO'nun

dairelerinin akrabalara peşkeş çekildiği ve BELKO'nun mallarıyla araçlarının şirkete bedelsiz kullandırıldığı saptandı.[39]

Daha ilginci...

Büyükkaralı ismi bir yerde daha çıktı.

Sık sık sahil yerlerinin ihalesiz alındığına dair iddialar ile gündeme gelen Muğla'ya Hizmet Vakfı ve Türkiye Çevre Koruma Vakfı ortaklığıyla kurulan MUÇEV'de yer aldı.

MUÇEV adına şirket yetkilisi olarak basına demeçler verdi.

Adı: İhsan Akalan

Ankaragücü Başkanı Mehmet Yiğiner, Kızılcahamam'da yapılan hazırlık maçı öncesi Ankaragücü Futbol A.Ş.'nin hisselerinin 20 milyon TL karşılığında satıldığını ve bununla transfer yasağının kaldırılarak yeni oyuncularla ön sözleşme imzaladıklarını açıklamıştı.

Ancak 20 milyon TL değerin neye göre biçildiğini, hisselerin kimlere satıldığını söylememişti. O söylemese de ticaret sicili kayıtlarına kulübün hem sermaye artırımı hem de hissedarları işlendi. Buna göre yüzde 33 hisse ile Ankaragücü Futbol A.Ş.'nin en büyük hissedarı İhsan Akalan oldu.

İhsan Akalan'ın sosyal medya hesapları üzerinde "Dernek Başkanı" ibaresi bulunsa da hangi derneğin başkanı olduğu ve kulübün 6,6 milyon TL'lik hissesini nasıl aldığı bilinmiyor.

Melih Gökçek'in mesajlarını paylaşan Akalan, ticaret sicili kayıtlarına göre Ankaragücü'nün en büyük hissedarı konumunda. İhsan Akalan'ın ayrıca yeni kurulan şirketin yönetim kurulunda görev almamış olması da dikkat çeken bir diğer nokta.

İşte bam teli de burada...

İhsan Akalan 2013 yılında ASRAN Mühendislik Madencilik İnşaat adı altında bir şirket kuruyor.

Tam üç yıl sonra ANFA'dan ihale alıyor. İhale doğrudan alım yöntemi ile gerçekleştiriliyor. 6 milyon 500 bin TL'ye ihaleyi alıyor. Tesadüfe bakın, Ankaragücü hisselerinin de aynı tarihlerde yüzde 33'ünü 6,6 milyon TL'ye alıyor.

39 "Ankara Havasını Temiz Tutacak Şirkette Kirli İşler Çıktı", *Hürriyet* Kelebek eki, 10.04.2008.

Adı: Levent Çamur.

Bir diğer Ankaragücü yöneticisi Levent Çamur, A.C. Otomotiv'in sahibi.

2011-2013 yılları arasında ASKİ'den ve İtfaiye Dairesi Başkanlığından toplamda 56,9 milyon liralık ihale aldı.

Adı: Osman Gazi Kandaş.

Mehmet Yiğiner ile birlikte 2013'te Ankaragücü yönetimine giren ve başkan vekilliği görevini yürüten Osman Gazi Kandaş altı yıl kulüpte görev yaptı.

Klasik olarak belediyeyle de ihaleli işler yaptı.

Şirketinin ismi Enam İnşaat. Yönetim Kurulu Başkanı Osman Gazi Kandaş, Başkan Yardımcısı Ertekin Aydın, üye Faruk Tınaztepe...

2013-2018 yılları arasmda Ankara Büyükşehir Belediyesi Fen İşleri Dairesi Başkanlığından toplamda 144 milyon 882 bin TL'lik ihale aldı.

Mart 2019 tarihinde şirketinin ismi Ofer Yapı İnşaat olarak değişti.

Adı: Seçkin Odabaşı.

Ankaragücü yönetimine girmesiyle ismi dikkat çekti. 2014 yılında Ankara Büyükşehir Belediyesine ait iştirak olan BUGSAŞ'a Genel Müdür olarak atandı. BUGSAŞ'a atanmadan önce YESA İnşaat Grafik Tasarım Reklam firmasının sahiplerindendi. Ancak şirketteki hissesini Yeliz Odabaşı Tatar'a devretti.

2018 yılı ocak ayında BUGSAŞ'm 1358 sayılı yönetim kurulu kararma istinaden yönetim kurulu üyeliği sona erdi. Yine 2018 yılı mart-nisan ayında YESA İnşaat'ın hisselerini devraldı. Ferhat Şükrü Tatar'dan da Mart 2018'de Sera Grup Peyzaj Petrol İnşaat firmasını devraldı.

"Ne var bunda, adam şirket sahibi iken BUGSAŞ'ta görevlendirilmiş, şirketinden ayrılmış. Hizmeti bitince geri şirketine dönmüş" diyebilirsiniz.

İlk bakışta haklısınız.

Ancak sorun şu...

Sahibi olduğu şirketi devretmeden önce, devrettikten sonra ve BUGSAŞ'taki görevi bitince de belediye şirketi ANFA'dan

2012-2017 yılları arasında 18,1 milyon TL'lik bakım-onarım işi ihaleleri almaya devam etti.

Adı: Uğur Elibol.

Daha önceki sayfalarda Nuri Elibol'un Ankaragücü A.Ş.'nin kurulması aşamasındaki rolünden bahsetmiştim.

Uğur Elibol, Nuri Elibol'un oğlu.

Uğur Elibol'un bir şirketi var. Firma adı SDS Grup Eğitim Sağlık Ofis Mobilyaları İnşaat ve Dekorasyon Temizlik... Şirket ortakları Sıraç Sağlam ve Uğur Elibol. Ankara Büyükşehir Belediyesinden 2010-2011 yılları arasmda 11,3 milyon TL'lik ihale aldı.

İhaleleri kontrol ederken bir tanesi dikkatimi çekti. İşin adı Kuzey Ankara Camii, Külliye, Otopark ve Kongre Merkezi Yapım İşi... İhale numarası 2013/144778, ihale bedeli 119 milyon TL.

İhaleyi alan ekip çok ilginç; biri Işıkçılar tarikatının şirketi İhlas Holding A.Ş., diğeri belediye iştiraki iken özelleştirilip Murat Genç'e satılan BELBETON.

Sonuçta ortaya çıkan tablo her şeyi gözler önüne seriyor.

Bu kadar ismi de o yüzden yazdım.

Melih Gökçek ve oğulları, el attığı işlere hep aynı ekibi götürmüş. Şirket isimleri, ihale isimleri değişmiş ancak ihaleleri kazananların paralarının aktarıldığı hesaplarm sahipleri hiç değişmemiş.

Osmanlıspor'a aktarılan paralar

Peki, Gökçeklerin "spor aşkı" Ankaragücü ile son mu buluyor? Hayır.

Gelelim Osmanlıspor'a...

Gökçek'in diğer takımı Ankaraspor 2013-2014 sezonunda liglere geri döndü. PTT 1. Lig'deki ilk sezonunda ligin en güçlü kadrolarından birine sahipti. Play-off oynadı. Samsunspor'a elendiler.

Sezon bittikten sonra bu sefer isim değiştirerek; Osmanlıspor adını aldılar.

Hedef farklıydı...

Bu isimle ligin "en iyilerini" kadroya dahil ettiler. Süper Lig'e çıkmaması düşünülemezdi. İlk yarı oldukça karışık geçti, Osman Özköylü ile başlayan sezon Yılmaz Vural ile devam etti, fakat "ilaç" Uğur Tütüneker oldu. Tütüneker, takımı istikrarlı bir yapıya kavuşturdu ve sonunda kazandılar.

Halbuki o Tütüneker hakkında, Aralık 2016'da FETÖ'nün futbol ayağına ilişkin soruşturmada "silahlı terör örgütü üyeliği" suçundan 7,5 yıldan 22,5 yıla kadar hapis istemiyle iddianame hazırlandı.

Fethullah Gülen'in futbol dünyasındaki etkisini gösteren meşhur videoların birinde Hakan Şükür, Hakan Ünsal, İsmail Demiriz gibi isimlerle birlikte Uğur Tütüneker de bulunuyordu. Kısa süre de olsa tutuklu kalmıştı. Daha sonra görüntülere rağmen Uğur Tütüneker'in atılı suçu işlediği sabit olmadığından beraatına karar verildi.

Gökçek ise Osmanlıspor'a kaynak akıtmaya başlamıştı bir kere...

Eee... Koskoca "Osmanlı" bu, ihtişam lazım, reklam lazım...

Kaynağın boyutunu da şuradan öğreniyoruz...

CHP Grup Başkanvekili Doğan Yılmaz, 2015 yılında Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinin eylül ayı olağan toplantısında şunları söyledi:

> "Meclis kararıyla hafriyat işini ANFA'ya verdik. ANFA şirketi bunu üçüncü şahıs olarak Osmanlıspor'a verdi. Osmanlıspor'un Ankara Büyükşehir Belediyesi ile organik bir bağı var mı? Osmanlıspor'a ayrıcalık nereden kaynaklanıyor? Hafriyattan belediyeye gelmesi gereken yıllık rakam en az 150 milyon TL'dir. Bu para nereye gidiyor?"

Melih Gökçek ise gelirin abartılmamasını, yıllık 5 milyon lira civarında bir para olduğunu söylemişti.

Abartmayın!

Fakat Gökçek'ten sonra göreve gelen AKP'li Mustafa Tuna bile buna "dur" dedi. Tuna kulübe aktarılan hafriyat gelirlerini

keserken Mansur Yavaş da göreve gelir gelmez Osmanlıspor'a akıtılan kaynakları durdurdu.

Mansur Yavaş'ın müfettişleri ortaya çıkardı

Gökçek, baktı ki futbolda da belediyenin kaynaklarını aktarabileceği bir alan var, ilgisini hemen buraya çevirdi.

Ankara'da Sauron'un gözü[40] dolaşıyordu adeta.

Görevden el çektirildikten sonra ortaya çıktı ki, belediyenin hafriyat sahalarının işletilmesi ihalesini belediyeyi zarara uğratarak Osmanlıspor'a vermişti.

Hafriyat ihalesini alan Osmanlıspor A.Ş.'nin üç ortağının yakın zamana kadar Sabit Dik, Ali Sabit Aksoy ve Hüseyin Gülerce'nin kardeşi İbrahim Gülerce olduğu belirlendi. Aksoy ve Gülerce'nin, aynı zamanda Melih Gökçek'in oğlu Osman Gökçek'in genel koordinatörlüğünü yaptığı Beyaz TV ile bağları olduğu da iddia edildi.

Üstelik bu iki ismin, aynı zamanda Gökçek'in başkan olduğu dönemde belediye şirketleri Metropol, Belka, Seğmenler Su A.Ş.'de hem yönetim kurulu üyeliği hem de genel müdürlük görevlerinde bulunduğu belirlendi.

AKP'li Mustafa Tuna koltuğa oturur oturmaz hafriyat işini Osmanlıspor'dan aldı. Bunun üzerine Aksoy ve Gülerce, Osmanlıspor A.Ş.'deki görevlerinden ayrılıp hisselerini devretti. Osmanlıspor A.Ş.'nin yönetim kurulu başkanlığını yürüten Sabit Dik de yakın zamanda bu görevi bıraktı.

İnceleme yapan Büyükşehir Belediyesi yetkilileri ise Beyaz TV'nin 30 milyonluk hissesinin 12 milyon TL'sinin Ayrancı'da oto lastikçiliği yapan Durali Altınordu'ya, geri kalan 18 milyonluk hissenin ise İhsan Akalan'a ait olduğunu tespit etti. Akalan'ın, Gökçeklerin geçmiş yıllarda kurdurduğu Ankaragücü A.Ş.'nin de hissedarı olması dikkat çekti.[41]

40 Sauron, İngiliz yazar J.J.R. Tolkien'in hayali Orta Dünya'yı anlatan Yüzüklerin Efendisi üçlemesi eserinde yer alan "Karanlıklar Efendisi" olmasıyla tanınıyor. Sauron'un gözü ise kitapta, bir kule üzerinde tüm Orta Dünya'yı gözetleyen kötülüğün simgesi tek bir göz olarak anlatılıyor.

41 Sena Yaşar, "Osmanlıspor'dan Beyaz TV'ye Gökçek'ler ve Gülerce'lerin karmaşık ilişkileri", *Cumhuriyet* gazetesi, 21 Temmuz 2020

Mansur Yavaş göreve gelir gelmez bu karmaşık ilişkilerin üzerine eğildi.

Osmanlıspor hakkında suç duyurusunda bulunan belediye avukatları, dilekçede, savcılıktan Osmanlıspor'un hesaplarının araştırılması için MASAK'a başvurulmasını, elde edilen bilgi ve belgeler üzerinde bilirkişi incelemesi yapılmasını talep etti.

Gökçek'in başına hem oğlunu hem de kendi adamlarını koyduğu işle ilgili öyle şeyler ortaya çıktı ki kazıdıkça daha da büyük ayrıntılar yakalandı.

Bakın...

Belediye şirketi ANFA'nın aldığı işi Osmanlıspor'a havale etmesi sonucunda Ankara Büyükşehir Belediyesi ve ANFA üç yıl boyunca toplamda 4 milyon TL kazanırken, Osmanlıspor'un dönemin dolar kuruyla 150 milyon dolar, bugünün parasıyla yaklaşık 1.1 milyar TL kazanç elde ettiği tespit edildi.

Gökçek başkanlığında toplanan Ankara Büyükşehir Belediyesi Meclisi, 2014'te belediye mülkiyetindeki "hafriyat toprağı inşaat ve yıkıntı atıkları depolama ve geri kazanım sahalarını" 29 yıllığına, aylık 30 bin TL'ye ANFA şirketine devretti.

ANFA da ihaleye çıkarak, yalnızca bir ay sonra aynı işi 10 yıllığına, aylık 100 bin TL artı KDV'ye Osmanlıspor'a teslim etti.

Osmanlıspor'un ise herhangi bir sözleşme olmaksızın hafriyat işini Nisbet A.Ş. diye bir firmaya aylık 541 bin TL artı KDV'ye kiraladığı ortaya çıktı.

Ancak Osmanlıspor, sözleşmeden kaynaklanan yükümlülüklerini yerine getirmediği için konu tekrar Ankara Büyükşehir Belediyesi Meclisine geldi ve komisyonda tartışılmasının ardından, 2018'de Mustafa Tuna başkanlık koltuğunda otururken, sözleşme feshedildi.

Mansur Yavaş tarafından da Teftiş Kurulu Başkanlığına, hafriyat döküm işinden belediyenin uğratıldığı zarara ilişkin inceleme başlattırıldı.

Daha kötüsü...

Sözleşmenin feshedilmesini yargıya taşıyan Osmanlıspor, belediyeye maddi ve manevi tazminat davası açtı. Sonuçlanan

davalara göre, Ankara Büyükşehir Belediyesi 23 milyon 679 bin TL de tazminat ödemek zorunda kaldı.

Müfettişler raporda, Ankara Büyükşehir Belediyesinin hafriyat işinde çok yüksek zarara uğratıldığını belirtti. Ankara Büyükşehir Belediyesi yönetimince, ihalelerde sorumluluğu olan, başta Melih Gökçek ve 13 belediye bürokratı ile Osmanlıspor ve Nisbet A.Ş. yetkilileri hakkında "ihaleye fesat karıştırma, görevi kötüye kullanma, kamu kurumu zararına dolandırıcılık, resmi belgede sahtecilik, suç işlemek amacıyla örgüt kurma, edimin ifasına fesat karıştırma" suçlarından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunuldu.

Suç duyurusunda, Gökçek'in "belediye şirketini kullanıp göstermelik bir ihale ile kendi oğlunun başında olduğu spor kulübüne belediye gelirlerini aktardığına; ardından bu gelirlerin, kim olduğu belli olmayan üçüncü kişilere aktarıldığına" dikkat çekildi.

Onlarca suç duyurusuna rağmen ne oldu? Dosyalar hep halının altına süpürüldü.

Mansur Yavaş göreve geldikten sonra konunun üzerine gitti ve soruşturulmasını istedi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulu Başkanlığı da kamuoyu ve basın yayın organlarına yansıyan ifadeleri ihbar kabul edip, "Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıkları Depolama ve Geri Kazanım Sahaları ve İdaresi" işi kapsamında bir dizi teftiş faaliyeti gerçekleştirdi.

Teftiş faaliyeti sonucunda, Belediye Meclisi kararı ile hafriyat işlerinin 29 sene boyunca aylık 30.000.- TL artı KDV karşılığında, Büyükşehir Belediyesi iştiraki olan ANFA'ya verildiği anlaşıldı. ANFA'nın ise bu işi aylık 100.000.- TL artı KDV karşılığında üçüncü şahıs niteliğindeki, 1299 Osmanlıspor A.Ş.'ye devrettiği anlaşıldı.

Raporda devamı şöyle anlatıldı:

> "Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin uğradığı muhtemel zararın hesaplanmasına yönelik olarak ilgili kurum ve kuruluşlar ile daire

başkanlıklarından bilgi ve belgeler toplanarak, 14/07/2014-01/06/2018 tarihleri arasında 'Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıkları Depolama ve Geri Kazanım Sahaları ve İdaresi' işinden elde edilen gelir ile Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin protokol kapsamında elde ettiği gelirin karşılaştırılması hususunda bir bilirkişi incelemesi yaptırılmıştır.

Buna göre, toplam 612 milyon 605 bin TL hafriyat döküm geliri hesaplanmış olup, 14/07/2014 ile 01/06/2018 yılları arasındaki hafriyat iş ve işlemlerinin incelenmesi neticesinde aşağıda yer alan tablodaki rakamlar ortaya çıkmıştır."

İnceleme Dönemi	Hesaplanan hafriyat döküm geliri (TL)	Hesaplanan hafriyat döküm gideri (TL)	Ankara Büyükşehir Belediyesinin elde ettiği gelir (TL)	ANFA Alışpark İşl. Ltd. Şti.'nin elde ettiği gelir (TL)
14/07/2014-31/12/2014	74.292.973,04	8.674.071,56	115.914,64	250.000,00
01/01/2015-31/12/2015	83.991.910,25	18.096.086,72	365.164,61	1.217.214,66
01/01/2016-31/12/2016	147.783.365,31	18.873.862,66	383.357,97	1.277.859,78
01/01/2017-31/12/2017	278.296.534,09	21.860.207,47	408.373,59	1.361.245,26
01/01/2018-01/06/2018	28.241.125,35	10.235.175,06	191.298,95	637.663,10
TOPLAM	612.605.908,04	77.739.403,47	1.464.109,76	4.743.982,80

Dahası Teftiş Kurulu söz konusu hafriyat sahalarının işletilmesi kapsamında tahmini 534 milyon 866 bin TL net gelir hesaplandığını, söz konusu rakamın yapılan yazışmalar neticesinde Müfettişliğe ulaştırılan bilgiler çerçevesinde tespit edildiğini açıkladı.

Bununla birlikte söz konusu miktarın daha fazla olduğunun tahmin edildiğini de raporuna ekledi.

Peki, Büyükşehir Belediyesinin tüm ısrarlarına rağmen herhangi bir yazışmaya yanıt vermeyen Osmanlıspor'un taşeronu Nisbet A.Ş. kimin?

Sahibi Saffet Burak Gökdoğan ve Murat Akyol...

Bu firmanın arkasmda "Yeşil" kod adlı faili meçhul cinayetler döneminin "ünlü" kontrgerillası Mahmut Yıldırım'ın yakın akrabalarının olduğu iddia ediliyor.

Ancak biz bilgi ve belgenin ışığından ayrılmayacağız.

Aşağıdaki sosyal medya paylaşımı sanırım her şeyi açıklıyor değil mi?



Melih Gökçek'in kendi zevk ve rant sevdasıyla kamu kaynakları işte böyle Osmanlıspor'a aktarıldı. Bu kaynaklar aktarılırken bal tutan parmağını yaladı ve yazdığımız isimler halkın parasıyla zenginliklerine zenginlik kattı.

Söylenecek söz var mı?

Bu düpedüz soygun, yağma değil midir?

Yoksa "hortumlama" mı demeliydim?

Savcılar neyi bekler?

Melih Gökçek'in görevinden istifa etmesi veya alınması sonrası kaynakları kesilen Osmanlıspor macerası da bitmiş oldu.

Kulüp tepetaklak aşağıya gitti.

2020-21 sezonu öncesinde adı Osmanlıspor olan kulüp, ismini tekrar Ankaraspor yaptı ve halihazırdaki renkleri olan mor-sarıyı da kulübün eski renkleri olan mavi-beyaz ile değiştirdi.

Kulüp, alt ligde küme düşmeme mücadelesine mahkûm kaldı.

Ancak Osmanlıspor'da yaşananlar bunlarla da bitmedi.

2020 yılı içerisinde bir olay oldu.

20 Mayıs 2020 günü 1299 Osmanlıspor A.Ş.'de altyapı sorumlusu olduğunu belirten bir kişi, Ankara'da bir ilçenin emniyet müdürlüğü polis merkezi amirliğine gidip bir şikâyette bulundu.

Kulüpten aldıkları 500 bin doları kulüp genel müdürü Cenk K.'nin bulunduğu Adana'ya götürmek amacıyla 06 DM ... plakalı bir araçla giderken, kendisiyle birlikte seyahat eden Süleyman K. isimli şahsın bir petrol istasyonunda ihtiyaç amaçlı durduğunu, bu esnada araçla kaçtığını, telefonunun da kapalı olduğunu polise ihbar etti.

Sonrasında Süleyman K. ortaya çıktı. Yanında 500 bin dolar nakit para bulundu. İfadesinde parayı Osmanlıspor'dan aldığını ve Adana'ya götürdüğünü ifade etti. Süleyman K. adındaki kişi "Osmanlıspor Akreditasyon Sorumlusu" idi.

Bu para kime gidiyordu? Para neden havale edilmedi de nakit olarak gönderildi? Saklanan bir şey mi vardı?

Yanıtsız sorular...

Keçiörengücü'ne giden paralar

Melih Gökçek'in Fenerbahçe, Gençlerbirliği, Osmanlıspor ve Ankaraspor serüveninin yanında, bir de Keçiörengücü ilgisini anlatmak gerek...

Gökçek'in bu kulübün başkanlığını yaptığını aktarmıştım.

Fakat başka bir ayrıntı var.

Adı: Sedat Tahiroğlu.

Kendisi, bu satırlar yazıldığı günlerde Keçiörengücü Spor Kulübü Başkanı olarak görev yapıyordu. Kulüp yönetiminde Ali İlkbahar, Üzeyir Özdemir, Ruhi Kurnaz, Furgan Bahadır Gökçe, Abdulkadir Dişçi, Recep Araç, Ramazan Aslan ve 2017 yılma kadar Borga Şahin bulunuyordu.

İsimlere dikkat edin. Bu sayılan tüm isimlerin kimisi belediye iştiraklerinde görevli, kimisi Ankaragücü A.Ş., kimisi de belediyeden ihale alan firmaların sahibi...

Ankara'nın büyük otogarı AŞTİ İşletmesi 1995 yılında hizmete girdi. 1997'ye kadar Ankara Büyükşehir Belediyesi bünyesinde faaliyet gösteren AŞTİ'nin işletmeciliği bu tarihte ihale ile BUGSAŞ Genel Müdürlüğü'ne verildi.

AŞTİ'de sürekli değişiklik göstermekle birlikte, halen yaklaşık 200 adet otobüs firması faaliyet gösteriyor.

Günde yaklaşık 1200 otobüsün girip çıktığı AŞTİ'ye gelen yolcu ve yolcu yakınları sayısının çokluğu hesaplanamazken, otopark hizmetinin son derece kullanışlı ve makul bir fiyatta olması gerekiyor. Ancak vatandaşlar ücretsiz otopark süresi ve süre aşımı durumunda ödemek zorunda kaldıkları ücretin yüksekliğinden şikâyetçiler.

25 dakikanın aşılması durumunda vatandaştan alman ücret 7.5 TL.

Bu kadar para kamunun kasasına mı gidiyordu sanıyorsunuz!

Aracını AŞTİ otoparkına bırakmak zorunda kalan vatandaşlara, ödediği 7.5 TL'lik ücrete karşın verilen fişten, bu paraların Keçiörengücü Spor Kulübü'ne gittiği anlaşılıyordu.

İşte bu paraların gittiği 3. Lig takımı olan Keçiörengücü Spor Kulübü'nün kasasının başında Sedat Tahiroğlu vardı.

İddia ise şu: Sedat Tahiroğlu, Melih Gökçek'in oğlu Osman Gökçek'in çok yakın arkadaşı.

Peki, Ankaralının uğradığı zarar?

Akıtılan halkın parası?

Melih Gökçek ve ailesinin spora düşkünlüğü uğruna, kamunun ne kadar parası harcanmıştır?

Buna yıllardır nasıl göz yumulur?

Anlamakta güçlük çekiyorum...

Gençlerbirliği'ne göz diktiği sırada harcadığı paralar

Ankara'yı süslemek ve ağaçlandırmak için İtalya'dan ağaçlar getirtti. Fakat anlaşıldı ki ağaçlar depoda kurumuştu.

Kurumanın, ağaçların dikim mevsimlerinin beklenmesinden kaynaklandığını ve ağaçların bakımıyla ilgili her türlü sorumluluğun iki yıl boyunca yüklenici firmaya ait olduğunu iddia etmişti.

Kuruyan 100 binin üzerindeki ithal ağaç için, o günkü parayla 275 milyar lira harcanmıştı. Gökçek'in bu alımların bir kısmı için anlaştığı şirketin ismi Özkay Peyzaj'dı. Özkay Peyzaj'dan 2000 ithal, 40 bin de yerli ağaç satın almıştı.

Peki, kimdi bu firmanın sahibi?

Gençlerbirliği Spor Kulübü Başkanı İlhan Cavcav'ın oğlu Necdet Cavcav.

Gençlerbirliği'nin yönetimini üstlenebileceğini açıkladığı zamanda kuruttuğu binlerce ağaç için halkın parasını neden harcamıştı acaba?

Kimse yanıtını bulamadı.

Otoparklar futbol kulüplerine

Artık iş öyle bir noktaya gelmiş ki Melih Gökçek, vatandaşa hizmet olarak aktarılması gereken kamu kaynaklarını istediği gibi sağa sola aktarıyordu.

Bu durum özellikle son döneminde yoğunlaşmıştı. Haliyle çevresinden Saraya giden şikâyetler de artmıştı.

Bu durumu önce Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş, Büyükşehir Belediye Meclisi kasım ayı toplantısının 16. oturumunda açıkladı. Yavaş Ankaraspor'un 9, Keçiörengücü'nün 28 otopark aldığını belirtmişti.

Mansur Yavaş, bir sonraki toplantıda "özür diliyorum" diyerek tablonun daha da vahim olduğunu şu sözlerle anlattı:

> "Ankaraspor'a 9 tane verildiğini söylemiştim. Evet, hepsi otopark değilmiş! Özür diliyorum! 2 adet otopark işletmesi _Toptancı Hali Otoparkı 1060 araç kapasiteli, Kocatepe Çok Katlı Otoparkı 1000 araç kapasiteli_ 5 adet Sincan bölgesinde spor kompleksi ve muhtelif işletmeler –kapalı spor salonu, Sincan spor salonu, Sincan ASAŞ Stadı, 5 katlı otel, halı saha ve Sincan Spor kompleksinde muhtelif işyerleri_, 1 adet Mogan Gölü Yelken Branşı, 1 adet Ataç Sokak'taki eski Başkanlık konutu.
> Keçiörengücü'ne 28 otopark demiştim. Özür diliyorum! 4 otopark varmış. Rüzgârlı Ege Sokak, Aksu Köprüaltı Otoparkı, AŞTİ Otoparkı, Gençlik Parkı Otoparkı –Bir isme, Başkanı olabilir, ona verilmiş. 17 adet İzmir Caddesi'nde muhtelif işletmeler (şahsa), 1 adet de Gençlik Parkı Nikâh Salonu şu anda Keçiörengücü'ne verilmiş. Ben Meclisi halkın malına sahip çıkmaya davet ediyorum. Yasal süreçleri takip ediyoruz. İnşallah bunları belediyemize alırız. Ücretlerini AK Parti grubu belirlesin ama mutlaka bu gelirlerin Belediyeye gelmesi lazım."

Mansur Yavaş'ın konuşmasında bir nokta çok önemliydi: "Ben Meclisi halkın malına sahip çıkmaya davet ediyorum."

Evet, Gökçek'in farklı ve hatalı baktığı nokta en azından niyet olarak düzeltilmişti. Belediyenin malı halkın malıydı. Öyle her istediğine, kişiye, özel kuruluşlara, futbol kulüplerine, dini cemaatlere, vakıflara verilemezdi.

Ama bunun bir yaptırımı olmalıydı...

Bütün yükü hazineye yükledi

Gökçek bunları yaparken önünü ve arkasını düşünmüyordu. Savruk politikalarının ardından hazine alarm veriyordu.

O dönemki verilere göre Ankara Büyükşehir Belediyesi yönetimi 1996-2003 yılları arasında hazineye "hazine garantisi" nedeniyle 1,5 milyar dolara yakın bir yük getirdi.

Buna göre Gökçek'in yönetimde olduğu 1996-2003 yılları arasında hazine, Ankara Büyükşehir Belediyesinin yapması gereken "1 milyar 434 milyon 162 bin dolarlık ödemeyi", garanti nedeniyle üstlenmek zorunda kaldı.

Tam da o günlerde belediye başkanlarının yargılanmasıyla ilgili kritik bir değişiklik yapıldı. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in üç maddesini reddettiği, ikinci kez önüne gelince onaylamak zorunda kaldığı yeni düzenleme aslında biraz da Gökçek için hazırlanmıştı.

Yargıtay'da yargılaması süren Gökçek için Memurların Yargılanması Hakkındaki Yasa *Resmî Gazete*'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yasaya göre belediye başkanları hakkındaki hazırlık soruşturmaları Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığından alındı. Artık soruşturmalar genel hükümlere göre yetkili ve görevli olan ilgili cumhuriyet başsavcılığınca yürütülecekti.

Ne zaman sıkışsa üste çıkacak, kurtulacak bir şey buluyordu.

Gökçeklerin trafikteki silahlı kavgası

İş yaşamındaki hareketli hayatı özel hayatında da vardı. Türkiye'nin gündemini yalnızca Melih Gökçek işgal etmedi. Ailesi de en az onun kadar konuşuldu.

İki oğlu, 2005 yılında trafikte yol isteme yüzünden gazeteci Sirer Doğan ve arabada bulunan ailesiyle kavga etti. Kavga öyle şiddetliydi ki silahlar konuştu. Hem Doğan ve ailesi hem de Gökçek kardeşler hastanelik oldu.

İki tarafın da birbirini suçladığı kavga gece 23.00 sıralarında Eskişehir Yolu'ndaki Armada alışveriş merkezi önünde başladı. Trafik tartışması nedeniyle başlayan kavga büyüdü. İddiaya göre teyzesinin oğluyla şehir merkezine doğru giden Gökçek'in büyük oğlu Ahmet Gökçek, tepe lambası ve siren kullanıp selektör yaparak önündeki aracı geçmek istedi.

Bu durumdan rahatsız olan diğer araçtakiler Gökçek'in aracını takibe alırken, fotoğraf da çekmeye çalıştı. Sıkıştırmalar sonrasında Ahmet Gökçek ile akrabasının, Osman Gökçek ve arkadaşlarını arayarak yardım istediği belirtildi.

Takip bir vakıf binasının önünde sona erdi. Osman Gökçek ve arkadaşları yetişip Sirer Doğan ve ailesini burada darp etti.

Gökçek kardeşlerin, adamlarıyla dövdükleri iddia edilen kişilerin; gazeteci Sirer Doğan'ın yanı sıra eşi Gülşen Doğan, avukat çocukları Metehan Doğan ve Oğuz Kaan Doğan oldukları anlaşıldı.

Ahmet ve Osman Gökçek ile beş arkadaşı darp iddiası ile gözaltına alındı.

Doğan Ailesi ile Gökçek ve beş arkadaşı yüzleştirildi. Aile Ahmet Gökçek'in silah ve bıçak kullandığını, Taşkın Özkale'nin kendilerini darp ettiğini, Osman Gökçek, Borga Şahin, Serkan Dönmez, Selahattin Yüke, Murat Genç ve Furgan Bahadır Gökçe'nin de olaya fiili olarak karıştıklarını söyledi.

Osman Gökçek ile Borga Şahin, Dönmez, Yüke ve Gökçe, savcılığın talimatıyla serbest bırakıldı. Ahmet Gökçek ile Özkale ise "müessir fiil" ve "6136 sayılı Ateşli Silahlar Kanunu'na muhalefet"ten adliyeye sevk edildi.

İfade veren Gökçek ve Özkale, tutuksuz yargılanmak üzere serbest kaldı. Adliye çıkışında bir açıklama yapan Sirer Doğan, "Ben bir babayım, başka babalar üzülmesin. Ben adalete güveniyorum" dedi. Köprücük kemiği kırılan Oğuz Kaan Doğan, "Sıkıştıran araçta polis sireni ve lambası vardı" dedi.

Olaydan sonra gazeteler, Osman Gökçek'in kullandığı ruhsatlı silahın Smith Wesson marka 45'lik olduğu ve şarjördeki mermilerin de MKE yapımı olmadığını yazdı. Kavganın olduğu Dikmen Vadisi'ndeki güvenlik kamera kayıtlarının da silindiği öne sürüldü.[42]

Ahmet ve Osman Gökçek, adam yaralamak ve kılıç taşımak suçlarından hapis cezasına çarptırıldı. Mahkeme, ATO başkanlığına oynayan Osman Gökçek'e izinsiz kılıç taşıdığı için dokuz ay hapis cezası verdi.

Borga Şahin'e gelirsek...

Hürriyet'ten Nurettin Kurt'un "Samuray kılıçlı davada herkese ceza yağdı" başlıklı haberinde cezalarla ilgili ayrıntılar şöyle:

42 "Gökçek'in oğulları serbest", *Milliyet* gazetesi, 20.09.2005, s. 14.

"Davada en büyük ceza yalancı tanığa verildi. Olaya adı karışan güreşçi Taşkın Özkale toplam üç yıl hapis cezasına çarptırıldı. Özkale'nin cezası paraya çevrilmedi. Gökçeklerin tanık olarak gösterdiği Borga Şahin ise yalancı tanıklık yaparak suçu üstlenmek istediği gerekçesiyle altı ay hapis cezasına çarptırıldı..."

Dahası var...

Borga Şahin halen, Beyaz TV'nin finans müdürlüğünü ve Beyazgazete adlı haber portalının yayın yönetmenliğini yapıyor.

Aynı zamanda Borga Şahin, Genç Beyaz Radyo A.Ş.'de de Osman Gökçek'in patronu olarak gözüküyor.

Yani aslında Gökçeklere ait şirketlerde atamaları Borga Şahin yapıyor.

Aynı isim Osman Gökçek'in ATO başkanlığına aday olduğu süreçte de gündeme geliyor.

Nasıl olduğunu anlatayım...

Tarih: 15 Mart 2016.

Osman Gökçek'in ATO başkanlığına aday olabilmesi için takvim başlatılıyor.

Osman Gökçek, Borga Şahin tarafından Genç Beyaz Radyo İletişim A.Ş.'ye genel müdür olarak atanıyor!

Gökçek, Borga Şahin tarafından atanıyor! Halbuki o dönem Gökçek'i atayan Borga Şahin hakkında, "yalancı şahitlik" yaptığı yönünde yargı kararı bulunuyor.

Bu görevlendirme, Gökçek'in ATO yetkili kurullarına aday olabilmesi için gerçekleştiriliyor. Çünkü bir kişinin ATO Meclisine girebilmesi için seçimden en az altı ay öncesinde odaya üye bir şirketin temsil yetkilisi olması gerekiyor.

Tarih: 19 Ekim 2016.

Olağanüstü kongre süreci ATO'nun Basın Komitesi olan 14. Komite üyelerinin toplu olarak istifa ettirilmesiyle başlıyor. İstifaların ardından Osman Gökçek'in adaylık yolu açılıyor. Osman Gökçek'in temsilcisi olduğu Genç Beyaz Radyo İletişim A.Ş, yapılan seçimleri kazanarak ATO Meclis üyesi oluyor.

Tarih: 25 Ekim 2016.

Ankara Cumhuriyet savcılarından Bülent Karakaya'nın yürüttüğü 2016/122053 sayılı FETÖ soruşturması kapsamında ATO Başkanı Salih Bezci gözaltına alınıyor.

Salih Bezci ismini hatırlıyorsunuz değil mi? ESYAV Başkanı!

Sorgunun ardından tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edilen Bezci, yurtdışına çıkış yasağı ve adli kontrol şartıyla serbest bırakılıyor.

Bezci'nin serbest bırakılmasından bir gün sonra, ATO Yönetim Kurulu'ndan 9 kişi istifa ediyor. İstifa etmemekte direnen Bezci ise bir gün sonra görevini bırakmak zorunda kalıyor. Böylece ATO yönetimi de düşüyor.

Aynı gün, ATO Meclis toplantısına ilk kez katılan Osman Gökçek, ATO Başkanlığı için adaylığını açıklıyor.

Ve her şey buradan sonra hızlanıyor...

Tacir olmadığı için ATO Başkanlığına seçilmesi mümkün olmayan Osman Gökçek, bu sorunu çözmek için Genç Beyaz Radyo İletişim A.Ş. firmasını kullanıyor. Osman Gökçek ancak komite seçimini kazanıp ATO Meclisi'ne giren bu firmanın temsilcisi olarak ATO Başkanlığına aday olabiliyor.

Ve bir not: Gökçek, başkan seçilmesi durumunda, tacir olmadığı halde bir ticaret odasına başkan seçilen ilk kişi olacaktı.

Ama seçilemedi.

İlginç değil mi?

İlginçlikler bitmiyordu...

MOSSAD'çı isim neden geldi?

Ankara Büyükşehir Belediyesinin sponsorluğunda 2006'da "Medeniyetler Buluşması" adı altında bir konferans yapıldı.

Melih Gökçek, konferansa katılmak için Ankara'ya gelen kent yöneticileri ve din adamlarına şehir turu yaptırdı.

Neden böyle bir şeye girişti, kimse anlamadı.

Fakat organizasyona katılanlardan bir isim dikkat çekmişti.

David Kimche...

İsrail Gizli Servisi MOSSAD'da görev yapan Kimche, Ankara'da, bir sivil toplum örgütü niteliği taşıyan Glocal Forum Yönetim Kurulu Başkanı sıfatıyla bulunduğunu söyledi.

Gökçek kanadından bu ziyaretle ilgili hiçbir açıklama yapılmadı.

Zaten Ankara'nın istihbarattan ziyade daha temel sorunları vardı. Mesele Gökçek'in bu sorunları ciddiye almamasıydı.

Tam da burada size Kasım 2007'de yaşanan bir olayı anlatmam gerek.

Ankara'da, "Rüzgâr" adı verilen ve "sabıkalı kişileri sabıkasız gibi göstererek taşıma silah ruhsatı almalarını sağlayan" bir çeteye yönelik operasyon gerçekleştiriliyor.

Daha doğrusu önceden yapılmış bir operasyonun ikinci aşamasına geçiliyor. Operasyon sonucunda 21 kişi gözaltına alınıyor. Fakat gözaltına alınanlar arasmda iki isim dikkat çekiyor.

Burhan Yazar ve Yusuf Yazar...

Bu iki isim daha sonra anlaşılıyor ki Melih Gökçek'in en yakınındaki isimler...

Burhan Yazar, Ankara Büyükşehir Belediyesi Genel Koordinatörü olarak görev yapıyordu.

Karanlık yönü belediyecilikten ağır basıyordu.

Fakat dedim ya Ankara'da halk daha temel sorunlarla boğuşuyordu.

Erdoğan'a bile dua ettirdi

Gökçek'in yanlış politikaları, başkenti yaz ortasında susuzluğa mahkûm etti.

Kentin yeşillendirilmesinde kullanılan sulama sistemine, su kaynaklarının korunmasında sergilenen yaklaşımdan tasarruf bilinci oluşturulmamasına kadar yapılan bir dizi yanlış, başkenti kuraklıkla baş başa bıraktı.

Gökçek düzenlediği basın toplantısmda Ankara'nın susuz kalmasında ASKİ'nin suçlanamayacağını, içme suyu temini yetkisinin Devlet Su İşleri'ne (DSİ) ait olduğunu ama bugünkü durum bir doğal afet olduğundan DSİ'nin de suçu

bulunmadığını söyledi. Gökçek, bir soru üzerine ise başkentlilerin kendi sağlığına dikkat etmek zorunda olduğunu, susuzluk nedeniyle doğabilecek salgın hastalık riskinin belediyeye yüklenemeyeceğini savundu.

Halbuki Devlet Su İşleri (DSİ) Gökçek'i daha önceden su sıkıntısı yaşanacağına dair uyarmıştı.

Bunu da fırsata çevirmeye çalıştı.

Ankaralıyı bilinçlendirmek yerine su satmayı tercih etti. Su sıkıntısının kendini iyice hissettirmesiyle birlikte "Alo Sulama" adlı bir çalışma başlatan belediye, açtığı kuyulardan çıkardığı suları parayla satmaya başladı.

Başkentliler kendi tankeriyle gidip suyu yerinden alsa da telefonla sipariş verse de para ödemek zorunda kalıyordu. Bu çerçevede, ödenecek ücretler "sulama depoya ve kuyudan teslim" olmak üzere ve litre aralığına göre o dönemin parasıyla 25'ten 175 YTL'ye kadar çıkıyordu.

Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan bile cuma namazı sonrasında yağmur duasına katılmıştı.

100 milyon liralık rant

Gökçek için rant elde etmek normal, hayatın akışına uygun, yapılması gereken bir belediyecilik faaliyetiydi.

Ama bazen durumu öyle abartıyordu ki şehrin yapısını bozacak hamlelerin sonrasını düşünmüyordu.

Bu duruma en güzel örneği 2010 yılında *Cumhuriyet* gazetesinde Murat Kışlalı yazdı. Kışlalı aynı zamanda bombalı saldırı sonucunda suikasta kurban giden gazeteci, yazar ve akademisyen Ahmet Taner Kışlalı'nın yeğenidir.

Kışlalı'nın haberinde, Yenimahalle Belediyesi içinde kalan İncek-Alacaatlı bölgesindeki 219.5 dönümlük bir alanın imar hakkının iki katından fazla artırılması gözler önüne seriliyordu.

Habere göre Gökçek, önceki planda 218 olan konut sayısını 550'ye çıkarmıştı. Ortaya çıkan rantın 100 milyon lira olduğu iddia edildi.

Belediyecilik anlayışı buydu.

Peki, kafa yapısı?

'Anası kendisini öldürsün'

Ta 1990'ların başından bu yana yaptığı açıklamalar ve hareketlerle hep gündemdeydi.

Hâlâ da öyle...

Ama hiç belediyecilik alanında başarılarıyla ortaya çıkmadı. Belediyenin borcunu kapatmadı, yoksulları, açıkta kalanları koruyan politikalar üretmedi.

Bir televizyon programında açıklamalarıyla gündeme oturdu. Kürtajın cinayet olduğunu belirterek "Anası olacak kişinin hatasından dolayı çocuk niye suçu çekiyor. Anası kendisini öldürsün" bile diyebildi!

Protesto edildi.

Üniversite Kadın Kolektifi üyesi yaklaşık 20 kadın, Gökçek'e yumurta attı. Kadınlardan o kadar korkmuştu ki yüzüne yansıdı. Can korkusundan korumasına sarıldı, yüzü kızardı. Yakındaki bir mağazaya sığındı.

Saldırıyı "şehir eşkıyalığı" olarak nitelendirerek "17'ye yakın hanım vardı. Hepsinin fotoğrafı çekildi. Kaçmaları mümkün değil, davacıyım" dedi.

Ama o ifadesi akıllara kazınmıştı.

Bu kadar soruşturma nereye gitti?

Bu sözleri ve yaptıkları yüzünden adliyeleri, müfettişleri en çok meşgul eden isimdi.

Bakın Gökçek ile ilgili tuhaf bir rakam daha var...

İçişleri Bakanlığı Mülkiye müfettişleri, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı müfettişleri, Maliye Bakanlığı, Sayıştay Başkanlığı ve en çok da Ankara Valiliği tarafından olmak üzere toplam 79 soruşturma geçirdi.

Bu soruşturma dosyalarından bazıları fezleke niteliğini taşımakla birlikte, iddialara göre sayısı 5 binlere ulaşan şikâyet dilekçeleri ile tarihin en çok mahkemeye verilen belediye başkanı unvanına da sahip.

Ama bu kitapta sık sık vurgulanacak bir noktayı söylemekte yarar var: Yargı neden harekete geçmiyor?

"Suçsuzmuş işte" diyebiliyor musunuz?
Vicdanınıza sesleniyorum.

Anıtkabir'e 73 kez göz dikti

Gökçek başarısızlıklarını hep yarattığı tartışmalarla örttü.
Gözünü Anıtkabir'e dikmişti.

Mimarlar Odası Ankara Şubesinin rakamlarına göre Anıtkabir, tescil edildiği 1978 yılından 2017 yılına kadar 78 kez Koruma Kurulunun gündemine gelmişti.[43]

1978 ile 1995 yılları arasında Koruma Kurulu Anıtkabir alanına ilişkin 5 kez karar alırken, Melih Gökçek'in belediye başkanlığı yaptığı 1994-2017 yılları arasında Anıtkabir alanına ilişkin 73 kez Koruma Kurulu kararı alındı.

Bu durum Gökçek'in, vatanın yıldızı, Cumhuriyetin simgesi Ata'nın kabrine yönelik yürütülen itibarsızlaştırma, yıkma ve yok etme anlayışının sistematik şekilde ele alındığını gösteriyordu.

Mesela 2007 yılında onaylanan 2023 Nazım İmar Planında, Anıtkabir alanının daraltılarak konut alanı yapılmasının planlandığı üst ölçekli planlara yansımıştı.

2007 yılında onaylanan plan sonrasında, parça parça Anıtkabir alanının daraltılması ve çevresindeki hareketlilikle birlikte simgeselliğinin azaltılmasını sağlayan etkileme sınırlarını da içerisine alan Koruma Kurulu kararlarının artması, Anıtkabir ve çevresinin 58 kez Koruma Kurulu gündemine gelmesinin nedeniydi.

Mimarlar Odasına göre ülkenin kalbi Anıtkabir alanına dair bütüncül ve kamuoyuna açık şeffaf bir planlama müdahale süreci öngörülmesi gerekirken, Anıtkabir'e ilişkin planlama süreçleri gizli kapaklı yürütülmüştü.

Ankara'daki Cumhuriyet değerlerine saldırısı sadece Anıtkabir ile kalmadı.

Her şey...

Cumhuriyetin ilk sanayi tesislerinden olan ve 1929 yılında inşa edilen "endüstri mirası" havagazı fabrikası ile başladı.

43 Ankara Rapor, "Gökçek Dönemi Hasar Tespiti 1994-2017", TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kent İzleme Merkezi Yayınları, 1. Baskı, Aralık 2017.

Anlatacağım yıkım serisi hangi mimari "eser" ile son buldu, biliyor musunuz?

Cumhurbaşkanlığı Sarayı!

Ankara Büyükşehir Belediyesi ve EGO Genel Müdürlüğü tarafından 13 Haziran 2006 tarihinde gece yarısı başlayan bir operasyon ile Havagazı Fabrikası'nın büyük bir bölümü yıkıldı.

Bu yıkımın hemen arkasından bir hafta sonra Atatürk Orman Çiftliği'nde plan yapma yetkisinin Ankara Büyükşehir Belediyesine verilmesi kanun yoluyla gerçekleştirildi.

Plan tıkır tıkır işleme konulmuştu.

Atatürk Orman Çiftliği'nde Orman Genel Müdürlüğü binaları ve lojmanları, daha sonra hayvanat bahçesi ve jandarma karakolu ile işçi-memur lokantası yıkıldı.

Hepsi mimari açıdan Cumhuriyetin temsil mekânlarıydı...

Bu dönemde T.C. ibaresi de resmi kurumlardan kaldırılıyordu.

Topyekûn bir saldırı varken Gökçek de buna uydu.

2016 yılında EGO hangarları, Saraçoğlu Mahallesi'nin yanı başında bulunan Bayındırlık Bakanlığı binası (Kurumlar İkamet Sitesi), Atatürk Bulvarı üzerinde bulunan TİKA binası, Danıştay binası, AOÇ'deki Atatürk'ün mütevazı çiftlik evi Marmara Köşkü'nün yıkılması...

Son olarak Cumhuriyetin ilk barajı olan Çubuk Barajı içerisinde modern yaşamın bir parçası olan eğlence mekânı Baraj Gazinosu yıkıldı. Çubuk Barajı yıllar sonra Mansur Yavaş tarafından yeniden düzenlenerek halkın hizmetine açıldı.

O dönem Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından dava yoluyla korunması sağlanan AOÇ'deki Merkez Lokantası restorasyon ile özgünlüğünden kopartılarak kimlik değeri, ismi değiştirilerek bellek değeri ortadan kaldırıldı.

Bu süreci Cumhurbaşkanlığı Sarayı, saray çevresine yapılacak yeni yollar ve son olarak ANKAPARK izleyecekti.

Atatürk Orman Çiftliği'nin (AOÇ) kalan son parçaları da böylelikle tarumar edildi.

Gökçek bilmiyordu!

Planlama, mimari estetik, kamu yararı adına hiçbir bilinci yoktu.

İsraf gösterisi: 'Gökkuşağı'

Bunlardan biri de Eskişehir Yolu üzerinde, Milli Kütüphanenin arkasındaki Gökkuşağı Rekreasyon alanıydı...

Gökçek, "İddia ediyorum, eşi benzeri olmayan bir aydınlatma alanıyla kentin en önemli alanlarından biri olacak" diyerek ihalesine çıktı.

Bugün Ankara'nın hiçbir işe yaramayan noktalarından biri oldu.

Yapı için israf edilen vergilerin yanı sıra açılış sırasında reklam tanıtımı ve açılış şenlikleri de bir o kadar israfa neden olmuştu. Gökkuşağı açılışı öncesinde yüksek tirajlı gazetelere yarım sayfalık ilanlar verilmiş, billboardlar ve mobil anonslar günlerce kullanılmıştı.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün katıldığı, Serdar Ortaç konseri ile yüzlerce havai fişek patlatılan açılış, tam bir israf gösterisine dönüşmüştü.

Proje yıllardır atıl durumda ve işlemez halini korur şekilde, 4.6 milyon TL harcanarak yapıldı...

Gökçek'in cazibe merkezi olarak ifade ettiği dükkânlar şimdilerde yoldan geçenlerin bile dönüp bakmadığı bir alan olarak ölü mekânlar listesine eklendi.

576 milyonluk dev soruşturma

Belediyedeki yeni yönetimin icraatları bununla sınırlı kalmamıştı. Belediyenin 576 milyon lira zarara uğratıldığına dair dev bir soruşturma başlatıldı.

Tüm bunlar 2019 ve 2020 yılı içerisinde gerçekleşiyordu.

Mansur Yavaş sessizce büyük bir temizlik harekâtı başlatmıştı. Gökçek'in yöntem olmuş tüm yasalara aykırı hamleleri bir bir ortaya çıkarılıyordu.

Onlardan biri de Teftiş Kurulu soruşturmasıyla ortaya çıkan Ankara Büyükşehir Belediyesi şirketi ANFA tarafından 2015 yılında yapılan 1,7 milyar TL'lik ihaleydi.

Ayrıntılarına gelirsek...

Tarih: 28 Aralık 2015.

Süreç Ankara Büyükşehir Belediyesi Çevre Koruma ve Kontrol Dairesi Başkanlığının, ANFA Şirketi'ne 1 Ocak 2016-31 Aralık 2017 tarihlerini kapsayan 1 milyar 722 milyon 220 bin TL bedelli bir işi ihale etmesiyle başladı.

İşin tam adı şöyle: "Ankara İl Sınırları İçerisinde Bulunan Parklar, Refüjler, Yan Bantların Yeşil Alanları, Piknik Alanları, Rekreasyon Alanları, Mezarlıklar, Havuzlar ve Göletler ile Belediyemize Ait Tesislerin Bitkisel, İnşaat, Tesisat, Elektrik, Bakım ve Onarım Hizmet Alımı..."

Buna göre 2015 yılında yapılan ihale sözleşmesinin 20 Ocak 2016 tarihinde imzalandığı belirtildi.

Madde madde anlatalım.

1 Ocak 2016-31 Aralık 2017 tarihleri arasmda belirlenen iş süresi kapsamında, işe 25 Ocak 2016 tarihinde başlandı.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreterliğinin 2 Ocak 2018 tarihli oluru ile iş bitimi süresinden itibaren 92 takvim günü ilave süre verilerek, 2 Nisan 2018 tarihine kadar iş süresinin uzatıldığı anlaşıldı. Dolayısıyla işin yaklaşık 28 aylık bir süreye yayıldığı ifade edildi.

Şikâyete konu olan iş 25 ilçeyi kapsıyor. Sözleşmeden de anlaşılacağı üzere mahalle sayısı 696 olmakta ise de, uygulama safhasında 1000 mahalleye yakın olması bekleniyordu.

Teftiş Kurulu tarafmdan yapılan incelemede işin ihalesinde iş kalemi olarak 5301 pozun yer aldığı, ancak işin uygulaması esnasında 1817 pozda çalışılmadığı belirlendi.

Bununla birlikte yapılan pozlardaki belirtilen metrekarelerin (çeşitli kullanım alanlarındaki çim, çiçeklik alan, ağaçlık alan, sert zemin temizliği gibi) hak ediş evraklarında yükseltilerek yansıtıldığı tespit edildi.

Yani yapılmayan işi yapılmış gibi gösterdiler.

İhalenin yapılması gereken miktarının çok üstünde imalatın yapıldığı ve ödemelerin de buna göre verildiği anlaşıldı.

Diğer taraftan, 20 adet hak ediş üzerinde yapılan incelemede, yaklaşık maliyetin yüksek tespit edildiği ve ihalenin de aşırı yüksek bir fiyata yapılmış olduğu ortaya çıktı.

Dahası da var...

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığınca yapılan teftişte de İzmir-Ödemiş ve Batı Anadolu çevresinde yapılan saha çalışmaları kapsamında 2015-2019 yılları arasında kesilmiş faturalar sonucunda belediyenin, dolayısıyla kamunun zararı tespit edildi.

Söz konusu ihalede uygulaması yapılan 3.700 poz içinde çiçek, çalı, ağaççık ve ağaç pozlarındaki 653 adet bitkisel peyzaj ürünü (bitkisel materyal) alım kalemlerinde, ihale teklif fiyatları ile rayiç fiyatlar arasındaki yüksek fiyat farkları nedeniyle; 576 milyon 677 bin TL idare zararının oluştuğu tespit edildi.

Bakınız...

Bu satırları okurken hep bir gerçekle karşılaşacaksınız. Türkiye'nin hiç de yoksul bir ülke olmadığı gerçeği...

Ortaya çıkan bu bilgiler ışığında belediye içerisinde sorumluluğu olanlar hakkında soruşturma başlatıldı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına da suç duyurusunda bulunuldu.

Bulunuldu ancak bu da diğerleri gibi sumen altı edildi.

Yargıda derin bir Gökçek sessizliği vardı.

Su akar 'yolunu' bulur

Bir önceki bölümdeki zarar miktarını okuduktan sonra sanıyorum ki bundan sonra yazılanlar size ufak rakamlar gelecek.

Sakın buna alışmayın.

Bugüne kadar yazılanlar bir asgari ücretlinin, dar gelirli milyonlarca vatandaşımızın, sizin, bizim ömrümüzde görebileceğimiz paralar değil.

Bu kez kamunun uğradığı zarar 223 milyon TL.

Farkında mısınız, bu rakamlar binlerce asgari ücretlinin bir yıllık maaşına denk geliyor.

Anlatalım...

AFM İçecek isimli şirketin, düşük fiyatla aldığı çoğu atıl, kullanılamaz, virane durumda olan fabrikaların sermaye artırımı yapılarak ve bu artırımın da belediyeye yansıtılarak fahiş

fiyatlarla "Seğmen Su" adına BELKA AŞ'ye satıldığı ortaya çıktı.

Satın alınan bazı fabrikaların içinin boş olduğu, hedef çizimlerin yapılıp atış poligonu gibi kullanıldığı, bazılarında ise atıl ve kullanılamaz halde makineler bulunduğu ortaya çıktı.

2019 yılında suç duyurusunun yapıldığı virane haldeki fabrikalar hakkında ayrıntılar adeta sinirinizi bozacak cinsten.

İşte o fotoğraflar:









Ankara Büyükşehir Belediyesinin suç duyurusunda yer alan, AFM şirketi tarafından satın alınıp bir süre sonra belediye şirketi BELKA'ya haksız kazanç elde edilerek satılıp rant elde edilen ve belediye şirketinin zarara uğratıldığı belirtilen satın alımlar ve detaylarında daha ilginç şeyler var.

Bahse konu şirketlerin hem satın alınması öncesinde hem satın alınması aşamasında hem de işletilmesi aşamasında, ticari kural ve teamüllere aykırı olduğu kadar hayatın normal akışına da aykırı olan iş ve işlemlerle BELKA zarara uğratılmış ve kişiler haksız kazanç sağlamışlar.

Zarara uğrayan kim?

BELKA yani Ankara...

Dolayısıyla Ankara halkı dolandırılmıştır.

BELKA 2013 yılındaki yönetimince, içme suyu paketleme ve satışı konusunda faaliyet gösterme kararı almış.

Bu karar doğrultusunda 2013, 2014 ve 2015 yıllarında tamamı AFM şirketi üzerinden olmak üzere beş ayrı şirket satın alınmış ve yine AFM şirketi üzerinden menkul, gayrimenkul ve hizmet satın alma görüntüsü ile BELKA A.Ş. o günün parası ile 80 milyon TL civarı zarara uğratılmış.

Bu zarar, işlemlerin yapıldığı günkü kur üzerinden hesaplanırsa 30 milyon dolar yapıyor. Doların bu satırlar yazıldığı günkü kurdan (7.44) hesaplanması halinde ise 223 milyon TL gibi bir zarar ortaya çıkıyor.

Fikir ve eylem birliği içerisinde hareket eden kişiler, her yeni şirket alım satımında önceki operasyonlarda kullandıkları yöntemlere ek peçeleme yöntemleri kullanarak her seferinde daha profesyonel ve daha ustaca bir düzen ile BELKA şirketini dolandırma operasyonunu gerçekleştirmişler.

Adım adım anlatayım...

İlk değişiklikler AFM Teknoloji Bilişim adlı firmada gerçekleşmiş. Bu firma ileride unvan değiştirerek AFM Teknoloji İçecek adını aldı.

2009 yılında bu firma Murat Fırat ve Ahmet Sarı'ya aitti.

2011 yılında Ahmet Sarı hissesinin yüzde 40'ını Bayram Bostan'a, yüzde 60 payını Murat Fırat'a devretti. 2012 yılında ise Bayram Bostan payının tamamını Mehmet Fırat'a devretti.

2014 yılında firmada statü tadili yapıldı ve AFM İçecek A.Ş. adını aldı, sermayesi 50 bin TL'ye çıkarıldı ve hissedarları 800 pay ile Murat Fırat, 200 pay ile Mehmet Fırat olarak devam etti.

BELKA ile AFM arasındaki ilk alım satım işi Filiz Memba Suları şirketiydi.

Filiz Su şirketinin 2013 tarihi ile sermayesi 300 bin TL olarak belirtildi. Firmanın hissedarları Murat Fırat (AFM şirketinin sahibi), Bayram Bostan (AFM şirketinin eski ortağı), İ. T. Karabacak, U. Topal ve A. Topal.

Murat Fırat 2 Ekim 2013 tarihinde kendisine ait olan hisseleri AFM Teknoloji şirketine 180 bin TL'ye devrediyor. İki gün sonra 4 Ekim'de aynı hisse 1,5 milyon TL bedelle BELKA'ya satılıyor.

Kalan diğer hisseler de yine AFM tarafından 120 bin TL'ye satın alınıp birkaç gün sonra BELKA'ya 1 milyon TL'ye satılıyor.

Yani 300 bin TL'ye hisseleri alınan şirket kısa sürede 2,5 milyon TL'ye BELKA'ya satıldı.

İşlemler sadece firma satmakla sınırlı kalmamış. Sonrasında mal alımları, çağrı merkezi hizmeti, nakliye gibi işlerin görülmesi için AFM firması ile de sözleşmeler yapılmış. AFM firması tarafmdan BELKA'ya 3 milyon 520 bin TL de fatura kesilmiş.

Fatura kesilen ürünler 100 bin damacana için 600 bin TL ve üretim yapabilmesi için makine ve donanım...

Henüz üretimde olmayan bir fabrika için 100 bin adet damacananın ihtiyaç olmadığı açık. Bu satışın gerçek olmadığı da...

Filiz Memba Suları için ne alım yapılmış ise hepsi AFM üzerinden yapılmış gözüküyor.

Tüm firmalarda bu organize yöntemler kullanılmış. Sonrasında Seğmen Su alım-satımı var.

Yöntem yine aynı ama bir farkla...

Satmadan önce bu sefer para girişi yapmadan sermaye artırımına gidilmiş!

Seğmen Su (Haymana) firmasının sermayesi 1 milyon 200 bin TL idi. Sonradan şirketin sermayesi nakit girişi olmadan 8 milyon TL'ye artırılmış gözükmektedir. AFM firması tarafından 6 Ocak 2014 tarihinde 8 milyon bedelle satın alındı. Bir gün sonra 7 Ocak 2014 tarihinde hiç kâr etmeden BELKA'ya 8 milyon TL'ye satıldı.

Yersen...

Burada dikkat edilmesi gereken konu, sermaye artışı sırasında ödemesi taahhüt edilen 2 milyon 131 bin TL'nin de BELKA tarafından ödenmiş olmasıdır.

Bu parayı mükerrer olarak BELKA A.Ş.'ye yüklemiş olmaları sizce nedir?

Seğmen Su ile AFM arasında önce nakliye ve çağrı merkezi işlerinin yapılması için sözleşme yapılmış, akabinde AFM firmasından yapılan menkul ve gayrimenkul mal ve hizmet alımları yapılmış...

Ödenen meblağ milyonlarca avro...

Örnek vereyim:

Firma ile AFM arasmda makine ve üretim emtiası alımı hususunda farklı tarihlerde alım sözleşmeleri imzalanmış ve 8,8 milyon avro ve 7 milyon TL'lik sözleşmeler yapılmış ve paraları peşin ödenmiş. Bugünün parası ile 80 milyon TL'den fazla...

Sözleşmede paranın hemen peşin ödenmesi zorunluluğu da var. Oysaki prosedür genellikle önce satın alman emtianın teslim edilip kabulünün yapılmasından sonra bedelinin ödenmesidir. Ancak bedeller sözleşme yapılır yapılmaz ödenmiş.

Diğer firma Bağiçi İnci Su (Bağiçi Köyü)...

Firmanın sermayesi 150 bin TL iken kâğıt üzerinde 3 milyon TL'ye çıkarılmış. Firmadan alacaklar varmış gibi sermaye artırımı yapılmış. Firmanın sermayesi artırılmış ancak firmanın kasasına kuruş girmemiş!

AFM firması tarafından düşük fiyatla satın alınıp sermaye artırımından sonra sonuçta 9 milyon 500 bin TL'ye satılmış.

İşin garibi, satış işlemi dört gün sonra yapılmış. Fakat o dört günün iki günü cumartesi ve pazara denk gelmiş. Yani fırsat olsaydı bir gün sonra satışı yapılacaktı.

Beynam Su (Bağiçi Köyü)...

Bu firmanın ilk sermayesi 100 bin TL idi. Göstermelik sermaye artışı ile kasaya bir kuruş girmeden 2 milyon 750 bin TL'ye artırılıyor.

AFM 31 Ekim 2014 tarihinde 2 milyon 750 bin TL'ye satın alıyor. 11 gün sonra aynı bedelle BELKA'ya satıyor.

Görünüşte AFM hiç kâr etmeden firmayı BELKA'ya satmış gözüküyor. Ancak ödenmemiş sermayenin satış işleminden sonra BELKA A.Ş. tarafından mükerrer olarak ödenmesi sebebiyle, artırılan sermaye miktarı hem satış sırasında AFM firmasına hem de sonra sermaye artırım bedeli olarak ödenmiş olmakla kişiler haksız kazanç sağlamışlar.

Zira gerçek değeri 100 bin TL olan, bilançosu itibariyle pasifi aktifinden daha çok olmakla teknik anlamda iflas etmiş bir şirket 2 milyon 750 bin TL'ye BELKA'ya satılmış oldu.

Bu şirketin BELKA A.Ş.'ye satıldığı sırada herhangi bir tesis veya fabrikası bulunmuyordu. Satın alım yapıldıktan sonra Gölbaşı ilçesi Bağiçi Köyü Gavur Kalesi mevkii 768 parselde yer alan gayrimenkul, gerçek değerinin çok üzerinde bir rakama satın alındı. Üstelik su çıkarılacak alanda sondaj yapılmış ancak "ne yazık ki" kuyularda bor ve arsenik bulunması sebebiyle kullanılmaya elverişli olmadığı da tespit edilmiş. Bu işlemler için de 2 milyon 750 bin TL harcanmış.

Ayudum Su (Karacadere Köyü)...

Bu firmanın da sermayesi 100 bin TL iken AFM firması tarafından düşük ücretle satın alınıp 2015'te kasaya kuruş girmeden yapılan sermaye artırımından üç gün sonra BELKA'ya 3.4 milyon TL'ye satıldı.

Yani aynı süreç burada da gerçekleşti.

Konya İl Özel İdaresi ile Ayudum firması arasında yapılan kaynak suyu kira sözleşmesinde kiralananı devretme, kiraya verme, ortak alma yasağı, suyun alındığı noktada kabartıcı herhangi bir tesis yapılmamasına dair bir hüküm bulunmasına rağmen satılmış olması sebebiyle gereği gibi işletilmemiş.

Sonuçta 15 Ağustos 2015 tarihinde Konya Valiliğince işletme izni durdurulmuş. Tam bir yıl sonra da ruhsatı iptal edilmiş. Sonuçta alman emtialar hariç 3 milyon 400 bin TL hisse bedeli artı 3 milyon 300 bin TL sermaye koyma borcu olmak üzere BELKA'nın toplamda 7 milyon 700 bin TL ödediği şirket hiç işletilmeden atıl kalmış.

Karaali Mevkii (Gölbaşı)...

Bu mevkide de fabrika kurulması için yine AFM şirketi ile sözleşme yapılmış, o tarihte şirkete makine alımı için 5,7 milyon TL ödeme yapılmış, buna rağmen bugüne kadar tek bir çivi dahi çakılmamış.

Görüldüğü gibi gerçek değerleri çok düşük olan şirketleri sermayelerini artırmak suretiyle değerlerini şişirerek, bu şişirilen rakamlar üzerinden de satışını yaparak, belediye

iştiraki BELKA'nın, dolayısıyla Ankara halkının parası dolandırıldı.

Faturalar karşılığındaki satışların gerçek olup olmadığı, hisse bedellerinin yapılmış olup olmadığı, banka üzerinden veya elden mi ödendiği, hissedarlara mı yoksa üçüncü kişilere mi aktarıldığı ya da kara para aklaması mı yapıldığı mutlaka tespit edilmeli.

Ortaya çıkan toplam yolsuzluk rakamı ne kadar biliyor musunuz?

Yaklaşık 223 milyon TL...

Soygun sadece silahla olmaz.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin soruşturmasına göre bu para tamamen havadan verilmiş.

İçinizi sıkan satırlar bunlarla bitmiyor.

Kimler kimler yok ki...

İnceleme sonucunda, Ankara Büyükşehir Belediyesi eski yöneticilerinin bilinçli olarak karşı şirkete menfaat sağladığı ortaya çıkıyor. Dosyanın sumen altı edileceği bilinse de belediye Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunuyor.

Çarpıcı kısmı şu...

Suç duyurusunda bulunulan isimler arasında BELKA A.Ş. Yönetim Kurulunda yer alan İbrahim Gülerce de vardı. Gülerce, o dönem "Fethullah Gülen hareketinin" sözcüsü konumundaki Hüseyin Gülerce'nin kardeşiydi...

Dahası SOS Vakfı'nın Başkanı olan Ömer Öksüz'ün de aynı şirketin yönetiminde yer aldığı anlaşıldı.

Cedrus Deodora Pendula sevdası

Melih Gökçek'in yönetimsel zaafları öylesine çok ki bu durum hemen hemen her alanda kendisini gösteriyor.

Ankara'da yaşayan hemen hemen herkes Gökçek'in "yeşil sevdasını" bilir.

Atatürk Orman Çiftliği'ne yaptığı yollar, Cumhurbaşkanlığı Sarayı için yaptığı çalışmalar, ODTÜ ormanını delerek geçirdiği altı şeritli yol...

Hele o ODTÜ'den geçen yol için yaptığı gece baskınını unutmak mümkün mü?

Anlatalım, söz uçar yazı kalır...

Tarih: 20 Ekim 2013.

Günlerce direnen ODTÜ öğrencileri iki taraftan sıkıştırılmıştı. Hem rektörlük hem de Ankara Büyükşehir Belediyesi kendi aralarında anlaşmıştı.

Öğrencilerin Ankara'da nefes alabildiği tek alan olan ODTÜ ormanı ve içinde bulunan ODTÜ yerleşkesinin alt tarafından geçen yol projesi hazırdı. İş makineleri kampusun kapısma dayandığında bütün kamuoyu ayaklandı.

Melih Gökçek günlerce süren bir direnişle karşı karşıya kaldı.

Çareyi gece baskınında buldu. Gece onlarca iş makinesinin ormanlık araziye girerek ağaçları nasıl telef ettiği, gün ağarmca anlaşılmıştı. Ortaya, görenleri şoke eden çamur deryası bir arazi çıktı. Çünkü binlerce ağaç yol için kesilmişti.

Ankara'nın merkezindeki büyük bir ormanlık alan yok edilmişti. Üstelik bu bilim yuvası ODTÜ'yü ayaklar altına alarak yapılmıştı.

Gökçek yapılan yolun kenarına ve refüje ağaçlar dikileceğini belirterek kendisine tepki gösterenlerle dalga geçti. "En çevreci başkan benim" diyerek Ankara'yı en çok kendisinin yeşillendirdiğini iddia etti.

Gerçek yıllar sonra ortaya çıktı.

Ankara'da 2010-2019 arasmda belediye bütçesinden ağaç, çalı ve çiçek için 418 milyon dolar harcandığı anlaşıldı. Örneğin Himalaya bitkisi "Cedrus Deodora Pendula (Sarkık Himalaya Sediri)" için bir servet ödendiği anlaşıldı.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin (ABB) güncel mali duruma ilişkin hazırladığı verilere göre, 2010 ile 2019 yılları arasmda boylu ağaç, çalı ve mevsimlik çiçek alımı için yapılan harcamanın güncel maliyetinin ise 2,8 milyar TL olduğu açıklandı.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin verilerine göre, 2010-2019 dönemlerinde toplam 3 milyon 845 bin adet boylu ağaç satın alınmıştı.

Boylu ağaçların maliyetinin 66,8 milyon dolar olduğu belirtildi. Belediye kasasmdan 279,5 milyon dolar harcanarak da 92 milyon adede yakın çalı bitkisi alınmıştı.

Dahası dokuz yılda alınan toplam 124 milyon 931 bin çiçeğin maliyetinin ise 71,9 milyon dolar olduğu görüldü.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin açıkladığı verilere göre 2010-2019 yılları arasmda çeşitli ülkelerden ithal edilen ağaçlar için ödenen para 43,6 milyon dolardı.

Faturalarda bazı ağaçlara birim başına ödenen yüksek tutar daha da dikkat çekiciydi.

2017 yılında alınan Sarkık Himalaya Sedirinin tanesi için 26 bin 154 TL ödendiği öğrenildi.

Satın alınan dönemin avro kuruna göre, tanesi 6 bin 700 avro olan bitkiler için 2019 yılında da teklif alınmıştı.

2017 yılında tanesi 26 bin 154 TL'ye gelen bitki için, 2019 yılında, gümrük ve ulaştırma giderleri dahil tanesi 4 bin 900 TL'den fiyat alındı.

Dahası Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş, kendisinden önceki yönetimin aldığı ağaçlarla sadece ASKİ'nin 42 milyon 324 bin lira zarara uğratıldığını duyurmuştu.

Üstelik 1 milyon karaçam fidanının dikilmediği de anlaşıldı.

Mansur Yavaş, 9 Nisan 2015 tarihinde bir firmanın 1 lira 50 kuruştan aldığı fidanları ASKİ'ye 14 lira 90 kuruşa sattığını söyleyerek, zararı şöyle anlattı:

> "ASKİ bunları barajların kenarlarına dikmek için almış. Peki barajların kenarına dikilecek ama bilirkişiler 'Orman Genel Müdürlüğü'nden bedelsiz alınabilirdi' diyor. Ayrıca Orman Genel Müdürlüğü, 'bu ağaçları dikecek yer yok, nereye dikeceksiniz?' diyor. Birçoğu da dikilmiyor."

Yani uzun lafın kısası...

Gökçek'in ODTÜ'de 30 yıllık ağaçları "yol yapacağım" bahanesiyle sökmesinin arkasında başka bir amaç yatıyordu.

Boylu ağaçları söküp yeni ağaç dikmek, nereden baksanız tam Melih Gökçeklik bir hareket olarak kayıtlara geçti.

Aynı belediye aynı helikopterleri aynı anda iki kez kiralar mı?

Fakat Melih Gökçeklik hareketler bitmiyordu.

Gelin şimdi bir ihaleden bahsedeyim.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, 15 Temmuz darbe girişiminin yıldönümü vesilesiyle Atatürk Havalimanı'nda düzenlenen törende yaptığı konuşmada şunları söyledi:

> "Ne diyorlar, ekonomi battı, ekonomi bitti. Bunlarda insaf yok. Bunlar nankör. Türkiye'nin dört bir yanında içeride dışarıda terörle bu denli büyük bir mücadele verilirken bu mermi, kurşun, kalkan uçaklar, helikopterler fıstık, leblebi mi dağıtıyor. Bunların hepsi para değil mi, ekonomi değil mi?"

Yani ekonomimizin içinde bulunduğu buhran dönemi terörle mücadelede kullanılan mermi ve bombalardan dolayıymış!

Ne yazık ki hiç kimse bu bahanelere inanmaz. İnanmadı da zaten.

Cumhurbaşkanı bu ülkeyi yırtık çarıklarla kurduğumuzu unutuyor.

Ekonominin bu denli bozuk olmasının yolsuzluk düzeninden başka bir nedeni yok.

Devlet kaynaklarının bilinçsizce ve iyi hesaplanmadan, en önemlisi de usulsüzce harcanması, yüksek faizle borçlanarak betona yapılan yatırımlar, bir elin parmaklarını geçmeyecek kişilere peşkeş çekilen kamu kaynakları, ekonomimizin sıkıntılı günler geçirmesinin nedeniydi. Bu nedenle de asgari ücretliler, işçiler, memurlar büyük sıkıntı içinde yaşıyordu.

Ülkemizde insanlar düzenli bir kitap alıcısı olamıyor, Anadolu'nun eşsiz tarihi güzelliklerini gezecek bütçeyi ayıramıyor, yurtdışına çıkamıyor, çıkmayı hayal bile edemiyor. Sinemaya, müzeye gitmek için dişinden tırnağından artırmak zorunda kalıyor.

Dolayısıyla bu sistemin sorumlularını Cumhurbaşkanının çok uzaklarda aramasma gerek yok: Görevden alman Melih Gökçek döneminde verilen ihalelere bakması yeterli.

Tüyü bitmemiş yetimin hakkı, kamu kaynakları nasıl hoyratça harcanıyor, şimdi size buna örnek olacak çok çarpıcı bir bilgiyi aktaralım.

Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı tarafmdan 21 Ağustos 2013 tarihinde bir ihale düzenleniyor.

İhalenin adı şu: "Belediye mücavir alanlarının genişlemesi nedeniyle her alanda hizmetlerin daha sağlıklı verilmesi için bir adet tek motorlu, bir adet 200 saat çift motorlu ve 1 adet 100 saat tek motorlu helikopter kiralanması işi..."

Maliyet 1,8 milyon TL olarak belirlendi. İhaleyi (2013/90035) belediye iştiraki BELKA A.Ş. 1,7 milyon TL ile aldı ve 19 Eylül 2013 tarihinde de sözleşme imzalandı. İşin başlangıç ve bitiş tarihleri 23 Eylül 2013-22 Eylül 2014.

Öte yandan yine Ankara il sınırları içerisinde bulunan barajlar, barajları besleyen su yataklarının havadan kontrolü, baraj ve havzalarda bulunan yapılaşma, insan sağlığına etki edebilecek atıkların dökülmesinin izlenmesi ve yapılaşma kontrolü maksadıyla kullanılmak üzere 400 saat çift motorlu, 235 saat tek motorlu helikopter kiralanmasına ASKİ tarafından karar veriliyor.

Maliyet olarak 1,9 milyon dolar belirleniyor. Yapılan ihale neticesinde (2013/34304) 6 Mayıs 2013 tarihinde 1,7 milyon dolar (sözleşme tarihi TL karşılığı 3.1 milyon TL) tutar karşılığında BELKA A.Ş. ile 28 Mayıs 2013 tarihinde sözleşme imzalanıyor.

Buraya kadar her şey normal gözüküyor.

Bu noktadan sonra işler karışıyor...

Kiralanan iki helikopterden bir tanesi bir yıl boyunca sadece 12 kez 35 saat 21 dakika uçurulmuş, kalan 9 ay boyunca hiç uçurulmamış. (3 aylık dönemde 12 kez, 9 ay boyunca boşta tutulmuş.)

Diğeri bir yıl boyunca hiç uçurulmamış. Ancak ihaleyi alan firma ile sözleşme bedeli tutarı garanti edilmiş. Uçuş karşılığı

olarak 121 bin 957 TL ödeme yapılmış. Garanti tutar olarak da taahhüt edilen 1 milyon 653 bin TL ödenmiş.

Yani helikopterler çalıştırılmasa da tüm para ödenmiş.

Bir de bu işin ASKİ tarafı var.

Belirtilen sözleşme sonrası tek motorlu helikopter 106 saat 44 dakika uçurulmuş. Hak edişlerin hazırlandığı tarihlerdeki kurlar üzerinden, uçuş karşılığı olarak 362 bin 990 TL ödeme yapılmış.

Çift motorlu helikopter ise 62 saat 37 dakika uçurulmuş, uçuş karşılığı olarak 636 bin 205 TL olmak üzere toplamda 999 bin 195 TL ödeme yapılmış.

Uçuş karşılığı ödenen 999 bin 195 TL dışında, "uçuş karşılığı" olarak ödenen bedel ile ihale bedeli arasında kalan 2,9 milyon TL'lik tutar da sözleşme ile taahhüt edilen uçuş saat karşılığı olarak ödenmiş.

Her iki kurum tarafından kiralanan helikopterlerin Hava Aracı Tescil Sertifikaları ve seri numaraları karşılaştırıldığında sonuç ne çıkıyor biliyor musunuz?

Meğer aynı belediyenin şirketleri aynı helikopterleri iki ayrı sözleşme yaparak kiralamış!

Bütün ödemeleri de uçurmadıkları aym helikopterlere yapmışlar.

Evet, olayı ilk duyduğunuzda boşlukta kalıyorsunuz değil mi?

Yani yanlış okumadınız. Helikopterler aynı. BELKA A.Ş. kiralamış, sadece üç ay kullanmış, helikopterler hangarda boş boş yatarken aynı helikopteri ASKİ de kiralamış. Yani bir anlamda ASKİ, vatandaşın 4 milyon TL'sini firmaya hibe etmiş.

Skandalın dahası var...

Teknik şartnamede "Başka kurumlara ücretsiz tahsis edilmesi" hükmü altında tek sözleşme ile iki kurumun da aym helikopterleri kullanması mümkün iken, aynı tarihlerde aynı helikopterler iki ayrı sözleşme ile iki kuruma kiralanmış.

Ortaya çıkıyor ki ASKİ istese BELKA A.Ş.'nin kiraladığı helikopterleri hiç para vermeden zaten kullanabilirmiş.

Acaba Sayıştay bu konu hakkında bir tespit yapmış mı diye 2013-2014 tarihli raporlara baktığınızda her şey ortaya çıkıyor. 2014 yılı Ankara Büyükşehir Belediyesi raporunun 11 ve 12. sayfasında olay olduğu gibi anlatılmış.

Bakın, tek iş için iki kurum tarafından ödeme yapılması en basit tabir ile soygundur, yağmadır.

Devam edelim...

Helikopterlerin alındığı firma yani kiralama yapılan firma Güneydoğu Havacılık İşletmesi Ltd. Şti.

Kuruluşu 1995 yılında Antep'te...

Firma sahipleri Hasan Sarıdağ ve A. Selam Sarıdağ.

Hasan Sarıdağ'ın *Airport*'ta yer alan röportajında, uçuş okulu için dershanelerin yapımı, uygun hava araçlarının seçilmesi ve bunların fiilen uçurulabileceği yerin tespit edilmesi ile ilgili çalışmaları bitirdiklerini dile getirerek, şöyle konuşuyor:

> "Okul için MEB'e ve Gölbaşı'ndaki iniş kalkış alanı için de Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'ne hava parkı yapmak üzere müracaat ettik. Eğitimler için iki adet gyrocopter alındı ve sabit kanatlı uçak için görüşmeler yapılıyor. Bütün desteği ASKİ veriyor. İkisi helikopter pilotu olmak üzere toplamda dört öğretmenle birlikte bu işi yapacağız."

Bu cevaplar ağzınızı açık bırakacak

Hasan Sarıdağ ismine geri dönelim...

Kiralama yapılan Güneydoğu Havacılık şirketinin sahibi Hasan Sarıdağ bu yazılanları doğruladı.

Verdiği cevaplar karşısında ağzınız açık kalacak...

Soru cevap şeklinde aktaralım:

> *– BELKA A.Ş. helikopterleri sizden mi kiraladı?*
> H.S: Bahse konu dönemde şirketimizden 1 adet tek motorlu helikopter kiralanmıştır. 1 saatlik uçuş kira bedeli 900 avrodur.
> *– Nasıl olur? İhale iki helikopter kiralaması ile ilgili değil mi?*
> H.S: Evet öyle ama biz tek helikopter kiraladık.

– Kaça kiraladınız peki?

H.S: Sizde faturaları var, 86 bin avro falan (Kur o gün 2,77).

– Burada bir sorun ortaya çıkıyor. 86 bin avroya kiralanan bir helikopter başka kuruma neden 1,7 milyon TL bedel ile kiralanır ki? Aynı helikopter ASKİ'ye de kiralanmış. Bu konuda ne dersiniz?

H.S: Ben ASKİ'ye herhangi bir helikopter kiralamadım. Bana, işveren pozisyonunda BELKA A.Ş. olduğu için sadece uçulacak gün, saat ve uçacak kişi hakkında bilgi gelir ve ben gerekli izinleri alarak uçuşları planlar, uçarım. ASKİ'ye bir kiralama hizmeti yapmadım.

– Yani siz BELKA'ya kiraladınız, BELKA ASKİ'ye kiraladı. Siz ihale detaylarını bilmiyor musunuz?

H.S: Hayır bilmiyorum.

– Peki Melih Gökçek'in bu ihaleden haberi var mı?

H.S: Melih Gökçek'in Ankara'daki herhangi bir ihaleden haberinin olmaması mümkün mü? Bu paraları kendisine sormalısınız.

– Ortada bir gariplik yok mu sizce?

H.S: Dediğim gibi ben bilemem. ASKİ neden bu kadar yüksek maliyet ile kiraladı, sermaye transferi mi oldu, bilmiyorum.

– Peki, nerelere uçtunuz? Hangi görevlerde bulundunuz?

H.S: Bu bazen, bir hasta, bir yaralı nakli, bazen imar denetimi, park bahçe, kaçak yapılaşma, baraj ve içme suyu havzalarının kontrolü olduğu gibi, zaman zaman da toplantı ve gösteriler olabilir.

– Toplantı? Gösteri? Yani miting mi? AKP mitingi mi?

H.S: Evet

– Bu sizce normal mi? Ankara halkına harcanması gereken para AKP mitingi için nasıl harcanır?

H.S: Ben bunun kararını verememem. Bana işveren konumundaki kurum anlaşma gereği nereye görev verirse onu yerine getirmekle görevliyim.

– Peki, ASKİ ile birlikte kurduğunuz okul işi nedir? İrfan Kaya ile ilgili bağınız nedir?

H.S: Konuşulan tüm projelerin maliyeti maalesef benim üzerimde kaldı. Yeni yönetim ödemediği için de mahkemeye verdim, kazandım. Ancak istinafa müracaat ettiler, bekliyorum.

İrfan Kaya ile arkadaşlıktan öte bir ilişkim olmadı. Arkadaşlığımız da havacılık sevdasından kaynaklandı. Kendisi etkili ve yetkili bir yere gelince hem şehre hem ülkeye havacılık alanında katkı sağlamak maksadıyla, uçuş okulu kurulması fikrini tartıştık. Geçmişte de gündeme geldiği gibi Gölbaşı'nda genel maksat ve sportif havacılık maksatlı hava araçlarının kullanılması için, iniş kalkış şeridi, ayrıca yeterli donanıma sahip hava araçlarının alımı işini başlattı.

Ancak, Melih Gökçek ve adamlarının ASKİ ile ilgili birtakım işlerine taş koyduğu için, daha Gökçek görevdeyken, bizzat Gökçek tarafından görevden alındı. Yerine EGO'dan atanan Genel Müdür, Gökçek'in tüm işlemlerini yaparak, uzaklaştırıldı.

O dönemde EGO'ya atanan isim ise FETÖ mensubu, sahte doktora yaptığı bilinir. Keşke İrfan Kaya kalsaydı ve düşünülen projeler gerçekleşseydi. 15 Temmuz sonrası orduдan atılan pilotların yerine yetiştirilecek pilotları uçuracak okul, pist ve uçak sıkıntısı ortaya çıktı. Eğer proje devam etseydi, en azından kamu eli ile yine kamu ihtiyaçları kolaylıkla karşılanacaktı.

– Hasan Bey, belediyenin sahip olduğu helikopter dediniz. Kaç adet helikopteri var belediyenin? Duruyorlar mı? Çünkü şu anda envanterde bu yok diye biliyorum...

H.S: Sadece helikopter değil ki, uçak, gyrocopter, ultralight uçak vardı. İlginç olan şey ise daha 15 Temmuz olmadan Ankara Büyükşehir Belediyesinin havacılıktan çıkması ve sahip olduğu tüm hava araçlarını (helikopter, uçak, gyrocopter, ultralight) borcuna karşılık olarak vermesiydi. Sanki 15 Temmuz'un olacağı biliniyormuş gibi hem pist kapatılmış hem de hava araçları elden çıkarılmıştı.

Cevaplar bu şekilde!

Belediyeler aracılığıyla devletin kasası adım adım işte böyle boşaltıldı.

Beş günde bir ASKİ'den ihale alan şirket

Dahası da var...

Melih Gökçek döneminde hiçbir yatırım ve altyapı olmadan ani bir karar ile Ankara Büyükşehir Belediyesi için 2012-2016 tarihleri arasında yönetim kurulu kararı ile aşağıdaki helikopterler alınıyor:

– 2003 model Bell 430 Helikopter (TC-HHA) 2012 yılında 5,5 milyon TL'ye,

– Eğitim ve gösteri amaçlı uçak 2013 yılında 113 bin 750 TL'ye,

– 2 adet 2012-2013 model UL GyrocopterTrixy (TC-UIK) (TC-UIG) 285 bin 742 TL ile 151 bin 825 TL'ye,

– 5 adet 2015 model CesnaSkyhawk, (TC-GDA, TC-GDB, TC-GDC, TC-GDD, TC-GDE) 6,6 milyon TL'ye,

– 2015 model ArrowCopter (TC-UFR508) 508 bin 345 TL'ye

– 2011 model Carbon Cup (TC-AIK) 814 bin 800 TL'ye,

– 2014 model GuimballGabri (TC HFC) 1,4 milyon TL'ye

– 3 adet 2015 model Piper Aircraft (TC-GDG), (TC-GDF) 7,4 milyon TL'ye alınıyor.

Toplamda 22 milyon 920 bin TL ödeniyor.

Kimden alınıyor?

Vizyon Havacılık adlı firmadan...

Sahibi Ali Okan Çam.

Çam Güvenlik, Uluslararası Prestij Medya, Çam Grup Dış Ticaret, İmaj Dizayn, Kristal Yapı Merkez, Altın Yapım, Burj Turizm vs...

Her iş için bir firma kurulmuş neredeyse!

Melih Gökçek görevinden istifa edene-ettirilene kadar bu firmalar, yüzde 95'i ASKİ'den olmak üzere iki yıl içerisinde toplam tutarı 450 milyon TL olan tam 150 ihale almış.

Yani ayda 6-7 ihale almış!

Yani 5 günde bir ihale almış!

Tam da Güneydoğu Havacılık firmasının sahibi Hasan Sarıdağ'm röportajda anlattığı gibi, kiralananların dışında BELKA'ya alınan helikopter ve uçaklar, 2016 yılında satılmış.

Kime biliyor musunuz?

Helikopter ve uçakların satın alındığı Vizyon Havacılık firmasına.

(...)

Kafanız mı karıştı?

Direkt yazalım...

22 milyon 920 bin TL'ye alınan, alındıktan sonra da milyonlarca lira sigorta, pilot, bakım gibi masraflar yapılan helikopter ve uçaklar, aynı firmaya 17 milyon 500 bin TL'ye geri satılmış!

Ankara şartlarına uygun olmayan, ihtiyacı olmayan hava araçları bir hiç uğruna alınmış, kamu kaynakları açıkça verimsiz kullanılmış.

Acaba bir devlet yetkilisi, bir savcımız, buradaki kamu zararı yaratan işlemleri yapan kişileri ifade vermeye çağırır mı?

Yoksa yine bu kitabın yazarı mı yargılanacak?

Göreceğiz...

Bakın...

Biraz önce yazdığım Ali Okan Çam, gerçekten çok yetenekli bir işadamı! Bu kadar kısa sürede, bu kadar çok şirket kurup üst üste başarılı işler bitirmek her babayiğidin harcı değil.

Nasıl mı?

Şüphesiz Gökçek'in desteği vardır!

Var diyorum, çünkü 2013 ve Gökçek'in istifa ettiği 2017 yılına kadar Ali Okan Çam'ın aldığı ihaleler, inanılır gibi değil. Aldığı ihalelerin yüzde 98'i ASKİ'den.

Yani Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi.

Anlatayım.

Çam Güvenlik...

2013-2015 yılları arasında ASKİ'den 13 güvenlik ihalesi almış. Hem de pazarlık usulü, toplam 128 milyon TL! SGK, MKE, İETT, MEB'den de ihaleler almış; onların toplamı 48 milyon TL. Güvenlik şirketi ile ASKİ ve devlet kurumlarından toplam 176 milyon TL'lik ihale almış.

Uluslararası Prestij Medya...

2012-2015 yılları arasında ASKİ'den 34 ihale almış. İhale toplamı tam 197 milyon TL!

(2013/71171 ihale kayıt numarası ile) 1,1 milyon TL'ye stil danışmanlığı ve vitrin yarışması,

(2013/162184 ihale kayıt numarası ile) 144 bin TL'ye radyo reklam işi,

(2014/40265 ihale kayıt numarası ile) 152 bin TL'ye bardak üst folyo işi,

(2014/40381 ihale numarası ile) 153 bin TL'ye bardak alt folyo işi,

(2014/50050 ihale kayıt numarası ile) 156 bin TL'ye internet radyo yayını işi,

(2014/86417 ihale kayıt numarası ile) 155 bin TL'ye 250 cc'lik su bardaklarının paketlenmesi işi,

(2014/127722 ihale kayıt numarası ile) 14 milyon TL bedel ile araç kiralama işi...

Her işi yapmış bu firma.

Unutmadan...

Ali Okan Çam'ın sahibi olduğu şirketlerin biri de PAL FM.

Hani radyolarla ilgili ihaleler de olunca insan acaba diyor.

Devam edelim...

Çam Grup Dış Ticaret 2013-2014 yılları arasında ASKİ'den 12 ihale almış. Toplam 5 milyon TL! İST Asfalt'tan da 4 ihale, İSTGÜVEN'den de 1 ihale almış. Aldığı ihalelerin toplam bedeli 35,7 milyon TL.

İş konuları ne mi?

(2013/39757 ihale numarası ile) su bardak dolum makinesi,

(2013/147728 ihale numarası ile) taş toplama makinesi,

(2014/122294 ihale kayıt numarası ile) hazır beton alımı gibi işleri yapmış.

Ayrıca, (2014/124450 ihale numarası ile) aldığı "su bardak hizmeti alım işi" 2015 Sayıştay raporlarında usulsüz ihale diye tanımlanmış.

Bir de İmaj Dizayn firması var.

Bu markayla da 2013-2015 yılları arasında ASKİ'den 47 ihale almış. Toplam 19,3 milyon TL.

İşlerin tamamı "elektronik arşivleme", "evrak tarama, evrakların sisteme aktarılması işi."

Diğeri de Kristal Yapı Merkez.

2010-2015 yılları arasında 32 ihale almış. Toplam 36,8 milyon TL. İşlerin konusu ne derseniz, tamamına yakını fidan alımı. Arada (2014/18646 ihale numarası ile) 1,4 milyon TL bedelli güreş salonu için malzeme işini alsa da ağırlık fidan alımında.

Mesela (2014/178946 ihale numarası ile) 29,7 milyon TL'ye 1 milyon "karaçam", "herek" ve gübre alınmış. Herek, fidanların yanına dikilen ahşap kazık veya çubuklara verilen isim.

Gidip bir fidancılık firmasından teklif alabilirsiniz; 1 milyon karaçam fidanı ne kadar tutar diye...

Benim teklif aldığım firma, adeti duyunca ortaklık teklif etti. Karaçam ve herek fiyatı adet başı 3,5 TL fiyat verdiler. Bu durumda toplam 3,5 milyon TL yaptı. İşçilik maliyetini eklese-niz bile 29,7 milyon TL'ye ulaşmak zor.

Peki kaça ihale alınmış? 29,7 milyon TL. İhale içerisinde bulunan diğer kalemleri çıkarınca 21 milyon TL gibi bir miktar kalıyor. 21 milyon lirayı 1 milyon ağaç ve "herek"e böldüğümüzde 21 TL çıkıyor.

Yani bu işlerle ilgisi olmayan benim aldığım fiyat ile bu işi yapan kişilerin aldığı fiyat arasında 17,5 milyon TL fark var!

Gelelim Altın Yapım'a...

Sadece 2015 yılında altı ihale almış ve toplamı 10,3 milyon TL.

İhale konuları araç kiralama, yüzme havuzu işletme, personel alımı.

CHP Milletvekili Murat Emir'in TBMM'ye verdiği soru önergesinde, Ali Okan Çam'ın kaç akrabasının Ankara Büyükşehir Belediyesinde çalıştığını sorduğunu belirtmem lazım.

Hatırlatıyorum, bu yazdığım firmalar tek bir gruba ait.

Devam edelim.

Burj Turizm.

2012-2014 tarihleri arasmda dört ihale almış. Toplamı 525 bin TL. İhale konuları araç kiralama, ses sistemli minibüs alımı ve personel alımı işleri.

Evet...

Toplamda 150 ihale ve 450 milyon TL tutar...

Yani ayda 6-7 ihale...

Yani 5 günde bir ihale!

"Ne var bunda, çalışmışlar almışlar" diyorsanız bir soluklanın...

Çünkü yazdığım bu firmalar ne hikmetse Melih Gökçek görevi bıraktıktan sonra Ankara Büyükşehir Belediyesinden ihale almamış.

Gökçek belediyesinden milyonlarca liralık ihale alarak zenginleşen isimlerden biri olan Ali Okan Çam, AKP Ankara İl Kongresi'ne katılarak "Cenabı Allah hayırlı etsin" diyen işadamı. Ankara Ticaret Odası Medya Meslek Komitesi Başkanlığı yaptı. Birçok iş dalında birçok şirketi var.

Hatta belediye iştiraki olan ve daha sonra özelleştirilen BELBETON'un da 2002 yılında yönetim kurulunda bulundu, 2009 yılında ayrıldı.

BELBETON yönetim kurulunda görevli iken 2004 yılında Burj Turizm Seyahat A.Ş. adlı firmanın yönetiminde bulundu. Firmanın Yönetim Kurulu Salim İnal, Ali Okan Çam, Halil İbrahim Demirhan, Üzeyir Özden ve Ali Çınkı'dan oluştu.

Firma adresi Turgut Özal Bulvarı 1. Cadde Sebze Bahçeleri Sokak No: 4 Kat: 2-A İskitler / Altındağ / Ankara olarak kaydedilmiş.

Neden firma adresini verdiğimi, diğer firmalarla ilgili yazdıklarımı okuduğunuzda daha iyi anlayacaksınız.

Devam edelim...

Salim İnal, aynı zamanda Ses Televizyon Radyo'nun yönetimindeydi. Başkent Güvenlik'in sahibi... Ali Okan Çam ile birlikte Plaza Peyzaj Taahhüt ve İnşaat San. Tic. A.Ş. firmasında birlikte yönetimdeydi. Plaza Peyzaj Taahhüt ve İnşaat şirketi ile Ankara Büyükşehir Belediyesi Etüd ve Projeler Dairesi Başkanlığından ve ANFA'dan neredeyse tamamı pazarlık usulüyle 1 milyon TL'lik ihaleler aldı. Başkent Güvenlik firması ile ANFA'dan adrese teslim 3 milyon 421 bin TL'lik ihale aldı.

Peki, Ali Okan Çam ile birlikte çalışan Halil İbrahim Demirhan kimdi?

FETÖ'nün savcısı Zekeriya Öz'ü Dubai'de ağırlayan kişiydi.

Aynı yıl Uluslararası Prestij Medya ve Stratejik Araştırmalar A.Ş. adında bir şirket daha kuruldu.

Şirketin yönetim kurulu başkanı Settar Göksel Yüksel, üyeleri ise Ali Çınkı ve Veli Ersin Çam oldu. 2005 yılında ise yönetim kurulu başkanı Ali Okan Çam oldu.

Adresi, Turgut Özal Bulvarı 1. Cadde Sebze Bahçeleri Sokak No: 4 Kat: 2-A İskitler / Altındağ / Ankara.

Aynı adreste başka şirket var mı?

Olmaz mı?

Artı Medya İletişim A.Ş. aynı adreste. Yönetim kurulu; Settar Göksel Yüksel, Üzeyir Özdemir, Ali Çınkı.

Başkent Güvenlik Hizmetleri Ltd. Şti. aynı adreste. Sahipleri Salim İnal, Mehmet Orhan Tanrıver...

BİSAM Bilimsel Stratejik Araştırmalar şirketi yine aynı adreste kurulu.

Ali Okan Çam'a ait diğer firmalar; Çam Güvenlik, Kristal Merkezi Yapı İşletme Taahhüt Sanayi, Altın Yapım Film Medya ve Bilişim, Çam Grup Dış Ticaret, İnfo Uluslararası Fuar Tanıtım Organizasyon, İmaj Dizayn Stüdyo Tanıtım ve Bilişim...

Bu kadar şirket kurulmasının bir amacı vardı.

Ali Okan Çam isimli şahsın sahibi, yöneticisi ya da büyük hissedarı olduğu şirketler ASKİ'den yıl içinde toplamda yüksek miktarlara ulaşan işler aldı.

Bu şirketlerden Çam Güvenlik Hizmetleri, 2013 yılında iki, 2014 yılında yedi, 2015 yılında dört olmak üzere 13 ihale kapsamında toplamda 128 milyon liralık ihale aldı.

ASKİ'nin ihaleleri tek bir isme gidiyor

Ali Okan Çam'm hissedar, yönetim kurulu başkanı ya da üyesi şeklinde sahibi bulunduğu bu şirketlerin aldığı ihalelerin konusuna bakıldığında ise birbirinden ilgisiz işleri üstlenmesi dikkat çekiyor.

Yani amaç iş yapmaktan ziyade ihale almak olmuş.

ASKİ'nin yaptığı özel güvenlik işinden tutun da araç üstü ses sistemli minibüs alımına, evrak taraması ve dijital arşiv

oluşturmadan su bardaklama hizmetine kadar her işi Çam'ın şirketleri kazanmış.

Tam da bu sırada Gökçek'in ağında yer alan bir isim dikkat çekiyor.

Adı: İrfan Kaya.

ASKİ Genel Müdürü.

2012'de genel müdürlük koltuğuna oturdu. Görevden alındığı 2016 yılına kadar, ASKİ çevresinde otopark işleten ve "otoparkçı Yaşar" olarak tanınan hemşerisi Hüseyin Demirhan'a kolaylıklar yaptı.

Demirhan'm 2019 yılına kadar ruhsatsız işlettiği Su Kafe'nin elektrik, su ve ısıtma giderlerinden mutfak eşyaları ve klimalara kadar ihtiyaçları ASKİ kaynaklarından karşılandı; hatta çalışanlar bile...

Bu yaşananlar Sayıştay raporunda ortaya çıktı.

Benzer şekilde 2015 yılında Sumak Kafe adlı işletmenin de Ali Okan Çam'a verildiği anlaşıldı.

Adı: Nurullah Said Yeken.

Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Bilgi İşlem Dairesi Başkanı.

2015 yılında ihale ilişkileri hısımlığa yol açtı. Ali Okan Çam'ın kızı, Nurullah Said Yeken'in kardeşi Osman Sungur Yeken ile evlendi. İhalelerdeki yaklaşık maliyeti, Ali Okan Çam ile birlikte hazırladıklarına dair iddialar vardı.

Mesela akrabasının başında bulunduğu ASKİ'de, Ali Okan Çam'a ait Uluslararası Prestij Medya ve Stratejik Araştırma A.Ş. ile İmaj Dizayn firmalarının teklif verdiği bir ihale var. Yani ihaleye giren iki firma da Ali Okan Çam'a ait...

Anlıyoruz ki kanuna göre ihalenin iptal edilip, ihalelerden men edilmesi gerekirken, Ali Okan Çam ihale almaya devam etmiş.

Yaklaşık maliyeti 5,5 milyon TL olan bir başka ihaleyi de yine Ali Okan Çam'm firması İmaj Dizayn A.Ş. alıyor. Sözleşme bedeli 5,4 milyon TL olan bir diğer ihaleye ise tek teklif veren oluyor. Rekabet koşulları oluşmadığından iptal edilmesi gerekirken iptal edilmiyor. İş doğrudan Çam'a gidiyor.

Bunun gibi örnekler çok fazla var.

Kısa kısa aktaracağım...

Adı: Mehmet Fatih Yüksel.

ASKİ Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı Donanım ve Sistem Şube Müdürü.

ASKİ'den milyonlarca liralık ihaleleri alan Ali Okan Çam'ın kayınbiraderi.

Adı: Vedat Balcı.

ASKİ Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı Yazılım ve Uygulama Şube Müdürü.

Ali Okan Çam'a ait şirketlerde çalıştı.

23 Haziran 2013 tarihinde sözleşmeli memur olarak işe alındı. 25 Haziran 2013 tarihinde kadrolu devlet memuru oldu. Kısa süre sonrasında da kardeşi Ali Okan Çam'ın kızıyla evlenen Nurullah Said Yeken tarafından müdür yapıldı.

Adı: Nevzat Kabakçı.

ASKİ Abone İşleri Daire Başkanı.

Kendisi, biraz önce bahsettiğim usulsüz ihalelerde, komisyonda zorla görev verilen personelin ihale günü rapor alması nedeniyle yerine imza atıyor. Kızı Özge Kabakçı da kurumda çalışıyor.

Mesela Ali Okan Çam'a ait Uluslararası Prestij Medya ve Stratejik Araştırma A.Ş. tek teklif ile 47,4 milyon TL'lik ihaleyi alabiliyor. İptal edilmesi gereken ihale iptal edilmiyor.

Bir başka ihalede aynı firma tek teklif ile 1,9 milyon lira fiyatla ihaleyi alıyor. Rekabet olmadığmdan iptal edilmesi gerekirken ihale iptal edilmiyor. Üstelik ihalede yaklaşık maliyetten yalnızca yüzde 0,79 kırım (indirim) yapılıyor.

Ne Ali Okan Çam'mış, değil mi?

Ne kadar kolay para kazanılıyor, değil mi?

Mesela bu kitap baskıya girmeden hemen önce bir olay daha yaşandı.

"Teleskopik döner loader (yükleyici)" alım yılı olan 2015'te, 7 milyon 726 bin 900 TL olan "3/g eşik değerinin" geçilmemesi için, alım işi kısımlara bölünerek istisna kapsamına sokuldu.

Satın almaya ilişkin kararlarda doğrudan bir markanın belirli modellerinin yer alması ve o firmanın Türkiye'deki tek satıcısının "Çam Grup" olması dikkati çekti.

Böylece marka ve model yazdığı için aynı işi görebilecek diğer pek çok araç tedarikçisinin teklif vermesi engellendi.

Çam Grup, Ali Okan'ın Çam'ın firmasıydı.

Bu işler karşılığında belediyenin yani kamunun yani sizin 67 milyon liranız çöp oldu!

Çocuklarımıza kıyafet alırken, evimize bayramlık eşyalar alırken kılı kırk yarıp hesap kitap yapıyoruz ama ağızlarından dini terimleri düşürmeyen kişilerin yönetimlerini görüyorsunuz.

Melih Gökçek'i kastediyorum...

Bu tablo, Uğur Mumcu'nun *Cumhuriyet*'teki köşesinde 32 yıl önce yazdığı "İmam Bayıldı" başlıklı yazısını hatırlattı:

> Dinin sahtesi, siyasete karışmış olanıdır. Din duygularının ve dince kutsal kavramların siyaset adına kullanılması ile din, din olmaktan çıkar, siyasetin aracı olur.
> Siyaset ticarete, ticaret siyasete, din de her ikisine araç edildi mi, artık bu sömürünün sonu gelmez.
> Din ticareti ile meşgul olanlara bakın, hemen hemen hepsi milyarder. Yalnızca Türk lirası ile milyarder değil bunlar, dolar milyarderi olmuşlardır birçoğu.
> Oh ne kolay. Çek bir besmele gelsin paralar. Bir kolumuz siyasette, öbür kolumuz ticarette, ayaklarımız tarikatlarda. Bir üçgen bu. Ticaret, siyaset ve tarikat üçgeni...

Büyük başın derdi büyük olur

Biraz önce bir isimden bahsettik: Ali Okan Çam.

Ancak isimlerden önce şirketleri anlatmak gerekiyor. Ankara'da Gökçek dönemi boyunca aklınıza gelebilecek tüm ihale ve yapım işleri bir elin parmaklarını geçmeyecek bazı şirketlere verildi.

Şimdi gelin onları anlatalım.

Ankaralı gazeteciler bilir...

Melih Gökçek döneminde Ankara Büyükşehir Belediyesi ve ihaleler dendiği zaman akla ilk gelen isim Söğüt İnşaat olur.

Resmi bağı tespit edilememişse de kulislerde hemen hemen herkes Gökçek ailesi ile Söğüt İnşaat'ın "yakınlığını" konuşur. Hatta iddia o ki Gökçek'in görevden alınmasına sebep olan firmalardan biridir.

Ayrıntılarını yazalım...

Adı: Mustafa Akan.

Söğüt İnşaat'ın sahibi.

Dolmuş şoförlüğünden Melih Gökçek zamanında dev ihaleleri alan işadamı konumuna yükselişi takdire şayan!

Melih Gökçek'in oğlu Ahmet Gökçek 30 Ocak 2009'da Ankaragücü yönetimine seçildiğinde, yönetime girenlerden birisi de Söğüt İnşaat'ın sahibi Mustafa Akan idi.

Gökçek'in Belediye Başkanlığı zamanında altı büyük ihale aldı. Hatta ihalelerden bazıları usulsüz görülerek iptal edildi. Ancak yapılan yeni ihaleyi yine Söğüt İnşaat aldı.

Bakın numaralarıyla birlikte Ankara'da aldığı ihalelerin büyüklüğü şöyle:

2011/72038 ihale numarası ile 460 bin TL

2012/58911 ihale numarası ile 627 milyon TL

2013/93683 ihale numarası ile 4,1 milyon TL

2013/93695 ihale numarası ile 4,3 milyon TL

2013/103874 ihale numarası ile 799 milyon TL

2015/107122 ihale numarası ile 1,4 milyar TL

Ankara dışında başka kurumlar da var:

2016/303118 ihale numarası ile İBB'den 969 milyon TL

2017/296408 ihale numarası ile KGM'den 8 milyon TL

2012/49222 ve 2011/93544 ihale numarası ile 1,6 milyon TL

Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldığı ihaleler 2,8 milyar TL'yi buluyor. Toplamda ise 3,8 milyar TL'lik ihale almış

Melih Gökçek dönemiyle ilgili o kadar çok konu var ki...

Hepsine sıra gelecek.

Burada üzerinde duracağımız konu ise çok farklı.

Bir otel var.

Adı: Peninsula Otel.

Marmaris'te.

15 Temmuz'un ardından FETÖ/PDY'nin kasası olduğu iddia edilen Koza-İpek Grubu'na ait olduğu için el konularak kayyum atandı. Kayyumdan sonra adı "Angel's Marmaris Hotel" olarak değiştirilerek "İslami otel" oldu.

Otel, konumu ve doğası itibari ile eşsiz güzellikte. Rus milyarder işadamı Roman Abramoviç 2004 yılı başında bölgeyi gezerken oteli görerek satın almak istedi ama satış gerçekleşmedi.

Gelinen süreçte Lübnan'ın 2009 yılında kurulan eski geçici hükümetinin başbakanı ve ülkenin en zengin işadamlarından biri olan Najib Mikati tarafından alman tesisler, Koza Grubu'nun sahibi Akın İpek'e o dönemde 15 milyon dolara satıldı.

2009 yılında inşaatına tekrar başlanıp kısa sürede tamamlanarak Angel's Peninsula adı altında hizmete girdi.

Kayyum atandıktan sonra yıllık 7,5 milyon TL'ye kiralanmak istendi. Fakat bu fiyata kiracı çıkmayınca otel, "helal" konseptiyle hizmet vermeyi sürdürdü.

Ultra lüks tesis, U4 Gayrimenkul aracılığıyla 11 Şubat 2020'de internet üzerinden 230 milyon avroya satışa çıkartıldı.

Ve sonunda otel satıldı.

Otelin işletmesini Tuğra Makine ve Jeoloji diye bir firma yapıyor.

Sahibi, Durali Akpınar.

Kimi kaynaklara göre Söğüt İnşaat'ın genel müdürü, kimi kaynaklara göre Söğüt İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı.

Ticaret Sicili gazetesinde böyle bir bilgi yok. Söğüt İnşaat'ı arayıp Durali Akpmar ile görüşmek istediğimizde, toplantıda olduğunu, dönüş yapacaklarını söylediler ancak herhangi bir geri dönüş olmadı.

Otelle ilgili biraz çalışma yaptığımızda ise daha ilginç iddialarla karşılaştım.

Marmaris'te oteli bilenler Ankara plakalı birçok aracın otelde olduğunu ve otel sahibinin aslmda Osman Gökçek olduğunu ileri sürdüler. Tabii resmi bir bilgi değil. İddia bu. İddiayı sormak için her ne kadar Osman Gökçek'e ulaşmaya çalışsak da telefonlara yanıt vermedi.

Ancak gelin Söğüt İnşaat'ın sahibi Mustafa Akan'a geri dönelim.

Dolmuş şoförlüğü yapan bir ismin Ankara Büyükşehir Belediyesinden 2,8 milyar TL ihale ve onlarca arazi almasını "ticari başarı" olarak açıklamak biraz zor.

Tabii insan Söğüt İnşaat ve Gökçek ailesi arasındaki samimiyetten şüphe duyuyor.

Öyle ki bu işi araştırmaya koyulduğumuzda kulislerde dolaşan iddialar şaşırttı. Dedikodu gazeteciliği yapmak doğru değil ama yıllardır Ankara kulisleri de malum...

Söğüt İnşaat'a ait olan özel uçak ile Yunanistan'a para taşındığı, MİT'in olaya dahil olduğu, Mehmet Özhaseki'nin Şırnak dönüşü için bu uçağı kiraladığı gibi iddialar pek de gerçeği yansıtmıyor.

Ama Ankara'da siyaset yapan hemen herkesin konuştuğu şeyler, ister istemez isimler üzerinde şüphe yaratıyor.

Büyük başın derdi büyük olur derler!

İşin özeti şu:

Millet enflasyon nedeniyle patates-soğan kuyruğuna girerken, sırf iktidara destek sağlıyor diye İstanbul'da usulsüzce dağıtılan milyarlarca lirayı konuşuyoruz, değil mi?

Fakat Ankara'daki Gökçek oligarşisine karşı kimse ses çıkarmıyor. Görülüyor ki orada çok daha fazla ses getirecek işler var.

Milyonluk boşanma davası

Ankara'da hüküm süren bir firma daha var...

Genç İnşaat.

Sahipleri Hüseyin Genç, Nadire Genç ve oğul Murat Genç...

Ankara Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden BELBETON'un hisselerinin tamamı, Belediye Encümeni (08.12.2011 tarih ve 1660 sayılı) kararı ile 12,5 milyon dolar teklif veren Genç İnşaat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'ye satıldı. Özelleştirmeye ilişkin karar, Ocak 2012'de *Resmî Gazete*'de ilan edildi.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin devrik başkam Melih Gökçek döneminde belediye bünyesindeki 15 milyon TL

sermayeli Beton A.Ş. (BELBETON) 12 milyon dolara özelleştirildi.

Yani Beton A.Ş. zararına satıldı.

BELBETON'u satın alan kişi Demokrat Parti Genel İdare Kurulu (GİK) Üyesi Hüseyin Genç. Yani bir dönem Melih Gökçek'in üye olduğu partinin GİK üyesi.

Beton A.Ş.'yi yok pahasına alan Genç İnşaat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'ye, 26 Eylül 2012 tarihinde yani özelleştirmeden tam yedi ay sonra, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından (2012/11340 ihale numarası ile) 186 milyon liralık "Ankara mücavir alanlarda kaldırım ve beton döşenmesi" işinin ihalesi verildi.

186 milyon lira!

Şirketi alan Genç, Ankara'da kaldırım, asfalt, beton, bariyer ve mezar taşı üretiminde tekel oldu. Şirket özelleştirildikten sonra Ankara Büyükşehir Belediyesinden aylık 60-70 milyon TL'lik iş alıyordu. Yıllık miktar ise 1 milyar TL'yi buluyordu.

Genç İnşaat adı ile 2011-2017 tarihleri arasmda Ankara Büyükşehir Belediyesi iştiraki ANFA, ASKİ, İzbeton ile Karayolları Genel Müdürlüğü ve Manisa Belediyesinden toplam 164,2 milyon TL'lik 14 ihale aldı.

Gökçek görevden istifa ettirilince çark dönmemeye başladı.

Ankara Büyükşehir Belediyesindeki işleri kesintiye uğrayan Beton A.Ş.'de bir yandan maaşlar aksadı diğer yandan işten çıkarmalar yaşandı.

Bu sıralarda...

Ankara, milyonluk boşanma davasını konuştu. Murat Genç, eşi Nazan Genç'ten 31 Temmuz 2017 tarihinde Gaziosmanpaşa 1. Aile Mahkemesi'nde boşandı.

Protokol gereğince 6,5 milyon dolar tazminat, 130 bin avro nafaka, Dikmen'de 35 gayrimenkul verdi. Ayrıca oğluna 30 bin TL iştirak nafakası verecekti. Ulus/Etiler'deki lüks bir projedeki daire eşine verilecek, devir işlemi olmaz ise 3 milyon dolar ödenecekti. Ayvalık'ta bir daire, Ankara'da oturdukları ev...

Protokole göre bu devir teslimler yerine getirilmez ise 45 milyon TL tazminat ödeyecekti.

Vay babam vay!

Bitmedi...

Murat Genç oğlunun adını taşıyan yatı eşine devredecek, Genç'in sahibi olduğu havayollarına ait uçak 15 gün önceden bildirilmek koşuluyla eski eşin kullanımına tahsis edilecekti. Uçağın tüm masrafları Murat Genç tarafından karşılanacaktı.

Peki!

Yukarıda yazdıklarımızı kim okusa normal bir boşanma olmadığını düşünür. İddialar da bu yönde zaten. Mülkiyetler üzerinden bir boşanma oyunu çevriliyor.

Bu boşanmanın ayrıntılarını Oya Armutçu Hürriyet'te haber yaptı. İddia o ki bu haber yapıldıktan sonra Osman Gökçek, Hande Fırat'ı gece yarısı aradı ve haberin kaldırılmasını istedi. Bu konuyu sormak için Osman Gökçek'i aradım ama yine telefonlara yanıt vermedi.

Yani Gökçek ailesi bu aile ile o kadar ilgili!

Ah Melih Gökçek ah!

Daha böyle o kadar çok ihale var ki...

Bırakın bir arada görmeyi, hayal bile edemeyeceğiniz paralar tek kalemde şirketlere "iş yaptırıyoruz" bahanesiyle aktarılmış.

Hepsini anlatacağım.

Genellikle yaptırılan işler 1 ise 10 katı para ödenmiş.

Kimlere?

Eşe, dosta, cemaate, tarikata, hacıya, hocaya...

Yoksulluk, toplumsal barış ve huzurun korunması ve sürdürülmesi için mücadele edilmesi gereken önemli bir sorundur.

Ancak sosyal yardım uygulamaları özellikle seçim dönemlerinde gelir düzeyi düşük, "yoksul" diye tanımlanan yurttaşlarda oy kazanmak adına "rüşvet" gibi kullanılan bir araç haline getirildi.

Anlatacağım durum bununla ilgili...

Ankara Büyükşehir Belediyesi her yıl yurttaşlara sosyal yardımda bulunuyor. Belediye, sosyal yardımda dağıtılacak

olan yardım malzemelerini listeliyor, yaklaşık maliyeti belirliyor ve ihaleye çıkıyor.

Buraya kadar her şey gayet normal...

Normal olmayan durum ise verilen ihalelerde firmaların verdiği fiyatlar.

Her yıl ihtiyaç listesi aynı.

Zeytin, peynir, salça, makarna, yağ, un, çay, reçel, helva, nohut gibi 21 kalem malzeme var listede. Sadece 2018 yılında malzeme 24 kalem olmuş.

En son ihaleyi gelin birlikte inceleyelim.

İhale tarihi 13 Kasım 2018.

İhale Kayıt No: 2018/493070.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Sosyal Hizmetler Dairesi Başkanlığı düzenliyor. İhale konusu "Gıda ve temizlik malzemesi alımı".

İhaleyi, 121 milyon TL teklif ile Üç-El Tarım Ürünleri Toh. Ltd. Şti. adlı firma alıyor.

Bu verdiğim bilgileri EKAP ihale arama sayfasma girip rahatlıkla görebilirsiniz. Hatta şartnameyi indirip istenilen listeyi de tüm ayrıntıları ile görebilirsiniz.

Devam edelim...

Üç-El firması ihale için teklif verdiğinde istenilen gıda maddeleri ile ilgili markaları taahhüt ediyor. Mesela zeytin Güngör marka olacak, beyaz şeker, kuru fasulye ve nohut Yayla marka olacak vb.

Burada belirttiğim "Yayla" markasını bir kenara yazın.

İstenilen miktarlar öyle az değil.

Mesela zeytin iki kilogramlık paketler halinde 300 bin adet, makarna 500 gramlık paketler halinde 3 milyon adet, nohut iki kilogramlık paketler halinde 300 bin adet...

Her istek kalem kalem böyle...

İhale sonuçlanmış, firma ihaleyi kazanmış.

İhale kalemlerine ve firmanın taahhüt ettiği markalara göz attığımız birim fiyatları yüksek geldi ve bir araştırmaya koyulduk.

Türkiye'de hatırı sayılır büyüklükte market zincirleri olan bir firmadan fiyat teklifleri alınca gerçek ortaya çıktı.

Mesela ihaleyi alan firma iki kilogramlık Gemlik zeytini için 300 bin paket birim fiyat olarak 28 TL'den vermiş. Yani toplam 8 milyon 400 bin TL.

Bursa Gemlik'te zeytin üreticisinden iki kilogramlık teneke kutuda zeytin fiyatı aldım. Perakende fiyatı 27 TL.

Dikkat edin perakende fiyatı bu.

Peki...

"300 bin adet olursa ne olur" diye sorunca hesap yaptı, birkaç saat sonra döndü, "20 TL'ye veririz" dedi. Yani 300 bin pakete ödeyeceğimiz rakam 6 milyon TL.

Firma, 300 bin adet iki kilogramlık nohut paketi için birim başına 12 TL fiyat vermiş. Toprak Mahsulleri Ofisinden PTT kargo ile iki kilogramlık orta boy nohutu 8 TL'ye, iri boyunu ise 11 TL'ye alıyorsunuz!

Bakın perakende diyorum!

Sözleşmede nohut boyu 9 milimetre deniyor. Küçük boy 8 milimetreye kadar, büyük boy ise 9 milimetreden başlıyor. Fiyatı 11 TL.

Bunları ufak hamlelerle cebinizden nasıl para alındığım görün diye anlatıyoruz.

Mesela yeşil mercimek; firma teklifinde 1 kilogramlık 300 bin adet için 7 TL birim fiyatı vermiş. Toprak Mahsulleri Ofisi ise ePTTAVM.com aracılığı ile 1 kilogram mercimeği perakendede 4,50 TL'ye satıyor. Toptan markette 5,75 TL perakende satış fiyatı.

Yani firmanın verdiği fiyatlar ile birçok üründe perakende olarak dahi daha düşük fiyata alınabiliyor. Sadece yukarıda örnek olarak yazdığım üç kalem mal için benim aldığım fiyatlar ile ihaleyi alan firmanın verdiği fiyat arasmda 4 milyon 350 bin TL fark var!

Firma neticede teklif verenler arasmda en düşük fiyatı vermiş, işi almış. Teklifinde markalarını belirtmiş ve "fiyatım bu" demiş.

Peki, Belediye bu ihale için yaklaşık maliyeti ne çıkarmış dersiniz?

125 milyon TL!

Bu fiyatı nasıl çıkardı?

Kimlerden fiyat aldı?

İhaleye giren diğer firmalar ne teklif verdi?

İşte sorun da tam burada başlıyor. İhale açık usul olmasına ve altı firmanın belge almasına rağmen teklif veren sadece Üç-El firması olmuş ve yaklaşık maliyetten yüzde 3,31'lik kırım ile ihaleyi almış.

Aynı ihale 10 ay önce de yapılmış. 14 firma ihale evrakı almasına rağmen dördü geçerli olmak üzere altısı teklif vermiş. İhaleyi 92 milyon TL bedel (ve 2017/554787 ihale numarası) ile Yayla Argo Gıda almış.

Evet evet, Yayla.

Önceki sayfalarda, işte bu yüzden, bir kenara not edin demiştik. Yayla Argo Gıda 2018 yılında yapılan ihaleye girmemiş ancak Üç-El firmasının verdiği teklifte taahhüt ettiği birçok ürün için seçilen marka Yayla. İki şirketin ortakları aynı.

Neden özellikle Yayla markasına karşı fiyat olarak Toprak Mahsulleri Ofisini esas aldık, biliyor musunuz? Çünkü Yayla Argo 2018 yılında Toprak Mahsulleri Ofisi adına pirinç ithal eden firma.

2017 yılında yapılan ihale 21 kalem ve bedeli 92 milyon TL. 10 ay sonra yapılan 2018 ihalesi ise 24 kalem, bedeli 125 milyon TL. Arada üç kalem fark var. O üç kalemin toplamı ise 6,6 milyon TL.

Nasıl oluyor da aynı ürünler aynı adetler ile 10 ay içerisinde 35 milyon TL daha pahalı oluyor?

Belediye yetkililerinden bir kişi sormamış mı bunu?

İşin daha ilginci, Melih Gökçek döneminden itibaren bu tür büyük ihalelerin tamamı dört firma arasında paylaşılmış. Dört firma ihalelere girip birbirine yakın teklifler vermişler ve sıra ile almışlar.

Kim bu dört firma peki?

Üç-El Tarım Ürünleri Tic. Ltd. Şti.

Yayla Argo Gıda Sanayi.

Orpaş Gıda (Pasifik Gayrimenkul ile birleşti daha sonra).

Tunç Aracılık İnş. Ltd. Şti.

Üç-El Tarım Ürünleri ve Yayla Argo Gıda Sanayi'nin ortağı aynı kişi; Ahmet Nedim Koyuncu. Tunç Aracılık firmasının sahibi Türken Kunar ve Soner Kunar.

Orpaş Gıda sahibi Fatih Erdoğan, Mehmet Erdoğan, Şenol Kasımdın. Hemen soy ismine bakıp Cumhurbaşkanı ile akraba sanmayın. Hemşerisi ancak akrabası değil. Orçay'ın da sahibi olan Pasifik Grup'a ait bu firma. AKP Milletvekili Asuman Erdoğan'ın eşi olur kendisi. Asuman Erdoğan da 2013 yılında bu şirketin ortaklarındandı.

Burada bir parantez açalım...

Tarih: 15 Ağustos 2020.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG), Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın hemşerisi ve AKP Ankara Milletvekili Asuman Erdoğan'ın eşi Fatih Erdoğan'ın şirketinin Ankara'daki inşaatında, bir işçinin 20'nci kattan düşerek hayatını kaybettiğini duyurdu.

Ölen işçinin adı Serkan Arpuş...

Çorum Uğurludağ Aşılıarmut Köyü'nden...

Paraya ihtiyacı vardı. İki ay önce askerden gelmiş ve çalışmak için Ankara'ya gitmişti...

Cenazesi hemen toprağa verildi. Alelacele miydi, bilinmiyor.

İSİG'in açıklamasına göre Erdoğan'ın şirketi Pasifik Gayrimenkul ve TOKİ ortaklığında yürütülen Merkez Ankara Konut Projesindeki inşaatın toplam değeri 4,2 milyar lirayı buluyor; 1425 konut, 240 bin metrekare ofis alanı ve 300 odalı bir otel yer alıyor.

Hayatının baharında emeğiyle para kazanmaya çalışan Serkan Arpuş'tan değerli mi?

Değerli sevgili okuyucular değerli, maalesef değerli...

Peki, kimdir bu Fatih Erdoğan?

1978 Rize Güneysu doğumlu ve Recep Tayyip Erdoğan'm hemşerisi. Biraz önce de yazdığımız gibi eşi Asuman Erdoğan AKP Ankara Milletvekili. MKYK üyeliği ve Genel Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

Melih Gökçek'in Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı seçilmesinden hemen sonra 1995 yılında kurulan, aileye ait Orpaş Gıda şirketinin ise belediyenin gıda alım ihalelerinde oldukça başarılı olan bir şirket olduğunu, ihale ihale anlattık.

Fatih Erdoğan'ın şirketi Pasifik Gayrimenkul'ün ilk önemli projesi Ankara'daki NextLevel'dı. TOKİ aracılığıyla satılan araziyi yüzde 31 arsa payı ile alan Pasifik projeyi tamamladı ve açılışı Cumhurbaşkanı Erdoğan büyük bir törenle yaptı. Projenin finansmanı ise Ziraat ve Halk bankalarından sağlandı.

Proje satışı süresince, AŞTİ manzaralı kral dairelerinin 3,3 milyon lira gibi İstanbul Boğazı'ndaki dairelerden daha pahalı fiyatlara alıcı bulduğu, özellikle iş dünyasının bu dairelere büyük ilgi gösterdiği haberleri basma yansımıştı.

Ve parantezi kapatalım...

Üç-El, Yayla Argo, Orpaş Gıda ve Tunç Aracılık gibi şirketlere dönelim.

Bu firmalar Ankara Büyükşehir Belediyesi Sosyal Hizmetler Dairesinden toplamda ne kadar ihale almışlar dersiniz?

İşte rakamlar:

Yayla Argo, 2016/17 yıllarında 157 milyon TL.

Üç-El Tarım, 2015 ve 2018 yıllarında 190 milyon TL.

Orpaş Gıda, 2011-2013 yılları arasında, 4 ihalede toplam 142,7 milyon TL.

Tunç Aracılık, 2014 yılında 63 milyon TL.

Yani uzun lafın kısası Melih Gökçek yönetimi, rant elde edebileceği her şeyden yararlanarak piyasa koşullarının çok üzerinde paralara her alanda satınalımlar yapmış.

Firmaları, çevresindeki adamları zengin ederek ihya etmiş. Kim bilir belki de böyle yaparak kendisine "tapan" adamlar bile edinmiştir.

Ama insan sinirlenmeden edemiyor.

Arkadaş, bari garip gurebanın aşının ekmeğinin üzerinden para kazanmayın, ayıptır.

Ah Melih Gökçek ah!

Yoksulun, asgari ücretle çalışan vatandaşın, Serkan Arpuş'un, okumaya çalışan öğrencilerin, torununa harçlık veremeyen yaşlıların ahı var üzerinde.

Bu noktada bir ismi anlatmam gerekiyor.

Melih Gökçek'in dönem dönem çok samimi olduğu ve ihaleleri devamlı verdiği iş insanlarından biri...

Hatta bu iş insanlarından birisi ile bir dönem dünür dahi oldu.

Bu isim Nata İnşaat'm sahibi Namık Tanık.

Namık Tanık başarılı bir iş insanı... Yani en azından öyle olmalı ki hakkında arama yaptığınız zaman inanılmaz bir yükseliş ve başarı hikâyesi ile karşılaşıyorsunuz.

Kâh kâğıt toplayıcısına yardım eden bir yardımsever, kâh Sevinç-Erdal İnönü Vakfı'nın bulunduğu, aynı zamanda Erdal İnönü'nün eşi Sevinç İnönü'nün yaşadığı Komodor Remzi Bey Yalısı'nı 20 milyon TL'ye alan biri olarak çıkıyor karşınıza...

Namık Tanık,1963 yılında Ankara'da doğdu.

Asıl doğum tarihi ise 1964, ehliyet almak için yaşını bir yaş büyütmüş.

FETÖ'ye ait Yükseliş Koleji mezunu. Üniversiteyi Açıköğretim İşletme Fakültesinde okudu.

Babası ile birlikte çalışıyordu. Sonrasında babası boru fabrikası kurdu.1983 yılında babası 3 milyon 600 bin TL sermaye verdi ve "kendi işini kur" dedi. Namık Tanık o parayla altı daireli bir inşaat yaptı. Yap-sat müteahhidi oldu.

1990 yılında baba mesleğine döndü. Babasının fabrikasını alıp yeniledi. Ortağı Kerim Kavacıklı'nın mühendis olması sebebiyle fabrikadaki tesisi yenilediler. Ortağı iki yıl sonra trafik kazasında öldü.

Ankara Büyükşehir Belediyesine yaptığı altyapı işleri o kadar fazlaydı ki doğal olarak sorgulanmaya başlandı. Kendi ifadesine göre bu olaylara kızıp bütün yatırımlarını Türkmenistan'a kaydırmıştı. Hatta basına Türkmenistan'da 500 günde 180 köprü yapan iş insanı olarak yansıdı. Türkmenistan Devlet Başkanı ile de görüştüğü basına yansıdı.

Bunları bize niye anlatıyorsun diyorsunuz, biliyorum...

Geleceğim.

Fakat şimdi filmi biraz geriye saralım. Bu başarılı iş insanını biraz da farklı açıdan tanıyalım...

Yıl 2002...

Ankara'nın göbeğindeki Kuğulu Park'ın oradaki altgeçit inşaatı ihale ediliyordu.

Emin Çölaşan o dönem *Hürriyet*'teki köşesinde şöyle yazıyordu:

> Ankara felç oldu. Milyonlarca insana Kuğulu Park kavşağı adı altında işkence çektirildi. Kentin ana caddesi olan Atatürk Bulvarı yok edildi, tünellerle falan otoyol yapıldı. 60 yıllık yüzlerce anıt ağaç dibinden kesildi. Çevredeki binlerce konut ve işyeri ile birlikte bankalar, hastaneler, büyükelçilikler felç edildi.
>
> Telefonu, faksı, elektrik ve suyu, televizyon yayınları kesilenler isyan etti. Büyükelçilikler bile bu rezaleti protesto etti.
>
> Siz hiç 30 santimlik yaya kaldırımı gördünüz mü? Gelin göstereyim!
>
> İki kilometrelik inşaat alanından yedi ayda çıkamadılar. Yaptıklarını ertesi gün söktüler, yeniden yaptılar, yeniden söktüler. Her şey milyonlarca başkentlinin gözleri önünde oldu.
>
> İşin ilginç yanı, Ankara'da trafik tıkanıklığı yaşanmayan ya da en az yaşanan yer Atatürk Bulvarı idi. Orası da bu cinayete kurban edildi.

Emin Çölaşan, Melih Gökçek'e sorularını sıraladı...

> İşi kime verdiler?
>
> Belediyenin BELBETON isimli şirketine!
>
> Kaça? 7 trilyon 972 milyar liraya!
>
> Sonra BELBETON kimlere iş verdi?
>
> Örneğin Melih'in hacı arkadaşı Namık Tanık'a! Şim154 di soruyorum: Bu işin toplam maliyeti, yani toprağa bugüne kadar gömülen para ne kadar oldu?
>
> Hangi şirketlere kaç para ödendi? Rusya ve Avusturya Büyükelçiliklerine kaç para ödendi veya ne verildi?

İhaleden beş yıl sonra inşaata başlayan Gökçek cevap verdi:

> Bize bunun sorusu soruldu. Siz niye 2002 yılında ihale ettiniz de şimdi yapmaya başladınız, diye. Şimdi birkaç nedeni var. Birincisi Belediye Meclisi bu imar planlarının bazılarını iptal etti, ihale yapıldıktan sonra. Para sıkıntımız da vardı. Yetişemedik buraya. Ayrıca da imar planları değiştirildi. Bu arada bir sıkıntı yaşandı. Onun için biz burayı, bu senenin yazına atmak suretiyle yaptık ve işi bitirdik. İhaleye 11 tane firma katıldı. BELBETON şirketi tarafından kazanıldı. İşin kapsamı 2002 fiyatlarıyla 7 trilyon 972 milyar lira oldu. Şimdi ihaleyi alan, sorumlu olan, yapacak olan, muhatabınız BELBETON. BELBETON, alt taşeronlara bunlara yaptırmak suretiyle ihaleye çıkar. Mesele bu.

O isim Namık Tanık'tı.

Daha ilginç bir mesele var...

Gökçek'in, trilyonlarca lira ihale verdiği Namık Tanık'ın özel uçağıyla, birlikte hacca gittiği iddia edildi.

Hatta hac ekibinde dönemin ASKİ Genel Müdürü İhsan Fincan, ANFA Genel Müdürü Hilmi Gökçınar ve Gökçek'in Özel Kalem Müdürü Fevzi Özdemir'in de yer aldığı söylenmişti.

Şovu seven Gökçek nedense bu olayı saklamıştı.

Neden sakladığını da tam Gökçek gibi yanıtladı:

> Arayan olursa yurtdışına gitti dersiniz, dedim. Çünkü bu tür işleri din istismarı olarak nitelendiren insanlar var. Namık Tanık isimli Ankara'da meşhur müteahhit arkadaşımız vardır. Onunla gidildi diye bir haber. Tabii ima edilmek istenen, onunla ekonomik ilişkim var gibi. Kastedilen doğrudan doğruya bu. Aym 25'inde gittim. Bir hafta önce davetiye geldi. Halbuki Namık Bey aylar öncesinden hacca gitmek için başvurmuş. Hac bir yerde yapılır. Beraber gitmediğimiz halde, gittim gibi gösteriliyor. Benim hiçbir bürokratım yanımda yoktu. Hepsini orada gördüm.[44]

44 http://www.gazetevatan.com/yillardir-suren-hesap-persembe-kesiliyor-113907-gundem/

Emin Çölaşan'ın sorusuna verdiği cevapta Namık Tanık ile birlikte gitmediğini söylese de bu soruyu Namık Tanık hakkında kitap dahi yazan aile dostuna sordum. Beraber gittiklerini söyledi.

Hatta öğrendiğime göre uçak önce Dubai'ye iniyor, sonra hac vazifesi için Arabistan'a gidiyordu.

Düşünün, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, aylardır başkent trafiğini felç eden Atatürk Bulvarı ile Cinnah Caddesi'nde inşaatları devam eden altgeçidin müteahhidi Namık Tanık ile birlikte hacca gidiyor!

Sadece altgeçit mi canım...

Bahse konu Namık Tanık, AKP'li Melih Gökçek döneminde Ankara Büyükşehir Belediyesinden aldığı milyonluk ihaleler ile biliniyor.

Ankara'daki en büyük alışveriş merkezleri arasında yer alan Antares Alışveriş Merkezi ile Nata-Vega Alışveriş Merkezinin de sahibi.

Tanık, Kuğulu Park Kavşağı gibi çok sayıda kavşak ve yol ihalesi almasının yanı sıra milyonlarca lira değerinde konut projeleri de yaptı. Kızılırmak suyunun Ankara'ya getirilmesi işini de Tanık'ın şirketi üstlendi.

Neyse devam edelim...

Aynı uçak yine başka bir habere daha konu oluyor. Bereketli uçak vesselam. Örnek aldığım meslek büyüğüm Uğur Dündar *Sözcü*'deki köşesinde yazıyor:

> Tarih 2 Temmuz 2013...
> Nata Holding'e ait TC-NTA kuyruk işaretli özel uçak, Bodrum-Milas Havaalanı'na geliyor. Uçaktan Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan iniyor. Bakan ve beraberindekiler, önemli kişilere ayrılan bölümde kısa bir süre dinleniyor. Daha sonra, kiralık lüks bir araçla Bodrum Milta Marina'da kendilerini bekleyen işadamı Namık Tanık'a ait yata gidiliyor. 7 Temmuz günü aynı lüks araç, kendisini Yalıkavak Marina'dan alıp, havaalanına götürüyor. Gelişte olduğu gibi yine Namık Tanık'm özel uçağına binen Zafer Çağlayan ve beraberindekiler, Ankara'ya uçuyorlar. Bu arada yapılan hizmetin tutarı, Nata İnşaat şirketine fatura ediliyor.

Namık Tanık hakkındaki iddialar bitmek bilmiyor tabii ki...

En ciddi iddia ise Namık Tamk'ın FETÖ bağlantısı!

Anlatacağım ama önce Namık Tanık hakkında vermem gereken bir bilgi daha var.

Daha doğrusu başıma gelen bir şeyi aktarmam gerekiyor.

Daha önce Halk TV'de katıldığım, Cüneyt Akman'ın hazırlayıp sunduğu "Zamanın Ruhu" adlı televizyon programında, onun hakkında bazı ihalelerden bahsetmiştim.

Sonrasında bana, yukarıda aile dostu olduğunu ve kitap dahi yazdığını belirttiğim o hanımefendi ulaştı ve bu konuda görüşmek istedi.

Ankara'ya yolum düştüğünde olabileceğini bildirdim. Zira bu kişi Belediye çalışanıydı. Başkent seyahatimin birinde görüşmek üzere kendisi ile sözleştik. Sonrasında bir alışveriş merkezinin halka açık bir yerinde, bir lokantanın bahçesinde oturduk.

Yanında da bir adam vardı. Önemsemedim. Namık Tanık hakkında konuşmaya başladık. Konuşmanın ilerleyen kısmında yanındaki kişinin Namık Tanık'ın avukatı olduğunu öğrendim. İlk başta bana kendisini tanıtmamıştı. Kendilerine araştırma yaptığımı, araştırmam bitince yazmadan önce yine kendilerine bilgi almak için sorular soracağımı bildirip kalktım. Bugün o hanımefendinin toplantıya neden avukat ile geldiğini şimdi daha iyi anlıyorum.

Neden mi?

Çankırı Özel Namık Tanık Koleji...

Bu konuda ne bilip ne bilmediğimi merak etmişlerdi.

Çünkü...

Fethullahçı Terör Örgütü'nün 15 Temmuz gecesi kalkıştığı darbe girişimi sonrası operasyonlar kapsamında Çankırı Özel Namık Tanık Koleji kapatıldı.

Hatta bu okulda FETÖ'cüler darbe girişiminden sonra eğlence bile düzenlemişti.

Tarih: 31 Ağustos 2016.

Darbe girişimine ilişkin soruşturma kapsammda sekiz kişi gözaltına alındı.

Çankırı Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerince gözaltına alındıktan sonra adliyeye sevk edilen Mükremin İçer, Murat Kaplanoğlu, Ali Saraylı, Süleyman Hotamışlı, İsmail Küçükkeskin, Şemsettin Esen, Mehmet Devecioğlu ve Ömer Karaaslan, savcılıktaki sorgusunun ardından mahkemeye çıkarıldı.

Mahkemece sekiz kişi tutuklanarak Çankırı E Tipi Kapalı Cezaevine gönderildi.

Dahası da var...

FETÖ üyeleri Namık Tanık Koleji'nin çatı katında bir araya geldiler ve eğlence düzenlediler.

Bu eğlenceyi düzenleyen isimler FETÖ'nün Çankırı'da örgütlenen sağlık yapılanmasının en üst düzey isimleriydi.



11 Nisan 2015 tarihinde Kolejde Çanakkale konferansı veren bir kişi, 26 Aralık 2015'te gözaltına alındı, okul müdürü tutuklandı.

Namık Tanık'ın sahibi olduğu Nata Holding'den apar topar açıklama yapıldı. "O okulla hiçbir bağımız yok" denildi.

Namık Tanık adına Av. Ogün Kara imzasıyla yapılan açıklamada, Çankırı'da faaliyet gösteren Özel Namık Tanık İlköğretim Okulu ve bu okulun yönetimi ile hiçbir fiili ve organik bağlarının olmadığı vurgulanarak, okula verilen ismin kaldırılması için de Ankara mahkemelerinde dava açıldığı belirtildi.

Ortada bir boşluk vardı.

Bir bağ yoksa okulun bu ismi neydi?

Nata Holding'den yapılan açıklamada, söz konusu okullar ve bunları idare eden kurumlarla Namık Tanık'ın arasında herhangi bir irtibat bulunmadığı kesin bir dille ifade edildi.

Düşünün özel kolej kuruluyor, adı Namık Tanık ama Namık Tanık ile bir bağı yok!

Peki o zaman yine Nata Holding Yönetim Kurulu üyesi olan Yusuf Tanık adını taşıyan okula ne diyeceksiniz?

Okulun adı 15 Temmuz hain darbe girişiminden önce Samanyolu Yusuf Tanık İlköğretim Okulu idi...

Sonradan anlaşıldı ki okulun kapatılacağını anlayan FETÖ elemanları, okulun adını Yusuf Tanık İlköğretim Okulu olarak değiştiriyor.





Bu okulda birçok siyasinin çocukları da okudu. Mesela Çankırı Belediye Başkanı İrfan Dinç...

Onun da Gökçek ile bağlantısı var.

1996 yılında Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in danışmanı olarak göreve başlamıştı. Ardından Büyükşehir Belediyesi Metropol A.Ş.'de Genel Müdür Yardımcısı olarak görev yaptığı üç yıl içerisinde Ankara'da birçok rekreasyon alanı, köprülü kavşak çalışmalarının altına imzasını attı.

Yerel Çankırı TV'de İrfan Dinç'e yöneltilen sorular şöyleydi:

> – 17-25 Aralık 2013 girişiminden sonra, 30 Mart 2014'te yapılan seçimler öncesinde yeniden "başkan" seçilebilmek için Özel Namık Tanık Koleji'ne "Z Kütüphane" yaptırdığın iddia edildi.
> – Özel Namık Tanık Koleji parseli yanındaki Milli Emlak'a ait araziye bizatihi okul idaresi tarafmdan yıllık ödenilen "ecrimisil" ücretini almamaları ve o arazinin okul yönetiminin kullanımına "bila bedel" tahsis edilmesi için Çankırı ili Milli Emlak Müdürü'nü arayarak "telkinde" bulunmadın mı?
> – Sen; 30 Mart seçimleri öncesinde günaşırı beraberindeki danışmanınla Özel Namık Tanık Koleji'ne giderek yöneticilerle "özel" görüşmeler(!) yapmadm mı?
> – Sen; bölgenin milletvekilinin hakkında "Bu adam FETÖ'cüdür! Çankırı'da FETÖ'ye en büyük desteği veren adamdır" iddiasıyla hazırladığı dosyayı zamanın Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'ın masasına atacak kadar arkanda delil bırakmadın mı?[45]

Hiçbirine yanıt verilmedi.

Namık Tanık'ın ismi en son Varlık Fonu'na devredilen Eti Maden'in kiraladığı bina ve buraya altı yılda 30 milyon lira kira ödenmesiyle duyuldu.

Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü, 2012 yılında Ankara'nın merkezindeki genel müdürlüğünü boşaltarak daha uzak bir semt olan Etlik'te bir bina kiralamıştı.

---

45 https://www.cankiri.tv/birak-meydanlarda-hikaye-okumayi-irfan-dinc/

Bina için üç yılı peşin olmak üzere aylık 330 bin TL ödeme yapıldı. Namık Tanık'ın sahibi olduğu şirketten kiralanan binadaki kiracılığı, inşaatına başlanan yeni genel müdürlük binası tamamlanamadığı için uzayan Eti Maden, 2018 sonuna kadar 30 milyon 600 bin TL kira ödedi.

Şimdi soruyorum size...

Namık Tanık ile aralarındaki bağlantı bu kadar aşikârken Gökçek'in FETÖ bağlantısına dair bir sorgulama yapmamız gerekmiyor mu?

Ha, bu arada Namık Tanık'a sorularımı Ankara'da görüştüğüm hanımefendi aracılığıyla iletsem de yanıt alamadım.

Devam edelim...

Parsel, imar yasasına göre ayrılıp sınırlanmış arazi parçasıdır.

Bir parselin bir ya da birden çok sahibi olabilir.

Sahipler kişi olabileceği gibi, kuruluş, devlet ya da FETÖ gibi örgütler de olabilmektedir!

Hatırlayalım...

Bülent Arınç, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı çözüm süreciyle ilgili açıklamalarından dolayı eleştirdi.

Bu sözler üzerine Melih Gökçek, damadı üzerinden Bülent Arınç'ı "Paralel yapıcı" ilan etti.

Bülent Arınç'ın cevabını ve devamındaki tartışmaları kısaca önceki sayfalarda aktarmıştım.

Peki, bilinmeyenler ne, anlatalım...

Geçmişi peşini bırakmıyor

Bu kadar sayıdan, ihaleden, isimden sonra biraz toparlayalım.

Çünkü bakın Ankara'da Gökçek'in miras bıraktığı bir karadelik olan ANKAPARK projesine daha giremedik.

ANKAPARK'ta harcanan paraların yanında bu paralar size komik gelecek.

Fakat bir analiz yaparsak...

İlk sayfalarda Gökçek'in nasıl bir siyasi gelenekten geldiğini, kafa yapısını ve hayata bakış açısını az çok anladınız.

Belki kendisi de farkında değil ama her şeye, onun maddi değerine ve toplumdaki algısma göre önem veren Gökçek, en başından bu yana çizgisini koruyor.

Sonuçta o da siyasal İslamcılığın küresel güçler tarafmdan desteklendiği dönemin bir portresini oluşturuyor. Bu durum kendisini Gezi Parkı direnişinde de gösteriyor.

Gökçek, o dönemde polisler için Güven Park'a bir teşekkür pankartı bile astırmıştı.

Ama gelin görün ki aynı Gökçek, o polislerin FETÖ'cü olduğu ortaya çıkınca bu sefer de Gezi'nin bir FETÖ projesi olduğunu savunmaktan kendini alıkoyamadı.

Gelin biraz Gökçek'in "cemaat" geçmişine geri dönelim.

Biraz önce yazdığımızı tekrar edecek olursak, Gökçek her şeyi hep maddi değere ve toplumdaki algısma göre ölçüp tarttı.

Aslında "cemaat" de Gökçek için böyle bir değere sahipti. Cemaat, Gökçek için FETÖ olmadan önce güç için desteklenmesi gereken, övülmesi gereken, yanında durulması gereken bir yapıydı.

Yanlış anlaşılmasın, bu durum Gökçek'i, örgüte bile isteye yardım etmek sorumluluğundan kurtaramaz.

Zaten siz çocuklarınızı FETÖ okullarında okutup, yetmezmiş gibi torunlarınızı da FETÖ okullarına gönderip, bu da yetmezmiş gibi eşinizin ismini FETÖ okuluna verseydiniz, verilen araziler ve ihalelere konu gelmeden zaten çoktan içeri atılırdınız.

Hele biz muhalif gazetecilerin geçmişinde en ufak bir FETÖ noktası olsa yıllarca hapis yatmak durumunda kalmaz mıydık? Hatta tecrit...

FETÖ'nün okullarında okuyup, örgüte milyarlarca lira akıtanların varlığına rağmen, FETÖ'yle savaşan bizler bugün hapislerde sürünüyorsak, mücadele edilmesi gereken bir adaletsiz yapı var demektir.

Zaten Jön Türklerden bu yana bizim yaşam amacımız da bu yöndedir...

Bunca ihale, isim ve şirket adlarının arasında genel tabloyu sık sık hatırlatmakta fayda var. Gökçek ve 23 yıllık yönetimi,

aslında Türkiye'nin gelişip yükselmesinde emeği olan yoksul köylü ve kentliyi sömüren kurulu düzenin ufak bir dişlisi...

Gökçek'in "cemaat" geçmişine geri dönelim...

Çocuklarını ve torunlarını bu örgütün okullarına gönderip örgütün organizasyonları hakkında övgüyle bahsedip de bu yapıyla ilişkiden ceza almadan sıyrılmak her babayiğidin harcı değildir.

Üstelik "Terbiyeni takın, Fethullah Gülen'e Feto diyemezsin" diyebilen biri için...



'5. kat' görüşmeleri

Yıl 2013...

Dönemin İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Ramazan Emekli, zabıtalara Gezi Parkı'ndaki çadırların yakılması talimatını verdi. Gezi Parkı'nı biber gazına boğan isimdi. Bu kapsamda "görevi kötüye kullanmak" ve "genel güvenliği kasten tehlikeye sokmak" suçlarından 10 ay hapse çarptırıldı. ByLock kullanıcısı olduğu tespit edildi.

Dönemin İstanbul Güvenlik Şube Müdürü Yunus Dolar, Gezi eylemcilerine saldırı talimatı verdi. 15 Temmuz'dan sonra yakalanınca itirafçı oldu. İlker Başbuğ başta olmak üzere pek çok ismi, elebaşı Fethullah Gülen'in talimatıyla tutukladıklarını söyledi.

Dönemin İstanbul Güvenlik Şube Müdür Yardımcısı Mithat Aynacı, Gezi'de direnişçilere saldırıyı kışkırtan polis müdürlerindendi. 15 Temmuz gecesi İstanbul Emniyeti'ni işgale

giden tankın içinden çıktı. "Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya çalışmak" suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapse çarptırıldı.

Liste uzun...

Gezi direnişiyle ilgili iddianameyi hazırlayan Cumhuriyet savcısı Adnan Çimen ile davaya bakan hâkim Muzaffer İren'in de FETÖ üyesi oldukları ortaya çıktı. Hâkim İren aynı zamanda ByLock kullanıcısıydı.

Yani Gezi'ye saldıran yargı mensupları bile FETÖ'cü çıktı.

Ülke tarihinin gördüğü en sağduyulu eylemlerden biri olan Gezi direnişine yapılan saldırıların arkasında FETÖ'nün olduğu geniş kabul görüyor.

Uzatmayalım...

Demek ki neymiş...

Gezi, demokratik ve barışçıl bir protestoymuş.

Ona yapılan saldırılar ile ortalığı karıştırmaya ve kışkırtmaya çalışanlar o dönem polismiş, savcıymış, hâkimmiş.

İşte binlerce örnekte görüldüğü gibi Gezi'de en provokatif saldırıları FETÖ'nün yaptığı anlaşılırken, neden aynı saldırıları yapan siyasilerin durumu sorgulanmıyor?[46]

Gökçek, Gezi eylemleri döneminde demokratik protesto hakkını kullanan vatandaşlara karşı en ağır saldırıları yaptı. Hatta Gezi direnişçilerine karşı kullandığı provokatif söylemler nedeniyle mahkûm oldu. Eylemci Hasan Hüseyin Karabulut'a tazminat ödemesine karar verildi.

Yani, mahkemeler de Gökçek'in Gezi direnişine saldırısının masum olmadığını düşünüyor.

İşte tam da bu noktada akıllara şu soru geliyor:

Gökçek, Gezi döneminde saldırgan FETÖ'cü polislerle neden aynı dili kullandı? Onlar biber gazları atarken, Gökçek neden kışkırtıcı mesajlar attı? Onlar çadırları yakarken, Gökçek neden televizyonlarda eylemcilere hakaretler etti?

---

46 "Melih Gökçek FETÖ'cü polislerin siyasi ayağı mı", Odatv.com, 28 Şubat 2019: https://odatv4.com/melih-gokcek-fetocu-polislerin-siyasi-ayagi-mi-28021908.html

Üstelik, FETÖ'cü olduğu yargı kararlarıyla anlaşılan o günün polislerine bugün hâlâ "polisimiz" diye sahip çıkıyor. Sahibi olduğu Beyaz TV, FETÖ gerekçesiyle tutuklanan, Gezi'ye saldıran terör örgütü üyesi polisleri masum ilan edip, adeta Samanyolu TV yayıncılığını sürdürüyor!

Dahası da var.

Biliyorsunuz AKP-FETÖ kavgası başladıktan sonra gündeme birçok ses kaydı düştü.

Aynı dönemde Fethullah Gülen'in tapeleri de yayımlanmıştı.

Bu dinlemeler kuşkusuz MİT ya da Erdoğan yanlısı devlet güçleri tarafından yapıldı. Erdoğan'ın tapelerine karşı yayımlanan kayıtlar, Gülen'in bir cemaat liderinden çok bir "örgüt yöneticisi" olduğunu zaten açık açık gösteriyordu.

Barış Pehlivan ve Barış Terkoğlu'nun yazdığı *Metastaz* kitabında o tapelere de yer veriliyordu. İçerisinde en dikkat çekeni ise Melih Gökçek hakkında konuşulanlar oldu.

30 Ağustos 2013 tarihinde Hidayet Karaca ile Fethullah Gülen arasmda geçen görüşmede, Melih Gökçek'in oğlunun televizyonunda yayımlanacak "Erdoğan Belgeseli" konu ediliyordu. Tapelerden anlaşılan Melih Gökçek, FETÖ ile AKP bağının kopmaması için mücadele ediyordu. Gökçek, kanalında yayımlanacak bu belgeselde Gülen'den birkaç cümle alarak barışmayı sağlamaya çalışıyordu.

Hidayet Karaca, Gülen'e projeyi şu sözlerle aktardı:

> "Melih Gökçek'le beraberdik. O da arıyormuş. Uzun uzun, yalvarırcasına bir talepte bulundu. Bunlar bir belgesel hazırlıyorlar, Usta'nın Hayatı diye... Oğlunun televizyonunda yayınlayacaklar. Ne olur diyor, bu fitne fesat da biter diyor. Hocam birkaç kelime bir şey söylese diyor."

Karaca, Melih Gökçek'in kendisine yalvardığını şöyle anlatıyordu:

"Çok yalvardı. Hocamın yanında bir parça hatırım varsa, ben gideyim dedi, oraya gideyim dedi, ben telefon açayım dedi. Böyle bir talepte bulundu."

Gülen ise Erdoğan için şu ifadelerle teklifi yanıtladı:

"O kadar çok hainlik yaptı ki, hâlâ da yapıyor. Tarih karşısında ne deriz? Üst üste gelen falsolar karşısında ne deriz? Evet. Bir de böyle ortaya bir şey çıkmadan, ne diyeyim ki ben bununla alakalı!"

Gökçek bu ilişki bitene kadar pozisyonunu hep ortada tuttu. Olur da bir gün barışılırsa en az zararı görmek istiyordu. Aksine AKP ile örgütü barıştırmaya bile çalışıyordu.

AKP'nin önde gelenleri içinde FETÖ aleyhinde en son söz söyleyen kişi o oldu.

Çünkü sadece Melih Gökçek'in kendisi değil çocukları da tam olarak bu örgütün içerisinden yetişmişti.

Mesela İzmir 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir yargılanma gerçekleştirildi. Örgüt elebaşı Fethullah Gülen'in de aralarında bulunduğu 41'i tutuklu 102 sanıklı yargılamada, FETÖ'nün Deniz Kuvvetleri yapılanması imamlarından olan itirafçı Haluk Samay'ın örgütün deşifresine yönelik çarpıcı ifadeleri yer aldı.

Yargılanan Haluk Samay, FETÖ yapılanması içerisinde "5'inci kat" olarak nitelendirilen özel yerlerin isimlerini açıkladı: İzmir'de Yamanlar Koleji, İstanbul FEM Dershaneleri Altunizade Şubesi ve Ankara Samanyolu Koleji!

Melih Gökçek'in oğlu Osman Gökçek'in okuduğu dönemde Samanyolu Koleji'nde neler olduğunu duruşmada Haluk Samay şöyle anlattı:

"Ankara'daki 5'inci kat toplantılarına beş kere katıldım. Bir dönem semt sorumlusu bir dönemde de bölge sorumlusu olarak Ankara toplantılarının organizasyonunda bizzat ben görev aldım. Bu toplantılar dört gün sürerdi. İl imamları toplantısı, her akşam Fethullah Gülen'in bizzat

kendisi tarafından mütevellilere verilen sohbet programı, Gülen'in siyaset ve bürokrasi içerisinden gelen önemli kişiler ile birebir toplantıları yapılırdı.

Toplantı sürecinin bir gününde Cevdet Türkyolu'nun talimatı ile Fethullah Gülen'in konakladığı ve görüşme yaptığı özel oda ile binanın girişinden koridorlara ve zemin kattan üst kata direkt çıkan asansör olmak üzere özel odanın bulunduğu koridorla birlikte tüm giriş ve geçiş noktaları izole edilerek bina içerisinde bulunan görevliler de dahil olmak üzere arındırılmak suretiyle boşaltılırdı.

Bu tedbirler Fethullah Gülen'in doğrudan üst rütbeli askeri personel ve MİT görevlileri ile özel olarak yapılan görüşmeler için alınırdı. Mehmet Hanefi Sözen, Murat Karabulut ve Rıdvan Akovalı isimli FETÖ mensubu kişiler kendi sorumluluğundaki FETÖ yapılanmasında yer alan üst rütbeli askeri personel ile birebir Fethullah Gülen'le görüşmeler yapardı. Her görüşme esnasında odada Fethullah Gülen, isimlerini verdiğim bu üç kişiden birisi ve sorumluluğunda olan üst rütbeli askeri personel bulunurdu. Bu görüşmeler üçlü şekilde devam ederdi..."

Bu ifadeleri okulun örgüt için ne kadar önemli olduğu anlaşılsın diye aktarıyoruz.

Peki, Osman Gökçek bu okul hakkında bildiklerini savcılara anlattı mı? Resmi olarak anlattığına dair herhangi bir açıklama yapılmadı.

Babası ve kendisi Samanyolu Koleji'ndeki gizli bölümün olduğu "5. kata" hiç gittiler mi?

Osman Gökçek'in Samanyolu Koleji ile ilgili anlatmadığı çok bilgi var.

Mesela...

Soyadını "Gülen" yapacak kadar FETÖ elemanı olan basketbolcu Enes Kanter'in Samanyolu Koleji'nden "abisi" olduğu![47]

Osman Gökçek, Enes Kanter ile ilişkisini FETÖ darbesinden sonra her nedense hiç açmadı.

47 "Osman Gökçek Enes Kanter'in 'abi'si çıktı", Odatv.com, 22 Şubat 2019: https://odatv4.com/osman-gokcek-enes-kanterin-abisi-cikti-22021916.html

Acaba Osman Gökçek, FETÖ'nün Ankara yapılanmasında firari olan FETÖ'cüler Mahmut Türk, Ahmet Ertürk, Ayhan Atalay, Rahmi Bıyık ile birlikte Samanyolu Mezunları Derneği yöneticisi olarak bulunuyor muydu?

'Observer' araçlar nerede

Söz dinlemelerden açılmışken, TBMM Telekulak Komisyonunda gündeme gelen "Observer" araçlar ve Melih Gökçek ile ilgisinden bahsetmemek olmaz.

2013 yılında TBMM Telekulak Komisyonunda ifade veren eski Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı ve eski Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, bir büyükşehir belediye başkanının ortam dinlemesi yapan "Observer" araç kullandığını öne sürmüştü.

Arslan, tutanaklara ve komisyon raporuna da yansıyan açıklamasında, Almanya'dan alman 11 adet "Observer" aracın envantere kayıtlı olmadığını belirterek "Bir büyükşehir belediye başkanının bile bu aracı kullandığını biliyoruz" ifadelerini kullanmıştı.

Komisyon üyesi CHP İzmir Milletvekili Erdal Aksünger de Telekulak Komisyonu raporuna yazdığı muhalefet şerhinde şunları belirtmişti:

> "Observer araçlar ve bu araçları bir büyükşehir belediye başkanının dahi kullandığı iddiaları vardır. Bu iddianın ciddi olarak incelenmesi, mobil dinleme araçlarının hangi yetkiyle, nerelerde, hangi amaçla kullanıldıkları ve bu araçları kullandığı iddia edilen büyükşehir belediye başkanının tespit edilerek, yargı karşısına çıkarılması gereklidir."

Sabah gazetesinde yayınlanan haberde kayıp cihazların FETÖ'de olduğu yazıldı. O haberde şöyle deniyordu;

> "Emniyet İstihbaratın 2 yıldır kayıp olan toplam 11 dinleme cihazının İstanbul merkezli siyaseti itibarsızlaştırma

operasyonunda kullanıldığı öne sürüldü. Operasyondaki birçok detay, kayıp olan bu cihazlarla dinleme yapılmış olabileceğine işaret ediyor. Cihazların İstihbarat Dairesi dışında oluşturulan 'paralel istihbarat' tarafından, yasadışı dinlemelerde kullanıldığı iddiası ağırlık kazandı. Bazı işadamları, bürokratlar ve siyasetçilerin yakınlarıyla ilgili iddiaların aylar öncesinden sosyal medyaya yansıması, emniyet içerisindeki paralel istihbarat yapılanmasının bu cihazları kullandığı iddiasını güçlendirdi."

CHP Milletvekili Durdu Özbolat ise Emniyet'in teknik takip ve dinleme yapan araçlarından altısının kayıp olduğunun resmi olarak ifade edildiğini hatırlatarak "Araçlardan birisi Melih Gökçek tarafmdan kullanılıyor. Bu araçla yasadışı dinleme yapılıyor" iddiasmda bile bulunmuştu.

CHP Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, 20 Aralık 2011 tarihinde İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'in cevaplaması talebiyle, Türkiye'de kaç tane ortam dışı dinleme yapan mobil araç olduğuna ilişkin soru önergesi verdi.

Önergede, FETÖ'nün Şike operasyonu kapsamında alınan ifadelerde Melih Gökçek'in dinleme yapan bir araca sahip olduğu ve bu araçla farklı ortamlarda gizlice ses kayıtları aldırdığı iddiasından söz edildi.

Devamında ise Türkiye'de hangi kurumlarda ve özel şahıslarda kaç tane mobil araç olduğunu ve elde edilen kayıtların AKP'ye servis edilip edilmediğini sordu.

İdris Naim Şahin'in 22 Mart 2012 tarihinde verdiği cevapta "... önergeye konu edilen kurumlarda dinleme yapan mobil araçların bulunmadığı alınan cevabi yazıda anlaşılmıştır" denildi.

Halbuki daha sonra İdris Naim Şahin'in FETÖ'ye yakınlığı tartışma konusu oldu.

FETÖ'nün Ankara imamıyla arası nasıldı?

Ankara'da FETÖ davaları başladığında, mahkemelerde yavaş yavaş Gökçek'in adı da geçmeye başlamıştı.

Adı: Turgay Tekinay...

Gazi Üniversitesi'ndeki FETÖ soruşturması kapsamında tutuklandı. Öğretim görevlisiydi. Etkin pişmanlıktan yararlanarak FETÖ'ye ilişkin bildiklerini anlattı.

Başta FETÖ firarisi Şerif Ali Tekalan olmak üzere birçok isimle bağlantısını anlatan Tekinay, Balgat ve Bahçelievler'deki örgüt toplantılarmda gündeme ilişkin yapılan konuşmaları açıkladı.

Tekinay, bu toplantıda konuşan ev "abisi" Necmi Bıyıklı'nın kendilerine Gökçek ile ilgili şunları söylediğini anlattı:

> "Selçuk (kod) abiler Melih Gökçek'in yanına gittiklerinde makamında bir müteahhit varmış. Müteahhit, Melih Gökçek'ten arsasının emsal değerinin yükseltilmesini istemiş. Bizimkiler de Melih Gökçek'ten cemaatin bir okulu için yardım yapmasını istemişler. Melih Gökçek de müteahhitten cemaate yardım etmesini, bunun karşılığında arsanın emsal değerini yükselteceğini söylemiş."

Tabi bunlar iddia aşamasında kaldı.

Belki iftira atıyordu.

Fakat devam etti.

Bu konuşma ile Gökçek'in FETÖ ile olan irtibat ve ilişkisini övücü mahiyette anladığını ileri sürerek, "Daha sonra ise 2009 yılındaki belediye seçimlerinde cemaatin Melih Gökçek'in başkan seçilebilmesi için büyük gayret gösterdiğini toplantılarda öğrendiğini" kaydetti. 2011'de Necmi Bıyıklı'nın görevi Mehmet Saltan'a devrettiğini anlatan Turgay Tekinay, örgütün Gökçek'e ilişkisi konusunda şunları aktardı:

> "Mehmet Saltan ev toplantısında; Ankara Büyükşehir Belediyesine teşekkür içeriği taşıyan telefon marifetiyle yapmış oldukları hizmetlerden dolayı teşekkür mesajından bahsetti. Buradaki amaç Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığında görevli üst düzey örgüt ile bağlantılı yöneticileri onore etmek ve orada kalabilmelerini sağlamak maksatlı bir hareketti. Hatırladığım kadarıyla Fen İşleri Daire Başkanlığı için bu tür bir arama yapılması bizden istendi. Bu talimatı bize veren Mehmet Saltan'dır.

Mehmet Saltan, konuşması esnasında 'Ankara imamı olan Cemil Koca'nın Melih Gökçek ile arasının çok iyi olduğunu, Gökçek'in cemaatle bağlantılı olan şahıslardan haberdar olduğunu, Gökçek'in mahiyetinde çalışan örgüt ile bağlantılı şahıslar hakkında övücü söylemlerde bulunmanın iyi olabileceğini' belirtti. Bu talimat bana saçma geldi ve herhangi bir arama yapmadım."

FETÖ'cü savcıyı nasıl zengin etti?

Bu sözler Gökçek hakkındaki tek iddia değildi.

İncek'te bir arazinin Gökçek'le temas kuran bir grup FETÖ'cü polis, savcı ve hâkime imar değişikliği yapılarak tahsis edildiği söylendi.

Ayrancı'da bulunan Portakal Çiçeği Vadisi'ndeki belediyeye ait araziyi "otopark" alanından çıkarıp "Sosyal ve Kültürel Tesis Alanı" yaparak FETÖ'nün kritik isimlerinden firari Akın İpek'in Atlantik Eğitim, Yayın, Taşımacılık, Bilgisayar Tic. A.Ş.'ye ihalede usulsüzlük yaparak verdiği belirtildi.

Öyle ki bunun için FETÖ'den bir teşekkür bile almıştı. Atlantik Eğitim'in bir lisesine ise Melih Gökçek'in eşi Nevin Gökçek'in adı verilmişti.

Açılışta konuşan Gökçek, FETÖ okullarını öve öve bitiremedi:

"Eşimin isminin bu güzide okula verilmesi Gökçek ailesi için büyük bir onur ve gururdur. İki oğlum Samanyolu Lisesi'nden yetişti, iki torunum da Burç Akademi'de... Allah sizlerden razı olsun. Sizlerin hakkını ödeyemeyiz."

Okulun ismi 15 Temmuz'dan sonra değiştirildi.

Dahası da var...

FETÖ'nün yayın organı olarak bilinen Samanyolu TV ile FETÖ firarisi Şadan Sakınan'ı referans gösteren onlarca kişinin belediyede işe alındığı belirlendi.

Şadan Sakınan ile ilişkisine de kısaca değineyim...

Melih Gökçek'in karıştığı usulsüzlük iddiaları arasında en dikkat çekeni bu çünkü...

FETÖ firarisi eski savcı Şadan Sakınan'ın, almış olduğu araziye bir anda adeta sihirli el dokunuyor.

Süreç Sakınan'ın, Etimesgut'un Yapracık Mahallesi'nde parsel no'su 823 olan tarladan 500 metrekarelik hisseyi 7 Mayıs 2013 tarihinde satın almasıyla başlıyor.

Etimesgut Belediye Meclisi de satın almayı onaylıyor.

Sonrasında ise Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinin 12 Temmuz 2013 tarih ve 1346 no'lu kararıyla onaylanan 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı ve Konut Alanı olan ve inşaat emsali 3.30 olan 48410 ada ve 2 no'lu parsele hisselendiriliyor.

Ne oluyor...

FETÖ'cü savcının almış olduğu tarla arazisi bir anda imara açılıyor ve savcı milyonlarca liralık değeri olan bir araziye sahip olmuş oluyor.

Bunun karşılığında Gökçek ne alıyor?

Zaten Gökçek ve Sakınan arasındaki bu garip ilişkinin asıl çarpıcı noktası ise Adliyede yaşanıyor.

Gökçek hakkında yapılan onlarca suç duyurusu, usulsüzlük dosyası bir şekilde savcı Şadan Sakınan'ın önüne geliyor.

Savcı Sakınan o kadar rahat ki, gelen dosyaların tamamını "Soruşturmaya yer yoktur" kararı vererek reddediyor.

ABD imamıyla fotoğraf çektiriyor

Gökçek, ABD'de FETÖ lideri Fethullah Gülen'in kurduğu Türk Kültür Derneği'ne ziyarete de gitti.



Gökçek'in TAA'ya yaptığı ziyarete Türkiye'nin o dönemki Washington Büyükelçisi Namık Tan da katılmış.

Orada bir dizi görüşmeler yaptı. Ama içeriğini açıklamadı.

FETÖ'nün ABD imamı ve Türk Amerikan Birliği (TAA) Başkanı Faruk Taban ile yan yana fotoğraf çektirdi.

Fotoğrafta bulunan o zamanki Washington Büyükelçisi Namık Tan'a da ulaştım. Fotoğrafın hikâyesini sordum.

Şunları anlattı:

> "Melih Gökçek'in Washington'a yaptığı ziyaret sırasında Ankara ve Washington DC şehirleri arasında kardeş şehir anlaşması imzalanmıştı. Ekim 2011'di galiba. Hem kardeş şehir törenine hem ATAA Festivaline ilişkin fotoğraflar ve bilgiler var. Bu ziyaretler sırasında başka eyaletlere de gitmişlerdi. Belediye imkânları ile bazı festivallere ödemeler de yapıldığını hatırlıyorum."



FETÖ firarisiyle fotoğrafı

Melih Gökçek'in şahsında Türkiye'nin içinden geçtiği siyasal süreci anlatmaya başlarken Türkiye'nin alışkanlık haline getirdiği bazı şeylere dikkat çekmek gerekiyor.

Türkiye artık kanıksıyor.

O kanıksamaya örneklerden biri de tam olarak Melih Gökçek.

Mesela Gökçek'in FETÖ ile olan ilişkileri artık kanıksandı. Savcıların önünde onlarca suç duyurusu ve şikâyet olmasına rağmen harekete geçilmemesinin bir sebebi var.

Çünkü Gökçek'e dokunulduğu an siyasi ayak operasyonlarına başlanması gerekiyor.

Mesela bu kitapta ilk kez göreceğiniz bir fotoğrafı aktaralım.

Bülent Arınç'ın FETÖ'ye parsel parsel satmakla suçladığı olayın belgelerinin ayrıntılarını ilerleyen sayfalarda göreceksiniz.

Şimdi gelin Melih Gökçek'in FETÖ'yle yakın ilişkilerine dair o çarpıcı fotoğrafı inceleyelim.



Melih Gökçek, Kamil Kılıç (soldan ikinci) ile birlikte bir organizasyonda

Adı: Kamil Kılıç.

17 Haziran 1994 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi Satın Alma Daire Başkanlığına Şube Müdürü olarak girdi.

Senelerce bu görevde kalarak belediyenin satın alma işlerinin başında, belediyeye giren çıkan her şeyin kaydını tuttu. Satın almanın başında olduğu için paranın da başındaydı. Bütün işlerini Gökçek ile koordineli yürütüyordu.

Hatta öyle iyi anlaştılar ki...

10 Aralık 2001 tarihinde aynı bölümde daire başkanlığına yükseldi. Bu tarihten sonra belediyenin basamaklarını hızlı tırmandı.

Gökçek onu başkentin en kritik biriminin başına getirmek istiyordu.

2 Eylül 2005'te Genel Sekreter Yardımcısı oldu.

Bir sene sonra...

6 Eylül 2007 tarihinde ASKİ Genel Müdürlüğü görevine getirildi.

Bu tarihten dört yıl sonra istediğini aldı.

27 Nisan 2011'de vekâleten Ankara Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri oldu. 13 Şubat 2012'de ise asaleten ataması yapıldı.

15 Nisan 2014'te de bu görevdeyken emekli oldu.

Tüm bu 20 yıllık süreç Melih Gökçek'in belediye başkanlığı döneminde onun izni ve isteğiyle gerçekleştirildi.

Peki kimdi bu Kamil Kılıç?

Üst düzey FETÖ'cü olduğu bilinen bu isim 15 Temmuz'un ardından ABD'ye kaçtı.

FETÖ'yle mücadelede iktidar için "milat" sayılan 17-25 Aralık 2013'teki soruşturmalardan sonra bile görevinde tutulmuştu.

2014'teki yerel seçimlerde de aktif görev aldığı belirtilen Kılıç'ın, "Ankara'daki FETÖ yandaşı işadamları ve müteahhitler ile belediye arasında da köprü görevi gördüğü" belirtildi.

Dahası var...

O fotoğraflarda olmayan bir isim daha Gökçek ile yakın ilişki içerisindeydi.

Adı: Hasan Uçar.

25 Ekim 2004'te Ankara Büyükşehir Belediyesi Hesap İşleri Daire Başkanı olarak atandı.

1 Ağustos 2006'da Mali Hizmetler Daire Başkanı oldu.

15 Nisan 2014'e kadar istisnasız kademe terfii aldı.

Ne olduysa...

16 Nisan 2014'te "tenzili rütbe" geçirerek Fen İşleri Daire Başkanlığına "uzman" olarak atandı.

Belki birileri "biraz perde arkasında kal" demişti.

Onlar için makam ve rütbeden çok "abilik" önemliydi.

28 Temmuz 2016'da görevden uzaklaştırıldı.

Yaklaşık bir sene sonra, 14 Temmuz 2017'de 692 sayılı KHK ile görevine son verildi.

Dikkat ederseniz iki FETÖ'cü isim de başkentin iki kritik biriminde görev aldı. Kamil Kılıç Genel Sekreterlik görevini yürütürken Hasan Uçar da aynı anda 17/25 Aralık'tan sonrasına kadar Mali Hizmetler Daire Başkanıydı.

Bu iki görev belediye başkanından sonra kasanın başında duran iki koltuk anlamını taşıyordu.

Yani Gökçek, Ankara'da dönen bütün paranın başına iki firari FETÖ'cüyü koymuştu.

Anlayacağınız Gökçek'in ve Arınç'ın birbirine girmesi boşuna değildi...



'Parsel parsel sattın' olayının perde arkası

Peki, Bülent Arınç'ın kastettiği "parsel parsel satış" ve "yaptırılan okul" neydi?

Tarih: 17 Ocak 2014.

Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Komisyonu Raporu...

Rapor numarası: 1093.

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi aldığı kararla, Ankara'nın Etimesgut ilçesindeki 20 bin 690 metrekarelik belediye arazisinin 10 bin metrekaresini, FETÖ'ye okul veya dershane açması için "Özel Eğitim ve Öğretim Tesisi Alanı"na çevirdi.

Gökçek'in seçim öncesinde yaptığı bu girişim, 17 Aralık operasyonundan sonra Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinde kabul edildi.

AKP hükümetinin FETÖ'yü tasfiye edip dershanelerini kapatmak istemesine karşın, Melih Gökçek bu kararla, dershane

açılması için Ankara'nın en değerli bölgesindeki 10 bin metrekarelik arazinin rantını yükseltmişti.

İmar planı değişikliği, CHP ve MHP'nin muhalefetine karşın AKP'li üyelerin oylarıyla kabul edildi.

Araziye ilişkin imar süreci, söz konusu 20 bin 690 metrekare büyüklüğündeki parselin Etimesgut Belediye Meclisinin 30 Haziran 1998 tarihinde aldığı karar sonucu, herhangi bir önem teşkil etmeyen "Belediye Hizmet Alanı" şeklinde belirlenmesiyle başladı.

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi aynı parselin niteliğini 11 Şubat 2013'te "Sosyal ve Kültürel Tesis Alanı" olarak değiştirdi.

Ancak, daha sonra FETÖ mensubu olduğu öğrenilen parsel sahibinin 4 Eylül 2013'te yaptığı başvuru üzerine aynı arazinin 10 bin metrekaresinin niteliği, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinde alınan kararla, "Özel Eğitim ve Öğretim Tesisi Alanı"na çevrildi.

Bu kararın ardından "inşaat alanı-kat büyüklüğünü" dolayısıyla rantı ifade eden emsal oranı yüzde 100 artarak, 0.60'dan 1.20'ye çıktı.

Alınan kararda parsel sahibinin özel dershane veya okul için imar planında gerekli gördüğü bütün değişiklikler de kabul edildi.

Parsel sahibinin isteği üzerine, "Bu alanlarda özel okul öncesi eğitim, kreş, ilköğretim, ortaöğretim okulları ile çeşitli kurslar, uzaktan eğitim yapan kuruluşlar, dershaneler, motorlu taşıt sürücü kursları, hizmet içi eğitim merkezleri, öğrenci etüt eğitim merkezleri, özel eğitim ve rehabilitasyon merkezleri vb. özel eğitim ve öğretim kurumları yer alabilir" plan notu da kabul edildi.

Kuşkusuz bu satış FETÖ'ye verilenlerden yalnızca bir tanesiydi...

Daha ilginci Melih Gökçek FETÖ'ye verdiği destekleri hiç yalanlamadı. Böyle olunca da toplumda Gökçek-FETÖ ilişkisine dair bir algı oluştu. Gökçek-FETÖ ilişkisi karikatürleşti. Sosyal medyada paylaşılan bir video, bir tweet ya da bir

haberden hareketle "Bak Gökçek yapmış yine yapacağını" algısı yaratıldı.

Ve bu durum böylece kaldı.

Halbuki ortada yüzlerce suç isnadı varken, bir terör örgütünün palazlanmasına yardımcı olmak varken, bu işin karikatürleşmesinin adaletsizliği pekiştirdiğini fark edemedik.

Türkiye'de adaletsizlik arttıkça toplumun devlete olan güveni de kalmadı.

Adaleti Twitter'dan aramaya başladık.

Aslmda mesele sadece Gökçek-FETÖ ilişkisi değil.

Bir Türkiye tablosu...

İşte verdiği parseller

Şimdi gelin size biraz bu işin ayrıntısını anlatayım.

FETÖ davası kapsamında ifadesi alınan ve FETÖ ile bağını itiraf eden bir kişi, "Örgütün finans kaynakları nedir? Anlatınız" sorusuna şu yanıtı veriyor:

> "Himmet toplantıları, müteahhitler, belediyeler içinde çalışan örgüt mensubu şahıslar aracılığı ile rant getirecek yerlerin önceden öğrenilmesi, bu tip yerlerde yapılacak inşaatlar için çıkarılan ruhsatlarda kendi müteahhitlerine kat irtifakları ve imar emsal artışlarından elde edilen gelirlerden elde ettiklerini duydum. Örneğin 5 katlı bina ruhsatı alınan bir siteye sonradan belediye meclisinden çıkarılan bir karar ile 15 kata kadar izin verilerek müteahhitlerin haksız kazanç elde etmesi sağlanır ve bu artıştan ortaya çıkan paradan da örgüte kaynak aktarılır diyebiliriz..."

Şimdi de aşağıdaki satırları okuyun:

> "Hain FETÖ/PDY örgütü ile iltisakı bulunan şirketlerin dönemin Ankara Büyükşehir Belediyesine vermiş oldukları imar planı değişikliklerinin kabul edilmesi suretiyle hukuka aykırılıklar ve suç unsuru oluşmuştur. İmar mevzuatına aykırı imar değişiklikleri kabul edilerek hain FETÖ/PDY örgütü mensupları ile üçüncü kişiler yararına menfaat sağlanmıştır."

Biri FETÖ itirafçısının anlattıkları, diğeri ise müfettişlerin Melih Gökçek dönemine yönelik incelemeleri sonucunda ortaya çıkardıkları işleyiş.

Menfaat sağlanan, FETÖ ile iltisakı bulunan şirketlerin ise firari örgüt mensubu Rahmi Bıyık'ın kurduğu Doğukan İmar, Hisar Proje, Pusula İmar, Asya-Tek şirketleri olduğu anlaşıldı.

Rahmi Bıyık kim mi?

FETÖ'nün mali işlerden sorumlu Ankara imamı...

Meclis üyesi Ertan Işık'ın, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına hitaplı yazılan soru önergesi bu şirketleri kapsayan suç duyurusunun da temelini oluşturdu.

Soru önergesinde isimleri geçen bu firmaların Belediye imar uygulamalarında yaptıkları iş ve işlemlerin incelenmesi talep edilmiş. Bunun üzerine Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı Teftiş Kurulu tarafından konu incelenmiş ve Meclis soru önergesi ekinde yer alan 117 farklı sıra numarasında kayıtlı ada ve parseller ile ilgili bir sonuca varılmış.

Süreç tamamlandığında Ankara Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan rapor sunulmuş.

Peki, rapordan ne çıkmış?

Soru önergesi ekinde usulsüz plan değişikliği teklifi sunulduğu iddia edilen firmalardan Rahmi Bıyık'ın kurduğu şirketler için belirtilen ada/parsellerle ilgili inşaat yoğunluğu (emsal) artışı getiren plan teklifi sunulduğu ve Belediye Meclisince bu tekliflerin kabul edildiği belirlenmiş.

Ayrıca, adı geçen firmalar için yapılan plan değişiklikleri tekliflerinin Belediye Meclisi tarafından kabul edilmesine rağmen, somut ve nesnel verilere dayanmadığı anlaşılmış. Dahası, yeterli sosyal donatı alanı ayrılmadığı nedenleriyle kamu yararına ve şehircilik ilke ve esaslarına aykırılık oluşturduğu vurgulanmış. Bu nedenle de gerek mahkeme kararlarıyla gerekse de meclis kararlarıyla bu rant hamlelerinin iptal edildiği ortaya çıkmış.

İşin ilginci bu rant hamlelerinin altında hep tek bir imzaya rastlanmış: Melih Gökçek...

Mansur Yavaş yönetimi de savcılığa başvurarak FETÖ'ye yarar sağladıkları gerekçesiyle iltisaklarının araştırılması için Gökçek ve kurmayları hakkında suç duyurusunda bulunmuş.

Mesela yapılan işlere bir örnek vereyim.

Ankara'nın Etimesgut ilçesi 48302 ada 2 parseli...

Ticaret alanı olan arazi Adil Özkoçak, Fazlı İyi, İlyas Özkoçak, Fatih İyi ve Hüseyin Özkoçak'a ait olarak gözüküyor.

Gökçek'in adamı Rahmi Bıyık'a ait Pusula İmar İnşaat adına Erdal Türk'ün sunduğu 1/5000 ölçekli plan değişikliği teklifi ile; 48302 ada 2 sayılı parsele yüzde 100'lük bir rant artışı önerilmiş. Yetmemiş, plan notuna da birçok kullanımın yanı sıra rezidans ve konut yapımı eklenmiş.

Dava süreçleri nasıl olduysa hep Gökçek cephesinin istediği gibi sonuçlanmış.

İlçe belediyesinin de onaylamasıyla Gökçek'in adamı FETÖ'cü Rahmi Bıyık marifetiyle arazinin inşaat alanı 29 bin163 metrekareden 58 bin 326 metrekareye çıkarılmış.

Ancak bu da yetmemiş olacak ki plan notlarında emsal harici tutulan kullanımlarla emsal değerinin yüzde 100'ü de aştığı tespit edilmiş.

Olumsuz raporlara rağmen alanda yapılacak bir inşaata yüzlerce dairelik rant artışı sağlayacak olan bu teklif kabul edilmiş.

Aynı isme ait bir diğer firma Doğukan İmar...

Ankara Yenimahalle ilçesi, 13811 ada 8 parselde bulunan İpek-Koza arazisi ile ilgili olarak yapılan usulsüzlükler de var.

Yaklaşık 9 bin metrekarelik alan için emsal oranı yüzde yüz artırılarak inşaat alanı iki katına çıkartılmış. Üstelik parsel kullanımı "sanayi alanı" iken "kentsel servis alanı kullanımı"na dönüştürülerek kullanım içeriği genişletilmiş.

Peki, bu kararın altında kimin imzası vardı: Melih Gökçek...

Devam edelim...

FETÖ'ye finansal destek sağlanan parsellerin bir tanesi de yine FETÖ'cü Rahmi Bıyık'a ait Asya-Tek firmasına verildi.

Yenimahalle ilçesi 42875 ada 10 parsel; Ankara'nın en ünlü AVM'si olan A-City'nin bulunduğu arazi için bu kez emsal değeri üç kat birden artırıldı.

13 bin metrekarelik arazide bir öncekinde olduğu gibi "sanayi kullanımından", "kentsel servis alanı" kullanımına dönüştürülerek kullanım kısıtlılığı kaldırıldı.

Emsal artışı ile birlikte 6 bin 500 metrekarelik kullanım hakkı olan parsel, Gökçek'in bir imzasıyla 19 bin 500 metrekareye çıkartıldı.

İşin bir diğer tarafı, artan inşaat alanı sonrasında yapılan AVM ile birlikte otopark ihtiyacı doğduğu için parsel üzerindeki yeşil alan kullanımı da kaldırıldı.

Bitmedi...

Belgeleri okudukça bitecek gibi de görünmediğini fark ettim.

Fakat kitabın isminin hakkını verelim, değil mi?

FETÖ'cü Rahmi Bıyık'a ait bir diğer firma Hisar Proje'ye ait Ankara Gölbaşı'ndaki üç adada da imar rantı sağlanmış.

Hem de öyle böyle değil.

2009 yılındaki ilk planda yaklaşık 3 hektar yüzölçümlü alanda yer alan 111414, 111415 ve 118320 adalara ilişkin imar planına göre araziler "düşük yoğunluklu konut alanı" olarak gözüküyordu.

Fakat 2016 yılında onaylanan yeni imar planıyla 111414, 111415 adaları "yüksek yoğunluklu konut alanı" yapıldı. Diğer arazi ise park alanı olarak planlandı.

2009 yılında 40 adet olarak hesaplanan konut sayısı ise 17-25 Aralık'tan üç yıl sonra 2016'da 375'e çıkarılmıştı.

Olumsuz resmi görüşlere ve mahkeme kararlarına rağmen FETÖ'ye maddi kaynak sağlayan söz konusu teklif Meclis kararı ile kabul edildi.

Kararın altındaki imzada da aynı isim vardı: Melih Gökçek...

Şimdi gelin FETÖ itirafçısının mahkemede söylediklerini tekrar hatırlayın.

Bakın söz konusu şirketler ile Belediyenin ilişkisi 15 Temmuz FETÖ'cü darbe girişiminden sonra dahi devam etmiş.

Nitekim buna kanıt olacak bir parsel var.

FETÖ'cü Rahmi Bıyık'ın kurduğu Asya-Tek firması tarafından sunulan Çankaya İlçesi Mutlukent Mahallesi 16635/1

ada/parsele rant artışı sağlayan imar değişikliği planı teklifi, Belediye Meclisinin 13 Ocak 2017 tarihli ve 124 sayılı imar teklifi ile kabul edilmiş.



Melih Gökçek'ten cemaat itirafı: Evet, yardım ettim

cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/...

Hürriyet'ten Ahmet Hakan'ın sorularını yanıtlayan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, 'hayır kurumları' için verilen parsellerin 'şahıslar için suistimal edildiğini' söyledi.

Gökçek, Ahmet Hakan'ın "Cemaate verilen parseller...Bu nedenle pişman mısınız" sorusuna cevaben, "Tabii pişmanım ama ben yaptığım işin hayır işi olduğuna inanıyorum. Ben Allah rızası için yardım ediyorum. Onlar da Allah rızası için diyorlardı ama şahısları için suistimal etmişler" dedi.

İddiasını ispat edemeyeceğini belirten Gökçek, "Bu benim tespitim. İspat et dersen çok zor ama olduğunu biliyorum" ifadesini kullandı.



Odatv
@odatv

Melih Gökçek: Cemaat'e verdiğim parseller yüzünden pişmanım odatv.com/pismanim-17021...

'PİŞMANIM'

ÖÖ 11:24 · 17 Şub 2016 · TweetDeck

17/25 Aralık'tan sonra Samanyolu TV'ye aktarılan paralar

Bu ilişkiler kamuoyunda tartışılırken Mansur Yavaş yönetimindeki Ankara Büyükşehir Belediyesi dikkat çeken bir suç duyurusunda bulundu.

Belediye, Gökçek döneminde, 17/25 Aralık 2013'ten sonra alenen FETÖ'nün basın yayın organlarına kaynak aktarımı yapıldığı haberlerini ihbar kabul ederek harekete geçti.

Yani bir yandan rant artışı sağlanırken diğer bir yandan da FETÖ'nün medyasına destek veriliyordu.

Gökçek ve üç yönetici hakkında "suç örgütüne yardım etme", "terörizmin finansmanı ve görevi kötüye kullanma" suçları işlendiği gerekçesiyle suç duyurusunda bulunuldu.

Gerekçesi neydi?

Yapılan inceleme sonucunda, FETÖ'nün yayın organları olduğu bilinen Samanyolu TV, Samanyolu Haber TV, Kanaltürk ve Bugün televizyonlarına belediye kasasından kaynak aktarıldığı belirlendi.

Milyarlarca lira harcanarak yapılan ANKAPARK'ın tanıtımı için harcanacak paradan bu kanallara da verilecekti.

Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanlığı tarafından yapılan ihalenin teknik şartnamesindeki TV kanalları arasında, FETÖ'ye ait Bugün TV, Kanaltürk, Samanyolu Haber ve Samanyolu TV kanalları da vardı.

Bu işin altında Gökçek'in sağ kolu FETÖ firarisi Kamil Kılıç'ın imzası bulunuyordu.

Yapımı devam ederken ANKAPARK'ın tanıtım filminin hazırlattırılarak ulusal TV'lerde yayınlattırılması işi PC İletişim ve Medya Hizmetleri'ne yaptırılıyordu.

7 milyon liralık iş için şirketin Garanti Bankası Rumeli Caddesi Şubesi TR 670006200040600006229715O no'lu IBAN hesabına ödenmesi için gerekli işlemlerin yapılması talep edildi.

Bu talebin altında dönemin Ödeme ve Mali Hizmetler Dairesi Başkanı firari FETÖ'cü Hasan Uçar'ın imzası vardı.

Böylelikle çaktırmadan FETÖ kanallarına onlar için "ufak" paralar da aktarılmış oldu.

Samanyolu TV'ye 240 bin TL, Kanaltürk'e 81 bin TL, Samanyolu Haber'e 36 bin TL, Bugün TV'ye 18 bin TL olmak üzere KDV hariç toplam 375 bin TL ödemenin tek kalemde yapıldığı anlaşıldı.

İnceleme sonrasında oluşturulan raporda Gökçek'in, firari Kamil Kılıç'ın, eski Basın Yaym ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanı Ahmet Recep Tekcan ile eski Mali Hizmetler Dairesi Başkanı FETÖ firarisi Hasan Uçar'ın suç örgütüne yardım etme, terörizmin finansmanı ve görevi kötüye kullanma suçlarını işlemekten dolayı cezalandırılmaları istendi.

Fakat ne tesadüf ki hiçbir savcı harekete geçmedi.

Oysa kamu görevlisi olan Melih Gökçek'in alınan meclis kararından da görüleceği üzere konunun komisyonca dahi görüşülmesine gerek olmadığı konusunda ısrar ettiği ve bir an önce ihaleye çıkılması amacıyla Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanlığının görevlendirilmesi yönünde karar alınmasını sağladığı anlaşılıyordu.

Sanki savcılar dosyaları "gerektiğinde kullanmak üzere" kenara ayırıyorlardı.

Çünkü sadece bu birkaç olay değildi...

Gökçek FETÖ'yü bıraksa geçmişi Gökçek'in peşini bırakmıyordu.

Bu iddialarm ardından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Terör Suçları Soruşturma Bürosuna bir dosya geldi.

Aralarında Melih Gökçek'in de bulunduğu yedi kişi hakkında, kamuya ait bir taşınmazın bilinçli ve planlı bir şekilde alman meclis kararları ve imar değişiklikleri ile FETÖ mensuplarına hukuka aykırı şekilde tahsis edildiği ve aynı yöntemlerle 15 Temmuz'a giden yolda FETÖ'ye maddi menfaat sağlandığı söyleniyordu.

Dikkat edin; "15 Temmuz'a giden yolda..."

Dosyada enteresan bilgilere yer verildi.

Savcılığa intikal eden suç duyurusunda, Emniyet Genel Müdürlüğünün 2008 yılında eğitim tesisi kurmak amacıyla Keçiören ilçesi Saray beldesinde bulunan kamuya ait bir alanı talep ettiği belirtildi.

Alan hakkında belediye TOKİ'ye yazdığı yazıda bir kısmının kendilerine devredilmesini, diğer bir kısmının Emniyet Genel Müdürlüğüne verilmesini kabul etti. Ancak bu işlem, yazıya rağmen gerçekleşmedi ve bahsi geçen alan TOKİ tarafından ihale edilerek "İrem Asma Bahçeleri Konut Yapı Kooperatifi" ve "Aygen Konut Yapı Kooperatifi"ne satıldı.

Taşınmaz kamu alanını alan Aygen Konut Yapı Kooperatifi'nin yöneticilerinin, Melih Gökçek'in birçok dosyasını aklayan, FETÖ'cülükten yargılanan eski savcı Şadan Sakınan, FETÖ'cü eski Yargıtay Genel Sekreteri Aydın Boşgelmez ve

FETÖ'ye üye olmak suçundan yargılanıp ceza alan eski savcı Mustafa Bilgili olduğu ortaya çıktı.

Fakat İrem Asma Bahçeleri Konut Yapı Kooperatifi'nin yönetiminde bir isim, okuyanların aklını karıştırdı.

"Meşhur" FETÖ firarisi Önder Aytaç kooperatifin yönetiminde bulunuyordu!

İddiaya göre alanın imar işleri ise FETÖ'nün İç Anadolu Bölgesi Mali İşlerden Sorumlu "imamı" olarak bilinen Rahmi Bıyık'ın kurduğu Doğukan İmar İnşaat Şirketi'ne verildi.

Dosyada, bahsi geçen kamu alanında tarihleri tek tek belirtilerek toplam yedi kez imar değişikliği yapıldığı ve bulunduğu bölgedeki emsal alanlardaki yapılardan daha fazla inşaat yapma hakkı tanındığı belirtildi.

Bu sayede, FETÖ'cü yöneticilerden oluşan kooperatiflerin, Belediye kanalıyla yapılan imar değişiklikleri neticesinde haksız menfaat ve kazanç elde ettiği ve bu kazançların FETÖ'ye finansman sağladığı ifade edildi.

İlgili dosyada, 23 sene boyunca Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı yapmış Melih Gökçek şüpheli olarak yer aldı. Gökçek'in söz konusu durumun farkına varamayacak durumda olması ile haksız kazanç ve menfaati bilerek ve isteyerek yapmamış olması durumunun mümkün olmadığı özellikle vurgulandı.

Gökçek'in şikâyet konusu imar planları arasındaki farkı anlayabilecek mesleki deneyimi bulunduğuna ve bu şikâyetleri gündeme almaması dışında, Meclis kararlarına karşı dava açmadığına da dikkat çekildi. Hukukun dışına çıkarak FETÖ üyesi üçüncü kişilerin haksız menfaat elde etmesine aracılık ettiği bile iddia edildi.

Gökçek bu iddialarm hiçbirini yalanlamadı.

Aksine çıktığı bir televizyon programında, "Benim bunlarla üst düzey ilişkim oldu. Türkçe Olimpiyatlarında inanarak iltifat etmişimdir. Benim iki oğlum onun okulundan mezun. Çocuklarım üzerinde hakkı olduğu için yaptım" dedi.

Neye güveniyordu...

Bilinmiyor.

Ancak tek savunduğu şey 15 Temmuz gecesi FETÖ'ye karşı gösterdiği "direniş".

Ama gelin o dosyaya geri dönelim.

Öyle ki savcının masasındaki, ancak kapağı hiç açılmayan dosyada bahsedilen rantın 2008-2016 yılları arasında devam ettiği, haksız imar düzenlemeleri ile sağlanan rant sonucunda 17/25 Aralık'tan sonra bile satış yapılarak FETÖ'ye finans sağlandığı aktarıldı.

Yapılan uygulamaların, Gökçek'in aynı televizyon programında 2016'da yaptığı "Benim bunlarla üst düzey ilişkim oldu" sözleri ile bağlantılı olduğu belirtildi.

Savcıya verilen dosyada haksız kazanç sağlanan kişilerin FETÖ terör örgütünün en üst düzey yöneticilerinden olduğu ve ülkenin 15 Temmuz sürecine gelmesinde büyük katkıları olan bu kişilere Gökçek ve diğer şüphelilerin bilerek ve isteyerek yardım ettiğinin altı çizildi.

15 Temmuz gecesi "direnen" Gökçek, o geceye kadar neden direnmemişti?

Bu sorunun cevabını hiç vermedi...

Çocukları Osman ve Ahmet Gökçek, hatta torunları FETÖ okullarında yetişti.

Sırf bu yüzden Türkçe Olimpiyatlarını övdü.

Ama kimse sesini çıkarmadı.

Hiçbir işe yaramayan milyonluk demir yığını

Gökçek deyince son döneminde Ankara'nın başına bela edip bıraktığı ANKAPARK israf projesini anlatmam gerekiyor.

Fakat ANKAPARK'taki skandallardan önce başka bir şeyi aktaracağım.

Demir Kafes...

Çünkü Demir Kafes'in baştan sona yapımı Melih Gökçek'in bütün belediyecilik anlayışını ve iş bilmezliğini anlatıyor.

Bu planın amacı her ne kadar "metro destek tesisi" yapılması olarak gösterilmek istense de gerçekte yapılan bir alışveriş ve ticaret merkezinden başka bir şey değildi.

Ama Gökçek'in bitmemiş bir inşaata mahkûm etmiş olduğu Demir Kafes, büyük bir israfın portresi olarak ortaya çıktı.

Gökçek sökümü için de bir o kadar para harcadı.

Proje için altı kez imar değişikliği yapan Melih Gökçek'in bu alandaki ısrarı, rant paylaşımından başka bir düşüncesinin olmadığının göstergesiydi.

Demir Kafes'in temeli 2005 yılında atıldı.

2008 yılına kadar iskeleti inşa edildi ve 2013 yılma kadar atıl bırakıldı ve böyle kaldı. Sonunda da söküldü.

Kentin ana ulaşım koridoru olan Eskişehir Yolu'nda 2005 yılında hayata geçirildiğinde mimari yapısı, merkezi konumu, ulaşılabilirliği ve yüksek araba kapasiteli otoparkıyla Ankara'nın gözbebeği olacağı söylemi ise daha baştan yeni bir kamu israfına işaret ediyordu.

Toplam 140 bin metrekare inşaat alanına yayılan ve bir metro durağı da içeren kongre merkezi, konferans-toplantı salonları, mağaza ve sinemalar yapılacağı ifade edilen ve tamamlanamayan bu ucube yapı için 2008 yılı itibari ile 72 milyon TL harcanmıştı.

Sökümü ise yapımı kadar ilgi çekici oldu. Gökçek milyonlarca liraya yaptırıp hiç kullanmadığı bir şey için de kamuyu zarara uğratmayı başarmıştı.

2012 yılı nisan ayında Ankara Büyükşehir Belediyesi, Demir Kafes'in sökümü karşılığında bir inşaat şirketi ile anlaştı. İhale kapalı şekilde yapıldı, 2450 konut ve üç hektarlık alanda ticaret alanı üretmek koşuluyla anlaşıldı. Bu ihalenin bedeli ise 120 milyon dolar olarak açıklandı.

Fakat çok büyük inşaat alanına sahip olan iskeletin söküm sürecinde ortaya çıkacak maliyete dair farklı görüşler ortaya çıkmış ve bu söküm kamu bütçesine 80 milyon TL zarar vermişti.

Demir Kafes sökümünde çeliklerin birçoğu oksijen kaynağı ile kesilerek parçalara ayrıldı. 6 bin ton civarında hurda çelik ve demir çıktı. Demir Kafes'in hem yapımı hem sökümü süreci, kamu kaynaklarının nasıl israf edildiği ve bu konuda ülkeyi yönetenlerin hiçbir işlem yapmadığını gösteren bir hukuksuzluk örneği oldu.

Söküm ihalesini YDA İnşaat aldı.

Alana 85 metrekareden 7 bin 761 metrekareye kadar birleştirilme imkânı sağlayan süper lüks ofisler yapıldı.

Üstüne AVM eklendi.

Peki kimdi bu YDA inşaat?

YDA İnşaat'ın sahipleri olan Hüseyin Arslan ve Cüneyt Arslan'ın kız kardeşi, AKP kurucu üyesi "Mücahit Arslan" olarak tanınan Ali İhsan Arslan'm öz amcası Hüseyin Arslan ile evli.

Hüseyin Arslan'ların isim benzerliğinin yanı sıra akrabalık ilişkilerinin de olması, YDA İnşaat'ı 17 yıllık AKP iktidarı döneminde "yıldızı parlayan" şirketler arasma soktu.

Ali İhsan Arslan, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde ve daha sonra cezaevine girdiği dönemde de güvenini kazanarak Erdoğan tarafından 2001 yılında "AKP kurucusu" yapıldı.

Arslan, AKP'nin kuruluşundan sonra Erdoğan'a Genel Başkanlığı, Başbakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı döneminde danışmanlık yaptı.

Erdoğan vefa göstererek 22. dönemde Ali İhsan Arslan'm babası Mehmet İhsan Arslan'ı Diyarbakır'dan aday göstererek milletvekili seçilmesini sağladı.

Ali İhsan Arslan ya da daha çok bilindiği ismiyle Mücahit Arslan, o dönemde Erdoğan'ın "sağ kolu" olarak yanından ayrılmayan en yakın siyasetçi olarak dikkat çekiyordu.

Erdoğan, Mücahit Arslan'a "AKP Genel Merkezi inşaatı ve Çamlıca Camii inşaatı" gibi önemli projelerin finans sorumluluğunu da vermişti.

Sonuç olarak Demir Kafes aslmda Gökçek'in, ANKAPARK'tan önce milyonları çöpe atma antrenmanıydı.

Başarılı olduğu tek bir şey vardı, o da başarısızlık...

Atatürk'ün mirasını talan etti

Kamuoyunda artık Gökçeklere ilişkin yazılan çizilen çok ciddi yolsuzluklar, usulsüzlükler ve yasadışı eylemler nedense komik gelmeye başladı.

Karikatürleştirilen bir Melih Gökçek karakterine artık bir dur demek gerekiyor.

Gökçek ailesi özelinde bu halkın milyarlarca lirası har vurup harman savruldu, birilerinin cebine girdi. Gökçek'in belediyecilik döneminde yapılmayanlar kadar yapılamayanlar da büyük bir alan kaplıyor.

Bunlardan biri de ANKAPARK projesi.

Ankara'yı bilmeyenler için anlatalım.

ANKAPARK, dünyanın en büyük lunaparklarından Disneyland'in bir benzerinin kurulması amacıyla Atatürk Orman Çiftliği arazisinin tam ortasına yapıldı. Söz konusu yeşillik ve ağaçlık alanı ranta açmak Gökçek'in yıllardan bu yana gelen hayallerinden biriydi.

Bu hayalin iki amacı vardı. Hem ideolojik olarak Atatürk'ün mirasını yok etmek istiyordu hem de oradan gelecek büyük paraları elde etmek istiyordu.

İkisini de başardı!

Atatürk'ün, Cumhuriyetin ilk yıllarında bozkırın ortasında yemyeşil bir vaha olarak kurduğu proje artık yok oldu.

Önce Cumhurbaşkanlığı Sarayı, daha sonra ANKAPARK ve bunlara giden 6 şeritli yollar çiftlik arazisinin varlığını yok etti.

Halbuki Atatürk, 11 Kasım 1930'da Afet İnan ile birlikte Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Büyükelçisi Joseph Grew'e çiftliği anlatırken neler yaptığını açık şekilde ortaya koymuştu.

Atatürk'ün yardımcısı Tahsin Bey yapılanları Büyükelçi Grew'e şöyle aktarıyordu:

> "Bütün bu görülen ağaçlı yerler çöl halindeydi. Bir tek ağaç bile yoktu. Karşıki derelerin içerisinde bir çadırla işe başladık. Amerikan traktörlerinden aldık. Ve bu suretle işe başlamış olduk. Birkaç sahada ziraatı uygun bir sahada yapmak için makineli ziraata ehemmiyet verdik. Beş sene zarfında, bir milyona yakın ağaç diktik. Meyve bahçeleri yaptık. Bağ yaptık. Yedi bin kadar koyun yetiştirdik."

Tahsin Bey'in anlattığı sadece beş yıl içerisinde gerçekleştirilenlerdi.

Asıl hikâye ise çiftliği kurmaya karar veren Atatürk ile gerekli tetkikleri yapan heyet arasında yaşanmıştı.

Atatürk, yerli-yabancı birçok tarım uzmanını köşküne davet edip Ankara'nın yanı başında büyük bir çiftlik kurmak istediğini, bunun için yer aramalarını emretmişti.

Daha ilk anda bunun pek mümkün olamayacağını söylüyorlardı.

Şöyle aktaralım...

Heyette yer alan bir uzmanın ağzından:

> "Çiftlik yeri için uzun boylu dolaşmaya ve Ankara'nın çevresinde başta başka tabiat hususiyetleri aramaya lüzum görmemiştik. Sebep, basitti. Kıraç bir bozkırın ortasında bir ortaçağ şehri... Ağaç yok, su yok, hiçbir şey yok. Böyle bir noktada hazırlanmış ve müsait şartlar taşıyan yerler nasıl bulunabilir?"

Öyle ki her yeri her toprağı araştırsalar da bugünkü Atatürk Orman Çiftliği arazisini değerlendirmeye bile almıyorlar. Dahası bugünkü arazi hakkında "Bu öyle bir teşebbüstür ki, bu elverişsiz koşullarda ya sabır tükenir ya da para" değerlendirmesinde bulunuyorlar.

Haliyle hayatında çekmediği badire kalmamış Mustafa Kemal Atatürk, bu kötümser ve umutsuz tabloya "Biz ıslah etmezsek kim edecek?" diyerek karşı çıkıyor.

Araştırmalar sonucunda ise hiçbir şey önermemek adına belli bazı araziler, Atatürk'e öneriliyor. Atatürk, elleriyle bugünkü çiftliğin olduğu yeri işaret ediyor ve soruyor: "Burayı gezdiniz mi?"

Uzman heyette bulunanlar, "Bu yerin, çiftlik kurulması için gerekli vasıflardan hiçbirini taşımadığına ve batak, çorak, fakir bir yerle karşı karşıya olduklarına" dair kanaatlerini bildiriyorlar.

Yoktan bir Cumhuriyet kuran Atatürk ise şu cevabı veriyor:

"İşte istediğiniz yer böyle olmalıdır. Ankara'nın kenarında hem batak, hem çorak, hem de fena yer. Bunu biz ıslah etmezsek, kim gelip ıslah edecektir?"

Tarihe geçen bu girişim, öyle büyük başarılara sahne oluyor ki, yıllarca tarım ve hayvancılık konusunda çığır açan çalışmalar burada yapılıyor. Ve Çiftlik, çok önemli bir misyon üstleniyor: "Halka gezecek, eğlenecek ve dinlenecek sıhhi yerler, hilesiz ve nefis gıda maddeleri temin eylemek."

1937 yılına gelindiğinde, Atatürk, diğer çiftlikleriyle birlikte Atatürk Orman Çiftliği'ni de milletine hediye etmek istiyor ve mülklerinin ve çiftliklerinin millete devri için işlemleri başlatıyor. Öncelikle Tapu İdaresine direktif veriyor ve hazırlanan devir belgelerini imzalamak üzere Çiftlik içinde yer alan Marmara Köşkü'ne geliyor. Bir ay sonra Başbakanlığa yazdığı 11 Haziran 1937 tarihli tezkere ile hayvan varlığı ve demirbaşları ile birlikte bütün tesislerin Hazineye bağışlandığını bildiriyor.[48]

Ve bundan yaklaşık 80 yıl sonra Melih Gökçek yönetimi, ANKAPARK adında bir lunapark inşa ederek bunca emekle kurulan araziyi kullanılamaz hale getirdi.

Melih Gökçek isminin karikatürize olmasma başlayan süreç de bu dönemde başladı.

Atatürk'ün büyük bir ciddiyetle yarattığı ve yaşattığı çiftlik projesine artık dinozor oyuncakları konulmaya başlanmıştı.

Çoğu insan o fotoğrafı bilir, Melih Gökçek'in eli dinozorun ağzında...

İşte o fotoğraftaki dinozorların da dahil olduğu heykellere belediye bütçesinden 342 milyon lira para verildi. Kent Estetiği Daire Başkanlığı tarafından alınan dinozorlara daha sonra ne olduğuna ise birazdan geleceğiz.

Bu harcamaya karşı Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş ise belediye meclisi toplantısında, "Toplam 439 milyon lira ölü yatırımlara gitmiş. 586 otobüs almaktan mahrum kalmışız. Halk karda kışta, güneşte otobüs bekleyip çile

48 Atatürk Orman Çiftliği, Tarihçe, aoc.gov.tr

çekerken benim dinozora para harcayacak halim yok" açıklamasını yapmıştı.

Bakın dinozorları anlatan dünyaca ünlü Hollywood yapımı *Jurassic Park* filminin bütçesinin bile 63 milyon dolar olması, işin içerisinde nasıl bir çarpıklık olduğunu anlatmaya yetiyor.

Filmin tüm serilerinin toplam bütçesi bile Gökçek'in milyonlarca dolarlık projesinin maliyetine ulaşamıyor. Üstelik Jurassic Park filmlerinin gişe gelirleri 1 milyar doların üzerinde.

Dahası da var...

ANKAPARK'a harcanan milyarlarca liraya rağmen projenin tamamlanamaması, alınan bu dinozorların da depoda çürümesine neden oldu.

Gökçek'in ardından belediyenin başına gelen AKP'li Mustafa Tuna tarafından sökülen dinozorlara alıcı da çıkmayınca farklı bir şekilde değerlendirmek zorunda kalındı.

Depodaki dinozor maketlerinin iki tanesi, Karadeniz Teknik Üniversitesine gönderildi ve jeoloji mühendisliği bölümünün bahçesine konuldu. Dinozorlar üniversitedeki doğa müzesinin girişinde sergilenmeye başlandı.

Zurnanın 'zırt' dediği yer: ANKAPARK

İşin içerisinde bu kadar kolayca harcanabilen milyonlar hatta milyarlar olunca işin ciddiyeti de gittikçe basitleşiyor.

Burada da öyle oldu.

Gökçek'in kamu yararına olmadığı halde tek kalemde harcadığı bunca yüksek miktarlar artık normalleşti.

Şu noktanın altını vurgulamak gerek; Gökçek'in FETÖ ile olan ilişkilerinin soruşturulması gerektiği kadar bu harcadığı paraların da kimlerin cebine girdiğinin soruşturulması aynı öneme sahip.

Bu anlamda Gökçek belediyeciliğinde zurnanın "zırt" dediği yer şüphesiz ANKAPARK projesidir. Proje öylesine verimsiz bir planlamaya sahip ki daha yapılış aşamasından itibaren belediye bütçesi için bir karadelik haline geldi.

Gelin en sondan anlatmaya başlayalım...

Varlığı bile üretilen katma değeri eriten ANKAPARK'ın Ankara halkı nezdinde yarattığı olumsuz algı nedeniyle ismi değiştirildi; "Wonderland" yapıldı. Ankara'nın hiçbir yerinde "ANKAPARK" tabelasını göremezsiniz. Park işletilemeyince kapatıldı. Kapatıldıktan sonra da o tabelalar sökülmeden üzeri gri boyayla kapatıldı ve öylece kaldı.

İmaj yenileme çalışmalarına Cumhurbaşkanı Erdoğan da parkın açılışını yaparak katkı vermeye çalışmıştı.

Park en çok ziyaretçisini açılıştan sonraki girişin ücretsiz yapıldığı dönemde AKP teşkilatlarının desteğiyle aldı. Ondan sonra ise adeta hayalet parka dönüştü.

Daha park açılalı birkaç ay geçmesine rağmen haciz memurları kapıya dayandı.

Başkent Elektrik, eğlence parkını işleten şirkete bir yazı göndererek, birikmiş elektrik borcunu ödememesi durumunda abonelik sözleşmesinin iptal edileceğini bildirdi. Park haciz sürecine girdi.

Tesisin elektrik borcunu ödeyemeyen işletici şirket, elektrik dağıtım şirketiyle uzlaşamayınca park karanlıkta bırakıldı. Tesisin elektrikleri Aralık 2019'da borç nedeniyle kesilmişti. Elektrik dağıtım şirketiyle görüşen parkın işletmecileri, borcun bir bölümünü ödeyerek yapılandırma yoluna başvurdu. Yapılandırmanın ardından açılan parkın elektrikleri yeniden kesildi.

Melih Gökçek elektrikleri kesilen bu yerin "turist rekoru" kıracağını iddia ediyordu. Başkentin göbeğinde koca bir demir yığını haline dönüşen tesisin girişlerine kilit vurulurken personelin büyük bölümü işten ayrıldı. Çürümeye terk edilen oyuncakların bakımını yapmakla görevli personel bile ödeme alamadıkları gerekçesiyle iş bıraktı.

Yani sadece çürüyenler dinozorlar değildi, milyonlarca lira değerindeki metal oyuncaklar da paslanmaya başladı.

Parkın işletmesinin ihalesini alan firmalardan oluşan ortak girişim grubu her sene belirli sayıda Çinli turist getirme garantisi bile vermişti.

Peki, bunca yükün altına kim girmişti?

Şirketin adı: GBM Ticaret A.Ş. ile Çelik Ortak Girişim Grubu...

Açıklamalara göre yıllık 26 milyon 400 bin lira üzerinden 29 yıllığına kiralamıştı. Yani grup ANKAPARK'tan 26 milyon liranın üzerinden bir gelir bekliyordu.

Yapılan anlaşmaya göre ilk yıl 100 bin, ikinci yıl 200 bin, üçüncü yıl da 500 bin Çinli turist, Ankara'ya getirilecekti.

Hiçbiri gelmedi.

İhale sonrası açıklama yapan Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Tezcan Karakuş Candan şunları söylemişti:

> "Turist garantili işletme ihalesi yapılan Ankara'nın karadeliği ANKAPARK'ı alan firma 1 yıl sona batık firmalar arasında olacak. Bizim hesaplarımıza göre işletme gideri yıllık bir milyarı bulan 'israfpark' için 50 TL girişten 18 milyon ziyaretçiye ihtiyaç var. Rakamlar gerçekçi olmadığı gibi, bir de halka yaptık diyorlar. Çinlilere yapacaktınız niye AOÇ'de yaptınız... Bu bir ihanet projesi, bu ihale de ihanet ihalesi."

Çürüsün diye verilen milyonlarca lira

Türkiye 31 Mart yerel seçimlerinin ardından AKP'li belediyelerdeki büyük borçlarla karşı karşıya kaldı.

Vatandaşlar patates soğan gibi temel gıda ürünlerini bile alamazken özellikle büyükşehirlerde büyük bir israfın olduğu görüldü.

Melih Gökçek belediyeciliğindeki israfın tablosu da tam bu zamanda çıktı. ANKAPARK sadece buzdağının artık ayyuka çıkmış görünen bir yüzüydü.

Aslında normal bir vatandaşı pek de ilgilendirmeyen ihalelerin arkasından milyonlarca liranın çöpe atıldığı, tek tek incelendiğinde ortaya çıktı.

Ankara Büyükşehir Belediyesine her yıl bütçeden verilen milyarlarca liranın nasıl boşa harcandığı da böyle anlaşıldı.

Mesela Gökçek'in gerçekleştirdiği "Dekoratif Kentsel Donatı Elemanları Alımı İşi" de bunlardan biriydi.

Gökçek bu iş için tam tamına 81 milyon lira harcadı.

Üstelik bu harcamayı istifa etmeden üç buçuk ay önce yani giderayak yaptı.

Parklara salmcak ve oyuncak yapmak için imzalanan sözleşmede öngörülen iş bitim tarihinin tamamlanmasına iki ay kalmasına rağmen, 81 milyon lira verilerek alman malzemelerin yalnızca yüzde 49'unun kullanıldığı ortaya çıktı.

Açılan ihaleyi alan Ankara merkezli Park Kent Mobilyaları firmasına ödenen ücretin yanı sıra belediye tarafından ihtiyaç fazlası alım yapılması ise dikkat çekti.

Bu firmayı 2016 yılında Organize Sanayi Bölgesi ziyareti sırasında Cumhurbaşkanı Başdanışmanı Yalçın Topçu'nun da ziyaret etmesi, ihalenin sorgulanmasına neden oldu.

Firmadan alınan ürünler ise şu anda Ankara'nın Kazan ilçesinde çürümeye terk edilmiş durumda. Kazan'daki depoda birçok malzemenin çürüdüğü, üstü açık halde duran ahşap ürünlerin ise yağmur ve soğuk nedeniyle kullanılamaz hale geldiği görüldü.

Son sayıma göre 2 yılda 2500 piknik masasından 534'ünün kullanıldığı, 12 bin çöp sepetinin yalnızca 6 bin adedinin sokaklara montajlandığı, 2 bin tane alman oturma bankının ise sadece 773'ünün kullanıldığı anlaşıldı.

Dahası...

Ankara Büyükşehir Belediyesinin elinde kalan çürümeye terk edilmiş diğer malzemeler için ise Gökçek yönetimi tarafından boş yere yaklaşık 42 milyon lira ödeme yapıldığı belgelendi.

Bakın her bir ihale, belediye tarafından satın alınan her bir iş, ya tamamlanmamış, ya işe hiç başlanmamış ya da haddinden fazla alım yapılarak kamu zararı oluşmuş.

Peki...

Kaç para maaş alıyorsunuz?

Asgari ücret ya da 3 bin, 4 bin, 7 bin, 20 bin lira...

Bankada kaç liranız var?

20 bin, 100 bin, 250 bin...

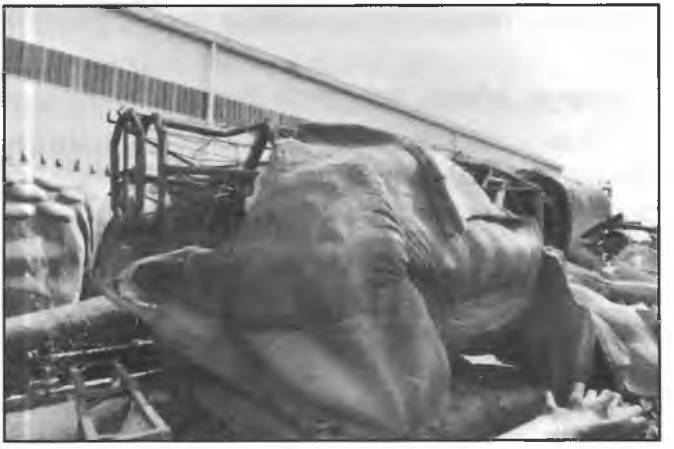
İşte Melih Gökçek döneminde kamu zararı olarak kayıtlara geçecek harcamaların boyutu sizin bizim öyle çalışarak kazanabileceği paralar değil.

Bu yüzden rakamların büyüklüğü ne kadar olursa olsun bu anlatılanların hep soyut bir tarafı oluyor.

Buna alışmayın, susmayın, peşini bırakmayın.









Gökçek'in ANKAPARK'taki dinozorları ve oyuncaklarının son hali.

Oyuncak bağımlısı mı?

Gökçek'in çocukluğunu nasıl yaşadığına dair net bilgiler yok.

Kitabın yazılma aşamasında sorularımı sormak ve hayat hikâyesini öğrenmek adına yaptığım tüm girişimler sonuçsuz kaldı.

Şuraya geleceğim...

ANKAPARK'ın tamamlanmasına henüz 4-5 yıl kadar bir süre varken bile milyonlarca liralık oyuncaklar alınmış, daha

kullanılmadan demode olmuş ve belediyenin depolarına istiflenmişti.

Bu sebepten aslında tamamıyla demode bir park açılmış oldu.

Konunun uzmanlarının görüşü "demode oyuncakları olan bir tema park müşteri bulamaz" şeklindeydi.

Öyle de oldu zaten.

Böyle bir parkta iş başlamadan oluşturulmuş proje ve tasarıya göre oyuncak alınması gerekirken, alman oyuncaklara göre bir tasarı yaratılması istenmiş, devamında ise yine alınan oyuncaklara göre projenin değiştirilmesi sağlanmıştı.

Öncelikle burada oluşturulan büyük kamu zararlarından biri, daha koyacak yer yokken oyuncakların 2010-2013 yılları arasında dönemin başkanı ya da yetkilendirdiği kimseler tarafından oyuncakların beğenilip alınmasıydı.

Daha park açılmadan çoğu çürüdü.

Tam tutarlarını tespit etmek mümkün bile değil, ancak bazı örnekler üzerinden gidilerek durumun vahametinin anlaşılması sağlanabilir.

FlyInn uçan tiyatro binası ödeme yapılmasına rağmen gerekli iş takibi yapılamadığından ANKET AŞ'nin ödediği 7 milyon TL kamu zararıdır. Kullanılmaz haldedir.

Digital oyun çadırı 2012'de alındı, 2015'te güncellenmesi gerekmesine rağmen güncellenemedi, oyuncaklar demode oldu. Şu anda kullanılamıyor.

Bakın Gökçek'in arkasmda bıraktığı enkaz halen toparlanabilmiş değil.

Şimdi size öyle bir ihale süreci anlatacağım ki okuduklarınıza inanamayacaksınız...

Söz konusu ihale Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Mansur Yavaş'ın suç duyurusunun ardından gündeme geldi.

Bahse konu suç duyurusu "Hayvanat Bahçesi ve Tema Park Teleferik Yapım İşi İhalesi" ile ilgili.

İhale numarası 2013/162488...

Suç duyurusu yapılan kişiler Melih Gökçek, İbrahim Yavuz, Mehmet Nuri Yıldırım, Atilla Erol, Ömer Öksüz ve Valter Asansör Medikal Tic. Ltd. Şti...

Suç duyurusu yapılan firmanın eski adı Asteknik İnş. Medikal Ulaştırma Turz. Tic. ve San. Ltd. Şti.

Firma isim değiştirmiş ve Valter Asansör ismini almış.

Peki, bu firmanın başında kim var?

Murat Ağcabağ, Yönetim Kurulu Başkanı...

AKP Ankara İl Başkanlığı Yönetim Kurulu Üyesi, eski MKE Ankaragücü Asbaşkanı, ATO 41. Komite Meclis Üyesi, DEİK, MÜSİAD ve Önder İmam Hatipliler Derneği üyesi.

Suç isnadı ise TCK 235 İhaleye Fesat Karıştırma, TCK 257 Görevi Kötüye Kullanma, TCK 43 Zincirleme Suç, TCK 60 Tüzel Kişiler Hakkında Güvenlik Tedbirleri...

Söz konusu ihalenin süreci 2013'te başlıyor. Asteknik firması (güncel adı ile Valter Asansör Medikal İnşaat Ulaştırma Ltd. Şti.) ihaleyi alıyor. Daha sonra da yer teslimi yapılarak işe başlanmış.

İşin sözleşme bedeli 90,3 milyon TL olarak belirlenmiş ancak iş artışları ile 118 milyon TL'ye çıkarılmış. İş kapsamında yüklenici firmaya 88,6 milyon TL (yüzde 74,8) ödeme yapılmış.

Sözleşmede iş süresi 240 gün olarak belirlenmiş ancak yükleniciye 1540 gün süre uzatımı tanınmış, süre uzatımları ile beraber işin son teslim tarihi 2018 sonlarına gelindiğinde dahi iş tamamlanamamış.

Proje yalnızca yüzde 62 oranında ilerlemiş. Yüklenici tarafından sahada hiçbir personel bulundurulmaması nedeniyle ciddi bir güvenlik açığı oluşmuş ve bu nedenle sahada bırakılan inşaat malzemeleri çürümeye terk edilmiş.

Üstelik projeyi çizen İlyas Yıldırım'ın, ihaleyi alan Asteknik (Valter) Şti.'nin teknik personeli olduğu tespit edilmiş. Yani çalışanının ihale hazırlığında yer alması sayesinde bu şirket tüm bilgilere erişebilmiş ve diğer firmaların rekabet imkânını yok ederek kendine avantaj sağlamış.

Dolayısıyla ihaleye fesat karıştırma suçu oluştuğu için Mansur Yavaş yönetimi harekete geçerek soluğu mahkeme kapısında almış.

Durun bitmedi, dahası da var...

İhale yapıldıktan sonra ihale komisyonu üyesi ilgili personel tarafından orijinal (asıl) evrak üzerinde değişiklik yapılarak ödeme planı bambaşka hale getirilmiş. Söz konusu ödeme planının sonuna "Teslim edilen her malın yüzde 90'ı için ödeme yapılacaktır. Sözleşme kapsamındaki tüm malların montajı ve çalışır halde teslimi yapıldıktan sonra kalan yüzde 10'u ödenecektir" ifadesinin eklendiği tespit edilmiş.

Bu ne demek biliyor musunuz?

Yükleniciye, gerçekleşen imalatın çok daha üzerinde bir ödeme yapılması anlamına geliyor ki yapılmış da zaten. Çünkü teknik gerekliliklere aykırı şekilde fiyatlar belirlenerek direkler ve makaralar için belirlenen iş bölümlerine yüzde 60-70 oranlarında fahiş fiyat artışları yapılmış.

Bu nedenle hem iş tamamlanmamış hem de yükleniciye fazla ödeme yapılarak kamu büyük oranda zarara uğratılmış.

Suç duyurusunda bu durum açık açık şöyle belirtiliyor:

> "Bu aşamada, teknik şartnameye ihaleden sonra eklendiği anlaşılan ve yüklenici lehine düzenlemeler içeren, idare menfaatlerini korumaktan uzak olan hatalı ödeme planı düzenleyerek yüklenicinin yaptığı imalattan daha fazla ödeme almasma sebep olan komisyon üyeleri İbrahim Yavuz, Mehmet Nuri Yıldırım, Atilla Erol ve eski Kent Estetiği Daire Başkanı Ömer Öksüz'ün görevin gereklerine aykırı hareket ederek yüklenici lehine haksız menfaat sağladıkları ortadadır."

İş bununla da bitmiyor...

Mesela ayrı ayrı toplamda 28 milyon liralık (resmi kurumlarca taahhüde bağlanan işlerde gerçekleştirilen) keşif artışı işi, nasıl belirlendiğine ilişkin hiçbir gerekçe göstermeksizin yapılmış.

Belediye de böyle olunca keşif artışlarının miktarlarının nasıl belirlendiğinin tespiti için bilirkişi görevlendirmiş.

Bilirkişinin hazırladığı raporda ise şu sonuca varılmış: "17,9 milyon TL keşif artışının gereksiz yere yapıldığı, ayrıca İç Teleferik Setinde yer alan dört istasyon için iniş biniş sistemlerinin

mevcut şartname ve projeler kapsamında yapılması gereken işlerden olduğu, bu nedenle 16/10/2017 tarihli 5,8 milyon TL'lik ve 29/05/2015 tarihli 4,3 milyon TL'lik iş artışlarının lüzumsuz olduğu sonuçlarına varılmıştır."

Bu milyonlarca liralık harcamayla ilgili savunması alınan eski Genel Sekreter Yardımcısı ve eski Fen İşleri Daire Başkanı Vedat Üçpınar ise doğrudan Melih Gökçek'in ismini verdi:

> "Söz konusu iş artışları Belediye Başkanımızın uygun görmesi üzerine yapılmıştır."

Suç duyurusunda da bu ifadeye dayanılarak, "Hukuka aykırı ve usulsüz iş artışları, dönemin belediye başkanı şüpheli Melih Gökçek'in bilgisi dahilinde ve onayı ile yapılmıştır" denildi.

Sonuç olarak Melih Gökçek yönetiminde "parsel parsel" dışında da milyonlarca liralık kamu kaynağının kendi adamlarına veyahut sağa sola dağıtıldığı görülüyor.

Gökçek'in bu suçlamalara karşı sessizliğini koruması ise "güvendiği bir şeyler mi var" sorusunu akla getiriyor.

Çünkü Gökçek hakkındaki bütün suçlamalar savcının masasında bekletiliyor. Hiçbiri işleme konmuyor ancak reddedilmiyor da...

Gökçek AKP belediyeciliğinin kara kutusu haline gelmiş durumda.

Bu kutu açılmalı.

Büyükşehir, belediye şirketlerine ceza kesiyor

Oyuncak konusunda ise genellikle belediye şirketleri ANFA ve ANKET A.Ş. üzerinden alınan oyuncakların, şirketlerin işi takip etmemesi nedeniyle cezalar kesildi.

Garanti süreleri içinde kurdurulamayan oyuncaklar için Melih Gökçek döneminin Ankara Büyükşehir Belediyesi, aynı dönemin belediye şirketleri ANFA'ya 20 milyon TL, ANKET A.Ş.'ye ise 3 milyon TL tutarında ceza kesti.

Bu kadar düzensiz bir yönetimde, idare kendi şirketlerine aldığı oyuncakları çalıştıramadığı için ceza kesmek zorunda kaldı.

Barış İslamoğlu adlı müteahhide, oyuncakların montajları bile yapılamadığından 4 milyon lira, tamamen kullanılamaz haldeyken ödendi.

Burada tedarikçi ve müteahhitlere ödenen tutar dışında belediyenin kaynakları (kamyonları, personeli, araçları, iş makineleri vb.) kullanılmış; bunlar belediyenin gider kalemlerine yansıdığı için de miktarın tespit edilmesi mümkün olmamaktadır.

Yani yol açmak için vatandaşın hizmetinde kullanılması gereken iş makinesi ve personel, yıllarca bu projeye hizmet etti.

Burada aslında aklımıza takılan soru başka...

Ankara Büyükşehir Belediyesinde genelde park, bahçe ve oyun alanlarını Çevre Koruma Daire Başkanlığı yürütürken, bu işin, en başından bu yana Fen İşleri Dairesi tarafından yapılmasına neden karar verilmişti?

Aslmda ANKAPARK'ta en büyük çelişki ve işin tartışmalı olduğunu iddia ettiğimiz nokta, yapılış sürecinin 5366 sayılı kanun kapsamına göre yapılmasıdır.

Bu kanuna, "yıpranan tarihi ve kültürel taşınmaz varlıkların yenilenerek korunması ve yaşatılarak kullanılması" gereken alanlar için başvuruluyordu.

Örnek vermek gerekirse...

Ankara Kalesi'nin yenilenmesi için bu ihale hükmü gereğince ihale yapılabilirdi. Çünkü burada normal bir inşaat söz konusu olmayıp tarihi dokunun korunarak gerektiğinde fırçayla yavaş ve özen gösterilerek yapılması gereken durumlarda normal maliyetlerin üzerinde fiyatlarla idarenin güvendiği firmalarca yapılması söz konusu olabilirdi.

Oysaki AOÇ boş bir araziydi. Tarihi vasfı korunacak herhangi bir yapı, o bölgede mevcut değildi.

Buna rağmen hukukun etrafından dolaşmak için AOÇ'un tarihi bir yer olduğu belirtilerek burada ihaleleri istediğine, istediği miktardan vermenin önü açılmış oldu.

Daha ayrıntılı anlatayım...

Aslında ANKAPARK'ın işletmesini Azerbaycanlı bir firma almak istemişti.

Adı, Akkor San. İnş. Yatırım A.Ş.

İlk ihalede, firma ihale dışı bırakıldı. İhale de iptal edildi.

Fakat sonradan yapılan birkaç ihalenin sonucunda önceki sayfalarda da dile getirdiğim gibi işletme hakkını GBM Ticaret A.Ş. ile Çelik Ortak Girişim Grubu kazandı.

İlk yıl için 26,4 milyon TL ödemeyi kabul etseler de tesise kimsenin uğramaması, bitkilerin solması, oyuncakların paslanması sonrasında işletme el değiştirdi.

İşletmeyi ECS Stil Tekstil firması devraldı.

ECS Stil Tekstil'in Başkanı Şükrü Sevimli, revizyon ve tadilat çalışmalarının ardından parkın nisan ayının başında yeniden kapılarını açacağını söyledi. Parkın biriken elektrik borcunun ödendiğini ve alacaklarını alamayan işçilerin yüzde 70'ine gerekli ödemelerin yapıldığını belirtti.

Fakat gerçek hiç de öyle değildi.

AOÇ'un adeta laneti projenin üzerine çöktü. Kimse uğramaz oldu. İşçiler bir süre sonra alacakları ödenmediği için iş bırakma eylemi yapmaya başladı.

Daha sonra kimsenin gitmediği parkı birer birer terk ettiler. Park bu kez de hırsızların saldırılarına maruz kalmıştı. Dev elektronik ekranlar, çalışır oyuncaklar, kablolar ve işe yarayacak ekipmanlar bir bir çalındı.

Mansur Yavaş seçildikten sonra, faturalar ve hakedişler üzerinden bir maliyet hesabı çıkarılmasını istedi.

Ortaya çıkan rakam korkunçtu...

Hiçbir işe yaramayan bu proje için Melih Gökçek yönetimi tam tamına 719 milyon 314 bin 256 dolar harcamıştı!

Bu kitap yazıldığı günlerde hesaplanan kurla 5,6 milyar Türk Lirası çöpe atılmıştı.

(...)

Sizi bilmiyorum ama bu satırları yazarken oturduğum yerde bir süre kalıp boş boş pencereden dışarıyı seyrettim.

Demagoji yapmayacağım.

Ancak vatana ihanet seviyesindeki bu harcamaları "kötü planlama" diyerek açıklayamazsınız.

Gökçek'in en az FETÖ'ye yakınlığı kadar, bu harcamalarda imzası olanların ve onların amirlerinin –apaçık ortadaki– yargılanması gerekmektedir.

Yine tekrarlayacağım...

Buna alışmayın, susmayın, peşini bırakmayın.

Şimdi gelin biraz daha derine inelim.

İsimlere, şirketlere, bağlantılarına, Gökçek ve oğullarıyla olan ilişkilerine...

ANKAPARK'ta cepleri doldurulan firmalar

ANKAPARK'ın işletmesini alan iki şirketi daha önce yazmıştım.

GBM Ticaret A.Ş. ile Çelik Ortak Girişim Grubu...

Açıklamalara göre yıllık 26 milyon 400 bin lira üzerinden 29 yıllığına kiralamıştı. Yani grup ANKAPARK'tan 26 milyon liranın üzerinden bir gelir bekliyordu.

Kim bu firmalar peki?

Gelin bu firmaları size anlatayım ki ANKAPARK rezaletini daha iyi anlayın.

İlk şirket Sinan Varlı'nın sahibi olduğu VARLISAN İnşaat A.Ş.

Bu şirketin yönetiminde, daha önce Beyaz TV ile aynı adreste faaliyette olan ANGORA Haber Ajansı'nın sahiplerinden Onur Karaer de vardı. Ancak sonradan Sinan Varlı tek şirket sahibi olarak kaldı.

Sinan Varlı 2017 yılında yapılan "ANKAPARK lazerli oyun çadırı oyun ekipmanları ve muhtelif malzeme mal alım işi" ihalesini 17,5 milyon TL bedelle aldı.

Aynı şirket Melih Gökçek'ten 2011-2017 tarihleri arasmda toplamda 30,8 milyon TL ihale aldı.

Aynı adreste Zafer Yeşilyurt'un sahibi olduğu Desiva İnşaat Gıda Otomotiv şirketi var. Sinan Varlı 2014 yılında bu şirkette müdür olarak gözüküyor. Bu firma da belediyeden 2016, 2017 ve 2018 yıllarında 3,7 milyon TL'lik ihale aldı.

Aynı adreste Ayhan Aydın ve Zübeyir Arık'ın sahibi olduğu İlka Gayrimenkul Danışmanlık ve İnşaat firması da var. Bu firma da 2016-2019 arasında toplam 5,3 milyon TL'lik ihaleler aldı.

Aynı adreste Cihan Ucuman adına şahıs şirketi de bulunuyor. Bu firmanın tek bir ihalesi var; onu da VARLISAN A.Ş. ile birlikte ortak olarak almışlar. Bedeli de 7 milyon TL.

Asıl şirketimize gelelim...

ANKAPARK GBM Yapı ve Çelik Grup Mühendislik ortaklığı ile 8 Ekim 2018 tarihinde sözleşme imzalandı.

Bir ay sonra bu iş ortaklığı adını ANKAPARK Turizm İşletmeleri Ticaret A.Ş. olarak değiştirdi. Ortaklık yapılarını inceledim.

GBM Yapı Taahhüt Tic. A.Ş.

Bu firma Barın ailesine ait. Firmanın Yönetim Kurulu Başkanı Gökhan Barın. Vekili Muharrem Barın, şirket yetkilisi Mehmet Ali Barm.

ANKAPARK ile ilgilenmeleri sözleşmelerinden çok daha önce başlıyor.

Ahmet Burak Barın'ın sahibi olduğu, 2013 yılında kurulmuş olan Temalıpark İnşaat Taahhüt Peyzaj ile birlikte ANKAPARK ihalelerine giriyorlar. Bu firma ile 2016-2017 yıllarında ANFA ve Fen İşleri Daire Başkanlığından 41,8 milyon TL'lik ihaleler alıyorlar.

Gökhan Barın'm sahibi olduğu Neon Neon adlı şirket ile ANKAPARK'ın heykeller, oturma grupları, havuz, vazo, ağaç, bitki vs. gibi işlerini alıyorlar.

Ağırlıklı ANFA olmak üzere 2014, 2015 ve 2016 yıllarında bu firma ile toplamda 141 milyon liralık ihaleler alıyorlar.

Neon Neon firması 2017 yılında isim ve unvan değiştiriyor; GBM Yapı Taahhüt Ticaret A.Ş. oluyor. Yönetimi Gökhan Barın, Muharrem Barm, Metin Ali Barın'dan oluşuyor.

GBM Yapı ile ANKAPARK ihalelerini almaya devam ediyorlar.

ANKAPARK otopark bölgesindeki Güneş Enerji sistemi işini 55,4 milyon TL'ye alıyorlar.

Bu isimle sadece 2017 yılında toplam 116 milyon TL'lik ihale alıyorlar. Barın ailesi ANKAPARK sözleşmesini yapmadan önce toplam 257,2 milyon TL'lik ihaleler almış.

Milyarlarca liranın gömüldüğü ANKAPARK projesini alan iş ortaklığının diğer firması ise Çelik Grup...

Çelik Grup'un sahipleri Sedat Yıldırım ve Levent Kutlucan.

Levent Kutlucan, Ahmet Gökçek ile birlikte Ankaragücü yönetiminde bulundu.

Çelik Grup firması ile 2013-2016 yılları arasında Ankara Büyükşehir Belediyesinden toplam 21 milyon TL'lik ihale aldı.

Levent Kutlucan ve Sedat Yıldırım'ın aynı adreste olan bir şirketleri daha var. O da Kuzen Grup İnşaat... Bu şirket ile 2011-2016 yılları arasmda toplam 226 milyon TL'lik ihaleler aldı.

Aynı adreste bulunan bir firma daha mevcut: Park Kent Mobilyaları İnşaat.

2016 ticaret siciline göre yönetim Levent Kutlucan, Ertan Orbay, Sedat Yıldırım ve Ufuk Bayraktar'dan oluşuyordu.

Sonradan yönetimde sadece Levent Kutlucan ve Sedat Yıldırım kalıyor.

Bu firma ile 2015-2019 yıllarında toplam 110,4 milyon TL'lik ihaleler aldılar.

Yani Çelik Grubu Ankara Büyükşehir Belediyesinden toplamda 358 milyon TL'lik ihale almış oldu.

Bu grubun Park Kent Mobilyaları şirketinde bulunan ortaklardan birisi Ufuk Bayraktar...

2007 yılında Genç Girişim ve Yönetişim Birliği Derneği'nin "Yılın Yöneticisi" dalında takdim edilen, "Büyükşehir Belediye Başkanlığı Ödülü", Ankara'yı "markalaştırma yolunda" yaptığı çalışmalar gerekçe gösterilerek Melih Gökçek'e verildi.

Halbuki Genç Girişim ve Yönetişim Birliği Derneği Başkanı Ufuk Bayraktar'dı.

Yani 358 milyon liralık kamu kaynağının Ufuk Bayraktar'm ortağı olduğu firmaya verilmesinin karşılığı fiyakalı bir ödül oldu.

O Ufuk Bayraktar, 2010 yılında AKSA Park Kent Mobilyaları firmasını kurdu ve Ankara Büyükşehir Belediyesinden ihaleler almaya başladı.

İlk ihalesini şirketini kurduktan dört ay sonra aldı. İhale adrese teslim yapıldı. 1,7 milyon TL tutarındaki ilk işten sonra AKSA Park adlı firma ile toplamda 21,9 milyon TL'lik ihale aldı.

Aynı adreste kurdukları ve Ufuk Bayraktar, Ertan Orbay ile Oktay Korku'nun yönetim kurulunu oluşturduğu bir diğer firmayla da 11,3 milyon liralık ihaleler aldı.

Ufuk Bayraktar, Oktay Korku ve Ertan Orbay isimleri önemli...

Zira bu isimler 23 Temmuz 2016 tarihinde 667 no'lu KHK'nın 3 no'lu ekinde FETÖ'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı belirlenen ve kapatılan, Ankara Aktif Sanayici ve İşadamları Derneği'nde çeşitli sıfatlarla bulunmuş işadamlarıdır.

Ufuk Bayraktar, Ankara Aktif Sanayici ve İşadamları Derneği'nin 2012-2014 tarihleri arasında genel başkanlığını yaptı. Ufuk Bayraktar ayrıca, Park Tasarım Ltd.'nin de kurucu ortakları arasında.

Oktay Korku, Ankara Aktif Sanayici ve İşadamları Derneği üyeliğinde bulundu. ABD'ye firar etti.

Ertan Orbay da Ankara Aktif Sanayici ve İşadamları Derneği'nin üyelerindendi.

Melih Gökçek'in istifa etmesinden iki ay önce ihtiyaç fazlası ve fahiş fiyatlarla gerçekleştirilen "Dekoratif Kentsel Donatı Elemanları Alımı İşi" ve diğer bazı ihaleler, FETÖ ile bağlantısı bulunan Ufuk Bayraktar, Oktay Korku ve Ertan Orbay'ın şirketlerine verildi.

İhaleleri bu üç ismin sahibi olduğu Park Kent Mobilyaları, Park Tasarım Peyzaj ve Aksapark Kent Mobilyaları şirketleri aldı.

15 Temmuz FETÖ'cü darbe girişiminin ardından, bu ihalelerle anılan FETÖ'yle ilişkili şahıslara 81 milyon 343 bin TL tutarındaki ödeme yapıldığı görüldü.

Melih Gökçek'in adamlarının bilerek ve isteyerek 15 Temmuz sonrasında finans kaynakları tükenen FETÖ'ye finans sağladığı anlaşıldı.

Sadece ANFA, bu firmalardan 2011-2019 yılları arasında 15 farklı sözleşme ile toplam 39,8 milyon TL+KDV tutarlı malzeme alımı gerçekleştirdi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi ile AKSA Park A.Ş. arasında 2013'te ocak ile ağustos ayları arasında tespit edilebilen en az üç adet sözleşme imzalanmış. Bu ihalelerin de toplam bedeli 10,4 milyon lira...

Söz konusu isimlerin sahibi olduğu Park Kent A.Ş. ile Ankara Büyükşehir Belediyesinden 2011-2019 tarihleri arasında toplamda 131 milyon 641 bin TL'lik ihale anlaşması yapılmış.

Tam da bu sırada Melih Gökçek bir tweet attı...

2019'da attığı bu tweet ile 13 Haziran 2017 tarihli, "Dekoratif Kentsel Donatı Elemanları Alımı İşi"nin bizzat kendi talimatıyla yapıldığını açık açık söyledi.

Gökçek o paylaşımında, "2017 yılında 81 milyon liralık park bahçe oyuncağı ve bahçe mobilyası ihalesi yaptırdım. İhaleden 3,5 ay sonra görevden istifa ettim. Ama 3,5 ay içinde işin montajıyla birlikte % 35/ 40'ını bitirttim" ifadelerini kullandı.

Peki, neydi bu ihalenin önemi?

İlerleyen süreçte, Odatv'de yer alan haberde ortaya çıkan görsellerden ve drone ile çekilen videolardan görülen o ki, Gökçek'in "yüzde 35-40'ını bitirttim" dediği ihalede, milyonlarca liralık kamu malı, depo alanında telef olmuştu!

Melih Gökçek'in görevden ayrılmasından hemen önce bu denli büyük paraların harcanması ise akıllarda soru işareti bıraktı.

İş Alaattin Çakıcı'ya kadar uzandı

İsimlerden başınız döndüyse az daha sabredin.

Bakın, ANKAPARK'ın işletmesini alan ortak girişim grubunun firması Çelik Grup'un sahibi Sedat Yıldırım'ın yakını Serdar Yıldırım'ın da Göktunalı İnşaat Peyzaj Bilişim ile Göktunalı Bilişim Teknoloji adında şirketleri bulunuyor.

Göktunalı İnşaat Peyzaj Bilişim, "Sayaç sökme takma ve okuma işlemleri, kolektör, vana, rögar yenilenmesi, kaçak ve

usulsüz su kullanımı tespiti" işini, iş ortaklığı ile 51,2 milyon TL'ye aldı.

Bu firmalar Ankara Büyükşehir Belediyesinden toplamda 53,4 milyon TL ihale aldı.

ANKAPARK için ihale alan firmalar saymakla bitmiyor.

Araştırmalarımı yaparken işin ucu Alaattin Çakıcı'ya kadar uzandı.

Anlatayım.

ANKAPARK için ihale alan firmalardan birisi de Açıkhava Fabrikası Medya Reklamcılık. Firmanın sahibi Toygar Yedigöz, Suphi Aydıner ve Sinan Cihan...

Toygar Yedigöz ismi önemli.

Çünkü Alaattin Çakıcı tahliye olduktan sonra "çok yakın arkadaşlarım" başlığı ile sosyal medya hesabından paylaştığı fotoğrafta bu isim de var.

O paylaşım şöyle:



İşte bu firma ANKAPARK açık oyuncak alanı temalandırma işleri ihalesini aldı.

2017 yılında toplamda 56,6 milyon TL'lik işi kaptı.

Zekeriya Öz'ü Dubai'de ağırlayan kişi Gökçek'in ihalecisiyle çalışıyor

Bakın size şimdi kısa kısa bazı isimleri anlatacağım.

Adı: Ali Erişmiş...

2005 yılında belediye iştiraki olan ANFA'da muhasebe müdür yardımcısı olarak çalışmaya başlıyor.

Sonrasında ne olduysa, birden görevinden ayrılıyor.

Ayrılır ayrılmaz mantar gibi çoğalan şirketler kurmaya başlıyor.

Farklı yıllarda Gülan Peyzaj ve Çevre Düzenleme, Plastek Enerji ile Nur Erişmiş adına da Elif Grup Led ve Aydınlatma, D-Üçel Elektrik, Öz Eylül Aydınlatma adlı firmalar kuruluyor.

Firmalar kurulduktan sonra Ali Erişmiş'in daha önce çalıştığı ANFA'dan adrese teslim 3-g yöntemi ile ihaleler almaya başladığı anlaşılıyor.

Gülan Peyzaj ile 2011-2014 arasında 13 milyon TL,

Plastek Enerji ile 2013-2014 arasında 11 milyon TL,

Elif Grup ile 2011-2014 arasında 692 bin 767 TL,

Öz Eylül ile 2012-2014 arasmda 6 milyon 726 bin TL,

D-Üçel ile 2011-2014 arasında 7 milyon 604 bin TL'lik ihaleler alıyor.

Hakkında herhangi bir işlem başlatılmıyor. Birden bir "el dokunmuş" ki aklına şirket kurup milyonluk ihaleleri almak geliyor.

Cüzi miktarda maaşlı bir müdür yardımcısıyken kâr oranları çok yüksek olan milyonluk ihaleleri almaya başlıyor. Başlıyor başlamasına ama kimse "ne oluyor" diye sormuyor.

Adı: Büşra Görümlü...

Mimar.

2017'de kurulan BG Grup Plan Proje şirketi sahiplerinden. Diğer ortağı Erdinç Ergül. Bu ikili aynı zamanda 2015 yılında

kurulan Era Grup Peyzaj şirketinde de ortaklar. Firma adresleri aynı.

Büşra Görümlü'nün kendi adına kayıtlı, 2013 yılında kurulmuş olan "Büşra Görümlü İnşaat Peyzaj" adlı firması da mevcut. Bu firma da aynı adreste kayıtlı.

İhale alan firmalardan biri de 2011 yılında kurulmuş olan UTA Grup İnşaat Taahhüt Peyzaj şirketi. Bu firmanın sahibi ise Elif Gökçe Görümlü.

Elif Gökçe Görümlü ile Erdinç Ergül'ün ortak olduğu bir firma daha var: 1986 yılında kurulmuş olan ER-İŞ İnşaat.

Peki, ne yapmış bu firmalar?

BG Grup; Mayıs 2019 yılında ANFA'dan adrese teslim 3-g usulü ile 1,8 milyon TL ihale almış.

Büşra Görümlü; 2014-2018 tarihleri arasında, çoğunluğu pazarlık ve 3-g ihale usulü ile toplamda 17 milyon 743 bin TL'lik ihale almış.

ERA Grup; 2016-2017 tarihleri arasında tamamı 3-g ihale usulü ile toplamda 21,9 milyon TL'lik ihale almış.

Elif Gökçe Görümlü; 2016-2017 arasında bir yılda 3-g usulü ile 2 ihaleyi 10,3 milyon TL bedel ile almış.

ER-İŞ İnşaat şirketi 2017 yılında 7 milyon TL değerinde tek bir ihale almış.

İhalelerin tamamı ANFA'dan ve adrese teslim yöntemi ile...

Çete lideriyle Osman Gökçek ne konuştu?

Adı: İskender Çolak...

Bu kişiyi Ankaralılar yakından tanır.

Önce ticari ilişkilerini aktarmam gerekiyor.

Denizer Peyzaj Proje Mühendislik firmasının sahibi.

2016-2018 yılları arasmda iki yıl boyunca belediye iştiraki ANFA'dan 3,3 milyon TL'lik bakım onarım işi ihalesi aldı.

Bir de onunla aynı soyadı taşıyan Erol Çolak var. Çolak Peyzaj Proje Mühendislik'in sahibi.

Firma kurulduktan 20 gün sonra ANFA'dan 3-g ihale usulü ile 607 bin TL'lik iş aldı. Toplamda 2 ihaleyi 1,2 milyon TL'ye kapattı.

Neyse...

İskender Çolak'ın sahibi olduğu diğer firma Erdenler Peyzaj Proje Mühendislik olarak gözüküyor. Diğer sahibi de Müzeyyen Çolak.

24 Ocak 2012 tarihinde kuruldu. Bu firma da kurulduktan sadece 18 gün sonra ANFA'dan ihale almaya başladı. Yani ihale alacağını bilerek kuruldular.

İlk ihalesinde 628 bin 201 TL'lik bakım onarım işi aldı. Toplamda 1,2 milyon TL'lik ihale aldı.

Kimdir İskender Çolak?

Çete lideri.

Kendisini "Bizimki mafyalık değil, kabadayılık" olarak tanımladı. Kalp krizinden, 73 yaşında hayata veda etti.

İskender Çolak, yeraltı dünyasında solcu olarak tanınan ender isimlerden biriydi. Siyasi düşüncesini Can Dündar'la olan bir röportajında anlatan Çolak, şunları söylemişti:

> "Lenin toplu yazılarında diyor ki, 'Somunu cıvataya takarsın, anahtarla sıkınca geri atar ya, bu sosyal demokratları da sıkıştırdın mı burjuvazinin yanına kaçarlar'. Ben o Lenin'in bahsettiği sosyal demokratlardan değilim."

Fakat bundan başka ilginç bir şey daha oldu.

Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünün düzenlediği operasyon kapsamında İskender Çolak'ın telefon dinlemelerine Osman Gökçek ile olan bir diyaloğu takıldı.

Gökçek'e, "Seni Çankaya'ya reis yapacağım" diyordu.

O dönemde Osman Gökçek, Çankaya Belediye Başkanlığına aday olmak istiyordu. Osman Gökçek ise dinlemeye takılan telefon görüşmesinde Çolak'a "Ellerinden öperim amca" diyordu.

Osman Gökçek, Çankaya'ya aday adaylığını açıkladığında, bu durum sorulunca kendisini şu sözlerle savundu:

> "Aday adayı olunca 30-40 bin kişide bulunduğu gibi telefonumu bir yerlerden almış. Zaten 10 yıldır aynı telefon numarasını kullanıyorum. Herkes gibi o da beni aramış

olabilir. Bir başkasını da arayabilir. Önemli olan ne istediği ve yerine gelip gelmediğidir. Benden birçok insan talepte bulunur, bir daha da aramaz. Belediye işlerine karışmıyorum."

Fakat babası bu açıklamanın üstüne tüy dikti.

Aralarındaki ilişkiyi açıklamak için İskender Çolak'ın düğününe gittiğini belirten Melih Gökçek, "CHP'li ve Alevi olduğunu bildiğim halde nikâh kıydım" deyince ortalık karıştı.

Bu sözler Gökçek'in ihale verdiği isimlerle arasındaki ilişkilere güzel bir örnek oluşturuyordu.

Emniyetin dinlemesi olmasaydı bu da açığa çıkmayacaktı.

Adı: Nizamettin Kandur...

Firma ismi DETVAR İnşaat Elektrik.

2011-2013 tarihleri arasında Ankara Büyükşehir Belediyesi Kent Estetiği Daire Başkanlığından toplamda 41,7 milyon TL'lik ihale aldı.

Aynı adreste bir firma daha kurulmuş. Ne ilginçtir ki 2013 yılında DETVAR firmasının bıraktığı yerden bu firma devam etmiş.

Adı: Bahtiyar Varlı...

1979 yılında kurulmuş olan DETAŞ Doğu Elektrik A.Ş.'nin sahibi. Firma, Balgat Mahallesi Mevlana Blv. No:139 A/28 Çankaya adresinde yer alıyor.

Yani DETVAR firmasıyla aynı adreste...

2013 ve 2015 yıllarında yine Fen İşleri ve Kent Estetiği Dairesinden toplam 12,4 milyon TL'lik ihale aldı.

Tesadüf mü?

Seracılık firmasına akıtılan milyonlar

Adı: Hamdi Yiğit Demirhan.

Demirhanlar Seracılık adındaki firmanın sahibi. 2007 tarihinde Keçiören'de kurulu şirkette Pınar Demirhan ile ortak gözüküyor.

Aynı adreste bir firma daha var. O da Kılıçaslan Seracılık İlaçlama şirketi. Bu firmanın sahibi Hamdi Yiğit Demirhan ve Emrah Demirhan...

Demirhanlar Seracılık ile 2011-2014 yılları arasında ağırlıklı olarak ASKİ ve Kent Estetiği Daire Başkanlığından olmak üzere 137 milyon TL'lik ihale almış.

Kılıçaslan Seracılık adlı firma ile de 5,3 milyon TL'lik ihale almışlar.

Toplamda 142 milyon liradan fazla ihale seracılık firmasına Gökçek tarafından verilmiş.

Adı: Murat Şişman.

Aynı adresteki Birebir Organizasyon Danışmanlık ile Ankara İz Organizasyon'un sahibi.

Firma sadece belediye iştiraki olan ANKET A.Ş.'den ihaleler almış. Araç kiralamadan patlayıcı madde arama köpeği temin işine ve kutlama organizasyonlarına varıncaya kadar çeşitli işler var bu ihalelerde...

Mehmet Şişman, Birebir Organizasyon Danışmanlık adlı firma ile ANKET A.Ş.'den 2015-2017 yılları arasında toplamda 2,2 milyon TL'lik ihale almış.

Ankara İz Organizasyon ile de 2014-2017 tarihleri arasmda toplamda 3,6 milyon TL'lik ihale almış.

Tüm ihaleler ANKET firmasından ve istisna ihale yöntemi olan adrese teslim 3-g maddesine istinaden yapılmış.

Dikkat ettiyseniz sadece adrese teslim ihaleleri sizlere aktarıyorum.

Nedense mantar gibi aynı adreslerde kurulan belli başlı kişilere ait bu şirketlere hep bu madde kullanılarak, denetimi yapılması pek de mümkün olmayan işler verilmiş.

Belediye şirketi yönetimindeki ismin yönettiği firmalar ihaleleri kaptı

Adı: Yusuf İlbak.

Ankara Büyükşehir Belediyesi iştiraki BELYA'nın yönetim kurulu üyesiydi.

Bu süre içerisinde Fokus İnşaat ve Turizm A.Ş.'nin yönetim kurulunda bulundu. Yönetim kurulunda Hasan Selçuk Salman, Mustafa İlbak ve Murat İlbak da vardı.

Bu yönetimde bulunan kişilerin yönettiği başka firmalar da var. Bunlar PC İletişim, Akademi Reklam...

Sorun şu: Yusuf İlbak'm yönetimde bulunduğu sırada bu firmalar, belediyeden ihaleler almış. Üstelik öyle küçük ihaleler de değil.

2017 yılında Çevre Koruma ve Kontrol Dairesi Başkanlığından pazarlık usulü ile 48,7 milyon TL'lik ihale aldılar.

PC İletişim ile de belediye iştirakleri ANKET ve ANFA firmalarından 2012 ila 2013 yıllarında adrese teslim 3-g yöntemi ile toplamda 20,2 milyon TL'lik ihale aldılar.

Tekrar yazayım.

Belediye şirketinin yönetiminde olan Yusuf İlbak'm yönetiminde olduğu firmalar, belediyeden toplamda 68,9 milyon liralık ihale aldı.

Siz sanıyor musunuz ki Melih Gökçek'in bunlardan haberi yoktu?

Adı: Saffet Burak Gökdoğan.

Doğan Tel Örgü, Linak İnşaat ve Nisbet Hafriyat firmalarının sahibi.

Doğan Tel Örgü ile ASKİ ve ANFA'dan 10 milyon TL'lik ihale aldı. Linak İnşaat ile ise toplamda 286 milyon TL tutarında iki iş aldı.

Bu ihalelerin biri çok ilginç... Söz konusu ihale tutarı 281.2 milyon TL. İhale içeriği ise 23 kalem bitki alımı işi.

Baktım: 23 kalem bitkiye bu kadar para verilir mi? Alakası yok.

Öyle ki Nisbet Hafriyat şirketi aracılığıyla da ANFA'dan 2016 yılında 21 milyon TL'lik ihale aldı. Mesele şu; Saffet Burak Gökdoğan'ın Ahmet Gökçek ile yakın olduğu iddialar arasında.

Beyaz TV kurulurken yaşananlar

Melih Gökçek'i incelerken dikkat etmemiz gereken bir şey var.

Yanındaki isimlere odaklanın. Hiçbiri tesadüfle yanında yer almıyor. Kurulan bütün kurumlar ve yönetiminde yer alan

kişiler asla sıradan isimler olmadı. Hepsi bir plan neticesinde sisteme dahil edildiler.

Anlattığımız yapılarda yer alan isimler başka bir şekilde daha karşımıza çıkıyor. Organizasyonun büyüklüğünü daha iyi anlayabilmemiz için bazı kısımlarda isim tekrarları yapmak zorundayım.

Birçok aynı ismi farklı farklı yapılarda ve görevlerde göreceksiniz.

Bu yapılanmaya ait ilk firma Ses Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi...

Firmanın kuruluş tarihi 30 Kasım 1994.

Yani Melih Gökçek Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı seçildikten birkaç ay sonra.

Türkiye Ticaret Sicili gazetesinde yer alan bilgilere göre şirket ilk başta bu isimle Çankaya Hilal Mahallesi 71. Sokak No: 5/10-11-12 numaralı adreste kuruldu.

İlk yönetim kurulunda şu isimler yer aldı:

Fatma Nazan Önay, Serhun Günay (Ankaragücü Asbaşkanı), Mehmet Bahattin Durmaz (Angora Haber Ajansı), Rifat Hisarcıklıoğlu (TOBB Başkanı, Eskihisar şirketinin sahibi), Selahattin Yener (Angora Haber Ajansı, BELPLAS Ankara Termoplastik A.Ş., Ankara Halk Ekmek Yönetim Kurulu Üyesi).

Sonra yıllar geçtikçe yönetimdeki isimler değişti.

Ama değişen isimler de hep tanıdıktı!

Tarih tarih inceleyelim...

11 Kasım 1996 tarihli 4163 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre Yönetim Kurulu şöyle oldu: Fatma Nazan Önay, Serhun Günay, Sebahattin Durmaz.

Küçük bir not vermek istiyorum. Durmazlar Grup şirketine 2017'de FETÖ operasyonu düzenlendi. Operasyonda şirket yöneticileri Selahattin Durmaz, Sebahattin Durmaz ve Ömer Durmaz gözaltına alındı. Şüpheliler, Emniyet Müdürlüğündeki işlemlerinin ardından "silahlı terör örgütüne üye olmak" ve "terörizmin finansmanı" suçlamalarıyla adliyeye sevk edildi. Savcılık sorgularından sonra Nöbetçi Sulh Ceza Hâkimliğine

çıkarılan şüphelilerden Selahattin ve Sebahattin Durmaz tutuklandı. Şirkete de el kondu.

Devam edelim.

9 Haziran 1998 tarihli 4557 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre yönetim kurulu: F. Nazan Önay, Serhun Günay, Celal Ayhan.

8 Kasım 2004 tarihli 61 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre yönetim kurulu: Salim İnal (Başkent Grup Şirketinde Yönetim Kurulu Başkanı, Ensar Vakfı Ankara Şubesi Yönetim Kurulu üyesi), Babür Sönmez, Ufuk Baloğlu (Ankaraspor Asbaşkanı).

22 Haziran 2007 tarihli 6836 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre şirket merkezi, Macun Mahallesi 173. Sokak No: 3/1 Yenimahalle / Ankara adresine taşınıyor.

Bu adresi unutmayın...

Bu tarihteki yönetim kurulu ise şu isimlerden oluşuyor: Ali Sabit Aksoy (Belediyeden hafriyat ihalesini alan Osmanlıspor AŞ'nin üç ortağından biri, Kanal A yönetim kurulu üyesi, Belediye şirketlerinde yönetim kurulu üyeliği ve Metropol A.Ş., Seğmenler Su firmasında genel müdürlük yaptı), Mehmet Orhan (SOS Vakfı yöneticisi, Nevin Gökçek'in öz dayısı) ve Yusuf Ziya Nural.

İki yıl sonra, yani 19 Ocak 2009 tarih ve 7230 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre yönetim kurulu ise şöyle: Mehmet Orhan, Yusuf Ziya Nural, Ahmet Arslan (Kent Konseyi Başkanı, AKP Belediye Meclisi üyesi, SOS Vakfı yöneticisi, Beyaz TV'nin kiracısı Aktör İnşaat ve Kiralama A.Ş.'nin hissedarı, Anket A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi, ANFA müteahhidi, Fen İşleri'nden kaldırım ihalesi alanlardan), Sadık Dik (Ankaraspor kurucusu, BUGSAŞ Genel Müdürü, SOS Vakfı yöneticisi, Berceste'nin ortağı, Osmanlıspor Başkanı, Hafriyat işi alan Osmanlıspor A.Ş.'nin Y.K. Başkanı).

Bir yıl sonra, 1 Mart 2010 tarih ve 7511 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre ise yönetim kurulu şöyle: Ali Sabit Aksoy, Mehmet Orhan, Serkan Korkutata (eski milletvekili Hüsamettin Korkutata'nın oğlu, Koru Grup şirketlerindeki 9 şirketin Y.K. üyesi, ANFA'dan davet usulü 46.7 milyon dolarlık iş aldığını aktarmıştım).

Operasyon başlıyor

Fakat bir ay sonra bir şeyler oluyor ve Ses TV'nin unvanı değişiyor. Bugünkü Beyaz TV'ye giden yolda Kanal Beyaz Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş. oluyor.

Sermayesi 2 milyon liradan 4 milyon liraya çıkarılıyor.

Yönetim Kurulu, Ali Sabit Aksoy, Mehmet Orhan ve Serkan Korkutata'dan oluşuyor.

Dikkat çeken ayrıntı şu: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı komiseri olarak Faruk Arslan, Ahmet Arslan, Esra Atalay görev alıyor.

Aylar sonra (4 Kasım 2010 tarih 7683 sayılı *Ticaret Sicili* gazetesine göre) tekrar sermaye artırımına gidiliyor. Sermaye 4 milyon TL'den 15 milyon TL'ye çıkarılıyor.

Yönetim Kurulu Mehmet Orhan, Serkan Korkutata, Ahmet Arslan ve Sadık Dik'ten oluşuyor.

Dört yıl sonra 30 Aralık 2014'te tekrar sermaye artırımı gerçekleşiyor. 15 milyon TL olan sermaye 30 milyon TL'ye çıkıyor. Yönetim kurulu Ali Sabit Aksoy, Mehmet Orhan, Serkan Korkutata ve Ahmet Arslan'dan oluşuyor.

Bundan bir yıl sonra ise 27 Kasım 2015'te yönetim kurulu İhsan Akalan (Fotoğrafçı, bu tarihten bir yıl sonra Ankaragücü A.Ş.'nin büyük hissedarı oldu), Mehmet Orhan, Durali Altınordu (oto lastik tamircisi) olarak değişiyor.

19 Aralık 2016 tarihinde de yönetim kurulu İhsan Akalan, Mehmet Orhan ve Fevzi Denli olarak değişiyor.

Angora Haber Ajansı ve Osman Gökçek

Ses TV'nin ve daha sonra Kanal Beyaz'ın kurulmasının yanı sıra 1998 yılında kamuoyunun pek bilmediği bir ajans daha kuruluyor.

Adı: Angora Haber Ajansı.

Kuruluş tarihi 15 Nisan 1998.

Kurucu yönetim kurulunda Mehmet Bahattin Durmaz, Mustafa Kaya, Selahattin Yener ve Vehbi Ayhan yer alıyor.

Daha sonra 14 Haziran 2005'te yeni isimler geliyor: Ali Sabit Aksoy, İbrahim Gülerce (BELKA A.Ş. ve Seğmenler Su

Yönetim Kurulu Başkanı, BELKA Genel Müdürü, Ses TV Yönetim Kurulu üyesi, Osmanlıspor yöneticisi, Gökçek'in Mücadele Birliği'nden arkadaşı), Abdulkadir Karaman (Gökçek'in Mücadele Birliği'nden arkadaşı), Erdal Bozkurt, Halil Atar.

13 Şubat 2008'de de yönetim Ali Sabit Aksoy ve Murat Aksoy'dan (BELKA Yönetim Kurulu üyesi) oluşuyor.

14 Mayıs 2010'da sermaye artırımına gidiliyor. 2 milyon TL sermaye 4 milyon TL'ye çıkartılıyor. Haliyle yönetim kurulu da değişiyor.

Mahmut Özçelik (Bu işlem yapıldığında Melih Gökçek'in damşmam, Ankaragücü Denetleme Kurulu üyesi), Ferit Ersoy, Abdulkadir Dişçi (Polatlı Bugsaşspor Başkanı), Onur Karaer (UCK Yapı İnşaat'ın sahibi), İrfan Yurten (AKP Ankara İl Yöneticisi) Angora Haber Ajansı'mn yönetimine geliyor.

10 Nisan 2017 tarih 9302 sayılı Ticaret Sicili gazetesine göre şirket adresi Macun Mahallesi'nde, yukarıda verdiğimiz adreste faaliyetine devam ediyordu. Yönetim kurulu ise Onur Karaer, Osman Gökçek ve Abdulkadir Dişçi'den oluşuyordu.

Peki, Kanal Beyaz'm adresi neydi?

Macun Mahallesi 173. Sokak No: 3/1 Yenimahalle/Ankara.

Yani aynı adreste faaliyet gösteriyorlardı.

Aynı mahallede faaliyet gösteren bir başka firma daha var.

Renkbir Ajans Reklam...

10 Haziran 2010 tarihinde kuruldu.

Kuruluş adresi Macun Mahallesi 1. Cadde C Blok No: 2/7 Ostim/Yenimahalle/Ankara olarak belirlendi.

Kurucuları Furgan Bahadır Gökçe (Keçiörengücü İktisadi İşletmesi yönetiminde, gazeteci Sirer Doğan ve oğullarını döven Osman Gökçek ekibinde yer aldı. Yargılandı, beraat etti) ve Selim Ağırman.

Ajans, 31 Mayıs 2012 tarihinde isim değiştiriyor: Canlı Beyaz Medya Ticaret Limited Şirketi. Yönetim, Selim Ağırman ve Talha Çopur'dan oluşuyor.

Bakın, Gökçeklerle bağlantılı başka bir firma daha var.

Birlik Medya İletişim San. Tic. A.Ş.

Yönetim Kurulu Mehmet Kaplan, Durmuş Korkmaz, Zekeriya Erbeyi, Fatih Doğan ve Bilal Sert'ten oluşuyor.

29 Nisan 2004'te firmanın ismi Artı Medya İletişim olarak değişiyor ve yönetime Settar Göksel Yüksel, Üzeyir Özdemir ve Ali Çınkı geliyor. Denetçi Mehmet Ali Çam oluyor.

Settar Göksel Yüksel kim, biliyor musunuz?

Birkaç sayfa önce yazdığım, Belediyeden milyonlarca liralık ihale alan Ali Okan Çam'ın kayınbiraderi.

17 Kasım 2005'te şirketin adresi Turgut Özal Bulvarı 1. Cadde Sebze Bahçeleri Sokak No: 4 Altındağ / Ankara olarak değişiyor ve yönetim kurulu Settar Göksel Yüksel, Üzeyir Özdemir ve Ali Çınkı'dan oluşuyor.

Kısa kısa devam edeyim.

Aynı adreste başka firmalar var ve yönetim kurulları da bir hayli ilginç. Başkent Güvenlik Hizmetleri Ltd. Şti. Salim İnal ve Adnan Koca ortaklığı ile kuruluyor; daha sonra Adnan Koca çekiliyor, yerine Mehmet Orhan Tanrıver geliyor.

Burj İnşaat Emlak Tanıtım Taah. ve Restorasyon A.Ş. Yönetim Kurulu Ali Çınkı, Ali Okan Çam ve Nusret Yurter'den oluşuyor.

Yine mantar gibi firmalar kuruluyor.

Ancak ne oluyorsa 2 ay sonra, 14 Eylül 2009 tarihinde oluyor...

Angora Haber Ajansı'nın ismi değiştiriliyor.

Firma ismi Genç Beyaz Radyo İletişim Anonim Şirketi oluyor. Adresi İrfan Baştuğ Caddesi No: 60 Aydınlıkevler / Altındağ'a taşınıyor.

Yönetim Kurulu ise Furgan Bahadır Gökçe, Nihan Ülger (Kent Konseyi Kadın Meclisi Başkanı), Borga Şahin, Berkant Gören (Kent Konseyi Gençlik Meclisi Başkanı) ve Ayşe Gören'den oluşuyor.

2 Ocak 2017 tarihinde şirketin yönetim kurulu başkanı Borga Şahin ve Osman Gökçek şeklinde devam ediyor.

2018 yılında Osman Gökçek şirketten ayrılıyor. Borga Şahin'in hikâyesini önceki sayfalarda yazmıştım. Gazeteci dövülmesi olayında Osman Gökçek'in ekibinde bulunanlardan

ve yargılananlardan biriydi. Ayrıca Anket A.Ş.'nin yönetim kurulunda da bulunuyor.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek'in oğlu Osman Gökçek'in koordinatörlüğündeki Beyaz TV 24 Mayıs 2010 tarihinde yayın hayatına başladı.

Beyaz TV markası, Türk Patent Enstitüsü (TPE) tarafından 8 Mart tarihinde Ankara Yenimahalle merkezli "Ses Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi" adına koruma altına alındı.

Ticaret Sicili kaynaklarına göre, 2008 yılında sermayesi 250 bin liradan 2 milyon liraya çıkarıldı.

Ses Televizyon Radyo Yayıncılık'ta Ali Sabit Aksoy, Mehmet Orhan, Yusuf Ziya Nural, Ahmet Arslan ve Sadık Dik yüzde 20'şer paya sahip durumda gözüküyor. Şirketin bu yılki genel kurulunda ise yönetim kurulu üyeliklerine Ali Sabit Aksoy, Mehmet Orhan ve Serkan Korkutata getirildi.

Tam da burada Beyaz TV'nin faaliyetlerine ilişkin sır dolu ilişkileri içeren bir haber aktarmam gerekiyor.

Odatv'de Şubat 2019'da çok ilginç bir yazı kaleme alındı.

Haberde *Taraf* gazetesi ile Beyaz TV arasındaki ilişki ağı aslında çok güzel ortaya çıktı.

Anlatayım...

İstanbul 26. Ağır Ceza Mahkemesi, FETÖ medyası konusunda çok önemli gerçekleri ortaya çıkardı. Suçtan zarar görenlerin başında Recep Tayyip Erdoğan'ın bulunduğu mahkeme dosyası, karanlık ilişkileri gözler önüne serdi.

Emniyet Genel Müdürlüğü KOM Daire Başkanlığı, mahkemeye sunduğu soruşturma dosyasmda, FETÖ medyasının kilit isimlerinden birinin adını ortaya çıkardı.

O isim Alaeddin Kaya.

FETÖ İstişare Heyeti Üyesi, FETÖ Medya Faaliyetleri Sorumlusu ve münhasıran terör örgütü mensuplarmca kullanılan "Bylock Talk And Chat" isimli kriptografik haberleşme programı kullanıcısı...

İlgili mahkeme dosyasında, Alaeddin Kaya'nın FETÖ adına medyayı nasıl yapılandırdığı ayrıntılarla ele alındı.

Örneğin, Alaeddin Kaya ile *Taraf* gazetesi –sözde sahibi– Başar Arslan arasındaki parasal ilişkiler *Ticaret Sicili* kayıtları incelenerek mercek altına alınınca her şey ortaya çıktı.

Buradan sonrasını Odatv'deki "Beyaz TV'nin gerçek sahibi" başlıklı haberden aynen aktarıyorum:

> Savcılık *Taraf*'m sermaye artırımında FETÖ katkısını belgeleriyle ortaya koyup özetle şu bilgiyi delillendirdi:
> – *Taraf* gazetesinin sahibi Başar Arslan'ın, "Mürekkep Matbaacılık Medya Basım Radyo ve Televizyon İşletmeciliği Anonim Şirketi" var. Bu şirket 11/10/2010 tarihinde merkezden idare edilmek kaydıyla Tevfikbey Mah. Tahsin Tekoğlu Caddesi No: 2-A Küçükçekmece/İstanbul adresine taşınıyor.
> – Ankara'da 09/02/2000 tarihinde İmaj İç ve Dış Ticaret Anonim Şirketi isimli firma kuruluyor. 21/09/2006 tarihinde yapılan olağan genel kurul toplantısında alman kararla sermaye artırımına gidilip Dorukkaya Matbaacılık Yayıncılık Reklamcılık İnşaat Anonim Şirketi'ni satın alıyor. Özellikle Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden ihaleler alıyor.
> Bu şirketin sahibi Cüneyt Kaya ve Zübeyir Kaya kardeşler. Yani Alaeddin Kaya'nın oğulları!
> Şu bilgiye dikkat:
> – Cumhuriyet Başsavcılığımızca açık kaynaklardan yapılan araştırma sonucunda ise, ticaret sicil kayıtlarına göre terör örgütü üst düzey yöneticisi Alaeddin Kaya'nın Taraf Gazetesi'yle irtibat kurmaya başladığı tarihten sonra kısa adıyla Alkım ve Mürekkep firmalarının olağan dışı sermaye artırımına gittikleri...
> – Terör örgütü yöneticisi Alaeddin Kaya'nın gölge olarak yönettiği İmaj İç ve Dış Ticaret A.Ş. İstanbul Şubesi adresinin Taraf gazetesinin imtiyaz sahibi Başar Arslan'm yönetim kurulu başkanı olduğu Mürekkep Matbaacılık Medya Basım Radyo ve Televizyon İşletmeciliği Anonim Şirketi'nin adresi olan Tevfikbey Mahallesi Tahsin Tekoğlu Caddesi No:2 Küçükçekmece/İstanbul olduğu tespit edilmiştir.
> Yani...

Taraf gazetesi ile Alaeddin Kaya'nın şirketi aynı dönemde büyük sermaye artırımı yapıp, İstanbul'da aynı adreste faaliyet gösteriyordu.

Neler yapıyorlardı...

"Şahıslardan Alaeddin Kaya ve Mehmet Baransu'nun münhasıran örgüt mensuplarınca kullanılan 'Bylock Talk And Chat' isimli kriptografik haberleşme sistemi kullanıcısı olduğuna yönelik tespitler nazara alındığında..."

Balyoz ve Ergenekon kumpasları yapıyorlardı!

Peki, FETÖ'nün "gizli sahibi" olduğu sadece *Taraf* gazetesi mi vardı?

Beyaz TV ortaya çıkıyor

2010 yılında Ses Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş. de sermaye artırıp adını Beyaz TV yaptı.

Benzerlik mi yoksa başka detaylar mı var?

Şöyle anlatalım...

CHP Ankara Milletvekili Murat Emir, TBMM'de yaptığı açıklamada, Beyaz TV'yle ilgili çarpıcı bilgiler verdi. CHP Milletvekili Emir, FETÖ Ana Davası sanığı Alaeddin Kaya ile ilintili tüm mal varlığına el koyan TMSF'nin Beyaz TV'nin kullandığı Kaya'ya ait gayrimenkullere neden el koymadığını sordu:

"TMSF, İmaj İç ve Dış Ticaret A.Ş.'ye ait taşınmazlara el koyarken, Kaya ailesiyle ilişkisi açıkça ortada olan ve Beyaz TV'nin faaliyet gösterdiği gayrimenkullere el koymuyor."

Beyaz TV, Alaeddin Kaya'nın ailesine ait binada "kiracı" durumundaydı.

Taraf gazetesi ile aynı adreste bulunan İmaj İç ve Dış Ticaret A.Ş., Beyaz TV'nin ev sahibiydi.

Taraf ile Alaeddin Kaya aynı adreste kumpas organize ediyordu.

FETÖ'nün üstü örtülü medya yapılanmasına başladığı tarih nedir?

2007 yılında *Taraf*, FETÖ faaliyetlerine başladı.

Ya Beyaz TV?

2007 yılında kuruldu: Kanal Beyaz Televizyon Radyo Yay. San. ve Tic. A.Ş.

Keza:
– 13 Şubat 2008'de kurulan Bravo Radyo ve Televizyon Yayıncılık A.Ş.
– 14 Mart 2008'de kurulan Angora Haber Ajansı Ticaret A.Ş.
– 19 Ocak 2009'da kurulan Ses Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Hepsinin 2007 yılından beri adresi aynı: Macun Mahallesi 1. Cadde No 2/7 Yenimahalle-Ankara.
Bu adresteki mülkün sahibi kim; Fethullah Gülen'in medya yapılanmasındaki en önemli adamı Alaeddin Kaya!
Bugün adı "Beyaz TV" olan Ses Televizyon Radyo Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş. Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Arslan, *Taraf* gazetesinin sahibi gözüken Başar Arslan'ın nesi oluyor?
Sadece İstanbul'da değil Ankara "Çatı Davası"nda da yargılanan Alaeddin Kaya ile Melih Gökçek Ankara'da çok eskiden tanışıyorlar. Aynı çatı altında gazetecilik yaptılar. Ailece dostlar, çocukları yakın arkadaş...
Osman Gökçek, Alaeddin Kaya'nın halen cezaevinde olan iki oğlu Cüneyt Kaya ve Zübeyir Kaya ile aynı FETÖ okulundan: Samanyolu Koleji.
Osman Gökçek, nasıl Enes Kanter'in "Abi"si ise Samanyolu Lisesi Mezunları ve Mensupları Derneği (SAMDED) Başkanı Cüneyt Kaya da, Osman Gökçek'in "Abi"si!
Dernek işi göstermelik kuşkusuz. Sözde dernek –FETÖ'cü Adem Yavuz Arslan, Faruk Mercan, Ahmet Böken gibi "gazetecilerle"– etkinliklerini Ankara Armada'da yaptı. Armada'nın en büyük hissesi kime ait?
Tekrar Beyaz TV'ye dönersek...
Cüneyt Kaya ve Zübeyir Kaya'nın yönetici ve ortağı olduğu şirketlerin FETÖ irtibatlı kişi ve kuruluşlara finans sağladıkları ve FETÖ adına topladıkları himmet paralarını şirketler aracılığıyla akladıklarını mahkemeler ortaya çıkardı. Bankada 10 milyon doları vardı! Bu kadar para ne için?
Beyaz TV'nin parasal kaynakları nedir?
Osman Gökçek ile Cüneyt Kaya ve Zübeyir Kaya arasında sadece "kiracı" ilişkisi mi var? O halde *Taraf* gazetesi ile de Cüneyt Kaya-Zübeyir Kaya ilişkisi öyle! Şaka mı?

Yakın çevresine "ByLock" ve "Kakao" programları yükleten Zübeyir Kaya, yakın arkadaşı Osman Gökçek'e bu gizli görüşme sistemini yükletti mi?

Yani...

Kanalın FETÖ ile irtibatının sadece "ev sahibi-kiracı" ilişkisi olması sadece FETÖ'ye göz yumanları kandırır!

Asıl konu şudur:

Taraf gibi Beyaz TV de örtülü bir FETÖ medya operasyonu mu?

Sonuç olarak...

Beyaz TV'si, şirketleri, yapılanması, ihaleleri, milyonlarca lirası, FETÖ'sü, babası, oğlu, akrabası, müdürü, daire başkanı, yönetim kurulu üyesi derken...

Mesele şu: ANKAPARK ve FETÖ iddiaları Gökçeklerin peşini bırakmayacak şekilde somut ve apaçık ortada.

İşin zarar boyutu

Şimdi gelin biraz nefes alın.

Sayfalardır okuduğunuz isimleri düşünün.

Kitabın farklı yerlerinde aynı isimleri sürekli görüp şaşırdığınızı biliyorum. Araştırdıkça ben de aynı duyguya kapıldım.

Hep aynı isimler, farklı yerlerde, farklı firmalarda, farklı yıllarda hep Gökçeklerin çevresinde, belediye ihalelerinde yer almış, değil mi?

Şimdi anladınız mı aynı adreslerde yer alan bu kadar ismi neden yazdığımı?

Belli bir yapı halinde hareket etmek işte buna denir.

Peki ya işin zarar boyutu?

Bunca ilişkinin ardından ortaya çıktı ki sadece ANKAPARK'ta kamunun uğradığı zarar, Ankara Büyükşehir Belediyesinin güncel tespitine göre 750 milyon dolar...

Yani güncel kur ile hesapladığımızda 5 milyar 800 milyon TL'ye denk geliyor. Bu sadece ANKAPARK!

Ankara Büyükşehir Belediyesi müfettişlerince savcılığa sunulan suç duyurularındaki yolsuzluk tutarı toplamı ise ANKAPARK hariç, bugünkü parayla 3 milyar TL.

3 milyar...

Dile kolay...

Ülkenin ekonomik sorunları ve Ankara Büyükşehir Belediyesinin kıt kaynakları düşünüldüğünde çok büyük bir israf ve talan...

Bu para ile Ankara'ya binlerce hizmet yapılırdı. Yüz binlerce Ankaralı çok daha refah içinde bir yaşam sürebilirdi.

Ancak bir kişinin hesapsız hayalleri ve israfı ile maalesef hepimizin vergilerinden toplanan bu kaynak, dinozorlar ve oyuncaklar ile heba oldu.

Bu israf ve yolsuzluğun hesabını soran bir yargı henüz olmadı. Her ağzını açtığında "kul hakkı" diyen yöneticiler ve medya da suskun.

Öyle ki...

Bunlar sadece ilk aşamada tespit edilebilenler.

Daha birçok tespit yapılacak.

Mansur Yavaş da ilk aşamada tespit edilen usulsüzlükleri ve kamu zararını mahkemeye taşırken paranın nerelere harcandığını tek tek açıkladı.

ANKAPARK: 5,8 milyar lira.

Şehrin girişindeki süs kapıları: 95,3 milyon lira.

Eskişehir Yolu'nda atıl kalan Gökkuşağı projesi: 20 milyon lira.

Samanyolu projesi: 19,5 milyon lira.

Kedi heykelleri: 1 milyon lira.

Robot heykeli: 326 bin lira.

Metal robot heykel: 2,1 milyon lira.

Hayvan heykelleri: 17,2 milyon lira.

Futbolcu heykelleri: 679 bin lira.

Işıklı palmiye: 398 bin lira.

1996 adet heykel: 25,4 milyon lira.

Kol saati heykeli: 1,5 milyon lira.

Heykel, saat ve plastik kent mobilya ve kapılar: 1,3 milyar lira.

Mansur Yavaş, "Ankara'nın önceliği bu mu olmalıydı? Savunduğunuz belediyecilik bu mu? Yapamadığınız dediğiniz

bunlar mı? Asla yapmayacağız, görmeyeceksiniz. Ankara'da halkın parasını toprağa gömmeyeceğiz" diyor.

Bu paralar ile kaç kilometre yol, kaç köprü, kaç kilometre metro, kaç okul yapılırdı?

Ankara'da evine ekmek götüremeyen kaç yoksul aile insanca yaşama olanağına sahip olurdu?

Sadece ANKAPARK ve Savcılığa intikal eden dosyalardaki toplam tutarı Türkiye nüfusuna böldüğünüzde her yurttaşın cebinden 107 TL çıkmış olduğunu göreceksiniz.

Sadece ANKAPARK ve Savcılığa intikal eden dosyalardaki toplam tutar ile pandemide işini kaybeden 315 bin 547 kişiye bir yıl kesintisiz asgari ücret ödenebilirdi.

Bu para ile;

2429 adet 8 derslikli ilköğretim okulu,

1888 adet 12 derslikli ilköğretim okulu,

1416 adet 16 derslikli ilköğretim okulu,

1133 adet 24 derslikli ilköğretim okulu,

1062 adet 32 derslikli ilköğretim okulu,

1000 adet 40 derslikli ilköğretim okulu yapılabilirdi.

Yine bu para ile;

1214 adet 300 kişilik pansiyon,

5666 adet spor salonu yapılabilirdi...

Bu bahsettiğimiz sadece Savcılığa intikal eden dosyalar ve ANKAPARK projesi...

Ya 24 yılın hesabı ortaya çıktığında?

Anadolu'nun aynası, Anadolu'nun aydınlanma kenti Ankara, tarihi boyunca böylesi bir tahribata uğramadı.

Ankara'nın hikâyesi bu ülkenin hikâyesidir.

Neoliberalizimle siyasal İslamın politikaları arasmda sıkışmış, tahrip edilmiş bir Başkent...

"Vatanın kurtarılması ve kurulması için mücadele merkezi olarak Ankara'yı seçtiğim zaman, Anadolu'nun her yerinden ve İstanbul'dan gelen önce yüzlerce, sonra binlerce vatanseveri, Ankara halkı bağrına basmış, bizlere kucak açmış, güç vermiş, ilk meclis ve ilk milli ordu burada kurulmuş, aydınlık yarınlara buradan gidilmiştir. Bu bakımdan Ankara'nın ve Ankara halkının benim gönlümde bambaşka bir yeri vardır."

Gazi Mustafa Kemal Atatürk
24 Nisan 1923

SONSÖZ

Bu sayfaya kadar okuduklarınız bir buzdağının belgeleyebildiğim kısmı.

Dikkat ederseniz Melih Gökçek, ta Keçiören Belediye Başkanlığından bu yana ihaleleri ve rantı kendi çevresine dağıttı.

Nakşibendi tarikatına, daha doğrusu onun kolu olan Erenköy cemaatine bağlı Muradiye Vakfı ve Fethullah Gülen ile birlikte tarikatların halkın üstünde kan emici rollerini pekiştirmeleri için onlara yol verdi.

Peki...

Gökçek neden istifa ettirildi?

Bu soruya hiç yanıt verilmedi. Bir açıklama yapılmadı.

Aslında her şey göz önündeydi.

Buraya kadar okuduğunuz şeyler, bu sorunun cevabı. AKP iktidarı da neler olduğunu biliyor.

Fakat Melih Gökçek'e dokunulduğu an "siyasi ayak" operasyonlarına başlamak zorunda kalacakları için ortada bir kilitlenmişlik yaşanıyor.

Bu yüzden de hiçbir açıklama yapılmadan istifa ettirme yolunu seçtiler.

Ve bugün her şeye rağmen Melih Gökçek, yargılanmayı bir kenara bırakın, bu halktan utanıp sessizce kenara çekilmek yerine halen bir şeyleri ispatlamaya çalışıyor.

Bunca paranın halktan toplanıp üç beş kişinin cebine girdiği belediyecilik düzeni sonlanmalı.

Türkiye'de artık birileri hesap vermeli...

Tek derdim tarlada, fabrikada, okulda, kamuda, işyerinde namusluca emek harcayan; harama, yalana, günaha bulaşmadan yaşamaya çalışan samimi Anadolu insanının kıt kanaat kaynaklarını arsızca, acımasızca yağmalayanların, masum insanlarımızı kandıranların, emeğini çalanların ve onları kendi çıkarları için sömürenlerin hesap vermesi.

Sıradan bir insan ve bir gazeteci olarak, hakikat borçlu olduğum ülkemin insanlarına ve bizi yetiştiren, var eden değerlere, inançlara ve ilkelere ve tabii ki Mustafa Kemal Atatürk'e sadık kalarak, sadece ve sadece olabildiğince, aklımın ve kalemimin yettiğince borcumu ödemek dışında kaygım yok.

AD DİZİNİ

A

Abdulkadir Dişçi 130, 245
Abdulkadir Karaman 245
Abdullah Bozdayı 115
Abdullah Gül 84, 97, 100, 101, 142
Abdullah İlkbahar 93
Abdülkadir Aksu 20, 118
Abdülkadir İmamoğlu 46
Adem Yavuz Arslan 250
Adil Özkoçak 206
Adnan Çimen 190
Adnan Koca 246
Adnan Yılmaz 96
Afet İnan 215
Ahmet Arslan 243, 244, 247, 250
Ahmet Böken 250
Ahmet Burak Barın 231
Ahmet Çınar 62
Ahmet Ertok 46
Ahmet Ertürk 194
Ahmet Gökçek 19, 54, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 133, 134, 169, 212, 232, 241
Ahmet Güler 113
Ahmet Kalfaoğlu 104, 110
Ahmet Kaya 85
Ahmet Necdet Sezer 133
Ahmet Nedim Koyuncu 177
Ahmet Recep Tekcan 209
Ahmet Sarı 115, 147
Ahmet Süt 46
Ahmet Taner Kışlalı 138
Ahmet Tekdal 95
Ahmet Tita 112
Akın İpek 170, 197
Alaattin Çakıcı 9, 234, 235
Alaeddin Kaya 247, 248, 249, 250
Alan Makovsky 99
Ali Aldanmaz 81
Ali Çınkı 164, 165, 246

Ali Dinçer 42
Ali Erişmiş 236
Ali İhsan Arslan 214
Ali İhsan Başyazıcıoğlu 91
Ali İhsan Ölmez 104
Ali İlkbahar 93, 130
Ali Köknar 60
Ali Okan Çam 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 246
Ali Osman Sali 61
Ali Sabit Aksoy 124, 243, 244, 245, 247
Ali Saraylı 184
Ali Sedat Şenbaş 104, 105, 107
Altan Tan 27
Arif Yüksel 83
Armağan Hapçı 46
A. Selam Sarıdağ 157, 259
Asuman Erdoğan 177
Atatürk 9, 33, 35, 44, 97, 141, 151, 154, 180, 182, 214, 215, 216, 217, 255, 258
Atilla Arslan 20, 30, 93
Atilla Erol 224, 226
Atilla Koç 20
Avni Kavlak 115, 118
Aydm Boşgelmez 210
Aydın Yalçın 20
Ayhan Atalay 113, 114, 115, 118, 194
Ayhan Aydın 231
Ayşe Gören 246
Aytunç Yiğit 27

B

Babür Sönmez 105, 243
Bahattin Durmaz 92, 93, 242, 244
Bahtiyar Varlı 239
Barış İslamoğlu 228
Barış Pehlivan 191
Barış Terkoğlu 191
Başar Arslan 248, 250
Bayram Açıkgöz 93
Bayram Bostan 147
Bayram Erdoğan 113
Bekir Çakan 115
Bekir Yağcı 119
Bekir Yavuz 20
Bekir Yıldız 50
Berkant Gören 246
Beşir Baymaz 118
Bilal Sert 246
Borahan Mavi 113
Borga Şahin 130, 134, 135, 246
Burhan Yazar 74, 137
Bülent Arınç 37, 187, 200, 202
Bülent Ecevit 46, 97
Bülent Karakaya 136
Büşra Görümlü 236, 237

C

Can Dündar 238
Celal Ayhan 243
Celalettin Delice 46
Celal Poyraz 89, 91
Cemal Aydm 113, 114
Cem Gül 65

Cemil Çiçek 28, 31, 84, 99
Cemil Koca 197
Cengiz Çelik 46, 47, 48
Cengiz Duygulu 87
Cengiz Hasmer 79, 81
Cengiz Ocakçı 49, 61
Cevat Evliyaoğlu 104
Cevdet Saral 84
Cevdet Türkyolu 193
Cihan Kamer 62
Cihan Ucuman 231
Cihat Yılmaz Karabıçak 86
Cüneyt Akman 183
Cüneyt Arslan 214
Cüneyt Kaya 248, 250

D

David Kimche 136
Doğan Yılmaz 123
Durali Akpınar 170
Durali Altınordu 124, 244
Durdu Özbolat 195
Durmuş Korkmaz 246
Durmuş Özdemir 80

E

Ebru Kalfaoğlu 110
Ece Cengiz 35
Eda Pulan 47, 48
Ekrem Sarısu 115
Elif Gökçe Görümlü 237
Emin Arslan 194
Emin Çölaşan 8, 73, 74, 180, 182
Emin Tırpancı 49
Emrah Demirhan 239
Emre Ataş 54
Enes Erçoban 91
Enes Kanter 193, 250
Engin Su 115
Ercan Özkök 31, 32
Erdal Aksünger 194
Erdal Bozkurt 245
Erdal İnönü 179
Erdal Şanlı 115
Erdal Türk 206
Erdal Yamak 48
Erdoğan İzgi 33
Erdoğan Şahinoğlu 65
Erkut Şenbaş 107
Erol Çolak 237
Ertan Işık 205
Ertan Orbay 232, 233
Ertekin Aydın 121
Esin İffet Atlı 57
Esra Atalay 244
Eşref Erdem 29, 30

F

Faruk Akdoğan 17
Faruk Arslan 244
Faruk Çolak 80
Faruk Kalyoncu 115, 118
Faruk Mercan 250
Faruk Özalkan 52, 53, 54, 55
Faruk Taban 199
Faruk Tınaztepe 121
Fatih Doğan 246
Fatih Erdoğan 177, 178
Fatih İyi 206
Fatih Söyler 68
Fatma Nazan Önay 242

Fazlı İyi 206
Ferit Ersoy 245
Fethullah Gülen 64, 83, 87, 123, 151, 189, 191, 192, 193, 198, 250, 257
Fevzi Denli 244
Fevzi Özdemir 181
Fikret Özkan 36
Fikri Sağlar 33, 34
Fuat Korkutata 104, 105, 106, 109
Funda Özkan 61
Furgan Bahadır Gökçe 130, 134, 245, 246

G

Gökçek Wederson 8, 112
Gökhan Barın 231
Gökhan Kantarcıoğlu 62, 63
Gülay Bayrak 49
Güler İleri 37
Gülşen Doğan 134
Günay Tırhol 92, 96, 119
Gürkan Büyükkaralı 114, 119

H

Hakan Şükür 123
Hakan Ünsal 123
Haldun Erdavran 55, 61
Halil Akburak 77
Halil Bayraktar 81
Halil İbrahim Demirhan 164
Halil İbrahim Mallı 86
Halil Şıvgın 47
Halit Demiral 58
Halit Dumankaya 40
Haluk Samay 192
Hamdi Yiğit Demirhan 239
Hamide Ceylan 90
Hamza Kırmızı 25, 26, 27, 30
Hande Fırat 173
Harun Emre 19, 23, 34, 41
Harun Erdoğan 70
Hasan Bilgili 114
Hasan Celal Güzel 20
Hasan Çatkaya 52, 53
Hasan Gül 46
Hasan Hüseyin Ceylan 34, 40, 90, 91, 95
Hasan Hüseyin Karabulut 190
Hasan Köktaş 51, 55, 56
Hasan Selçuk Salman 240
Hasan Uçar 201, 202, 209
Hidayet Karaca 191
Hilmi Gökçmar 111, 181
Hürrem Kubalı 43
Hüsamettin Korkutata 104, 105, 107, 243
Hüseyin Arslan 115, 118, 214
Hüseyin Demirhan 166
Hüseyin Genç 171, 172
Hüseyin Gülerce 124, 151
Hüseyin Kocabıyık 115
Hüseyin Özkoçak 206
Hüseyin Yalçın 47, 48

I

İbrahim Gülerce 119, 124, 151, 244
İbrahim Halil Çelik 95
İbrahim Kısacık 115

İbrahim Yavuz 224, 226
İdris Naim Şahin 195
İhsan Akalan 120, 124, 244
İhsan Fincan 181
İlhan Cavcav 131
İlker Başbuğ 189
İlyas Özkoçak 206
İlyas Yıldırım 225
İrfan Dinç 186
İrfan Kaya 93, 158, 159, 166
İrfan Meral 54
İrfan Yurten 245
İskender Çolak 237, 238, 239
İsmail Demiriz 123
İsmail Kahraman 99
İsmail Küçükkeskin 184
İsmail Öğün 58
İsmet Hacısalihoğlu 97

J

Joseph Grew 215
Joyce Ngele 60

K

Kaan Geçit 115
Kadir Çelik 65
Kadir Topbaş 17
Kamil Kılıç 200, 201, 202, 209
Kamuran Çörtük 78
Kamuran Yazıcı 115
Kazım Albayrak 94
Kemal Korkmaz 81
Kenan Evren 113
Kerim Kavacıklı 179
Korel Göymen 42, 43
Korkmaz Yiğit 78
Korkut Eken 48
Korkut Özal 99

L

Lenin 238
Levent Çamur 115, 118, 121
Levent Kutlucan 232

M

Mahir Ünal 17
Mahmut Bayram 49
Mahmut Özçelik 245
Mahmut Özgül 57
Mahmut Salman 77, 79
Mahmut Sami Mallı 86
Mahmut Türk 194
Mahmut Yıldırım 127
Mansur Yavaş 8, 124, 125, 126, 131, 132, 141, 142, 153, 206, 208, 217, 224, 225, 229, 252
Mehmet Ali Aydınlar 115
Mehmet Ali Barın 231
Mehmet Ali Çam 246
Mehmet Altınsoy 40
Mehmet Bahattin Durmaz 242, 244
Mehmet Baransu 249
Mehmet Cebe 48
Mehmet Devecioğlu 184
Mehmet Emin Erkan 56, 57
Mehmet Ercan 115, 118
Mehmet Erdoğan 177
Mehmet Fatih Yüksel 167
Mehmet Fırat 147
Mehmet Hanefi Sözen 193

Mehmet İhsan Arslan 214
Mehmet Kaplan 246
Mehmet Kaya 85, 119
Mehmet Keçeciler 20
Mehmet Kemal Ünsal 115
Mehmet Narin 115
Mehmet Nuri Yıldırım 224, 226
Mehmet Nükte 115, 119
Mehmet Orhan 165, 243, 244, 246, 247
Mehmet Orhan Tanrıver 165, 246
Mehmet Özhaseki 171
Mehmet Sacit Güran 91
Mehmet Saltan 196, 197
Mehmet Türkmen 115
Mehmet Ural 115
Mehmet Yiğiner 120, 121
Melih Jaba 112
Mesut Yaman 91
Mesut Yılmaz 34, 36, 40, 78
Metehan Doğan 134
Metin Ali Barın 231
Mithat Aynacı 189
Mithat Melen 63
M. Kerim Kaya 96
Muhammed Akgün 91
Muhammed Hafız Osman Mallı 86
Muhammed Korkutata 104
Muhammer Kılıç 114
Muharrem Barm 231
Muharrem Sarıkaya 85
Muhsin Eren 44, 50, 66, 68, 75
Murat Ağcabağ 225
Murat Aksoy 245
Murat Akyol 127
Murat Ceylan 54
Murat Emir 163, 249
Murat Fırat 147, 148
Murat Genç 122, 134, 171, 172, 173
Murat İlbak 240
Murat Kaplanoğlu 184
Murat Karabulut 193
Murat Karayalçm 20, 47, 73
Murat Kışlalı 138
Murat Peker 48
Murat Şişman 240
Musa Mallı 8, 77, 81, 86
Musa Öztürk 35
Musa Toprak 23
Mustafa Ahmet Kalfaoğlu 104
Mustafa Akan 114, 115, 118, 169, 171
Mustafa Asım Kahyaoğlu 113, 114
Mustafa Bilgili 211
Mustafa İlbak 240
Mustafa Kalfaoğlu 80, 109
Mustafa Kaya 92, 244
Mustafa Özçelik 80, 115
Mustafa Savul 54
Mustafa Tuna 69, 123, 124, 125, 218
Mustafa Yücesoy 31
Muzaffer Arslan 93
Muzaffer İren 190
Muzaffer Saraç 49, 103

Mükremin İçer 184
Mürüvvet Bozkurt 23
Müşerref Kalfaoğlu 104
Müzeyyen Çolak 238

N

Naci Akın 46
Nadire Genç 171
Nadir Koç 115, 118
Najib Mikati 170
Namık Tan 199
Namık Tanık 52, 53, 64, 118, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187
Nazan Genç 172
Nazım Süpürgeci 54
Necdet Cavcav 131
Necdet Kuzu 115
Necmettin Erbakan 36, 39, 40, 43, 95
Necmi Bıyıklı 196
Necmi Kuzucu 66
Neriman Şişmanoğlu 93
Neriman Yerlikaya 48
Nevin Gökçek 7, 34, 35, 94, 197, 243
Nevzat Kabakçı 167
Nihan Ülger 246
Nihat Hatipoğlu 46
Nihat Şahin 46, 56
Nizamettin Kandur 239
Nuh Mete Yüksel 77, 82, 83
Numan Kurtulmuş 104
Nur Erişmiş 236
Nurettin Kurt 134
Nuri Elibol 114, 115, 117, 118, 122
Nurullah Said Yeken 166, 167

O-Ö

Ogün Kara 184
Oğuz Kaan Doğan 134
Onur Karaer 230, 245
Orhan Eren 55
Orhan Kural 64
Orhan Uğuroğlu 22, 34, 36
Osman Gazi Kandaş 121
Osman Gökçek 10, 14, 54, 124, 130, 133, 134, 135, 136, 170, 173, 192, 193, 194, 237, 238, 244, 245, 246, 247, 250, 251
Osman Özköylü 123
Osman Sungur Yeken 166
Osman Şahin 93
Oya Armutçu 173
Ömer Aşık 113
Ömer Durmaz 242
Ömer Faruk Kalyoncu 118
Ömer Faruk Kunt 113
Ömer Kalfaoğlu 109, 110
Ömer Karaaslan 184
Ömer Öksüz 151, 224, 226
Ömer Vehbi Hatipoğlu 46, 47
Ömer Vural 119
Önal Peker 48
Önder Aytaç 211
Özge Kabakçı 167

P

Pınar Demirhan 239

R

Rahmi Bıyık 194, 205, 206, 207, 211
Ramazan Aslan 130
Ramazan Çavuş 31
Ramazan Emekli 189
Ramazan Öztürk 106
Rasim Hagır 30
Rasim Tıngır 93, 94
Recai Kutan 66
Recep Altepe 18
Recep Araç 130
Recep Tayyip Erdoğan 17, 18, 43, 84, 97, 98, 138, 154, 177, 187, 214, 247
Rıdvan Akovalı 193
Rıza Çöllüoğlu 76, 80
Rifat Hisarcıklıoğlu 89, 90, 242
Robert Pearson 99
Roman Abramoviç 170
Ruhi Kurnaz 130
Ruzi Nazar 20

S-Ş

Sabahattin Önkibar 117
Sabit Dik 124
Sadık Dik 243, 244, 247
Saffet Burak Gökdoğan 127, 241
Saim Çöllüoğlu 77
Sait Demirci 115
Sait Erdem 94
Salih Bezci 89, 91, 136
Salih Mehmet Mallı 86
Salih Zeki Poyraz 89
Salim İnal 164, 165, 243, 246
Saniye Asuman Gökgöz 48
Sara Gül Turan 65
Sascha Köttig 112
Sebahattin Durmaz 242, 243
Seçkin Odabaşı 118, 121
Sedat Güler 35, 36
Sedat Tahiroğlu 130
Sedat Yıldırım 232, 234
Selahattin Durmaz 242
Selahattin Yener 242, 244
Selahattin Yüke 134
Selami İnce 27
Selim Ağırman 245
Serdar Ortaç 142
Serdar Özersin 114, 115
Serdar Yıldırım 234
Serhat Bekdemir 115
Serhat Can Korkutata 104
Serhat Orhan 64
Serhun Günay 93, 118, 242, 243
Serkan Arpuş 177, 179
Serkan Dönmez 134
Serkan Korkutata 104, 105, 106, 107, 243, 244, 247
Settar Göksel Yüksel 10, 165, 246
Sevinç İnönü 179
Seyfullah Şahin 49
Sıraç Sağlam 122
Sidar Tunca 113, 114, 115
Sinan Cihan 235
Sinan Çiğdem 54
Sinan Varlı 230

Sinem Şenbaş 104, 105, 106, 107, 108
Sirer Doğan 133, 134, 245
Soner Kunar 177
Suphi Aydıner 235
Süleyman Demirel 36, 46, 83, 99
Süleyman Hotamışlı 184
Şadan Sakınan 197, 198, 210
Şafak Akça 48
Şahap Alp 39
Şahin Alpay 63
Şebnem Bursalı 85
Şemsettin Esen 184
Şenol Kasımdın 177
Şerif Ali Tekalan 196
Şevket Kazan 95
Şevki Yılmaz 95
Şükrü Sevimli 229

T

Talha Çopur 245
Tansu Çiller 41
Tarık İmre 62, 63
Taşkın Özkale 134, 135
Tayfun Soysal 86
Tayyip Erdoğan 17, 18, 43, 62, 63, 65, 84, 97, 98, 99, 100, 138, 154, 177, 187, 214, 247
Tekin Gökçek 29, 93
Tekin İpek 115
Temel Karamollaoğlu 89, 104
Tezcan Karakuş Candan 220
Toygar Yedigöz 235
Turgay Tekinay 195, 196
Turgut Akman 90
Turgut Özal 22, 24, 25, 29, 35, 72, 83, 99, 164, 165, 246
Türken Kunar 177

U-Ü

Ufuk Baloğlu 105, 106, 243
Ufuk Bayraktar 232, 233
Ufuk Yılmaz 113
Uğur Cilasun 25
Uğur Dündar 7, 47, 48, 182
Uğur Elibol 122
Uğur Mumcu 168
Uğur Tütüneker 123
Ümit Bektaş 102
Ümit Zileli 67
Ünal İnanç 51
Ünsal Çakmak 56
Üzeyir Özdemir 130, 165, 246
Üzeyir Özden 164

V

Vecdi Gönül 70
Vedat Balcı 167
Vedat Üçpınar 227
Vehbi Ayhan 244
Veli Ağbaba 195
Veli Ersin Çam 165
Veysel Atasoy 20
Veysel Kazan 119
Veysel Korkutata 105
Vural Savaş 95
Vuslat Bayoğlu 62, 63

W

Werner Kerschke 112

Y

Yakup Demirkale 54
Yalçın Bayer 52, 53
Yalçın Beyaz 51, 52, 53, 54, 55
Yalçın Topçu 221
Yasemin Hasmer 79
Yasin Hatipoğlu 43, 84
Yaşar Okuyan 20
Yavuz Arslanargun 20
Yavuz Bulut 115
Yeliz Odabaşı Tatar 121
Yıldırım Akbulut 34
Yılmaz Ateş 66
Yılmaz Vural 123
Yunus Dolar 189
Yusuf İlbak 240, 241
Yusuf Tanık 185
Yusuf Yazar 137
Yusuf Ziya Nural 243, 247

Z

Zafer Çağlayan 182
Zafer Yeşilyurt 230
Zahid Akman 90, 91
Zait Karamollaoğlu 104
Zehra Korkutata 104
Zekeriya Erbeyi 246
Zekeriya Karaman 90
Zekeriya Öz 10, 164, 236
Zeynep Albayrak 94
Zeytin Demirci 77
Ziya Özel 46
Zübeyir Arık 231
Zübeyir Kaya 248, 250, 251





Melih Gökçek başbakan olabilmek için neler yaptı?

AKP kurulmadan önce ABD ziyaretinde neler yaşandı?

30 yıl boyunca nasıl "örgüt" gibi hareket etti?

A Takımında kimler vardı?

Fenerbahçe'ye neden başkan olmak istedi?

Genelev patronları Ankara'da neler yaptı?

Gözaltına alındığında kim kurtardı?

Trafik kavgasında neden silah kullanıldı?

Turgut Özal kime ve neden "dangalak" dedi?

İlk "parsel parsel" satış ne zaman gerçekleşti?

ANKAPARK ihalesinin ucu hangi mafya liderine uzandı?

Osman Gökçek ölen çete lideriyle ne konuştu?

Zekeriya Öz'ü Dubai'de ağırlayan kişinin
Melih Gökçek ile ne ilişkisi vardı?

FETÖ firarisini kim, nasıl korudu?

17-25 Aralık'tan sonra FETÖ'ye imar rantı sağlandı mı?

15 Temmuz'dan sonra FETÖ'cü isme parsel verildi mi?

Parsel Parsel, bunlar ve daha onlarca sorunun yanıtını veriyor...



KIRMIZIKEDİ
kirmizikedi.com
/kirmizikediyayinevi
/krmzkedikitap
/kirmizikediyayinevi

₺ 35
KDV muafiyeti uygulanmıştır

ISBN: 978-605-298-770-4